

ARGUMENTI

Časopis za društvena/politička pitanja, Godina XIII, Broj 38, Decembar 2019. BESPLATNO

U ovom broju:

Jelena Georgijeva
Ponomarjova

**NATO AGRESIJA PROTIV JUGOSLAVIJE:
DVADESET GODINA KASNIJE**

(9)

Antonije Živković

**Istorijski prikaz krivičnih djela uvrede i
klevete u našem pravu**

(45)

Prof. dr Branimir Kuljanin

PATRIOTIZAM PROTIV GLOBALIZMA

(67)

Mr Mišel Buvač

**POSTSOCIJALISTIČKA TRANZICIJA IZMEĐU
AUTORITARNOSTI I LIBERALNE
DEMOKRATIJE – PRIMJER BOSNE I
HERCEGOVINE**

(173)

Milorad Dodik

**NARODNA SKUPŠTINA REPUBLIKE
SRPSKE GARANT ZA POVRET
IZVORNOG DEJTONA**

(205)

ARGUMENTI

časopis
za društvena / politička pitanja
izlazi svaka četiri mjeseca

ARGUMENTI

časopis za društvena / politička pitanja
izlazi svaka četiri mjeseca

Izdavač

Savez nezavisnih socijaldemokrata,
Banja Luka
Petrica Kočića 5

Glavni urednik

Milan Ljepojević

Redakcija

Slavko Mitrović, Rajko Vasić, Đorđe Latinović,
Milan Tukić, Franc Sošnja, mr Danijela Injac,
Krsto Grujić, dr Saša Mićin, Tadej Labernik

**Kompjuterska priprema,
dizajn i štampa**

Grafički d.o.o.
Banja Luka

Tiraž

400

ARGUMENTI

časopis za
društvena / politička pitanja

Banja Luka
Decembar 2019

Riječ urednika

Davno je rečeno da je najteži u svakom poslu početak. Tačnije, najteže je početi nešto novo pokrenuti. Najsloženije su prve godine odnosno u ovom slučaju najteže je prvih trinaest godina, onoliko koliko izlaze ARGUMENTI.

Časopis ARGUMENTI na kraju ove kalendarske 2019. godine, kada se sumiraju rezultati učinjenog može biti itekako zadovoljan učinjenim i postignutim. Treba se podsjetiti da je u ovoj godini otvoren vlastiti sajt i uvedena anonimna recenzija njegovih naučnih radova. Sve planirano je realizovano uz dosljednu primjenu uređivačkog koncepta. Na prvom mjestu primjenjena nauka, a ne prodaja apstratnog, zatim orijentacija na Republiku Srpsku, BiH, region, Evropu, Rusiju i ostali svijet, te davanje prednosti mladim autorima uz dominantnu konstantu da je kvalitet i aktuelnost na prvome mjestu.

Kao glavni urednik i idejni tvorac sa ponosom mogu reći da su se ARGUMENTI sve ove godine bavili samo sobom, odnosno onim za što su i osnovani - analizom društvenih i političkih odnosa, prvenstveno Republike Srpske i uzročno posljedičnim vezama u regionu i svijetu koji utiču na njeno egzistiranje i razvoj.

Treba se i ovaj put podsjetiti da je prvi naučni rad o politici u četvrtom vijeku prije nove ere, dakle prije više od 2400 godina napisao Aristotel. On je metodom neposrednog posmatranja u svojoj POLITICI sa naučne strane analizirao odnose u antičkoj Grčkoj.

Podsjećanje na Aristotela i njegovu knjigu Politika je bitno zbog svih manipulacija i obmana kojima je od dijela međunarо-

dne zajednice (SAD, Velika Britanija i Evropska unija) izložena sve ove godine Republika Srpska odnosno njena politika i političari.

Njihova metoda, matrica ili obmana je jako prosta. Sve što je vezano za našu politiku i političare se obezvrađuje, omalovava, karikira i izvće ruglu s ciljem da se politika i političari Republike Srpske "ogade" vlastitim građanima. Kada gledate kako to sve rade kod sebe na Zapadu onda je stanje suprotno. Njihova politika i političari su obrazovani, fini i rade u interesu svoje države i svojih građana, apsolutno afirmativno.

Zato je neophodan naučni pristup, stručna analiza i časopis Argumenti. Oni treba da daju naučnu analizu društvenih i političkih odnosa i odrede pravac razvoja Republike Srpske zajedno sa svim drugim naučnim kapacitetima i potencijalima.

ARGUMENTI će u narednoj godini najvjerovaljnije biti prevođeni na jedan od svjetskih jezika i uz stručnu kategorizaciju će kao i do sada predstavljati savjest i stručnu i naučnu logistiku Republike Srpske i svih njenih građana..

Novi broj naučnog časopisa je pred građanima i treba ga samo pročitati da li u elektronskoj ili štampanoj formi.

Milan Ljepojević

Sadržaj

<i>RIJEČ UREDNIKA</i>	5
<i>JELENA GEORGIJEVA PONOMARJOVA</i>	
NATO AGRESIJA PROTIV JUGOSLAVIJE:	
DVADESET GODINA KASNIJE.....	9
<i>ANTONIJE ŽIVKOVIĆ, MA</i>	
ISTORIJSKI PRIKAZ KRIVIČNIH DJELA	
UVREDE I KLEVETE U NAŠEM PRAVU	45
<i>PROF. DR BRANIMIR KULJANIN</i>	
PATRIOTIZAM PROTIV GLOBALIZMA	67
<i>MR MIŠEL BUVAČ</i>	
POSTSOCIJALISTIČKA TRANZICIJA IZMEĐU	
AUTORITARNOSTI I LIBERALNE DEMOKRATIJE	
– PRIMJER BOSNE I HERCEGOVINE	173
<i>DODATAK</i>	
<i>MILORAD DODIK</i>	
NARODNA SKUPŠTINA REPUBLIKE SRPSKE GARANT	
ZA POVRET IZVORNOG DEJTONA	205

Jelena Georgijeva Ponomarjova¹

NATO AGRESIJA PROTIV JUGOSLAVIJE: DVADESET GODINA KASNIJE

Dana 24. marta 1999. godine pod maskom borbe za ljudska prava počela je agresija zemalja-članica NATO-a protiv suverene evropske države – Savezne Republike Jugoslavije. To je bio prvi u istoriji vojni udarac koji suverenoj državi nije bio zadat kao odgovor na spoljašnju agresiju, već na unutrašnji konflikt. Eskalacija kosovskog konflikta do razmera „humanitarne intervencije“ nije postavila oštro pitanje samo o granicama i principima svetskog sistema XXI veka, već i o granicama funkcija nadnacionalnih, a pre svega bezbednosnih struktura.

Posledice agresije su imale, kako kratkoročni, tako i dugoročni karakter. U članku je data analiza tri grupe posledica: međunarodno-pravnih, vojno-strateških i geopolitičkih. U prvom slučaju razmotreno je pitanje legitimite pojmova „humanitarna intervencija“ i „odgovornost za zaštitu“. Prilikom analize vojno-strateških posledica agresije akcenat je stavljen na procese i procedure pretvaranja srpske armije u disfunkcionalni sistem i

Posledice agresije su imale, kako kratkoročni, tako i dugoročni karakter. Posledice agresije su imale, kako kratkoročni, tako i dugoročni karakter.

¹ Moskovski državni institut za međunarodne odnose (MDIMO) MIP Rusije; 119454 Moskva, Prospekt Vernadskog 76, kab. 3026; E-mail: nastya304@mail.ru

stvaranje uslova za ulazak Republike u NATO. Pošto je upravo Srbija centralna karika balkanske politike zapadnih zemalja i organizacija ovo pitanje je krajnje aktuelno. Geopolitičke posledice agresije razmotrene su kroz prizmu tehnologija političkih prevrata, koji su u Srbiji isprobani u oktobru 2000. godine i koji su

Dve hiljade devetnaesta godina je vreme za donošenje istorijske i političke presude događajima od pre 20 godina.

se kasnije koristili u različitim regionima sveta. Studiji prethodi kratak istoriografski prikaz najnovije literature o ovoj problematiki.

Izvršena analiza više nivoa posledica agresije NATO-a 1999. godine omogućava nam da formulšemo principijelno nove konceptualne pristupe spoljnoj politici savremene Rusije.

Ključne reči: Balkan, Savezna Republika Jugoslavija, NATO agresija 1999. g., međunarodno-pravne, vojno-strateške i geopolitičke posledice agresije, svetska politika

Dve hiljade devetnaesta godina je vreme za donošenje istorijske i političke presude događajima od pre 20 godina. U sredu (po pravoslavnom kalendaru – u Gluvnu sredu) 24. marta 1999. godine u 20 časova Generalstab vojske Jugoslavije je objavio da je počela agresija NATO-a. Petnaest minuta kasnije u Beogradu, Podgorici i drugim većim jugoslovenskim gradovima počele su da zavijaju sirene – prvi put posle Drugog svetskog rata. Za 78 dana bombardovanja avijacija NATO-a nanela je 2.300 vazdušnih udara po 995 objekata. Na teritoriji Jugoslavije izbačeno je preko tri hiljade krilatih raketa, bačeno je oko 25 hiljada tona (po nekim podacima – 79 hiljada tona) eksplozivnih materija, uključujući i zabranjena vojna sredstva i vrste oružja – 152 kontejnera s 35.450 kasetnih bombi, projektile s grafitnoelektromagnentim punjenjem i osiromašenim uranijumom [5, s. 676-677].

Blok NATO je u središtu Evrope započeo sramni rat velikih razmara koji ne samo da je naneo nepopravljivu ekonomsku štetu današnjoj Srbiji – „bombardovanjem ju je vratio u kameni vek“ [17, s.

Blok NATO je u središtu Evrope započeo sramni rat velikih razmara.

85] i da je izazvao mnoge žrtve među mirnim stanovništvom Jugoslavije [28, s. 144], već je u korenu izmenio politički pejzaž regionala i svetsku politiku u celini. Od tada je dominantna postala pozicija sile u rešavanju konflikata, što je sa svoje strane imalo za posledicu „nastupanje prilično dugog perioda neizvesnosti“

[7, s. 4] i dovelo do destrukcije međunarodnih normi. Kao što je istakla zvanični predstavnik MIP-a RF M. V. Zaharova, „upravo u proleće 1999. godine NATO je sahranio međunarodno pravo u Evropi“. Posle izvršene agresije „sva razmišljanja zapadnih prestonica na temu toga da bilo ko krši međunarodno pravo, slobodu govora i principe demokratije“ mogu se smatrati „samo za neskriveno licemerje“².

U proleće 1999. godine NATO je sahranio međunarodno pravo u Evropi.

Ocene agresije: kratki istoriografski pregled

Bez obzira na prilično veliki broj naučnih i naučno-publicističkih radova o događajima iz ovog vremena, mnoga pitanja još uvek ostaju otvorena ili sporna, za šta postoje najmanje dva razloga. Kao prvo, to je očigledno istorijsko, vojno-tehničko i pravno usmerenje postojeće literature u kojoj se pretežno sadrži opis istorijskih uzroka kosovske krize, konkretnih faza pripreme za agresiju i same kampanje, pri čemu se navode količinski pokazatelji različitog nivoa. Takođe se istražuje proces takozvanog „mirnog regulisanja“ [25], koje se završilo tako što je 17. februara 2008. godine u srpskoj autonomnoj pokrajini Kosovo i Metohija (KIM) proglašena nova albanska politička tvorevina – Republika Kosovo [14, 16, 20] i uticajem događaja iz 1999. godine na transformaciju međunarodnog prava [4, 11, 18, 20]. Ova literatura predstavlja svojevrsni bekgranud koji nam omogućava da izvršimo analizu sa prognozom koja je danas izuzetno potrebna.

Drugi razlog za to što još uvek ima „belih mrlja“ jeste očigledna ideološka i politička obojenost teme. Kritički pristup oceni bombardovanja u velikoj meri je svojstven domaćem i srpskom diskursu, dok su zapadni autori skloniji da u najboljem slučaju objašnjavaju, a u najgorim – pravdaju agresivno delovanje alijanse. Međutim, u poslednje vreme i na Zapadu u sredini intelektualaca i političara postaje očigledan trend objektivne i neangažovane ocene događaja iz 1999. godine. Između ostalog, predsednik Češke M. Zeman je

Posle izvršene agresije „sva razmišljanja zapadnih prestonica na temu toga da bilo ko krši međunarodno pravo, slobodu govora i principe demokratije“ mogu se smatrati „samo za neskriveno licemerje“.

² Захарова: Весной 1999 года НАТО похоронил международное право в Европе [Электронный ресурс]. URL: <https://rg.ru/2019/02/28/zaharova-vesnoj-1999-goda-nato-pohoril-mezhdunarodnoe-pravo-v-evrope.html> (дата обращения: 23.03.2019).

u odgovor na tvrdnju generalnog sekretara NATO-a J. Stoltenberga da se bombardovanje vršilo navodno radi zaštite civilnog stanovništva od režima Slobodana Miloševića, agresiju alijanse

Posle napada raketama i bombama 1999. godine NATO se konačno pretvorio u glavnu pretnju po globalnu i regionalnu bezbednost u svetu.”

prema suverenoj državi nazvao nepopravljivom greškom: „i nema potrebe za traženjem alibija kako bi se ona opravdala”³.

Ovakav pristup otkriva odloženi „efekat agresije“. Učestvovanje u operaciji „Saveznička sila“⁴ pod rukovodstvom H. Solane ne samo da nije ujedinilo evropske zemlje, već je negativno uticalo na dalji razvoj njihovih odnosa, podrivajući međusobno poverenje. „A činjenica da krivci za zločinačke radnje nisu dobili zasluženu kaznu dovela je do novih postupaka agresije država-članica NATO-a protiv drugih suverenih država. Posle napada raketama i bombama 1999. godine NATO se konačno pretvorio u glavnu pretnju po globalnu i regionalnu bezbednost u svetu.“⁵

Zanimljiva je ocena delatnosti alijanse koju je dao italijanski general F. Mini, koji je od 2002. do 2003. godine komandovao međunarodnim mirovnim snagama na Kosovu (KFOR). Po njegovom mišljenju, NATO predstavlja isključivo instrument za ostvarivanje geopolitičkih i ekonomskih interesa SAD. „To je u suštini agencija koja nudi usluge. Alijansa više nije ono što je bila

NATO predstavlja isključivo instrument za ostvarivanje geopolitičkih i ekonomskih interesa SAD.

1949. godine. Sad je to nešto što liči na kompaniju za iznajmljivanje: plaćate i dobijate uslugu uz korišćenje država-članica NATO-a, koje su se složile s tim da neće samostalno kontrolisati

delatnost bloka i da će postati deo multinacionalne korporacije. One su sad dostupne onima koji plaćaju, iako se to, po pravilu, odnosi samo na interes jedne države – SAD.“⁶

3 Президент Чехии: Натовские бомбардировки Югославии – неоправданная ошибка // Российская газета. 13 октября 2018 [Электронный ресурс]. URL: <https://rg.ru/2018/10/13/prezident-chehii-natovskie-bombardirovki-iugoslavii-neopravdannaya-oshibka.html> (дата обращения: 23.03.2019).

4 Заявление Совета Федерации РФ в связи с двадцатилетней годовщиной начала военной операции Организации Североатлантического договора против Союзной Республики Югославии. URL: <http://council.gov.ru/events/news/102603/> (дата обращения: 18.03.2019).

5 Operation Allied Force. 23 March - 10 June 1999 [Электронный ресурс]. URL: <https://www.nato.int/kosovo/all-frce.htm> (дата обращения: 23.03.2019).

6 Борисов А. Дональд Трамп осуждал жестокость бомбардировок Югославии в 1999 году // Российская газета. 25 марта 2019 [Электронный ресурс]. URL: <https://rg.ru/2019/03/25/donald-tramp-osuzhdal-zhestokost-bombardirovok-iugoslavii-v-1999-godu.html> (дата обращения: 25.03.2019).

Podsetićemo da su u vazdušnoj kampanji NATO-a protiv Jugoslavije uz nesumnjivu dominaciju SAD (60% borbenih letova, 55% borbenih aviona, preko 95% krilatih raketa, 80% bačenih bombi, svi strateški bombarderi, 60% obaveštajnih aviona i bespilotnih letelica, 24 izviđačka satelita od 25⁷) učestvovale Belgija, Velika Britanija, Danska, Španija, Italija, Kanada, Holandija, Norveška, Portugalija, Turska, Francuska i SRN. Albanija, Bugarska, Mađarska, Makedonija i Rumunija su u vidu inicijative ujedinjenim silama bloka stavile na raspolaganje svoj vazdušni prostor i teritoriju. Kao što se već više puta dešavalo u regionalnoj istoriji, svoju ulogu je odigrao balkanski „sindrom zla“ [10, s. 26], kad regionalne vlade smatraju da će „procvetati“ ukoliko susedi budu poraženi. Od evropskih zemalja su samo dve zauzele relativno čvrst stav: Austrija je odbila da stavi na raspolaganje svoj vazdušni prostor, a Švajcarska je uvela sankcije koje su se odnosile na ograničavanje isporuke naoružanja zemljama NATO-a.

Zanimljivo je to da je u oktobru 1999. godine na pitanje poznatog televizijskog novinara Larija Kinga: „Da li bi D. Tramp na Kosovu postupio isto kao što je to učinio B. Klinton?“ – budući 45-godišnji predsednik SAD, koji se očigledno ne odlikuje miroljubivošću odgovorio neočekivano. „Ja bih sve učinio malo drugačije... vidite kako su uništili Kosovo. Možemo reći da smo izgubili malo ljudi. Naravno, kad smo imali na raspolaganju avione koji bacaju bombe sa visine od skoro 23 km. Ali pogledajte šta smo uradili u toj zemlji i tim ljudima, smrt koja se desila zbog nas. Mi i saveznici nismo imali gubitke samo zato što smo bili gore, u avionima... Ne smatram da je to uspeh. Oni su surovo bombardovali zemlju (SRJ) i čitavu oblast (Kosovo). Svi

Politika administracije D. Trampa u Siriji se, u suštini, ni po čemu ne razlikuje od politike Klintonove administracije na Kosovu.

trče u svim mogućim pravcima i niko ne zna šta se dešava.“⁸ Naravno, dužnost obavezuje: politika administracije D. Trampa u Siriji se, u suštini, ni po čemu ne razlikuje od politike Klintonove

Šema je ista: računa se na destruktivne sile, pruža se podrška radikalnoj „opoziciji“.

7 Борисов А. Дональд Трамп осуждал жестокость бомбардировок Югославии в 1999 году // Российская газета. 25 марта 2019 [Электронный ресурс]. URL: <https://rg.ru/2019/03/25/donald-tramp-osuzhdal-zhestokost-bombardirovok-iugoslavii-v-1999-godu.html> (дата обращения: 25.03.2019).

8 Борисов А. Дональд Трамп осуждал жестокость бомбардировок Югославии в 1999 году // Российская газета. 25 марта 2019 [Электронный ресурс]. URL: <https://rg.ru/2019/03/25/donald-tramp-osuzhdal-zhestokost-bombardirovok-iugoslavii-v-1999-godu.html> (дата обращения: 25.03.2019).

administracije na Kosovu. Šema je ista: računa se na destruktivne sile, pruža se podrška radikalnoj „opoziciji“ – boraca-džihadista, namera je svrgavanje legitimnog i zakonitog lidera. Međutim, treba zapamtiti ocenu događaja od pre 20 godina.

Treba reći da su posebno ružno u eskalaciji konflikta i podršci NATO agresije izgledali Evropljani.

Treba reći da su posebno ružno u eskalaciji konflikta i podršci NATO agresije izgledali Evropljani. Dok je Vašington u akciji zaplašivanja Beograda ostvarivao svoje geostrateške i poslovne interese evropske zemlje su se lako povele za njegovom propagandom i ne samo da su brzo stale pod lažne barjake „humanizma“ dozvolivši da se zapali vatra u njihovoј kući, već su vrlo aktivno pomagale agresiju. Zato su kasnije SAD mogle da stave na zemlje EU breme odgovornosti za jugoslovensku infrastrukturu koja je uništена u bombardovanju i primorale su ih da povećaju vojne troškove. I to sve pored toga što su upravo Evropljani dobili masu problema u vidu nekontrolisane migracije, između ostalog, i po balkanskoj maršruti. Danas su, gledajući unazad, evropski lideri primorani da sramotno pravdaju svoje postupke. Tako ministar spoljnih poslova Nemačke H. Maas tvrdi da je bombardovanje bilo „ispravno“: „Ne želim da znam šta bi se tamo još desilo da ga nije bilo.“⁹

Međutim, na Zapadu ima naučnika i eksperata koji teže ka objektivnoj analizi uzroka i posledica vojnih akcija NATO-a. Na-većemo G. N. Bardosa (G. N. Bardos, Kolumbijski univerzitet, SAD), B. Bisija (B. Bissio, Federalni univerzitet Rio de Ženeiro, Brazil), D. Gibasa-Kžaka (D. Gibas-Krzak, Poznanjski univerzitet „A. Mickejvič“, Poljska), D. Grigorovu (D. Grigorova, Sofijski univerzitet „Kliment Ohridski“, Bugarska), H. Kehlera (H. Köchler, Univerzitet u Inzbruку, Austrija), S. Pilota (S. Pilloto, Univerzitet u Trstu, Italija), R. Sakvu (R. Sakwa, Kentski univerzitet, Velika Britanija), S. I. Sahin (S. Sahin, Univerzitet Bilkent, Turska). Broj istraživača koji su sposobni za kritičku analizu delovanja NATO-a u Jugoslaviji i ne samo u njoj, raste u toku poslednjih godina, iako treba priznati da njihovi

Međutim, na Zapadu ima naučnika i eksperata koji teže ka objektivnoj analizi uzroka i posledica vojnih akcija NATO-a.

glasovi još uvek nisu postali dominantni u zapadnom diskursu. U svakom slučaju, još uvek nisu.

9 Глава МИД Германии назвал правильными действия НАТО в Югославии 20 лет назад [Электронный ресурс]. URL: <https://tass.ru/mezhdunarodnaya-panorama/6251060> (дата обращения: 27.03.2019).

Transformacija savremene politike prema aktivizaciji hibridnih ratova kad dolazi do srastanja bezbednosnog i humanitarnog polja, futuroarhaizacije i desuverenizacije velikih prostora usled mešanja spoljašnjih igrača (država, TNK, nadnacionalnih struktura), porast radikalnih (uključujući i terorističke [19]) pokrete na „prekrivaču od pačvorka“ Balkana, formiranje NATO-Jugoslavije

Pre ili kasnije NATO treba da bude kažnjen zbog učinjenih zločina.

- ovaj i čitav niz drugih destruktivnih procesa, koji su aktivirani pre 20 godina, ne samo da zahtevaju nedvosmislenu ocenu, već i analizu rizičnih posledica nekažnjavanja agresije. Smatramo da je ovakav analitički pristup neophodan kako bi ruska diplomacija donela strateški tačne spoljnopoličke odluke i preduzela dejstvo ne samo na Balkanu, već i u drugim geopolitički nestabilnim zonama.

Dvadesetogodišnjica agresije je u Rusiji, Srbiji i Republici Srpskoj obeležena desetinama konferencija na različitim nivoima. Naučni članci, monografije i zbornici dokumentarnih materijala čekaju na red da budu objavljeni. Povodom sudbonosnog datuma upriličen je izlazak na svetske ekrane rusko-srpske ratne drame - „Balkanska međa“ - posvećene operaciji na osvajanju aerodroma Slatina na Kosovu i Metohiji. Marš-upad ruskih pripadnika desantnih jedinica u Prištinu mogao je da promeni vojno-političku situaciju u regionu. Rusko rukovodstvo nije imalo dovoljno političke volje za potvrđivanje uspeha vojne akcije. Ipak, ovakvi filmovi su danas izuzetno važni: rastu nove generacije koje razmišljaju u drugačijim kategorijama. Što se tiče naučne komponente 2019. godina će biti bogata analitičkim materijalima. Posao političara je da ih pretvore u informativno i pravno oružje protiv agresora – pre ili kasnije NATO treba da bude kažnjen zbog učinjenih zločina.

U okviru jednog članka nije moguće obuhvatiti ceo spektar posledica agresije, zato ćemo se zadržati na tri veća bloka: međunarodno-pravne, vojno-strateške i geopolitičke.

Upravo 1999. godine pojam „humanitarna intervencija“ ne samo da je čvrsto ušao u politički diskurs, već je postao princip za delovanje niza aktera u svetskoj politici.

Međunarodno-pravne posledice agresije iz 1999. godine

Upravo 1999. godine pojam „humanitarna intervencija“ ne samo da je čvrsto ušao u politički diskurs, već je postao princip

za delovanje niza aktera u svetskoj politici. Kart-blanš za „humanitarne akcije“ data je s visoke tribine UN 27. marta 2000. godine – na prvu godišnjicu bombardovanja. U referatu „Mi narodi“ K. Anan je postavio pitanje: „Ako humanitarna intervencija zaista

Oružana intervencija uvek treba da predstavlja krajnje sredstvo.

predstavlja neprihvatljivo ograničavanje suvereniteta, kako onda odgovoriti na situacije kao što su Srebrnica i Ruanda – grubo i sistematsko

kršenje ljudskih prava koje protivreči svim pravilima ljudskog postojanja?“¹⁰, i praktično je dao indulgenciju vrlo spornom principu. Takve izjave izgledaju podmuklo. U najboljem slučaju svedoče o tome da humanitarna strana pitanja, za razliku od gestrateške i političke, najmanje zanima Zapad. Snažna potvrda za to je reakcija na događaje u Ruandi gde je broj žrtava među mirnim stanovništvom bio višestruko veći nego na KiM.

„Oružana intervencija uvek treba da predstavlja krajnje sredstvo, ali kad vidimo masovna ubistva, ne možemo je se odreći.“¹¹ Drugim rečima, svaka intervencija, čak i bez odobrenja UN može se opravdati žrtvama među mirnim stanovništvom. Pitanje kako se pojavljuju ove „žrtve“ i pomoću kojih tehnologija postaju casus belli se stavlja na margine diskusije. U praksi se to pretvara u scenario koji je više puta korišćen: „Ako je za pobedu predsedničkog kandidata potreban rat, to znači da će do njega doći.“ Nažalost, ovo se ne dešava samo u holivudskom studiju, kao što je to odlično prikazano u filmu B. Levinsona „Predsedničke laži“ dve godine pre bombardovanja – 1997. godine.

U referatu koji je u avgustu 2002. godine Međunarodna komisija za pitanje intervencije i državnog suvereniteta (u njen sastav je ulazio i predstavnik RF – V. V. Lukin) podnela Generalnoj skupštini UN koncepcija „humanitarne intervencije“ bila

Ako je za pobedu predsedničkog kandidata potreban rat, to znači da će do njega doći.

je sakrivena iza principa takozvane „odgovornosti za zaštitu“. Na kraju se „humanitarna intervencija“ iz koncepcije koja je upotrebljena za obrazlaganje bombardovanja Jugoslavije od

strane zemalja NATO-a pretvorila u međunarodni mehanizam „obavezne zaštite“. U praksi to znači da međunarodna zajedni-

10 We the peoples: the role of the United Nations in the twenty-first century. Report of the Secretary-General. P. 35 [Электронный ресурс]. <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/un/unpan000923.pdf> (дата обращения: 18.03.2019).

11 Ibid.

ca, tačnije, vodeći akteri, imaju mogućnost da povrede suverenitet bilo koje države, pošto „intervencija radi zaštite“ ne zahteva saglasnost države-mete ili njen obraćanje UN.¹²

Maskirano „humanitarnim“ razlozima – zabrinutošću za sudbinu kosovskih Albanaca – bombardovanje velikih razmara, koje je bilo prva akcija sile bez dozvole UN protiv suverene evropske države, otvorilo je međunarodno-pravnu Pandorinu kutiju.

Posle rata u Jugoslaviji 1999. godine agresivna mašina SAD-NATO je obavila svoj posao u Avganistanu, Iraku, Libiji i Siriji. I to su samo neki „pravci velikog puta“. Na naše oči se vrše aktivne pripreme za oružani upad u Venecuelu, gde se za pripremu terena za intervenciju koriste mnoge političke tehnologije koje su uvežbane na Balkanu. To je moguće zbog toga što svetska zajednica nije u dovoljnoj meri osudila agresiju protiv Jugoslavije. Nijedna zemlja na svetu nije uvela sankcije protiv SAD i nije raskinula diplomatske odnose s Briselom. Čak su i uništenje kineske ambasade u Beogradu vrlo preciznom bombom i pogibija trojice državljanina KNR pokriveni samo finansijskim isplatama. Četiri i po miliona dolara koje je Vašington platilo podeljeno je rodbini poginulih i nastrandalih u paljbi. Vlada KNR je dobila 28 miliona dolara kao kompenzaciju za incident¹³. Za informisanje o ciljevima nanošenja udara iz vazduha NATO snaga postavljen je pukovnik CIA-e V. Benet, koji je otpušten 2000. godine. Benet je ubijen uoči 10. godišnjice bombardovanja – 22. marta 2009. godine u napadu bande tinejdžera. Zbog nepoznatih razloga istraživačka nije povezala napadače s profesijom vojnog lica [30]. U velikoj geopolitičkoj igri moneta za razmenu nije samo sudbina jednog čoveka, već i desetina i stotina hiljada.

Posle rata u Jugoslaviji 1999. godine agresivna mašina SAD-NATO je obavila svoj posao u Avganistanu, Iraku, Libiji i Siriji.

Nastala situacija nam daje osnove da tvrdimo da konцепција „odgovornost za zaštitu“ koja nema jasnou međunarodno-pravnu definiciju i koja zato otvara veliki prostor za vrlo širo-

Tako su SAD, NATO i Liga arapskih zemalja bili spremni da izvrše „humanitarnu intervenciju“ u Siriji još u junu-julu 2012. godine.

12 Ответственность по защите. Доклад Международной комиссии по вопросам вмешательства и государственного суверенитета. С. 65-66. [Электронный ресурс]. URL: <https://undocs.org/ru/A/57/303> (дата обращения: 18.03.2019).

13 Белов Ю. США и Китай заплатят друг другу за погромы посольств // Коммерсант. 17 декабря 1999 [Электронный ресурс]. URL: <https://www.kommersant.ru/doc/233041> (дата обращения: 23.03.2019)

ko tumačenje, ostaje najvažnija bazična koncepcija kolektivnog Zapada za intervenisanje u sopstvene geopolitičke i ekonomске svrhe. Raspored snaga u konfliktnim regionima najavljuje da

Smatramo da međunarodnu situaciju može da stabilizuje samo povratak shvatanju agresije koje je zabeleženo u dokumentima UN iz 1974. godine.

lje širenje zone njene primene. Tako su SAD, NATO i Liga arapskih zemalja bili spremni da izvrše „humanitarnu intervenciju“ u Siriji još u junu-julu 2012. godine „zbog tragova“ otkrivenih stotinu poginulih ljudi u gradu Huli.¹⁴

Trenutno ne samo Sirija, već i Venecuela, Iran i Severna Koreja mogu postati poligoni za „humanitarnu intervenciju“ s dalekosežnim geopolitičkim posledicama, a sam ovaj pojam postaje univerzalan i zgodan instrument za manipulisanje javnim mnjenjem radi opravdanja svake agresije.

Smatramo da međunarodnu situaciju može da stabilizuje samo povratak shvatanju agresije koje je zabeleženo u dokumentima UN iz 1974. godine. U tom slučaju se kao agresija kvalificuje: „upad ili napad oružanih snaga države na teritoriju druge države ili svaka vojna okupacija, bez obzira na svoj privremeni karakter; bombardovanje oružanim snagama države teritorije druge države ili primena bilo kog drugog oružja protiv teritorije druge države; delovanje države koja dozvoljava da njenu teritoriju, koju je dala na raspolaganje drugoj državi ova država koristi za izvršenje akta agresije protiv treće države“, kao i, što je krajnje važno u savremenim uslovima vođenja hibridnih ratova – „slanje od strane države ili u ime države naoružanih bandi, grupa, neregularnih sila ili najamnika koji obavljaju aktove primene oružane sile protiv druge države, koje nosi u toj meri ozbiljan karakter da je jednako gore navedenim aktima, ili njegovom značajnom učestvovanju u njima.“¹⁵ Jedino što treba

Jedino što treba precizirati jeste da opisane radnje ne treba shvatati kao agresivne kad su u pitanju samo države.

precizirati jeste da opisane radnje ne treba shvatati kao agresivne kad su u pitanju samo države, već i kad je u pitanju postupanje nadnacionalnih struktura i blokova.

14 Искендеров П.А. Гуманитарные интервенции в контексте геополитики [Электронный ресурс]. URL: <http://russiancouncil.ru/analytics-and-comments/analytics/gumanitarnye-interventsii-v-kontekste-geopolitiki/> (дата обращения: 18.03.2019).

15 Definition of aggression. The General Assembly. 14 December 1974 [Электронный ресурс]. URL: [https://undocs.org/en/A/RES/3314\(XXIX\)](https://undocs.org/en/A/RES/3314(XXIX)) (дата обращения: 18.03.2019).

Na kraju ovog dela navodimo još jednu - super-važnu - opasku. „Novi intervencionalizam“ koji je lansirala agresija NATO-a našao se pred dvostrukom dilemom. S jedne strane, u većini etnopolitičkih konflikata na koje je sad u zavisnosti od interesa hegemonije „dozvoljen“ uticaj silom Severnoatlantska alijansa se suočava s principom teritorijalnog integriteta „osvećenog od strane međunarodnog prava“ [9, s. 18] i pravom nacije na samoopredeljenje. S druge strane, „humanitarna intervencija“ nedvosmisleno pretpostavlja mešanje u unutrašnje poslove, odnosno kršenje i ograničavanje suvereniteta.

U svakom slučaju, pre kulminacije kosovske krize princip teritorijalnog integriteta, kao i očuvanje granica, tačnije odričanje od njihove promene na silu bio je bezuslovno dominantan u praksi međunarodnog prava. Posle agresije 1999. godine pravo nacije na samoopredeljenje je postalo instrument za dostizanje ciljeva geopolitičkih i ekonomskih interesa, što je vrlo ozbiljno destabilizovalo situaciju u svetu. Tako da do današnjeg dana nema smislenog odgovora na pitanje V. V. Putina koje je postavio 15. septembra 2015. godine s govornice Generalne skupštine UN: „Da li bar sad shvatate šta ste uradili?“ Živimo u svetu gde umesto kolektivnog rada vlada egoizam, gde „ima sve više diktata i sve manje ravnopravnosti, manje stvarne demokratije i slobode“, u svetu u kojem se umesto zaista nezavisnih država množi broj protektorata, teritorija sa spoljašnjom upravom¹⁶.

Druga dilema nije ništa manje komplikovana. Čovekov život i njegova prava predstavljaju najvišu vrednost i napad na njih izaziva zabrinutost svetske zajednice. Međutim, ubistva mirnih stanovnika pod maskom „humanitarne intervencije“ treba da budu jednakо nedopustiva i osuđena.

Živimo u svetu gde umesto kolektivnog rada vlada egoizam.

Posle bitke: vojno-strateški pejzaž regiona

Skupština Srbije je 3. juna 1999. godine odobrila „mировни“ dokument koji su dostavili predstavnici EU i Rusije M. Ahtisari

Čovekov život i njegova prava predstavljaju najvišu vrednost i napad na njih izaziva zabrinutost svetske zajednice.

¹⁶ Выступление Президента России В.В. Путина на 70-й сессии Генеральной ассамблеи ООН [Электронный ресурс]. URL: <http://kremlin.ru/events/president/news/50385> (дата обращения: 18.03.2019).

i V. Černomirdin. Široka javnost je s dokumentom upoznata tek 7. juna kad je registrovan u SB UN pod br. S/1999/649. Srbija je preuzeila na sebe obavezu da izvede sa Kosova i Metohije sve vojne i policijske snage i pristala je da u pokrajini budu locirane međunarodne snage bezbednosti „uz bitno učestvovanje Organizacije Severnoatlantskog ugovora“ i na „stvaranje privremene administracije na Kosovu kao dela

Potpuno oslobođenje pokrajine od vojno-bezbednosnog prisustva Srba, naravno, nije bilo izazvano brigom za albansko stanovništvo.

međunarodnog civilnog prisustva“¹⁷. Dokumentom je planirano da će „usaglašenom broju jugoslovenskih i srpskih vojnika“ biti dozvoljeno da se vrate u pokrajinu kako bi izvršili razminiranje i obezbedili čuvanje srpskih svetinja i obavljanja službe na ključnim graničnim prelazima. Što se tiče političkog procesa Plan za mirno regulisanje je predviđao „bitnu samoupravu Kosova, uz svestrano uzimanje u obzir sporazuma zaključenih u Rambujeu, i principa suvereniteta i teritorijalnog integriteta SRJ i drugih zemalja u regionu i dematalizaciju Oslobođilačke vojske Kosova“. Međutim, „lepe“ namere su ostale samo na papiru.

Vojno-tehnički sporazum između NATO-a i Beograda je potписан 9. juna 1999. godine. U njemu se pretpostavljalo lociranje Međunarodne snage za bezbednost na Kosovu (KFOR); utvrđivanje vazdušne zone bezbednosti širine 25 km van granica/teritorije Kosova, kao i zone bezbednosti na zemlji (5 km), kao i van granica Kosova, odnosno, koje zadiru na teritoriju Srbije. Vojska SRJ se obavezala da će za 11 dana izvesti svu vojsku. Sutradan je H. Solana obavestio SB UN da je NATO obustavio „vazdušne operacije“¹⁸, a 20. juna, kad je Beograd ispunio sve uslove, donela je odluku o njihovom prestanku¹⁹.

Onaj „ko zauzima teritoriju svuda gde dođe njegova armija uvodi svoj socijalni sistem.

Potpuno oslobođenje pokrajine od vojno-bezbednosnog prisustva Srba, naravno, nije bilo izazvano brigom za albansko stanovništvo.

U savremenim ratovima (ispostavilo se da je J. V. Staljin u pravu) onaj „ko zauzima teritoriju svuda gde dođe njegova armija uvodi svoj socijalni sistem. Drugačije ne može biti“ [6, s. 84]. Planovi za oduzimanje Kosova, formiranje na

¹⁷ Peace plan. Security Council. S/1999/649 [Электронный ресурс]. URL: <https://undocs.org/ru/S/1999/649> (дата обращения: 18.03.2019).

¹⁸ Security Council. S/1999/663 [Электронный ресурс]. URL: <https://undocs.org/en/S/1999/663> (дата обращения: 18.03.2019).

¹⁹ Security Council. S/1999/702. URL: <https://undocs.org/en/S/1999/702> (дата обращения: 18.03.2019).

ovom delu „Stare Srbije“ [23, 14] političke formacije koja će se nalaziti pod potpunom kontrolom i izgradnju velike američke vojne baze bili su očigledni i pre početka agresije. Scenaristi upada su dobro savladali lekciju načelnika Generalštaba oružanih snaga Austro-Ugarske od 1881. do 1906. godine F. fon Bek-Ržikovskog; „Pre će biti da se ključ za Balkan nalazi na Kosovu i u Makedoniji nego u Carigradu“ [13, s. 7].

Destrukcija vojske i specijalnih službi kao vezivne sile srpskog društva odvijala se postepeno.

Posle perioda „vatrenog rata“ protiv Jugoslavije SAD su pristupile hibridnom ratu. U vojno-strateškom smislu u vezi sa Saveznom Republikom Jugoslavijom kao celinom, a zatim s njеним sastavnim delovima – Srbijom i Crnom Gorom postavljeno je nekoliko ciljeva: značajno smanjenje vojnih struktura, njihovog broja i naoružanja (posebno teškog); prelazak armije na služenje vojnog roka po ugovoru, prelazak obuke i naoružanja armije na standarde NATO-a; uključivanje srpske i crnogorske armije u partnerske, a zatim i savezničke odnose s alijansom; stavljanje republičkih specijalnih službi pod takozvanu civilnu kontrolu. Slični ciljevi su postavljeni u vezi s Makedonijom, ali pošto su u to vreme za delovanje bile najspasobnije srpska armija i obaveštajne službe, akcenat je bio stavljen upravo na njihovu transformaciju, a faktički, na uništavanje. Imajući u vidu ulogu koju je u srpskoj istoriji i u procesu formiranja državnosti igrao vojni faktor [1, 2], pretvaranje vojske u disfunkcionalni sistem učinilo je amofrним i društvo, i državu.

Destrukcija vojske i specijalnih službi kao vezivne sile srpskog društva odvijala se postepeno. Posle oktobarskog prevrata 2000. godine zahvaljujući novoj srpskoj vlasti ukinute su strateški važne grupacije (Prva, Druga i Treća armija), a takođe su rasformirane strukture Raketne vojske i PVO. Godine 2001. penzionisana su 42 generala armije, a 2002. godine – još 32. Za komandanta Treće armije založio se čak i srpski patrijarh Pavle. Međutim, predsednik V. Koštunica je ignorisao ovu molbu obrazloživši to time da je „takva naredba Amerikanaca i to treba uraditi“ [24, s. 250].

Trebalo je odstraniti vojne generale koji su organizovali otpor u toku agresije kako bi se prešlo na sledeću fazu – uspostavljanje partnerskih odnosa s NATO-om. Očigledno da najviši

Trebalo je odstraniti vojne generale koji su organizovali otpor u toku agresije.

komandni sastav koji je delovao 1999. godine nije bio spremан за takvu „misiju“.

U svojstvu predsednika Tadić ne samo da je završio reforme armije, već je praktično lišio zemlju dela suvereniteta.

stražu NATO-a. Pre toga je u svim jugoslovenskim medijima pokrenuta informativna kampanja za formiranje pozitivnog odnosa prema Partnerstvu kao „elastičnoj strukturi koja pruža nove mogućnosti za odbranu nacionalne bezbednosti“²⁰.

Za ministra odbrane Jugoslavije imenovan je B. Tadić koji je krajem 2002. – početkom 2003. godine bio u SAD na specijalnom kursu za obuku u sferi bezbednosti. Sličan kurs završio je još jedan pristalica evroatlantskih vrednosti i ministar odbrane u periodu od 2007. do 2012. godine – D. Šutanovac [24, s. 250]. U junu 2007. godine u razgovoru s ambasadorom SAD u Beogradu Šutanovac je priznao da je „njegova misija – priprema srpskih oružanih snaga za ulazak u NATO“ [3, s. 96]. Međutim, proces za prelazak srpske vojske na standarde NATO-a lansirao je upravo Tadić koji je 2004. godine postao predsednik Srbije. Njegov prvi korak kao ministra odbrane bilo je smanjenje broja jedinica armije SRJ sa 200 hiljada, prvo na 52 hiljade ljudi, a zatim na 30 hiljada [24, s. 251]. Trenutno, po rečima srpskih vojnih lica, koje su izgovorene u privatnom razgovoru, ratno sposobne jedinice vojske Republike čine samo dve brigade (nešto malo više od 12 hiljada ljudi). Broj rezervista nije veći od 50 hiljada.

U svojstvu predsednika Tadić ne samo da je završio reforme armije, već je praktično lišio zemlju dela suvereniteta. Srbija i Crna Gora su 18. jula 2005. godine s NATO-om potpisale ugovor „O kopnenim linijama komunikacije“. Od tada alijansa ima

Srbija i Crna Gora su 18. jula 2005. godine s NATO-om potpisale ugovor „O kopnenim linijama komunikacije“.

Dana 25. avgusta 2002. godine stvorena je grupa ministara za koordinaciju pripreme za ulazak Savezne Republike Jugoslavije u program „Partnerstvo za mir“, svojevrsnu pred-

mogućnost da neometano vrši tranzit svoje vojske preko teritorije balkanskih republika; na potpuno raspolaganje je dobila aerodrome, luke, puteve i železnice, kasarne i informacione sisteme. Vremenski rok sporazuma je vrlo uslovan

20 НИН: Вступление Югославии в программу НАТО «Партнерство ради мира» возможно [Электронный ресурс]. URL: https://www.pravda.ru/world/803852-nin_vstuplenie_jugoslavii_v_programmu_nato_partnerstvo_radi_mira/ (дата обращения: 18.03.2019).

- „do završetka svih operacija za podršku mira u balkanskom regionu“²¹. Zanimljivo je da je 2006. godine, na istom spratu na kojem se nalazi kabinet ministra odbrane Republike i njegov sekretarijat, smeštена kancelarija NATO-a (NATO Military Liaison Office, MLO)²².

U periodu od 2006. do 2009. godine Beograd je potpisao niz dokumenata s NATO-om i vladom SAD koji su osetno promenili stratešku ravnotežu u regionu. Između ostalog, odredbe vojno-tehničke saradnje između Srbije i NATO-a i SAD prepostavljaju:

- oslobađanje vojnika i drugih zaposlenih SAD od krivične odgovornosti za zločine i nanošenje štete na teritoriji Srbije (pravni imunitet);
- oslobađanje carinske i svake druge kontrole od strane srpskih vlasti fizičkih i pravnih lica koja se kreću na teritoriji Srbije, kao i sredstava vlade SAD i njenih ugovornih partnera (uključujući vojne kompanije);
- obezbeđenje američkoj vojsci i kompanijama potrebne infrastrukture, kao i prava na izgradnju objekata na teritoriji Srbije u skladu s američkim zahtevima, kao i
- pružanje od strane srpske vlasti podrške američkim vojnicima u logistici, smeštaju rezervi i njihovom održavanju [24, s. 251-252].

Po slovu ugovora republike su dobrovoljno preuzele na sebe sve obaveze punopravnih članova alijanse.

Praktično, Srbija je već članica NATO-a.

Prodor vojnih i obaveštajnih službi na teritoriju Srbije je bio konačno utvrđen „Sporazumom o statusu sila“ (Status of Forces Agreement, SOFA), koji je u januaru 2014. godine u Vašingtonu potpisao ministar odbrane N. Rodić i koji je Skupština ratifikovala u julu 2015. godine²³. Dokument reguliše pravni položaj oružanih snaga SAD i NATO koje se nalaze na teritoriji Srbije. Sličan sporazum potписан je i s Crnom Gorom. Po slovu ugovora republike su dobrovoljno preuzele na sebe sve obaveze punopravnih članova alijanse²⁴. Praktično, Srbija je već

²¹ Гуськова Е.Ю. Стремится ли Сербия в НАТО? [Электронный ресурс]. URL: <https://www.fondsk.ru/news/2015/01/24/stremitsja-li-serbia-v-nato-31453.html> (дата обращения: 18.03.2019).

²² NATO Military Liaison Offic. Belgrade-Home [Электронный ресурс]. URL: https://ifcnaples.nato.int/mlo_belgrade (дата обращения: 18.03.2019).

²³ Parliament ratifies agreement with NATO on status of forces [Электронный ресурс]. URL: https://www.b92.net/eng/news/politics.php?yyyy=2015&mm=07&dd=08&nav_id=94685 (дата обращения: 18.03.2019).

²⁴ Report on Status of Forces Agreements. International Security Advisory Board. January, 16. 2015 [Электронный ресурс]. URL: <https://www.state.gov/documents/casopis-za-društvena-politička-pitanja>

članica NATO-a. Forma ipak zahteva rešavanje „kosovskog pitanja“, odnosno priznavanje „Republike Kosovo“ (RK) od strane

IPAP je operativni dokument koji prepostavlja maksimalno jačanje saradnje između Srbije i NATO-a, prodiranje struktura alijanse praktično u sve pore srpske države.

Srbije kao suverene formacije, što će ostalim članicama NATO-a omogućiti da priznaju, koliko god to paradoksalno zvučalo – teritorijalni integritet same Srbije, ali u novim granicama (bez Kosova).

Radi se o tome što se po čl. 4 Statuta NATO-a članovi alijanse obavezuju da se uvek „konsultuju u slučaju da se po mišljenju neke od njih, njihov teritorijalni integritet, politička nezavisnosti ili bezbednost neke od članica sporazuma nađu u opasnosti“²⁵. Nakon bombardovanja 1999. godine Srbiji je oduzeta njena istorijska klevka, zato dok sam Beograd ne pristane na formalizaciju postojećeg de facto stanja, ne može ući u NATO. Trenutno sve članice NATO-a osim Grčke, Španije, Rumunije i Slovačke priznaju nezavisnost RK i ne mogu primiti Srbiju u svoje redove dok se ona ne odrekne svoje autonomne pokrajine.

Proces potpunog uključivanja Beograda u orbitu SAD i NATO je završio sporazum IPAP (Individual partnership action plan), koji je stupio na snagu 15. januara 2015. godine. IPAP je operativni dokument koji prepostavlja maksimalno jačanje saradnje između Srbije i NATO-a, prodiranje struktura alijanse praktično u sve pore srpske države²⁶. Sledeći dogovori, na primer, Sporazum o saradnji u oblasti materijalno-tehničke bezbednosti (februar 2016) odnose se samo na detalje već postojeće situacije. Istini za volju, treba istaći da dobijanje MAP (Membership action plan) – plana za delovanje u pravcu članstva kad se već ceo političko-ekonomski život zemlje prilagodio uslovima alijanse za Srbiju nije toliko aktuelno. Zemlja ne mora formalno da stupa u blok pošto već primenjuje sve osnivačke standarde i ispunjava sve obaveze NATO-a.

Zemlja ne mora formalno da stupa u blok pošto već primenjuje sve osnivačke standarde i ispunjava sve obaveze NATO-a.

Zato – i to je važno – ne treba verovati u mantru A. Vučića o neutralnom statusu Srbije i

organization/236456.pdf (дата обращения: 18.03.2019).

25 The North Atlantic Treaty. [Электронный ресурс]. URL: https://www.nato.int/cps/en/natolive/official_texts_17120.htm (дата обращения: 18.03.2019).

26 Individual partnership action plan. The Republic of Serbia and NATO [Электронный ресурс]. http://www.mfa.gov.rs/en/images/ipap/IPAP_eng.pdf (дата обращения: 12.03.2019).

o tome da Republika nije stupila u alijansu. „Ne brinite, – kaže on, – niko ne treba da brine u vezi s ovim pitanjem. Srbija neće biti u NATO-u... To treba da zna svaki čovek u Rusiji, kao što zna svaki čovek u Srbiji. A sve ostalo je sitnica...“

Srbija je neutralna s vojne tačke gledišta i brižljivo će čuvati ovu poziciju.”²⁷ Istovremeno

Vučić ne može da ne shvata da je NATO strogo hijerarhijska i razgranata vojna struktura koja ima strateške ciljeve i jasan plan dejstva. Srbija kao članica IPAP neposredno učestvuje u svim vojnim obukama na evropskom frontu NATO-a. Baza „Jug“ koja je smeštena na jugu Srbije, koja je modernizovana i opremljena savremenim naoružanjem od američkih sredstava, i koja ulazi u organizacionu strukturu alijanse, nalazi se na 400 km vazdušne granice s Krimom.

Međunarodno pravo operiše terminom „saradnja“, a „dobri odnosi“ su mu nepoznati.

Karakter obuke koja se vrši u bazi „Jug“ pokazao je da se tu ne usvaja samo umeće borbe protiv terorizma, kao što se saopštava u zvaničnim dokumentima. Čovek ne treba da bude profesionalac da bi shvatio da se tenkovi koriste samo protiv potencijalnog protivnika kad ovaj već prodre kroz liniju odbrane i da se borbena dejstva vode na teritoriji same zemlje. Takođe treba imati na umu da se u strateškim dokumentima NATO-a upravo Rusija definiše kao verovatni protivnik i „agresor“. Ne želimo da verujemo u to, ali je sasvim moguće da se u slučaju borbenih dejstava srpski tenkovi ne bi našli u pozadini neprijatelja – NATO-a, već u prethodnici i pod natovskom zastavom. Hronološki poslednja zajednička obuka s NATO-om u Srbiji je obavljena u oktobru 2018. godine kod grada Mladenovca. Pritom se A. Vučić toplo zahvalio generalnom sekretaru NATO-a J. Stoltenbergu na „pomoći u organizaciji obuke i na tome što ni za trenutak i ni na koji način nije želeo da utiče na nezavisno i samostalno odlučivanje Srbije o budućnosti. Srbija lepo sarađuje i sarađivaće s NATO-om, a takođe ima dobre odnose s Rusijom i Kinom.“²⁸ Što se kaže, zapazite razliku. Međunarodno pravo operiše terminom „saradnja“, a „dobri odnosi“ su mu nepoznati.

Istinski neutralni status treba da bude zabeležen u međunarodno-pravnim dokumentima.

27 Интервью А. Вучича Первому каналу российского телевидения [Электронный ресурс]. URL: <https://balkanist.ru/nikakogo-perevorota-v-serbii-ne-budet-aleksandr-vuchich/> (дата обращения: 25.03.2019).

28 Вучич: Сербия останется военно нейтральной, но будет сотрудничать с НАТО [Электронный ресурс]. URL: <https://tass.ru/mezhdunarodnaya-panorama/5648292> (дата обращения: 22.03.2019).

Ispostavlja se da je „vojni neutralitet“ najverovatnije medij-ska prašina koja se sviđa Moskvi. Ova tvrdnja ne proistiće samo

Ni u Ustavu, ni u Strategiji nacionalne bezbednosti, ni u Strategiji odbrane Srbije nema čak ni aluzije na neutralitet.

iz slova srpskih zakona – sporazuma s SAD i NATO. Istinski neutralni status treba da bude zabeležen u međunarodno-pravnim dokumentima. Za to treba podneti zahtev u odgovarajuće strukture UN s molbom za priznavanje međunarodnog statusa zemlje kao vojno neutralne ili prosto neutralne.

Dok ova procedura nije započeta, dok UN ne prizna ovaj status, strogo pravni neutralitet po međunarodno-pravnom shvatanju ne postoji. Međutim, ovde se čak ne radi o međunarodnim, već o internim dokumentima. **Ni u Ustavu, ni u Strategiji nacionalne bezbednosti, ni u Strategiji odbrane Srbije nema čak ni aluzije na neutralitet.** Naprotiv, u poslednja dva dokumenta se navodi da je jedan od strateških ciljeva Srbije „integracija u evropske i druge međunarodne strukture bezbednosti i učestvovanje u programu NATO-a „Partnerstvo za mir“²⁹, što se smatra za „osnovu bliske, dugoročne i međusobno korisne saradnje sa zemljama-članicama NATO-a“³⁰. U ovim dokumentima nema ni reči o Rusiji. Odakle se u srpskom i ruskom diskursu pojavio pojam „vojni neutralitet“?

Prvi i poslednji put se ovaj pojam u zvaničnom dokumentu pojavio u Rezoluciji „O zaštiti suvereniteta, teritorijalnog integriteta i ustavnog poretku Republike Srbije“, koji je Skupština usvojila 26. decembra 2007. godine. U čl. 6 Rezolucije stoji: „Zbog sveukupne uloge NATO-a, počevši od protivzakonitog bombardovanja

Stvarna i dobrovoljna uključenost Srbije u strukturu NATO-a predstavlja još jedan odloženi rezultat bombardovanja.

Srbije 1999. godine bez dozvole SB UN, pa sve do odbačenog plana Ahtisarija, po kojem se NATO proglašava za „konačnim organom“ vlasti u „nezavisnom Kosovu“ Narodna Skupština Republike Srbije donosi odluku o proglašavanju vojnog neu-

traliteta Srbije prema postojećim vojnim savezima do eventualnog održavanja referenduma na kojem bi bila doneta konačna odluka o ovom pitanju.“³¹

29 Стратегия одбране [Электронный ресурс]. C. 12. URL: http://www.mod.gov.rs/multimedia/file/staticki_sadrzaj/dokumenta/strategije/Strategija%20odbrane%20Republike%20Srbije.pdf (дата обращения: 10.03.2019).

30 Стратегия безбедности [Электронный ресурс]. C. 15. URL: http://www.mod.gov.rs/multimedia/file/staticki_sadrzaj/dokumenta/strategije/Strategija%20nacionalne%20bezbednosti%20Republike%20Srbije.pdf (дата обращения: 10.03.2019).

31 Резолуција Народне скупштине о заштити суверенитета, територијалног интегритета и уставног поретка Републике Србије [Электронный ресурс].

Od 2007. godine nije bio održan nijedan referendum o vojnom neutralitetu, nisu doneta bilo kakva dokumenta u kojima bi bio zabeležen ovaj pojam. Ne samo to, današnja Srbija se u suštini nalazi u savezničkim odnosima s NATO-om, a pojam „vojni neutralitet“ nije ništa drugo do „propagandistička formula koja postoji samo u društveno-političkom diskursu“, ne toliko radi smirivanja sopstvenog stanovništva koliko za „uspavljanje ruske strane“³².

Stvarna i dobrovoljna uključenost Srbije u strukturu NATO-a predstavlja još jedan odloženi rezultat bombardovanja. Međutim, današnjem srpskom rukovodstvu je gubitak nacionalnog i vojnog suvereniteta očigledno nedovoljan. Govoreći 18. marta 2019. godine na konferenciji „Beogradski strateški dijalog“ posvećenoj 20. godišnjici bombardovanja Jugoslavije od strane NATO bloka A. Vučić je pozvao Srbe da oproste agresorima³³. Istina, nešto kasnije u intervjuu za Prvi kanal ruske televizije on je precizirao: „Možemo da oprostimo, ali nikad nećemo moći da zaboravimo“ i zato treba da „podsećamo sledeće generacije na ovaj strašan zločin koji je učinjen“³⁴. S takvim stavom se kategorički ne slažu predstavnici Republike Srpske, u kojoj se smatra da je „nedopustivo oprostiti zločine Severnoatlantske alijanse protiv Srba“³⁵.

Politički „virus zaboravljanja“ je zarazan. U Crnoj Gori koja je 1999. godine bila deo SRJ i koja je takođe bila podvrgnuta bombardovanju „rodbini vojnika koji su poginuli pre dvadeset godina nije dozvoljeno da priđe spomen-ploči koja se nalazi na teritoriji vojne

Možemo da oprostimo, ali nikad nećemo moći da zaboravimo.

Politički „virus zaboravljanja“ je zarazan.

URL: <https://www.srbija.gov.rs/kosovo-metohija/index.php?id=80729> (дата обращения: 10.03.2019).

32 Филимонова А. Сербии не нужно вступать в НАТО, потому что НАТО вступила в Сербию [Электронный ресурс]. URL: http://ruskline.ru/opp/2016/iyu1/08/serbii_ne_nuzhno_vstupat_v_nato_potomu_chto_nato_vstupila_v_serbiju/ (дата обращения: 12.03.2019).

33 Борисов А.В. Двадцать лет спустя. Сербов пытаются отвлечь от совершенных НАТО преступлений в бывшей Югославии [Электронный ресурс]. URL: <https://rg.ru/2019/03/18/kak-serbov-otvlekaiut-ot-sovershennyh-nato-prestuplenij-v-byvshej-iugoslavii.html> (дата обращения: 18.03.2019).

34 Интервью А. Вучича Первому каналу российского телевидения [Электронный ресурс]. URL: <https://balkanist.ru/nikakogo-perevorota-v-serbii-ne-budet-aleksandr-vuchich/> (дата обращения: 25.03.2019).

35 Додик: Я не из тех, кто готов простить преступления НАТО против сербов // Российская газета. 25 марта 2019 [Электронный ресурс]. URL: <https://rg.ru/2019/03/25/dodik-ia-ne-iz-teh-kto-gotov-prostit-prestupleniiia-nato-protiv-serbov.html> (дата обращения: 25.03.2019).

jedinice. Samu ploču nameravaju da demontiraju.“ Još strašniji postupak učinio je predsednik Crne Gore M. Đukanović – u dane sećanja na bombardovanje „u svojoj rezidenciji je priredio svečani prijem za ambasadore zemalja-članica NATO-a i natovskog generaliteta“³⁶. Podsetićemo da je Crna Gora 2017. godine stupila u Severnoatlantsku alijansu.

U toku leta 2000. godine Kemp-Bondstil je proglašen za „najveći američki grad u Evropi“.

Već rečenom treba dodati da su opšte balkanske vojno-strateške posledice bombardovanja bez preuvečavanja promenile svetsku politiku u celini. Odmah posle izvođenja srpske vojske sa Kosova i Metohije u letu 1999. godine u pokrajini je nedaleko od Uroševca kompanija Hallibarton (povezivana je s imenom ministra obrane SAD za vreme Buša-starijeg – D. Čejnjem) započela izgradnju američke vojne baze kapaciteta od sedam hiljada vojnika.

Godinu dana kasnije – u toku leta 2000. godine Kemp-Bondstil je proglašen za „najveći američki grad u Evropi“ koji je dobio ime u čast poručnika Džeimsa Bondstila koji je dobio najveću vojnu nagradu SAD – Orden časti – za učestvovanje u Vijetnamskom ratu [18, s. 450]. Lokacija (baza se nalazi u zoni strateški važnih starih energetskih koridora br. 8 i br. 10³⁷, zahvaljujući čemu je praktično u bilo kom trenutku moguće „zatvoriti ventil“ i ostaviti Evropu bez energetskih resursa) i opremljenost vojne baze, kao i zadaci koje je pozvana da rešava, u stručnom društvu rađaju uverenost u to da „Bondstil može postati prestonica nove vojno-kriminalne kvazi-države koja će objediniti teritoriju Makedonije, južne Srbije i Crne Gore, koju naseljavaju Albanci, RK i samu Albaniju“ [18, s. 451].

Dakle, Republika Kosovo je centar balkanske politike SAD.

Dakle, Republika Kosovo je centar balkanske politike SAD.

Nije slučajno što je premijer samoproglasene političke formacije R. Haradinaj uveren u to da će „SAD nezavisno od okolnosti, uvek biti na strani Prištine, čak i u slučaju da ona krši sve osnove međunarodnog prava“³⁸. Da li mu se to omaklo? Kad zvanično

36 Бондарев Н. Военная операция НАТО против Югославии и Москва [Электронный ресурс]. URL: <https://regnum.ru/news/2601894.html> (дата обращения: 30.03.2019).

37 Мосякин А. Албанское харакири Европы [Электронный ресурс]. URL: <http://www.wprr.ru/archives/317> (дата обращения: 18.03.2019).

38 Борисов А.В. Косово получило свою армию [Электронный ресурс]. URL: <https://rg.ru/2018/12/14/kosovo-poluchilo-svoiu-armiuii.html> (дата обращения: 18.03.2019).

lice govori o „kršenju svih osnova međunarodnog prava“ to je vrlo ozbiljna stvar. Nema sumnje u to da će armija RK koja je stvorena u decembru 2018. godine uprkos Rezoluciji SB UN 1244 za standarde NATO biti pozvana da konačno reši „srpsko pitanje“ na teritoriji pokrajine [12, s. 234-235, 244]. Ali kakva će biti reakcija Beograda?

Poslednju posledicu bombardovanja od vojno-strateškog značaja po redosledu nabranja predstavlja ulazak u NATO Crne Gore.

U decembru 2018. godine u toku konsultacija s ambasadorima Rusije, Kine i SAD A. Vučić je istakao da „neko namerano uvlači Srbiju i ceo balkanski region u konflikt“³⁹. Međutim, već odavno nisu in-cognitus oni koji podmeću požare na Balkanu – „delovanje Prištine podržavaju SAD i SRN dok se EU i NATO koji čuvaju granice i poredak u kraju zalažu protiv njih“⁴⁰. Na upozorenja Rusije da će stvaranje vojske RK od pet hiljada ljudi imati opasne posledice ne samo u pokrajini, koja „sasvim očigledno sve više postaje žarište nestabilnosti i izbor konfliktnog potencijala u regionu“⁴¹ nema reakcije.

Poslednju posledicu bombardovanja od vojno-strateškog značaja po redosledu nabranja predstavlja ulazak u NATO Crne Gore (5. jun 2017. godine) i sramni informativno-politički šou o promeni naziva Makedonije s jednim jedinim ciljem – da se i ova republika uvuče u agresivni blok. Dana 6. februara 2019. godine potписан je protokol o ulasku Severne Makedonije u NATO.

U ovakvoj situaciji, pored svih kritika vojno-strateške mezaljanse Beograda i Briseila mora se priznati da se istovremeno razvija vojno-tehnička saradnja s Moskvom. Delatnost Međuvladine srpsko-ruske komisije za vojno-tehničku saradnju ne samo da doprinosi jačanju odnosa između naših zemalja, već donosi i očigledne plodove u vidu jačanja odbrambene snage Srbije.

„Beogradska revolucija“ predstavlja prvi uspešan državni prevrat u postbipolarnom periodu svetske istorije koji su pripremili i realizovane zapadne službe i TNK zajedno s lokalnim NVO.

³⁹ Ibid.

⁴⁰ Ibid.

⁴¹ Заявление МИД России в связи с планами создания косовской «армии» [Электронный ресурс]. URL: http://www.mid.ru/ru/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNOnkJE02Bw/content/id/3443106 (дата обращения: 18.03.2019).

Od Balkana sve do drugih krajeva: „plišane revolucije“ kao geopolitička posledica bombardovanja

Potpisivanje dokumenata o kapitulaciji „za dostizanje mira“ predstavljalo je početak destruktivnih unutrašnjih političkih procesa u Jugoslaviji. Srbija je bila prava zemlja u

Upravo od Beograda je započela kojoj su primenjene „plišane“ tehnologije za era „plišanih revolucija“. smenu političkog režima. Kasnije je značajan

deo srpskih metoda primenjen u svim drugim

zemljama u kojima su izvršeni politički prevrati [21, s. 45]. U kampanji za pripremu svrgavanja Miloševića bile su angažovane različite američke i evropske NVO koje ne samo da su obilato finansirale proizvodnju očiglednih materijala za agitaciju (brošure, plakati, nalepnice, majice, zastave i sl.) [29], već su opozicione strukture snabdevale kancelarijskom tehnikom, kompjuterskom opremom i sredstvima za dostavu; plaće su iznajmljivanje prostorija. Jedan od osnivača pokreta „Otpor“ S. Homen je posle izvesnog vremena priznao da su opozicionari dobijali „veliku finansijsku pomoć od nevladinih organizacija sa Zapada, kao i od nekih zapadnih vladinih organizacija“ [27, s. 82]. Ozbiljna sredstva su uložena u podmićivanje predstavnika bezbednosnih i vladinih struktura, kao i za pripremu odreda boraca koji su bili spremni da se u slučaju potrebe oružano suprotstave snagama za očuvanje reda [8, s. 62, 83].

„Beogradska revolucija“ predstavlja prvi uspešan državni prevrat u postbipolarnom periodu svetske istorije koji su premile i realizovane zapadne službe i TNK zajedno s lokalnim NVO. Upravo od Beograda je započela era „plišanih revolucija“: posle Srbije su usledile Gruzija, Ukrajina, Moldavija, Azerbej-

„Izvoz društvenih eksperimenata, pokušaji da se ubrzaju promene u nekim zemljama“, polazeći od geopolitičkih i ekonomskih ciljeva „dovodi do tragičnih posledica, ne do napretka.“

džan, zemlje severne Afrike i Bliskog istoka, Rusija i Venecuela. Sve se ne mogu nabrojati. Tehnologija nije svuda imala uspeha, ali su upravo u Beogradu formirane specifične karakteristike savremenih političkih prevrata, koji naravno, u svakom slučaju imaju različite modifikacije u

skladu sa konkretnom zemljom. Neke od osnovnih karakteristika PR su:

- zajednička delatnost unutrašnjih i spoljašnjih igrača koji su zainteresovani za zamenu političke grupe na vlasti lo-

jalnijom prema spoljašnjim akterima, koja je spremna da žrtvuje nacionalne interese radi ličnog bogaćenja i drugih koristoljubivih ciljeva;

- priprema i finansiranje delatnosti unutrašnje opozicije u značajnoj (ali ni izdaleka ne potpunoj) meri vrše spoljašnji igrači. Pripadnici lokalne oligarhiјe takođe aktivno učestvuju u pripremi – organizacionoj i finansijskoj – prevrata, nadajući se značajnim privilegijama vlasti u slučaju pobjede;
- transnacionalna i geopolitička priroda političkog prevrata. U prvom slučaju će TNK dobiti neograničeni pristup nacionalnim resursima. U drugom – jača uticaj zemlje-kordinatora i finansijera PR na konkretnoj teritoriji zemlje. U savremenim uslovima to su Sjedinjene Države i njihovi najbliži saveznici. Uticaj se može koristiti radi dalje destabilizacije situacije u čitavom regionu;
- za uspešno ostvarivanje prevrata potreban je kompleks društveno-ekonomskih problema s kojima se zemlja suočava u prilično dugom periodu (posledice sankcija; korupcija na više nivoa, poraz u ratu) i koji mogu da formiraju stabilnu antipatiju prema vlasti kod značajnog dela aktivnog stanovništva [21, s. 47-48].

Tehnologije političkih prevrata se i danas aktivno primenjuju u Srbiji.

„Izvoz društvenih eksperimenata, pokušaji da se ubrzaju promene u nekim zemljama“, polazeći od geopolitičkih i ekonomskih ciljeva „dovodi do tragičnih posledica, ne do napretka, već do degradacije.“⁴² Socijalno-ekonomski, politički i vojno-strateški položaj savremenog zapadnog Balkana, tačnije, Makedonije, Srbije i Crne Gore, kao i delimično priznate Republike Kosovo je još jedna potvrda za to.

Tehnologije političkih prevrata se i danas aktivno primenjuju u Srbiji. Od 8. decembra 2018. godine u zemlji se svake subote i nedelje održavaju protestni mitinzi i marševi. Formalni povod za aktiviranje stanovništva predstavljaо je to što je pretučen političar opozicije Borko Stefanović. Zaista, vlast bi trebalo da odgovori na mnoga pitanja. Posebno u vezi s takozvanim kosovskim „kompromisom“ – mogućnošću da Beograd prizna Republiku Kosovo. Međutim, vrhunac konflikta se desio 16. marta

Dok sadašnji protesti još uvek čekaju svog istraživača s događajima iz 2000. godine je sve jasno.

⁴² Выступление Президента России В.В. Путина на 70-й сессии Генеральной ассамблеи ООН [Электронный ресурс]. URL: <http://kremlin.ru/events/president/news/50385> (дата обращения: 18.03.2019).

2019. godine kad je u zgradi televizije, a zatim i na ulicama došlo do sukoba s policijom i pripadnicima specijalnih jedinica. Očigledno je da proteste neko pokušava da usmeri u pravcu radikalizacije.

Po ustavnoj povelji koja je sačinjena u EU nova državna zajednica – Državni savez – sastojala se od dva ravnopravna člana – Crne Gore i Srbije.

Po mišljenju nekih stručnjaka ono što se dešava u Srbiji sve više podseća na „kopiranje“ događaja koji su se ranije mogli videti u drugim državama“, a pre svega na ukrajinski scenario iz 2014. godine⁴³.

Dok sadašnji protesti još uvek čekaju svog istraživača s dođajima iz 2000. godine je sve jasno. Bez prevrata u Beogradu i svrgavanja S. Miloševića kojeg je novo srpsko rukovodstvo sramno, pod okriljem noći, odvelo u Hag gde je umro (najverovatnije je ubijen) 28. marta 2006. godine [22, s. 193] ne bi bio moguć dalji proces preformatiranja političke karte zapadnog Balkana. Posle odstranjivanja Miloševića likvidacija Savezne Republike Jugoslavije se odigrala u dve faze.

Dana 14. marta 2002. godine pod rukovodstvom bivšeg generalnog sekretara NATO-a i aktuelnog generalnog sekretara Evropskog saveta H. Solane potpisana je sporazum o osnovama promene odnosa između Srbije i Crne Gore. Po ustavnoj povelji koja je sačinjena u EU nova državna zajednica – Državni savez – sastojala se od dva ravnopravna člana – Crne Gore i Srbije s dve autonomne pokrajine (KiM i Vojvodina). U ovom dokumentu je zabeležen trogodišnji moratorijum za sprovođenje referendumu o samostalnosti državnih jedinica Saveza. U slučaju istupanja Crne Gore iz zajedničke države pre isteka roka moratorijuma Srbija je trebalo da postane pravni sledbenik jedinstvene države, uključujući i Rezoluciju SB UN br. 1244 koja je potvrđivala

Crna Gora od 2010. godine ima zavnični status kandidata za EU.

„privrženost svih država-članica suverenitetu i teritorijalnom integritetu Savezne Republike Jugoslavije“⁴⁴. Crna Gora nije prekršila rokove

navedene u povelji. Zapravo, strogo po slovu zakona – Rezolucije br. 1244 – međunarodna zajednica ne mora smatrati Kosovo i Metohiju delom teritorije Srbije, pošto je SB UN potvrđivao teritorijalni integritet SRJ i autonomiju KiM upravo u sastavu

43 Вяткина М. Дестабилизация Сербии угрожает интересам России [Электронный ресурс]. URL: <https://newdaynews.ru/balkans/658797.html> (дата обращения: 29.03.2019).

44 Security Council. S/RES/1244 (1999) [Электронный ресурс]. URL: [http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1244\(1999\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1244(1999)) (дата обращения: 18.03.2019).

Jugoslavije, a ne Srbije. Druga je stvar što se ne možemo složiti s takvom situacijom, s procesom odvajanja istorijske teritorije Srbije. Zapanjujuća je činjenica da je ruska strana potpisala tekst Rezolucije. Očigledno, u žurbi niko nije obratio pažnju na ovaj „detalj“.

Novostvorena Državna zajednica Srbije i Crne Gore (SCG) nije dugo trajala – od 4. februara 2003. godine do 5. juna 2006. godine. Odluka o izlasku Crne Gore iz SCG doneta je 21. maja 2006. godine na referendumu. Crnogorska javnost se u vezi s pitanjem odvajanja od Srbije podelila gotovo na jednake delove: „za“ odvajanje – 55,5%, „protiv“ – 44,5%. U toku referendumu pristalice „nezavisnosti“ su načinile mnoštvo prekršaja, i čak je i u toj situaciji sudbinu dveju zemalja odlučilo 2000 glasova. Sumnje u prekomerno korišćenje administrativnih resursa od strane vlade M. Đukanovića izazvane su time što je „za“ glasalo tačno onoliko koliko je bilo potrebno s malom rezervom [26, s. 402]. Pregovori između vlasti i opozicije o uslovima održavanja referendumu odvijali su se od početka 2006. godine. Prvobitno su stranke koje su se zala-gale protiv samostalnosti Republike kategorično odbijale čak i da razmatraju samu ideju održavanja referendumu. Zahvaljujući intervenciji specijalnog predstavnika EU M. Lajčaka opozicija je prihvatala ideju plebiscita uz obavezni minimum od 55% glasova [22, s. 192].

Zapanjujuća je činjenica da je ruska strana potpisala tekst Rezolucije.

Nakon sticanja potpune „nezavisnosti“ Podgorica je odmah definisala novi integracioni cilj – ulazak u Evropski savez je zabeležen u članu 15 Ustava Republike. Za manje od godinu i po dana – u oktobru 2007. godine Crna Gora je potpisala sporazum o Stabilizaciji i pridruživanju EU, a 16. oktobra 2008. godine je podnela zahtev za članstvo u EU. Crna Gora od 2010. godine ima zvanični status kandidata za EU. U junu 2017. godine Republika je postala 29. član NATO-a.

Ako u narednim godinama počne rat na Balkanu to će sigurno biti zbog neke gluposti u vezi s Kosovom.

Dok je politički razvod Srbije i Crne Gore bio miran, kosovsko pitanje ostaje još uvek vrlo aktuelno evropsko bure baruta. Još jednom ćemo podsetiti na gvozdenog kancelara unekoliko ga parafrazirajući: „Ako u narednim godinama počne rat na Balkanu to će sigurno biti zbog neke gluposti u vezi s Kosovom.“

Nekadašnji svet je umro u Prištini: umesto zaključka

Nastavak urušavanja normativa aktualizuje problem agresije NATO-a protiv Jugoslavije i njenih dalekosežnih posledica. Pored navedenog, geopolitički i vojno-strateški raspored značajno menja i objedinjavanje međunarodnih kriminalističkih i terorističkih grupa do kojeg je došlo usled ove agresije, i njihovo pretvaranje u značajnog igrača u svetskoj politici. Umeće teatralizacije sopstvenih zločina zajedno s moćnim informativnim uticajem i odličnom borbenom pripremom terorista, što je danas svojstveno Al Kaidi i ISIS-u prvi put su u potpunosti uvežbani na teritoriji Kosova i Metohije. Fejk-njuz pod nazivom „slučaj Račak“ [4, s. 97-105] predstavlja je povod za intervenciju, postavivši temelj hibridnim specijalnim operacijama koje se danas aktivno primenjuju u Siriji. Praktičan rezultat delovanja pula vojno-političkih i državnih struktura SAD i ED, kao i međunarodnih terorističkih organizacija predstavlja stvaranje muslimanske mafijaško-terorističke tvorevine – Republike

Legalizacija kosovskih gospodara rata nije dovela samo do prodiranja kriminala u dubinu Evrope i do značajnog širenja trgovine drogom koju kontrolišu Albanci [16, s. 115-116]. RK je danas regionalno jezgro međunarodnog terorizma.

Kosovo koja se može uporediti s Avganistanom (nije slučajno što je upravo Kabul prvi priznao nezavisnost RK), Kolumbijom, Somalijom i Sudanom.

Opasnost od postojanja ovakve tvorevine postaje sve očiglednija, ne samo ruskim, već i evropskim istraživačima. Godine 2014. obja-

vljena je knjiga francuskog generala koji je služio na Kosovu Ž. Ogara s rečitim naslovom „Evropa je umrla u Prištini“. Autor pored ostalog konstatiše da će čudovišna nepravednost prema Srbima „imati nepopravljive posledice za samu, nekada hrišćansku Evropu, koja se ranije ponosno nazivala Evropom apostola Petra“ [Cit. po 13, s. 9]. Posledice su zaista već nepopravljive. Legalizacija kosovskih gospodara rata nije dovela samo do prodiranja kriminala u dubinu Evrope i do značajnog širenja trgovine drogom koju kontrolišu Albanci [16, s. 115-116]. RK je danas regionalno jezgro međunarodnog terorizma.

Upravo ovde se nalaze neki od „najpopularnijih“ među teroristima i džihadistima logora za obuku (kod Đakovice, Uroševca, Dečana, Prizrena i Peći). „U logorima se konačno utvrđuju

idejni stavovi radikalnog islama, istovremeno se usvaja umeće vladanja oružjem i vođenja borbenih dejstava. Obavezna vojna obuka predviđa kurseve kao što su „gradska gerila“, „sistemi naoružanja“ i „obrada eksploziva“. Posle dvomesečne obuke mladi mudžahedini dobijaju platu u iznosu od 500-700 dolara (to nije zanemarljiva suma za siromašne balkanske zemlje), a posle tromesečnog kursa dobijaju uniformu i oružje koje posle povratka kući kriju i čekaju naredbu za pokret“ [19, s. 44].

Alijansa predstavlja najvažniji instrument američke spoljne politike koji se ne koristi samo za rešavanje geopolitičkih, već i ekonomskih zadataka.

Podjednako značajne posledice agresije predstavlja slom političke volje mnogih balkanskih lidera, što predstavlja osnovu savremene servilnosti prema kolektivnom Zapadu. Njena direktna geopolitička posledica je širenje NATO-a u regionu i na kraju formiranje NATO-Jugoslavije.

Kao što je već istaknuto, alijansa predstavlja najvažniji instrument američke spoljne politike koji se ne koristi samo za rešavanje geopolitičkih, već i ekonomskih zadataka. Potpuna nato-izacija Balkana omogućiće da se za dugo vremena zatvori pitanje ruskog, pre svega energetskog uticaja u regionu. NATO je kao energetska predstraža pozvan da zatvori region za energetske resurse iz Rusije. Na kraju će balkanske vlade biti prinuđene da kao Poljaci kupuju skupi gas „made in USA“.

Ovakvo okrutno, pre svega prema narodima u regionu, „odvajanje“ Rusije prirodno je promenilo ceo svetski poredak. Ispostavilo se da su procesi koji su se dešavali u poslednjih 20 godina podjednako koreniti kao oni koji su usledili nakon dva svetska rata. Pritom, dok je posle Drugog svetskog rata formiran ne samo institucionalni dizajn svetske politike, već su jasno određena i funkcije njenih aktera, događaji iz 1999. godina su uništili nekadašnju skladnu, premda ne i besprekornu konstrukciju i postavili su temelje novog svetskog poretku. On na kraju nije doveo samo do mnogobrojnih „oružanih“ konflikata, do brisanja mnogih država s političke karte, već i do reinkarnacije hladnog rata između Rusije i Zapada iz kojeg se ne vidi ni lak, ni brz izlazak.

NATO je kao energetska predstraža pozvan da zatvori region za energetske resurse iz Rusije.

U zaključku studije ističemo sledeće: agresija NATO-a protiv Jugoslavije je, s jedne strane, predstavljala nastavak

ponovnog formatizovanja sveta usled kraha SSSR-a. Dobrovoljni odlazak Moskve iz velike politike nije doneo mir ni u postsovjetskoj, ni u postjugoslovenskoj kući. S druge strane, ispostavilo se da je E. Hemingvej prozorljiv, tek nam predstoji

NATO agresija je stvorila opasan presedan: „prvi put u istoriji rata udar suverenoj državi nije zadat kao odgovor na spoljnu agresiju, već na unutrašnji konflikt“.

epoha neobjavljenih ratova. NATO agresija je stvorila opasan presedan: „prvi put u istoriji rata udar suverenoj državi nije zadat kao odgovor na spoljnu agresiju, već na unutrašnji konflikt“ [9, s. 23]. Bombardovanje je predstavljalo rezultat preplitanja mnogih faktora u kojima prvenstvo

ima surovi politički realizam pobednika hladnog rata. Danas, 20 godina kasnije, vidi se da je rusko rukovodstvo donelo potrebne zaključke – suverenitet može da brani samo snažna i savremena armija čiji temelj predstavljaju nacionalno orijentisana ekonomija i konsolidovano društvo.

Spisak literature

- Višnyakov Я.В. Voennyj faktor i gosudarstvennoe razvitiye Serbii načala HH veka. M.: MGIMO-Universitet, 2016. 529 s.
- Višnyakov Я.В. Ideologija serbskoy voennoy élity v kontekste osobennostey razvitiya serbskogo gosudarstva v konce XIX-nachale HH veka // Čelovek na Balkanah. Oryty vzaimodeystviya (konec XIX – načalo HH vv.). SPb: Aletejja, 2009. S. 86-107.
- Vrzić N. Vikiliks: Tajne beogradskih depeša. Beograd: Fond Sloboden Jovanović, 2011.138 s.
- Gus'kova E.Ю. Agressiya NATO protiv IOgoslavii v 1999 godu i process mirnogo uregulirovaniya. M.: Indrik, 2013. 312 s.
- Gus'kova E.Ю. Istorija jugoslavskogo krizisa (1990-2000). M.: Russkoe pravo, 2001. 720 s.
- Džilas M. Lico totalitarizma. M.: Novosti, 1992. 539 s.
- Zvyagel'skaya I.D. Bliznayi Vostok i Central'naya Aziya: global'nye trendy v regional'nom ispolnenii. M.: Aspekt Press, 2018. 224 s.
- Il'čenkov P. «Эkspress- revoljucija» v Serbii // Oranževye seti: ot Belgrada do Biškeka. SPb: Aletejja, 2008. S. 56-91.
- Kosovo: međunarodnye aspekty krizisa / Pod red. D. Trenina, E. Stepanovoy. M.: Gendalf. 1999. 309 s.
- Markov G. Balkany i «balkanizacija» // Čelovek na Balkanah v epohu krizisov i etnopolitičeskikh stolknovenii HH veka. SPb: Aletejja, 2002. S. 24-30.
- Mezjaev A.B. Process protiv Slobodana Miloševića v gaagskom tribunale. Kn. 1. Kazan': Titul-Kazan', 2006. 399 s.
- Mir v XXI veke: prognoz razvitiya međunarodnoj obstanovki po stranam i regionam / Pod red. M.V. Aleksandrova, O.E. Rodianova. - M. : MGIMO-Universitet, 2018. 768 s.

- Naročnickaja N. Predislovie k russkomu izdaniu // Terzić S. Staraja Serbia (XIX-XX vv.). Drama odnoj evropejskoy civilizacii. M.: Veče, 2015. S. 6-13.
- Ovčinskić V.S. «Nezavisimost» Kosovo v zerkale tenevoj politiki. Analitičeskij doklad. M.: INFRA-M, 2008. 32 s.
- Pečurov S.L. «Socijalistička sila» agresora: osobennosti voennoj akcii protiv Jugoslavii v 1999 godu // Voenno-istoričeskij žurnal. 2009. № 3. S. 15-19.
- Ponomareva E.G. Albanskij faktor destabilizacii Zapadnyh Balkan: scenarnyj podhod // Vestnik MGIMO Universiteta. 2018. № 2 (59). S. 99-124. DOI 10.24833/2071-8160-2018-2-59-99-124
- Ponomareva E.G. Da ne budet zabyto! Agressija NATO protiv Jugoslavii: pričiny i posledstviya // Obozrevatelj – Observer. 2014. № 6. C. 83-100.
- Ponomareva E.G. Proekt «Kosovo»: mafija, NATO i boljšaja politika / De Conspiratione. Sb. monografij. M.: Tovarishchestvo naučnyh izdanij KMK, 2013. S. 331-522.
- Ponomareva E.G., Dimitrovska A. Balkanskij uzel meždunarodnogo terrorizma // Obozrevatelj-Observer. 2018. № 5 (340). S. 37-51.
- Ponomareva E.G., Rudov G.A. “Gosudarstvo-bandit”: Kosovo v mirovoj sisteme // Obozrevatelj – Observer. 2013. № 5. C. 67-76.
- Ponomareva E.G., Rjabinina E.V. “Cvetnye revoljucii” v kontekste strategii “upravlyemogo haosa” // Obozrevatelj – Observer. 2015. № 12. C. 38-51.
- Sovremennye meždunarodnye otnošenija / Pod red. A.V. Tor-kunova, A.V. Mal'gina. M.: Aspekt Press, 2017. 688 c.
- Terzić S. Staraja Serbia (XIX-XX vv.). Drama odnoj evropejskoy civilizacii. M.: Veče, 2015. 480 s.
- Filimonova A.I. Voennoe sotrudničestvo Serbii s SSSR // Meždu Moskvou i Brüsselem. M.: Institut slavyanovedenija RAN, 2016. S. 248-267.
- Frolov A.V. Viktor Černomyrdin: čelovek, politik, diplomat // Meždunarodnaya žizнь. 2018. № 5. S. 137-149.
- Central'naya i Jugo-Vostočnaya Evropa: konec HH – načalo XXI vv. M.: Nestor-Istorija, 2015. 480 s.
- Žilić G. Serbia: perevorot 2000 goda – šablon dlya «svetnyh revoljucij» // Ubijstvo demokratii: operacii CRU i Pentagona v postsovetskij period. M.: Kučkovo pole, 2014. S. 79-95.
- Jugoslavija na poroge 2000 goda. Dokumenty, fakty, svjedeteljstva, mnjenja. M.: RIA Novosti, 1999. 240 s.
- Dobbs M. U.S. Advice Guided Milosevic Opposition // Washington Post. 2000. December 11.
- Kravitz D. 2 Men Charged in Loudoun Slaying // Washington Post. April 26, 2009.

O autoru:

Ponomarjova Jelena Georgijevna je profesor, doktor političkih nauka, profesor na katedri za uporednu politikologiju MDIMO MIP Rusije.

Rusija, 119454 Moskva, Prospekt Vernadskog 76, kab. 3026. E-mail: nastyay304@mail.ru

NATO AGGRESSION AGAINST YUGOSLAVIA: INTERNATIONAL-LEGAL, MILITARY STRATEGIC AND GEOPOLITICAL CONSEQUENCES

On March 24, 1999, on the pretext of the struggle for human rights there began the aggression of the NATO member countries against a sovereign European state – the Federal Republic of Yugoslavia. It was the first military blow in history at a sovereign state dealt in answer not to an external aggression, but to an internal conflict. The escalation of the Kosovo conflict to the scale of a “humanitarian intervention” raised a sharp question not only of the outlines and principles of the 21st century world system, but also of the limits of the functionality of supranational (first and foremost force) structures. The consequences of the aggression were of short-term and long-term nature.

The article analyzes three groups of consequences: international-legal, military strategic and geopolitical. In the first case the process of legitimization of “humanitarian intervention” and “responsibility for defence” notions is considered. In the analysis of military strategic consequences the stress is laid on the processes and procedures of the transformation of the Serbian army into a dysfunctional system and the creation of conditions for the

⁴⁵ Moscow State Institute of International Relations (University) of the Ministry of Foreign Relations of the Russian Federation. Russia, 76 Prospect Vernadskogo, Moscow, 119454.

⁴⁶ Primakov National Research Institute of World Economy and International Relations, Russian Academy of Sciences. Russia, 23, Profsoyuznaya Str., Moscow, 117997.

republic's accession to NATO. Since it is Serbia that is the central link of the Balkan policy of Western countries and organizations, the question is of vital importance. Geopolitical consequences of the aggression are examined in the light of the technologies of political coups tested in Serbia in October 2000 and used later in different regions of the world. The study is preceded by a short historiographic review of the latest literature on the topic.

The conducted multilevel analysis of the consequences of the 1999 NATO aggression gives an opportunity to formulate essentially new conceptual approaches to foreign policy of contemporary Russia.

Keywords: the Balkans, the Federal Republic of Yugoslavia, 1999 NATO aggression, international-legal, military strategic and geopolitical consequences of the aggression, world politics

References

- Vishnyakov YA.V. Voennyj faktor i gosudarstvennoe razvitiye Serbii nachala HKH veka [Military factor and state development of Serbia in the early twentieth century]. Moscow, MGIMO-University, 2016. 529 p. (in Russian).
- Vishnyakov YA.V. Ideologiya serbskoj voennoj ehlity v kontekste osobennostej razvitiya serbskogo gosudarstva v konce XIX-nachale HKH veka. In «Chelovek na Balkanah. Opyt vzaimodejstviya (konec XIX – nachalo HKH vv.)» [Ideology of the Serbian military elite in the context of the development of the Serbian state in the late XIX-early XX century. In «People in the Balkans. The experience of the interaction (the end of XIX – beginning of XX centuries)»]. Sankt-Petersburg, Aletejya, 2009. pp. 86-107. (in Russian).
- Vrzić N. Vikiliks: Tajne beogradskih depesha [WikiLeaks: secrets of the Belgrade dispatch]. Belgrad, Found of Slobodan Jovanovic, 2011.138 p. (in Serbian)
- Gus'kova E. Agressiya NATO protiv Jugoslavii v 1999 godu i process mirnogo uregulirovaniya [NATO aggression against Yugoslavia in 1999 and the peace process]. Moscow, Indrik, 2013. 312 p. (in Russian).
- Gus'kova E.YU. Iстория югославского кризиса (1990-2000) [History of the Yugoslav crisis (1990-2000)]. Moscow, Russian law, 2001. 720 p. (in Russian).
- Dzhilas M. Lico totalitarizma [The Face of totalitarianism.]. Moscow, News, 1992. 539 p. (in Russian).
- Zvyagel'skaya I.D. Blizhnij Vostok i Central'naya Aziya: global'nye trendy v regional'nom ispolnenii [Middle East and Central Asia: global trends in regional performance]. Moscow, Aspekt Press, 2018. 224 p. (in Russian).

- Il'chenkov P. «Express-revoljuciya» v Serbii. In «Oranzhevye seti: ot Belgrada do Bishkeka» [«Express revolution» in Serbia. In «Orange networks: from Belgrade to Bishkek»]. Sankt-Petersburg, Aletejya, 2008. pp. 56-91. (in Russian).
- Kosovo: mezhdunarodnye aspekty krizisa [Kosovo: international aspects of the crisis]. Eds. D. Trenin & E. Stepanova. Moscow, Gendal'f. 1999. 309 p. (in Russian).
- Markov G. Balkany i «balkanizaciya». In «Chelovek na Balkanah v ehpohu krizisov i ehtnopoliticheskikh stolknovenij XX veka [Balkans and «Balkanization». In «People in the Balkans in the era of crises and ethnopolitical clashes of the twentieth century»]. Sankt-Petersburg, Aletejya, 2002. pp. 24-30. (in Russian).
- Mezyaev A.B. Process protiv Slobodana Miloshevicha v gaggskom tribunale. Kn. 1 [Trial against Slobodan Milosevic at the Hague Tribunal. Vol. 1]. Kazan, Title-Kazan, 2006. 399 s. (in Russian).
- Mir v XXI veke: prognoz razvitiya mezhdunarodnoj obstanovi po stranam i regionam / Pod red. M.V. Aleksandrova, O.E. Rodionova [World in the XXI century: forecast of the international situation development by countries and regions. Eds. M. Alexandrov & O. Rodionov]. Moscow, MGIMO-Universitet, 2018. 768 p. (in Russian).
- Narochnickaya N. Predislovie k russkomu izdaniyu. In «Terzich S. Staraya Serbiya (XIX-XX vv.). Drama odnoj evropejskoj civilizacii» [Preface to the Russian edition. In Terzic S. Old Serbia (XIX-XX centuries). The drama of one European civilization]. Moscow, Veche, 2015. pp. 6-13. (in Russian).
- Ovchinskij V.S. «Nezavisimost'» Kosovo v zerkale tenevoj politiki. Analiticheskij doklad [Kosovo's "independence" is in the mirror of shadow politics. Analytical report.]. Moscow, INFRA-M, 2008. 32 p. (in Russian).
- Pechurov S.L. «Soyuznicheskaya sila» agressora: osobennosti voennoj akcii protiv Jugoslavii v 1999 godu [“Allied force” of the aggressor: features of the military action against Yugoslavia in 1999]. *Voenno-istoricheskij zhurnal - Military history journal*, 2009, no 3, pp. 15-19. (in Russian).
- Ponomareva E.G. Albanskij faktor destabilizacii Zapadnyh Balkan: scenarnyj podhod [The Albanian factor of destabilization of the Western Balkans: Scenario approach]. *Vestnik MGIMO Universiteta – MGIMO Review of International Relations*, 2018, no 2 (59), pp. 99-124. DOI 10.24833/2071-8160-2018-2-59-99-124 (in Russian).
- Ponomareva E.G. Da ne budet zabyto! Aggressija NATO protiv Jugoslavii [That shall not be forgotten! NATO aggression against Yugoslavia: causes and effects]. *Obozrevatel'-Observer*, 2014, no 6, pp. 83-100. (in Russian).
- Ponomareva E.G. Proekt «Kosovo»: mafiya, NATO i bol'shaya politika. In “De Conspiratione” [The project “Kosovo”: the mafia, NATO, and big politics. In “De Conspiratione”]. Moscow,

- Partnership of scientific publications KMK, 2013. pp. 331-522 (in Russian).
- Ponomareva E.G., Dimitrovska A. Balkanskij uzel mezhdu-narodnogo terrorizma [The Balkans junction of international terrorism]. *Obozrevatel'-Observer*, 2018, no 5 (340), pp. 37-51. (in Russian).
 - Ponomareva E.G., Rudov G.A. «Gosudarstvo-bandit»: Kosovo v mirovoj sisteme [A Gangster State: Kosovo in World Politics]. *Obozrevatel' - Observer*, 2013, no 5, pp. 67-76. (in Russian).
 - Ponomareva E.G., Ryabinin E.V. «Czvetny'e revolyucii» v kontekste strategii upravlyaemogo xaosa [«Color revolutions» in the context of the «managed chaos» strategy] // *Obozrevatel' - Observer*, 2015, no 12 (311), pp. 38-51. (in Russian).
 - Sovremennye mezhdunarodnye otnosheniya [Contemporary international relations]. Eds. A. Torkunov & A. Mal'gin. Moscow, Aspekt Press, 2017. 688 p.
 - Terzich S. Staraya Serbiya (XIX-XX vv.). Drama odnojevropeskoy civilizacii [Old Serbia (XIX-XX centuries). The drama of one European civilization]. Moscow, Veche, 2015. 480 p. (in Russian).
 - Filimonova A.I. Voennoe sotrudnichestvo Serbii s SSHA. In «Mezhdunarodnaya Moskvoj i Bryusselem» [Military cooperation of Serbia with the USA. In «Between Moscow and Brussels»]. Moscow, Institut slavyanovedeniya RAN, 2016. P. 248-267. (in Russian).
 - Frolov A.V. Viktor Chernomyrdin: chelovek, politik, diplomat [Viktor Chernomyrdin: man, politician, diplomat]. *Mezhdunarodnaya zhizn'* -. *International life*, 2018, no 5, pp. 137-149. (in Russian).
 - Central'naya i Yugo-Vostochnaya Evropa: konec XIX - nachalo XXI vv [Central and South-Eastern Europe: end of XX - beginning of XXI centuries]. Moscow, Nestor-History, 2015. 480 p. (in Russian).
 - Elikh G. Serbia: perevorot 2000 goda - shablon dlja «tsvetnykh revoliutsii». In «Ubiistvo demokratii: operatsii TsRU i Pentagona v postsovetskii period» [Serbia: coup of 2000 - a template for "color revolutions". In «Murder of democracy: CIA and Pentagon operations in the post-Soviet period»]. Moscow, Kuchkovo field, 2014. pp. 79-95. (in Russian).
 - Jugoslaviya na poroge 2000 goda. Dokumenty, fakty, svidetel'stva, mneniya [Yugoslavia is on the threshold of 2000. Documents, facts, evidence, opinions.]. Moscow, RIA Novosti, 1999. 240 p. (in Russian).
 - Dobbs M. U.S. Advice Guided Milosevic Opposition // Washington Post. 2000. December 11.
 - Kravitz D. 2 Men Charged in Loudoun Slaying // Washington Post. April 26, 2009.

About the author:

Elena Ponomareva – Professor, Dr. of Science (Political Sci.), Professor of Comparative Politics Department of Moscow State Institute of International Relations (University) of the Ministry of Foreign Affairs of the Russian Federation. 76 Prospect Vernadskogo, room 3026, Moscow, Russian Federation, 119454.
E-mail: nastya304@mail.ru

Antonije Živković, ma¹

Istorijski prikaz krivičnih djela uvrede i klevete u našem pravu²

Apstrakt: U radu se analizira normativno uređenje uvrede i klevete kroz istoriju našeg prava počev od Dušanovog Zakonika, Karađorđevog kriminalnog zakonika, Kaznenog zakonika za Knjaževstvo Srbiju iz 1860. godine, Zakona o štampi iz 1904. godine, pa do jugoslovenskog krivičnog zakonodavstva koji ubuhvata Krivično zakonodavstvo Kraljevine Jugoslavije i Zakona o štampi iz 1925. godine, Krivični zakonik Federativne Narodne Republike Jugoslavije iz 1951. godine i na kraju krivično zakonodavstvo u Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji nakon donošenja Ustava iz 1974. godine. Značaj analize ove problematike kroz istoriju našeg prava ogleda se u činjenicu da su zemlje koje su povukle nasleđe iz istog jugoslovenskog pravnog sistema i to Srbija, Crna Gora, Hrvatska, Slovenija, Bosne i Hercegovina

U radu se analizira normativno uređenje uvrede i klevete kroz istoriju.

1 Rukovodilac pravne službe kompanije LANACO d.o.o. Banja Luka, master pravnik sa položenim pravosudnim ispitom; e mail: antonije.zivkovic@hotmail.com;
2 "Istorijski prikaz krivičnih djela uvrede i klevete u našem pravu" predstavlja preuzeće četvrtog poglavlje naučne monografije "(Ne)opravданost dekriminalizacije krivičnih djela klevete i uvrede u krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovini", Srbije i susjednih zemalja" u izdanju Pravnog fakulteta Univerziteta u Banja Luci autora Antonija Živkovića.

i Makedonija na različit način normativno regulisala uvredu i klevetu u pozitivnom zakonodavstvu.

Ključne riječi: istorija, uvreda, kleveta, sloboda izražavanja, sloboda medija, dekriminalizacija, zaštita časti i ugleda, ljudsko dostojanstvo, jugoslovensko krivično zakonodavstvo, Dušanov zakonik, Zakon o štampi

U martu 2019. godine svijetlo dana
ugledala je naučna monografija.

1. Uvodna izlaganja

U martu 2019. godine svijetlo dana ugledala je naučna monografija „(Ne)opravadnost dekriminalizacije krivičnih djela klevete i uvrede u krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovini”, Srbije i susjednih zemalja“ koje sam autor. Izdavač ove monografije je Pravni fakultet Univerziteta u Banjoj Luci. U monografiji je izvršena analiza istorijskog, uporednog i pozitivnog zakonodavstva, teorije i sudske prakse problematike uvrede i klevete odabranih zemalja i kao takva predstavlja prvu monografiju na ovu interesantnu problematiku koja je objavljena u poslednjih desetak godina. U ovom radu biće izloženo četvrtto poglavlje iz monografije koje nosi naziv „Istorijski prikaz krivičnih djela uvrede i klevete u našem pravu.“

Značaj analize ove problematike kroz istoriju našeg prava ogleda se u činjenici da su zemlje koje su nastale na prostoru bivše Jugoslavije i koje su povukle nasleđe iz istog jugoslovenskog pravnog sistema na različit način regulisale ovu materiju. Tako je u Srbiji izvršena dekriminalizacija krivičnog djela klevete, dok je u Bosni i Hercegovini, Crna i Gori i Makedoniji pored klevete, izvršena dekriminalizacija i krivičnog djela uvrede. Nasuprot zemljama koje su dekriminalizovale krivična djela protiv časti i ugleda, u krivičnim zakonodavstvima Hrvatske i Slovenije egzistiraju ne samo uvreda i kleveta, već je krivično djelo teškog sra-

Istorijski prikaz krivičnih djela uvrede i klevete u našem pravu.

moćenja po ugledu na zemlje sa bogatom pravnom tradicijom kao što su Njemačka, Austrija i Švajcarska.

Kroz istorijski prikaz krivičnih djela uvrede i klevete u našem pravu koji će biti izlagani u redovima koji slijede dolazimo do zaključka da pojedini zakonici su bili ponajbolja normativne regulative toga vremena. Kao takvi značajni su ne samo za na-

učno proučavanje, već mogu poslužiti i kao uzor za normiranje unaprijeđenje postojećeg zakonodavstva kroz izmjene i dopune zakona, kao i donošenje novih zakonodavnih rješenja.

2. Razvoj krivičnih djela uvrede i klevete u našem pravu

2.1. Dušanov zakonik

Dušanov zakonik predstavlja najvažniji i najznamenitiji srednjovjekovni izvor prava i jedan od najvažnijih spomenika uopše toga doba. Donesen je na državnom saboru 1349. godine i dopunjen 1354. godine. Zakonik za izvornike ima vizantijsko pravo, posebno Vasilike, starije srpsko zakonodavstvo koje nije sačuvano, ali i povelje, međunarodne ugovore i neizostavno običajno pravo.³

Dušanov zakonik predstavlja najvažniji i najznamenitiji srednjovjekovni izvor prava i jedan od najvažnijih spomenika uopše toga doba.

Pojmovi časti i ugleda nisu u to vrijeme bili poznati onako kako ih pozajemo danas, niti je Dušanov zakonik poznavao krivično djelo uvrede i klevete. Dušanov zakonik je poznavao, u grupi krivičnih djela protiv ličnosti, krivična djela koja po svom karakteru i obilježjima su slična današnjem krivičnom djelu uvrede. Karakteristika ovog doba jeste različito kažnjavanje prema staleškoj pripadnosti, posebno izraženo kod krivičnih djela protiv ličnosti. Uvreda je, i riječima i djelom, bila čest delikt u srednjovjekovnoj Srbiji, te se ona pominjala i u poveljama (hrisztovuljama) i u Dušanovom zakoniku. Iako nije poznavao opšti pojam uvrede, Dušanov zakonik je propisivao inkriminacije određenih izjava i radnji uvredljivog sadržaja koje predstavljaju napad na čast i ugled drugog lica.⁴ Pomenućemo neke značajnije: O uvredi: "Vlastelin koji uvredi i osramoti vlasteličića da plati 100 perpera, a vlasteličić ako uvredi vlastelina da plati 100 perpera i da se bije štapovima. I ako vlastelin ili vlasteličić uvredi sebra, da plati 100 perpera; ako li sebar uvredi vlastelina ili vlasteličića, da plati 100 perpera i da se osudi."⁵ Iz zakonskog teksta možemo vidjeti da najvi-

Pojmovi časti i ugleda nisu u to vrijeme bili poznati onako kako ih pozajemo danas.

3 Драгош Јевтић, Драгољуб Поповић, *Народна праћна историја*, Савремена администрација, а.д. издавашко-штампарско предузеће, Београд 2003.

4 Senad Džinić, *Uvreda – krivično zakonodavstvo, teorija, sudska praksa*, Čikaš Holding, Subotica, 2006. godine, str.41

5 Богдановић Димитрије (превод), *Душанов законик: Бистрички препис*, Нова холдинг ДОО, Београд 1994, str. 67

Osim verbalnih uvreda, postojale su i realne uvrede.

še dolazi do izražaja neravnopravnost pojedinaca vlastelinskog i sebarskog staleža, koje su u feudalnoj srpskoj državi tretirane kao potpuno nejednake društvene grupe.⁶ Posebno je bila inkriminisana uvreda sveštenih lica na sljedeći način: „*Ako ko uvredi svetitelja, ili kaluđera, ili popa, da plati 100 perpera.*”⁷

Osim verbalnih uvreda, postojale su i realne uvrede (uvrede djelom) koje su se uglavnom odnosile na čupanje brade tokom tuče ili kada pijanica skine kome kapu ili izvrši neku drugu sramotu. Propisane kazne bile su nečovječne, surove i nesrazmjerne. I pored toga, Dušanov zakonik predstavlja veliki doprinos razvoju prava i zakonodavstva toga vremena.⁸

2.2. Karađorđev kriminalni zakonik

Prodorom Turaka na Balkan dolazi do propasti srpske srednjovjekovne države i potpune uspostave turske državne vlasti i primjene šerijatskog prava. Srpsko srednjovjekovno pravo ostaje samo u običajima i to određenim segmentima. Srbija je sve do 19. vijeka bila pod potpunom vlašću Turaka, te nekih značajnijih pravnih izvora do Prvog srpskog ustanka protiv Turaka 1804. godine nema. Crna Gora je faktički zadržala svoju nezavisnost cijelo vrijeme tokom turske vladavine, ali je sa druge strane vraćena na rodovsko – plemensko uređenje iz kojeg se tek postepeno formirala država i stvaralo pisano pravo. U ovo vrijeme dolazi do formiranja dvije države, Srbije i Crne Gore.⁹

Najznačajniji pravni izvor u vrijeme buđenja srpskog naroda (prvi srpski ustank) posle viševjekovnog ropstva pod turском vladavinom bio je Karađorđev kriminalni zakonik iz 1807. godine (u daljem tekstu Zakonik). Budući da je srpski narod bio

Prodorom Turaka na Balkan dolazi do propasti srpske srednjovjekovne države.

vjekovima potlačen, čast i dostojanstvo koji su se tražili borborom za slobodu bili su dio nacionalnog dobra. Iz ovog razloga, krivičnopravni propisi, koji su doneseni za vrijeme Prvog srpskog ustanka predviđali su njihovu zaštitu kroz krivična djela klevete i uvrede. Treba naglasiti da čast i dostojanstvo nisu bili jednaki

6 S. Džinić, str. 41

7 Душанов законик, стр. 67.

8 S. Džinić, str. 41

9 Zoran Stojanović, *Krivično pravo – opšti deo*, Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu, Pravna knjiga, Beograd 2014., str.34.

za sve slojeve stanovništva. Kroz sudske presude toga vremena može se izvesti zaključak da su strožije kažnjavana uvreda koja je izvršena prema nekom starješini ili činovniku, nego ona izvršena prema običnom čovjeku.¹⁰

Krivična djela uvrede i klevete su bile propisane Zakonom.

Krivična djela uvrede i klevete su bile propisane Zakonom. Po jednim mišljenjima, krivična djela klevete i uvrede su bila inkriminirana putem iste zakonske odredbe člana 23. Zakonika koji glasi: „*Koji bi se usudio zlosloviti to jest psovati li bezčestiti sveštenika, starešinu, činovnika, trgovca, kmeta, bilo sa uzrokom, bilo bez uzroka, a ne bi ga sudu i vlasti prijavio, to da se sudi po 25 štapa u dva jutra.*“ Ova odredba je značajna iz razloga što je zakonodavac zaštitio predstavnike ne samo državne (starještine i činovnike) i crkvene (sveštenike) vlasti, već i pripadnike nove vladajuće klase toga vremena (trgovce), pa čak i pripadnike najnižijih društvenih slojeva (kmetove).¹¹

Po drugim mišljenjima, gore citirana odredba je predstavljala samo uvodu, a kleveta je bila inkriminirana u članu 41. Zakonika na sljedeći način: „*Koji bi se trebio da na pravdi i bez nikakova krivice tužbu predao na činovnika, a ne posvedoči se no sramoti česno lice.*“ Po ovim mišljenjima, kleveta se razlikovala od uvrede koja se označavala kao „zloslovie“ ili „besčestenje“. Ono što je karakteristično za klevetu jeste da su se slovom zakona štitili samo novoformirani slojevi tadašnje buržoazije¹², za razliku od uvrede iz člana 23. Zakonika kojim su se, bar po slovu zakona, štitili gotovo svi slojevi društva.

Možemo zaključiti da je donošenjem Karađorđevog kriminalnog zakonika započela epoha razvitka novih odnosa u društvu toga vremena i da se postigao korak napred u razvitu krivičnog zakonodavstva.

Možemo zaključiti da je donošenjem Karađorđevog kriminalnog zakonika započela epoha razvitka novih odnosa u društvu.

2.3. Kazneni zakonik za Knjaževstvo Srbiju iz 1860. godine

Kazneni zakonik za Knjaževstvo Srbiju iz 1860. godine predviđao je krivična djela uvodu (član 212.) i klevetu (član 210).

10 Иван Конатар, Кривично дело клевете и увреде – магистарска теза, Правни факултет Универзитет у Београду, 2007. године, стр.20.

11 S. Džinić, str. 41.

12 И. Конатар, стр. 21.

stav 1.) u grupi krivičnih djela pod naslovom „*O lažnom optuženju, opadanju i povredi časti.*“ Članom 212. propisana je *uvreda* na sljedeći način: „*Ko rečima ili delom spram drugog tako što učini, što se po opštem mnenju i po naravima naroda kao bešćeće i grdnja, i uopšte po stanju stvari lica, kao uvreda časti pojavljuje, da se kazni u novcu od 300 talira ili zatvorom do 4 mjeseca.*“¹³

Verbalna uvreda se mogla izvršiti riječima, da li usmeno ili pismeno.

Analizirajući ovaj član, možemo zaključiti da su postojala verbalna, realna uvreda i simbolična uvreda. Verbalna uvreda se mogla izvršiti riječima, da li usmeno ili pismeno. Osim nje, postojala je i realna uvreda koja predstavlja ono što je izvršeno djelom, a u šta spada uvreda izvršena napadom na tijelo pasivnog subjekta (šamaranje, čupanje) i simbolične uvrede. Da bi uvreda zaista postojala, izjava omalovažavanja mora objektivno posmatrano postojati, te je irelevantno da li ju je oštećeni shvatio kao takvu.¹⁴ Uvreda se dijelila i na prostu, pismenu i javnu što je bilo značajno sa aspekta težine izvršenog krivičnog djela. Specifičnost Kaznenog zakonika iz 1860. godine bila je i u tome što je usvojio trodeobu krivičnih djela na zločine, prestupe i istupe. Budući da su postojale i tri vrste uvrede: prosta, pismena i javna, u tom smislu su pismena i javna uvreda predstavljale prestupe, dok je prosta uvreda predstavljala istup.¹⁵

Krivično djelo *klevete* propisano je u članu 210. stav 1. na sljedeći način: „*Ko takova neistina dela na drugog iznosi ili za drugim pronosi, koja ovoga mrzosti ili prezrenju publike izlažu, ili poverenje-kredit-drugoga, bilo pojedinaca, bilo društva, ili pravnog lica narušavaju, da se kazni kao opadač zatvorom do godinu dana.*“ Analizirajući ovaj član, možemo reći da radnja izvršenja kod klevete predstavlja iznošenje za drugog ili prenošenje za drugim neisti-

Uvreda se dijelila i na prostu, pismenu i javnu što je bilo značajno sa aspekta težine izvršenog krivičnog djela.

nih činjenica i djela. Iznošenje jeste saopštavanje nečega kao sopstvenog uvjerenja, dok je prenošenje saopštavanje nečega što predstavlja tuđe uvjerenje.¹⁶ Kao teže oblike uvrede i klevete su predviđene one koje su učinjene javno (na jav-

nom mjestu, javnim skupštinama, itd). U članu 211. Kaznenog zakonika iz 1860. godine, optuženom je bila data mogućnost da

13 S. Džinić, str. 45.

14 И. Конатар, стр. 22.

15 S. Džinić, str. 43-45.

16 И. Конатар, стр. 22.

dokazuje istinitost svog tvrđenja, osim u određenim slučajevima, kao što su kleveta vladaoca, ako se tiče časti žene oklevetanog, porodičnog života i dr. Kao pasivni subjekt klevete i uvrede može biti i umrlo lice, što je propisano članom 215.¹⁷

Kazneni zakonik za Knjaževstvo Srbiju nije poznavao naročito tešku vrstu uvreda kakva je uvreda putem štampe.

U članu 214. navedeni su osnovi isključenja protivpravnosti krivičnog djela uvrede ako je riječ o „*naučnoj kritici, i kritici hudošnika i umetnika, kao i opomene, karakteriziranja i ukore prepostavljenih lica, ukoliko se ne bi iz forme izražavanja ili iz okolnosti pod kojima bi se to učinilo, namera vredanja izvesti mogla.*“ Sledeći član normativno je propisao povraćenu uvredu, odnosno kompenzaciju ili retorziju: „*Ako je uvređena strana uvredu s mesta povratila, i ako povraćena uvreda nije mnogo veća od učinjene joj, neće se ni jedna strana kazniti.*“ Na kraju, neophodno je reći da Kazneni zakonik za Knjaževstvo Srbiju nije poznavao naročito tešku vrstu uvreda kakva je uvreda putem štampe, ali je ona bila predmet inkriminisanja člana 52. Zakona o štampi, te je kao takva imala značaj posebne vrste javne uvrede.¹⁸ *Krivični zakonik Crne Gore iz 1906. godine* predstavlja preuzeti Kazneni zakonik za Knjaževstvo Srbiju iz 1860 godine, te su krivičina djela uvrede (član 213.) i klevete (član 213.) gotovo identično inkriminisana, razlike su bile samo redakcijske prirode.¹⁹

2.4. Zakon o štampi iz 1904.godine

Zakon o štampi iz 1904. godine je značajan iz razloga što je propisivao krivičnopravne odredbe čiji je cilj bio zaštita časti i ugleda. Klevete po članu 22. ovog Zakona postoji kad se „*protiv jedne ličnosti navodi kakav neistiniti fakt ili delo, kojim se vreća njena čast i hudi njenom ugledu.*“ A uvreda postoji onda, kada se „*pogrnim ili nepristojnim izrazima vređa čast neke ličnosti ili pravnog lica (korporacije), a ne navodi se protivu nje nikakav određeni fakt.*“

Kao teži oblici uvrede i klevete za koju su propisane strožije kazne predviđene su klevete protiv Kralja, članova Kraljevskog doma i Narodne skupštine.²⁰

Zakon o štampi iz 1904. godine je značajan iz razloga što je propisivao krivičnopravne odredbe čiji je cilj bio zaštita časti i ugleda.

17 И. Конатар, стр. 22.

18 С. Ђинић

19 И. Конатар, стр. 22.

20 Ibid., стр. 23-24.

U članu 33. Zakona o štampi predviđeno je nešto drugačije rješenje od rješenja u Kaznenom zakoniku vezano za klevetu i uvredu učinjenu prema umrlom licu, te se ona kažnjava samo „ako je učinjena u nameri da povredi čast ili nahudi ugledu njihovih živih naslednika.“ Možemo zaključiti da sam umrli nema pasivnu sposobnost za uvredu u klevetu, ako time nije bilo namjere povrede časti i ugleda njegovih nasljednika.²¹

KZ Kraljevine Jugoslavije je u glavi pod nazivom „Krivična djela protiv časti“, predviđao krivična djela uvrede i klevete.

3. Uvreda i kleveta u Jugoslovenskom krivičnom zakonodavstvu

3.1. Krivično zakonodavstvo Kraljevine Jugoslavije i Zakon o štampi iz 1925.

Od nastanka Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca (Kraljevine Jugoslavije) do donošenja jedinstvenog krivičnog zakonika za cijelu kraljevinu, postojalo je šest pravnih područja u oblasti krivičnog prava. Izuzetak je bio samo srpski Vojni krivični zakonika iz 1901. godine koji je važio za cijelu teritoriju. Unifikacija krivičnog zakonodavstva je počela 1921. godine, a završena je 27. 01. 1929. donošenjem *Krivičnog zakonika Kraljevine Jugoslavije* (u daljem tekstu: KZ Kraljevine Jugoslavije) koji je stupio na snagu 01.01.1930. godine. KZ Kraljevine Jugoslavije je rađen po ugledu na njemačke projekte iz 1925. i 1927. godine i pod uticajem pravnih stavova koje je propagirala neoklasična škola. Riječ je o jednom modernom krivičnom zakoniku neka rješenja koja su njemu uspostavljena važe i danas u našem pozitivnom krivičnom pravu.²²

Da bi se neka radnja mogla smatrati radnjom krivičnog djela uvrede, ona mora predstavljati akt omalo-važavanja ocjenjen sa objektivnog stanovišta.

KZ Kraljevine Jugoslavije je u glavi pod nazivom „Krivična djela protiv časti“, predviđao krivična djela uvrede i klevete.²³

U članu 297. KZ Kraljevine Jugoslavije inkriminisana je **uvreda**: „*Ko drugog uvredi, kazniće*

21 Ibid., strp.24

22 Z.Stojanović (2014b), str.36.

23 Za razliku od Kaznenog zakonika za Knjaževstvo Srbiju, uvreda i kleveta u ovom Krivičnom zakoniku nisu jedina krivična djela protiv časti i ugleda И. Конатар, str. 25.

*se zatvorom do šest meseci ili novčano do 5.000 dinara.*²⁴ Da bi se neka radnja mogla smatrati radnjom krivičnog djela uvrede, ona mora predstavljati akt omalovažavanja ocjenjen sa objektivnog stanovišta. Subjektivno osjećanje uvređenog je irelevantno. Za postojanje krivičnog djela zahtjeva se umišljaj. Osim umišljaja mora postojati i svijest o tome da njegova radnja ima omalovažavajući karakter u odnosu na drugo lice, kao i svijest o tome da je gore navedena radnja saznata od strane lica na koja se ista odnosi ili od strane nekog trećeg lica.²⁵ Kvalifikovani (teži) oblik uvrede predviđen je u članu 297.stav 2. koji postoji ako je ona učinjena javno.²⁶

Radnja izvršenja predstavlja iznoseњe ili prenošenje što god neistinitog.

U članu 306. predviđeni su osnovi isključenja protivpravnosti krivičnog djela: „*Ko kritikuje naučna, umetnička, veštačka i zanatska dela ili učini kakvo izjašnjenje radi izvršenja kakve dužnosti ili prava ili odbrane kakvog prava ili radi zaštite opravdanih interesa, ukoliko su ovi pretežniji od povređenog interesa oklevetanog, ili ko opomene ili ukori kao stariji svoga mlađega ili učini u službi prijavu ili kao činovnik da mišljenja o kakvoj stvari, pa pri tom koga uvredi, kazniće se zbog ove uvrede samo tada ako se iz načina izražavanja ili drugih okolnosti pod kojima je uvreda učinjena utvrdi njegova namera za vredanje izvesnog lica.*“ Analizirajući citiranu odredbu, iako pojedini teoretičari objašnjavaju da se ova odredba odnosi samo na uvredu, a nikako na klevetu, i da je zakonodavac pogrešio kada je označio „povređeni interesi oklevetenog“, umjesto uvređenog,²⁷ ipak ne treba u potpunosti isključiti mogućnost da se navedena odredba o osnovu isključenja krivičnog djela mogla odnositi i na krivično djelo uvrede i na krivično djelo klevete.

Zaštitni objekt kod krivičnog djeła klevete su čast, dobro ime i pivedni kredit.

Krivično djelo *klevete* je propisano u članu

301. KZ Kraljevine Juoslavije: „*Ko za nekoga iznosi ili prenosi štagod*

²⁴ Pojam uvrede nije definisan. Ostavljeno je pravnoj nauci, teoriji i sudskej praksi da izgrade i definisu pojam uvrede, a vodeći se narodnim običajima, kulturnom tradicijom, shvatanjima sredina i opštima shvatima o prirodi krivičnih djela protiv časti. Možemo zaključiti da pojam uvrede predstavlja faktičko pitanje koje se u svakom konkretnom slučaju rješava od strane suda. S. Džinić, str. 66-68.

²⁵ *Ibid.*

²⁶ Kazneni zakonik za Knjaževstvo Srbiju iz 1860. godine je bio stava da za javnu uvredu mora da postoji „javnost mjesta“, dok se Krivični zakonik Kraljevine Jugoslavije iz 1929. godine je stanovišta da je uvreda javna „ako je izjava mogla neposredno doći do znanja jednom individualno neodređenom većem krugu lica bez obzira na to, da li je mjesto izjave javno ili ne.“ И. Конатар, стп. 25.

²⁷ S. Džinić, str. 68.

neistinito, što časti, dobrom imenu ili privrednom kreditu ovoga može škoditi, kazniće se kao klevetnik zatvorom." Radnja izvršenja predstavlja iznošenje ili prenošenje što god neistinitog.²⁸

Poseban osnov za oslobođenje od kazne za uvredu postoji „ako je bio izazvan nepristojnim držanjem ili krivičnom radnjom.“

Članom 304. Krivičnog zakonika predviđen je obavezni osnov oslobođenja od kazne u slučaju izvinjavajuće zablude, te po slovu zakonika „neće se kazniti, ako je bio u izvinjavajući zabludi

usled koje je držao da je istina ono što iznosi ili prenosi." Zaštitni objekt kod krivičnog djela klevete su čast, dobro ime i privredni kredit. Iako privredni kredit predstavlja samo jednu od vrijednosti koje ulaze u pojam časti, zakonodavac ga je posebno naveo, te su opravdane kritike da je kao takav suvišan²⁹ Zakonodavac to nije posebno naveo, ali nesporno je da se kleveta može izvršiti samo sa umišljajem.

U članu 301. stav 4. KZ Kraljevine Jugoslavije predviđen je kvalifikovani oblik klevete ako je osnovni oblik izvršen sa naročitim ciljem da se uništi dobro ime ili privredni kredit oklevetanog lica. I za osnovni i za kvalifikovani oblik klevete predviđeni su kao obavezno izricanje kumulativno i zatvorske i novčane kazne, što predstavlja jedno interesatno rješenje. **Poseban osnov za oslobođenje od kazne za uvredu** postoji „ako je bio izazvan nepristojnim držanjem ili krivičnom radnjom.“ U slučaju kada je uvređeni uzvratio uvredu, sud može oba lica *osloboditi od kazne ili oba lica kazniti*. Zatim, **poseban osnov oslobođenja od kazne kod klevete** regulisan je na način da se učiniocu krivičnog djela klevete kazna može ublažiti „ako je pred sudom izjavio da njegova tvrdnja nije istinita.“ Najzad, kao **zajednički osnov za oslobođenje ili ublažavanje od kazne za klevetu i uvredu** istaknut je kod klevete i uvrede službenog lica, „ako je to lice svojim protivzakonitim ponašanjem dalo povoda za ova krivična djela.“ KZ Kraljevine Jugoslavije je izričito propisano da pasivni subjekat može biti i umrlo lice.³⁰

U vrijeme Kraljevine Jugoslavije, značajno mjesto zauzima Zakon o štampi iz 1925. godine.

žavanje od kazne za klevetu i uvredu istaknut je kod klevete i uvrede službenog lica, „ako je to lice svojim protivzakonitim ponašanjem dalo povoda za ova krivična djela.“ KZ Kraljevine Jugoslavije je izričito propisano da pasivni subjekat može biti i umrlo lice.³⁰

28 Neistinete činjenice su radnja, djelo, fizičke ili duševne osobine, konkretni odnosi kao porijeklo, bolesti itd. Optuženi ima pravo da dokaže da je ono što je rekao je istinito. I. Kohatap, str.25.

29 Iako privredni kredit predstavlja samo jednu od vrijednosti koje ulaze u pojam časti, zakonodavac ga je posebno naveo, te su opravdane kritike da je kao takav suvišan. *Ibid.*

30 Treba istaći da su propisane znatno strožije zatvorske kazne kada se kao pasivni subjekti pojavljivali kralj, nasljednici prestola, kraljevski namjesnici, članovi Kraljevskog doma, Senata ili Narodne skupštine, predsjednik republike strane države pod uslovom reciprociteta itd *Ibid*, str. 26-27.

Iz gore navedenog možemo zaključiti da KZ Kraljevine Jugoslavije zaštiti časti i ugleda daje ogromnu pažnju. Iako ovakav krivični zakonik nije na nivou zakonodavnog inkriminiranja današnjeg vremena, što je i prirodno s obzirom na protok vremena od gotovo jednog vijeka, njegov doprinos za razvoj bića krivičnih djela uvrede i klevete i načina njihovog zakonodavnog inkriminiranja je nemjerljiv i predstavlja odličnu polaznu tezu za nalaženje novog, savremenog i najpravičnijeg rješenja u regulisanju krivičnih djela uvrede i klevete kao osnovnih krivičnih djela protiv časti i ugleda.

Kod klevete „dobrim imenom“ je obuhvaćen i „društveni ugled“.

U vrijeme Kraljevine Jugoslavije, značajno mjesto zauzima *Zakon o štampi iz 1925. godine*, jer su u navedenom zakonu posebno inkriminisana uvreda i klevete učinjena putem štampe. Prema ovom zakoniku, *uvredu* čini onaj ko „*upotrebi kakav pogrdan izraz ili reči ili izraze preziranja, ne navodeći nikakve činjenice*“, dok je *kleveta* „*iznošenje ili pronošenje o nekom licu čega neistinitoga, što njegovoj časti, dobrom imenu, društvenom ugledu ili prevrednom kreditu može nauditi*.“ Inkrimisane su uvreda i kleveta određenih pasivnih subjekata u koje spadaju određena lica i ustanove, kao što su kralj, član kraljevskog doma, strani državni poglavar, Narodna skupština, sudovi, vojska i slično. Praveći paralelu između Zakona o štampi iz 1904. godine i Zakona o štampi iz 1925. godine, prvenstveno zbog konfuznosti i nepreciznosti definicija uvrede i klevete, možemo reći da je ovaj novi Zakon o štampi iz 1925. godine predstavlja korak unazad. Naprimjer, kod klevete „dobrim imenom“ je obuhvaćen i „društveni ugled“, te je navođenje i jedne i druge vrijednosti suvišno. Takođe, privredni kredit je jedna od vrijednosti koje sadrži pojam časti, te je navođenje i njega u zakonskom opisu klevete suvišno.³¹

3.2. Krivični zakonik Federativne Narodne Republike Jugoslavije iz 1951.godine

Krivični zakonik Federativne Narodne Republike Jugoslavije (u daljem tekstu: KZ FNRJ) je stupio na snagu 01.06.1951. godine, i važio je sve do sve do 01.07.1977.godine, tj punih dvadeset šest godina, te je u tom vremenskom periodu doživio veliki broj izmjena i dopuna.

Privredni kredit je jedna od vrijednosti koje sadrži pojam časti.

³¹ И. Конатар, стр.25.

Verbalna uvreda se sastoji u omalo-važavanju riječima.

Ovaj zakonik u vrijeme njegovog donošenja je predstavljaо legislativno – tehnički dobro urađen zakonik i kroz ocjenu mnogih autora savremen zakonik. U znatnoj mjeri on predstavlja i

originalnu kodifikaciju materijalnog krivičnog prava, i pored činjenice da je pisan pod uticajem stranog krivičnog zakonodavstva (prije svega Švajcarskog).

Tako i strani autori, kao što je Vasali, daje mu visoke ocjene, ocjenjujući ga kao jedan od najozbiljnijih i najmodernijih zakonika toga vremena koji je izuzetno značajan za naučno proučavanje. Ovaj zakonik u vrijeme njegovog donošenja je predstavljaо legislativno – tehnički dobro urađen zakonik i kroz ocjenu mnogih autora savremen zakonik. U znatnoj mjeri on predstavlja i originalnu kodifikaciju materijalnog krivičnog prava, i pored činjenice da je pisan pod uticajem stranog krivičnog zakonodavstva (prije svega Švajcarskog). Tako i strani autori, kao što je Vasali, daje mu visoke ocjene, ocjenjujući ga kao jedan od najozbiljnijih i najmodernijih zakonika toga vremena koji je izuzetno značajan za naučno proučavanje.³²

U glavi XV su sadržana krivična djela protiv časti i ugleda. Osnovna krivična djela iz ove grupe su uvreda (član 170.) i kleveta (član 169.).³³ Zakonodavac nije definisao pojam uvrede već je samo naveo da se krivično djelo sastoji u uvredi drugoga. Uvreda je definisala pravna nauka, teorija i sudska praksa, te za uvredu možemo reći da je to „izjava kojom se omalovažava čast jednog lica, a saznata je od nekog.“ U najširem smislu riječi, za uvredu

Realna uvreda predstavlja vršenje određenih radnji kojim se manifestuje omalovažavanje.

du možemo reći da predstavlja svaki napad na čast i ugled drugog lica, ako se ne pojavljuje kao neko drugo krivično djelo iz ove ili iz koje druge glave krivičnog zakonika. Uvreda se cijeni prema objektivnim kriterijumima, te ona kao takva može postojati i onda ako to lice uvredu ne osjeća kao omalovažavajuću izja-

32 Z.Stojanović (2014b), str.37.

33 Ostala krivična djela koja spadaju u krivična djela protiv časti i ugleda mogu se podijeliti u dvije grupe. Prva grupa sadrži krivična djela koja prema svom pojmu predstavljaju posebne oblike krivičnih djela klevete i uvrede (član 171. iznošenje ličnih i porodičnih prilika i član 172. omalovažanje prebacivanjem za krivično djelo). Druga grupa su krivična djela koja s obzirom na poseban objekat pojavljuju kao poseban oblik uvrede i klevete (član 174. povreda ugleda države, njenih organa i predstavnika, član 175. povreda ugleda strane države ili međunarodne organizacije i povreda ugleda šefa strane države, diplomatskog predstavnika ili predstavnika međunarodne organizacije). Miroslav Đorđević, Miloš Radovanović, *Krivično pravo posebni deo*, Savremena administacija, izdavačko štamparsko preduzeće, Beograd 1972. godine, str. 110.

vu.³⁴ Uvredu možemo podijeliti na: 1) *verbalnu uvredu (verbalna injurija)* 2) *realnu uvredu (realna injurija)* 3) *simboličnu uvredu (simbolična injurija)*. *Verbalna uvreda* se sastoji u omalovažavanju riječima i ona predstavlja najčešći način izvršenja ovog krivičnog djela. *Realna uvreda* predstavlja vršenje određenih radnji kojim se manifestuje omalovažavanje i koje se vrše prema tijelu nekog lica, ali ne vređaju njegov tjelesni integritet (npr. lako šamaranje, guranje, hvatanje za nos, pljuvanje i slično). *Simbolična uvreda* predstavlja pokrete tijela kojim se izražava omalovažavanja nekog lica, kao što je nepristojna mimika, zviždanje itd.³⁵ Krivično djelo postoji kada je uvreda upućena povređenom ili neposredno (bez obzira na prisustvo drugih lica) ili preko trećih lica (bez obzira da li je povređeni bio prisutan). Sa subjektivne strane je potreban direktni ili eventualni umišljaj, ali ne i namjera vrijedanja.³⁶ Uvredu možemo podijeliti na prostu i javnu. Prosta uvreda je svaka uvreda koja nije javna, a javna uvreda predstavlja teži oblik uvrede, za koji je zaprećena i teža kazna.³⁷

Simbolična uvreda predstavlja po-krete tijela kojim se izražava oma-lovažavanja nekog lica.

Teži oblik uvrede inkriminisan je u stavu 2. člana 170. KZ FNRJ i postoji kada je uvreda učinjena putem štampe, radija, televizije, drugim sličnim sredstvima i na javnom skupu. *Poseban oblik uvrede* predviđen je kao samostalno krivično djelo u članu 172. KZ FNRJ i sastoji se u omalovažavanju nekog lica na taj način što mu se prebacuje da je učinio ili da je osuđivan za kakvo krivično djelo ili se sastoji u saopštavanju da je neko učinio ili da je osuđivan za krivično djelo, a sve u namjeri omalovažavanja. Ovo tvrđenje mora biti istinito. Ukoliko ne bi bilo, postojalo bi krivično djelo klevete. Zakonodavac je propisao da se *sudska opomena* može izreći učiniocu naročito u dva slučaja, i to: 1) ako je izvršilac krivičnog djela bio izazvan grubim ili nepristojnim postupanjem oštećenog (tzv. provocirajuća uvreda) 2) u slučaju spremnosti učinioca krivičnih djela da se

Prosta uvreda je svaka uvreda koja nije javna, a javna uvreda predstavlja teži oblik uvrede, za koji je zaprećena i teža kazna.

34 Janko Tahović, *Krivično pravo – posebni deo*, Naučna knjiga, Izdavačko preduzeće Narodne Republike Srbije, Beograd 1953, str.145.

35 Nikola Srzentić, Aleksandar Stajić, *Krivično pravo opšti i posebni deo*, Zavod za izdavanje udžbenika, Sarajevo 1970. godine, str. 357.

36 Namjera vrijedanja je potrebna samo izuzetno u slučaju kada su upotrebljeni uvredljivi izrazi u književnom, naučnom ili umjetničkom djelu, ozbiljnoj kritici, vršenju službene dužnosti političke, novinarske ili druge društvene djelatnosti, odbrani nekog prava ili opravdanog interesa. *Ibid.*, str. 358.

37 J. Tahović, str.148.

pred sudom izvini oštećenom. U slučaju užvraćene uvrede, sud je ovlašten da obe ili samo jednu stranu kazni, ili da jednoj ili obema stranama izrekne sudske opomene.³⁸

Radnja izvršenja sastoji se u iznošenju ili prenošenju.

Kleveta je inkriminisana u članu 169. KZ FNRJ i ona predstavlja „iznošenje ili prenošenje nečeg neistinitog što može škoditi časti i ugledu nekog lica.“ U odnosu na uvredu, kleveta predstavlja teže krivično djelo, te ona nije obična izjava omalovažavanja kojom se nepoštije čast jednog lica, već ona predstavlja iznošenje ili pronošenje nečeg neistinitog protiv nekog lica što može škoditi časti i ugledu istog. *Radnja izvršenja* sastoji se u iznošenju ili prenošenju. Iznositi znači saopštiti nešto o nekom kao svoje sopstveno saznanje ili uvjerenje, dok prenositi znači saopštiti nešto što je drugi tvrdi odnosno iznositi nešto kao tuđe mišljenja ili saznanje.³⁹ *Predmet iznošenja ili pronošenja* kod krivičnog djela klevete treba da budu određene činjenice koje se mogu pripisati određenoj ličnosti. Ove činjenice moraju da budu takve da se mogu dokazati i odnose se na nešto što može biti predmet dokazivanja. Određeno lice na koje se izjava odnosi ne mora da bude imenovano, ali se mora, s obzirom na konkretnе objektivne okolnosti, to lice moći pozнати. Jedna od razlika klevete od uvrede je ta da bi postojala kleveta, potrebno je da je izjava koja je predmet klevete došla neposredno do znanja nekom trećem licu. Još jedan od uslova postojanja klevete jeste i taj da činjenice koje se iznose ili prenosu su neistinite. U slučaju da su takve činjenice istinite, onda bi moglo postojati samo krivično djelo uvrede. Teret dokazivanja o istinitosti navedenih činjenica pada na optuženog odnosno na lice koje te činjenice iznosi ili prenosi. Treći uslov postojanja klevete jeste da činjenice koje se iznose ili prenose mogu škoditi časti i ugledu pasivnog subjekta na način da ga izlažu mržnji ili prezre-

Iznositi znači saopštiti nešto o nekom kao svoje sopstveno saznanje ili uvjerenje.

nju okoline u kojoj živi i javnosti. Krivično djelo je dovršeno kada je izjavu koja se saopštavaju činjenice saznalo treće lice.⁴⁰

Kleveta, kao i uvreda, dijeli se na prostu i javnu klevetu. Javna kleveta je ona koja je učinjena putem radija, štampe ili na

38 Do novele iz 1959. godine, u KZ FNRJ bila je predviđena kompenzacija uvrede uvredom kada je postojalo ovlaštenje suda da u slučaju užvraćene uvrede može obe strane oslobođiti od kazne. N.Srzenić, A. Stajić, str. 358-359.

39 J. Tahović, str.153.

40 J. Tahović, str.151 - 153.

javnom skupu, a prosta kleveta je svaka ona koja nije javna. I za prostu i javnu klevetu propisane su novčane kazne i kazna zatvora, s tim da javna kleveta predstavlja teži oblik krevete, te je i zaprećena strožjom kaznom. Kleveta se može izvršiti samo sa umišljajem. Umišljaj sadrži svijest o tome da: 1) su činjenice koje se pronose ili iznose neistinite 2) da mogu da štete časti lica protiv koga se iznose i 3) da će izjava doći ili da može doći do znanja trećem licu. Postoji osnov isključenja krivične odgovornosti u slučaju da lice koje iznosi ili prinosi činjenice koje su predmet klevete se nalazi u zabludi u pogledu istinitosti tih činjenica i to uspije da dokaže. Pokušaj krivičnog djela klevete nije kažnjiv.⁴¹

Kleveta, kao i uvreda, dijeli se na prostu i javnu klevetu.

Možemo zaključiti da su i uvreda i kleveta u KZ FNRJ iz 1951. godine inkriminasane na jedan savremeni način koji bi se sa neznatnim izmjenama mogao primjenjivati i danas. I nakon izmjena i dopuna iz 1959. godine, ovaj zakon je mijenjan nekoliko puta, ali te izmjene i dopune nisu imale značaja kada su u pitanju krivična djela klevete i uvrede.

3.3. Krivično zakonodavstvo u Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji nakon donošenja Ustava iz 1974. godine

Donošenjem Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije (u daljem tekstu SFRJ) iz 1974. godine dolazi do podjele zakonodavne nadležnosti između federalnih jedinica i federacije. U krivičnom zakonodavstvu umjesto KZ FNRJ iz 1951. godine (predstavlja kodifikaciju krivičnog prava) koji je prestao da važi od 01.07.1977. godine, stupa na snagu novih devet krivičnih zakona (jedan savezni, šest republičkih i dva pokrajinska). Krivično zakonodavstvo uglavnom preuzima rješenja noveliranog Krivičnog zakonika FNRJ iz 1951. godine, i pored usvajanja izvjesnih novina, razlog za donošenje ovakvog rješenja u krivičnom zakonodavstvu je bio ustavno-pravne odnosno političke prirode. U zakonodavnoj nadležnosti federacije ostaje skoro u cjelini materija opšteg dijela krivičnog prava, dok je prema odredbama Ustava SFRJ posebni dio podijeljen između federacija i federalnih jedinica. Treba istaći i da republički odnosno pokrajinski zakoni

Pokušaj krivičnog djela klevete nije kažnjiv.

⁴¹ *Ibid.*, str.153-154.

su sadržavali znatne razlike u propisivanju pojedinih krivičnih djela i da su su kao takve mijenjani više puta.⁴²

U zakonodavnoj nadležnosti federacije ostaje skoro u cjelini materija opštег dijela krivičnog prava.

Krivična djela protiv časti i ugleda su se dijelila u tri grupe:

- 1) opšta krivična djela protiv časti i ugleda gdje spadaju uvreda i kleveta,⁴³
- 2) posebni slučajevi uvrede i klevete po pasivnom subjektu⁴⁴ i
- 3) posebni slučajevi uvrede i klevete po svom pojmu odnosno po obilježima bića krivičnog djela.⁴⁵

Krivično djelo *uvrede* je inkriminisano u članu 93. Krivičnog zakonika SR Srbije.⁴⁶ Krivično djelo uvrede čini „*ko uvredi drugog*.“⁴⁷ Nauka krivičnog prava definisala je uvedu kao izjavu kojom se čast nekog lica omalovažava, a ta izjava je saznata od drugog. Sudska praksa pojmom uvrede određuje kao svaki napad na čast i ugled pojedinca koji ne sadrži elemente bića nekog drugog krivičnog djela. Radnja uvrede se sastoji u vrijeđanju. Razlikujemo tri vrste uvrede: 1) verbalna uvreda (uvreda riječima

Krivična djela protiv časti i ugleda su se dijelila u tri grupe.

koja se može nanijeti i usmeno i pismeno, 2) realna uvreda (uvreda koja se nanosi djelom) i 3) simbolična uvreda (uvreda koja se nanosi znacima).

Izjava kojom se omalovažava čast mora da sadrži određeno lice na koga se ta izjava odnosi. Krivično djelo se smatra dovrše-

42 Z. Stojanović (2014b), str.38.

43 Uvreda i kleveta kao osnovna krivična djela protiv časti i ugleda su inkriminisani u svim u republičkim odnosno pokrajinskim krivičnim zakonima u okviru grupe krivičnih djela koje nose naziv „Krivična dela protiv časti i ugleda“, osim u Krivičnom zakoniku SR Slovenije, gdje nosi naziv „Krivična dela protiv časti i dobrog imena.“ Sva ostala krivična djela protiv časti i ugleda predstavljaju određene specijalne slučajeve uvrede i klevete. Dragoljub Atanacković, *Krivičnopravo – posebni deo*, Novinarsko – izdavačka ustanova Službeni list SFRJ, Beograd 1985. godine, str.233.

44 Ova grupa krivičnih djela je bila propisana u glavi sedamnaestoj Krivičnog zakonika SFRJ koji nosi naziv: „Krivična djela protiv ugleda SFRJ, strane države ili međunarodne organizacije“ i inkriminisana su i zajedno sa ostalim krivičnim delima protiv časti i ugleda u Krivičnom zakoniku Socijalističke Republike Srbije (u daljem tekstu: SR Srbije), gdje se štiti čast i ugled SR Srbije, socijalističke autonomne pokrajine i republike. Potrebno je istaći i da ovdje spada i jedno specifično krivično djelo „izlaganje poruzi naroda i narodnosti Jugoslavije“ Vid. D. Atanacković, str.233.

45 U ovu treću grupu spadaju krivična djela iznošenje ličnih i porodičnih prilika i omalovažavanje prebacivanjem za krivično djelo koja su propisana u Krivičnom zakoniku SR Srbije. *Ibid.*, str.233.

46 Krivični zakonik SR Srbije biće izložen u ovom naslovu kao primjer krivičnog zakonodavstvu SFRJ nakon donošenja Ustava iz 1974. godine.

47 Pojam uvrede nije zakonom određen, niti su praktično ovim opisom određeno i jedno obilježje djela. Ostavljeno je uglavnom nauci krivičnog prava i sudskoj praksi da odredi pojam uvrede. Ljubiša Lazarević, *Krivično pravo – posebni deo*, Savremena administracija izdavačko-štamparsko-knjižarska radna organizacija, Beograd 1981, str. 408-419.

nim onog momemnta kada je izjava omalovažavanja saznata od nekog, odnosno kada je došla do znanja licu na koje se odnosi i kada je došla do znanja trećem licu. Za izvršioca krivičnog dje-
la je potreban umišljaj, a nije potrebna namjera

vrijedanja. Propisana je novčana kazna i kazna zatvora do 3 mjeseca. Teži oblik uvrede pred-

stavlja javnu uvredu (član 93. stav 2.) koja postoji

kada je obična uvreda izvršena putem radija, televizije, štampe, drugih sredstava javnog informisanja i komuniciranja ili sličnih sredstava, kao i na javnom skupu za koju je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do šest mjeseci. U stavu 3. člana 93. je predviđena kompenzacija uvrede koje se dešava u slučaju kada uvređeni povrati uvredu, sud može obe ili jednu stranu kazniti, ili oslobođiti od kazne. Isključeno je kažnjavanje u slučaju ako se uvredljivi izrazi o drugome navedeni u naučnom, književnom, umjetničkom djelu, ozbiljnoj kritici, vršenju službene dužnosti, novinarskog poziva, političke, samoupravne ili druge društvene djelatnosti, odbrani nekog prava ili pri zaštiti opravdanih interesa.⁴⁸

Krivično djelo *klevete* propisano je u članu 92. Krivičnog zakonika SR Srbije. Krivično djelo klevete ima tri oblika: obična kleveta, javna kleveta i naročito teška kleveta. *Obična kleveta* propisana je u stavu 1. navedenog člana kao „iznošenje ili pronošenje za drugog nečeg neistinitog što može škoditi časti i ugledu.“ Postoje tri osnovne karakteristike krivičnog djela klevete. Prvi je da se radnja sastoji u pronošenju (saopštavanje činjenice koje je neko drugi saznao) ili iznošenju (saopštavanje činjenica kao sopstvenih saznanja) koje može biti izvršeno usmeno ili pismeno. Druga karakteristika jeste da je ono što se iznosi ili prenosi mora biti istinito. U suprotnom ne može postojati kleveta, ali može postojati krivično djelo uvrede ili omalovažavanje prebacivanjem za krivično djelo. Treća karakteristika jeste da ono što se iznosi ili prenosi mora biti podobno da u konkretnom slučaju škodi časti i ugledu nekog lica⁴⁹

Kao subjektivni element bića krivičnog djela potreban je umišljaj, dok namjera klevetanja (*animus iniurandi*) nije potrebna.

Kao subjektivni element bića krivičnog djela potreban je umišljaj, dok namjera klevetanja (*animus iniurandi*) nije potrebna.

48 Bora Čeđović, *Krivičnopravo - posebni deo*, Privredna štampa Beograd 1980, str. 208-217.

49 D. Atanacković, str. 234-239.

Javna kleveta kao teži oblik klevete propisana je u stavu 2. člana 92. Krivičnog zakonika SR Srbije koja postoji kada je djelo učinjeno putem radija, televizije, štampe, drugih sredstava javnog informisanja i komuniciranja ili sličnih sredstava ili na javnom skupu.

Izricanje sudske opomene je predviđeno je u članu 97. u slučaju kada je učinilac bio izazvan grubim ili nepristojnim ponašanjem oštećenog.

Najteži oblik klevete propisan je u stavu 3. navedenog člana koji postoji onda kada je „*iznošenje ili pronošenje nekog neistinitog podatka takvog značaja da je dovelo ili moglo dovesti do teških posljedica.*“ U stavu 4. navedenog člana propisano je da ako okrivljeni dokaže samo da je imao osnovan razlog da povjeruje u istinitost činjenica koje je prinosio ili iznosi, *neće se kazniti za klevetu, ali se može kazniti za uvredu ili za krivično djelo omalovažavanja prebacivanjem za krivično djelo.* Ova posebna odredba je posljedica uslova za klevetu koji se tiče istinitosti iznošenja ili pronošenja. Teret dokazivanja istinitosti činjenica koje se iznose ili pronesto je na okrivljenom. Ukoliko je lice koje za drugog iznosi ili prenosi da je učinio krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti, kažnjava se za klevetu i ako je imalo osnovanog razloga da povjeruje u istinitost pronošenih ili iznijetih činjenica. (stav 5.) Pravosnažna presuda je jedini dokaz kojim se može dokazati istinitost činjenica za krivično djelo koje se goni po službenoj dužnosti. U članu 96. stav 2. predviđa se mogućnost oslobođenja od kazne u slučaju ako je lice koje za drugog iznosi ili prenosi da je učinio krivično djelo koje se goni po službenoj dužnosti, iako ne postoji dokaz u vidu pravosnažne sudske presude u sledećem slučajevima: ako je iznošenje ili pronošenje činjenice sadržano u naučnom, književnom ili umjetničkom djelu, odbrani nekog prava, ozbiljnoj kritici, vršenju službenu duštosti, novinarskog poziva, političke, samoupravne ili druge društvene djelatnosti ili pri zaštiti opravdanih interesa, ako iz načina

U slučaju javne klevete, u članu 101. je predviđeno da sud može na zahtjev tužioca odlučiti da se objavi sudska presuda u cjelini ili u izvodu na trošak osuđenog.

izražavanja ili drugih okolnosti proizilazi da to nije učinjeno u namjeri omalovažavanja, i ako se dokaže istinitost tvrđenja, ili konačno ako dokaže da je postojao osnovan razlog da se povjeruje u istinitost onoga što je iznošeno ili pronošeno.⁵⁰

Izricanje sudske opomene je predviđeno je u članu 97. u slučaju kada je učinilac bio izazvan grubim ili nepristojnim ponašanjem oštećenog, ako je pred sudom izjavio da je spremam

50 B. Čeđović, str. 210-211.

da se izvini oštećenom ili ako je opozvao ono što je iznosio ili prenosi pred sudom. U slučaju javne klevete, u članu 101. je predviđeno da sud može na zahtjev tužioca odlučiti da se objavi sudska presuda u cjelini ili u izvodu na trošak osuđenog. Gonjenje za ovo krivično djelo se preduzima po privatnoj tužbi.⁵¹

Možemo zaključiti da jugoslovensko krivično zakonodavstvo nakon donošenja Ustava SFRJ iz 1974. godine na sličan način reguliše krivična djela protiv časti i ugleda, prije svega uvredu i klevetu, i da su razlike u odnosu na Krivični zakonik FNRJ iz 1951. godine neznatne.

U slučaju javne klevete, u članu 101. je predviđeno da sud može na zahtjev tužioca odlučiti da se objavi sudska presuda u cjelini ili u izvodu na trošak osuđenog.

4. Zaključak

Posmatrajući normativno regulisanje uvrede i klevete počev od najvažnijih i najznamenitijih srednjovjekovnih izvora prava Dušanovog zakonika, pa do najznačajnijeg pravnog izvora u vrijeme prvog srpskog ustanka Karađorđevog kriminalnog zakonika, te na kraju do Kaznenog zakonika za Knjaževstvo Srbiju iz 1860. godine i Zakona o štampi iz 1904. godine, možemo da zaključimo da su postajala protivpravna pronašanja koja su propisana kao uvreda i kleveta i koja su se razvijala u skladu sa razvitkom i samog državnog uređenja. U Jugoslovenskom krivičnom zakonodavstvu kleveta i uvreda već dobijaju oblike kako ih poznajemo i danas. Tako je već KZ Kraljevine Jugoslavije koji je donešen 27.01.1929. godine (stupio na snagu 01.01.1930. godine) propisivao krivična djela uvrede i klevete. Zakon o štampi iz 1925. propisuje takođe uvredu i klevetu. KZ FNRJ od 01.06.1951. godine predstavlja originalnu kodifikaciju materijalnog krivičnog zakonodavstva, dobija visoke ocjene kako od stranih autora, tako i od najznačnijih pravnih teoretičara našeg vremena i kao takav izuzetno je značajan za naučno izučavanje posebno sa aspekta krivičnih djela klevete i uvrede. Nakon donošenju Ustava SFRJ od 1974. godine stupilo je na snagu devet krivičnih zakona (jedan savezni, šest republičkih i dva pokrajinska). Na primjeru Krivičnog zakonika SR Srbije možemo da zaključimo da se inkriminisanje krivičnih djela klevete i uvrede

U Jugoslovenskom krivičnom zakonodavstvu kleveta i uvreda već dobijaju oblike kako ih poznajemo i danas.

51 Ibid.

nije bitno promijenilo u odnosu na rješenje propisana u KZ FNRJ od 1951. godine.

Značaj analize ove problematike kroz istoriju našeg prava ogleda se u činjenici da su zemlje koje su nastale na prostoru bivše Jugoslavije i koje su povukle nasleđe iz istog jugoslovenskog pravnog sistema na različit način regulisale ovu materiju

Srbija je zadržavanjem uvrede kao lakšeg dijela u krivičnom zakonodavstvu, a dekriminalizacijom klevete kao težeg djela, na jedinstven način regulisala ovu problematiku. Zaštita od klevete ostala je samo u domenu naknade štete u parničnom postupku, dok uvreda kao lakše dijelo je zaštićena ne samo u krivičnom zakonodavstvu, već i u prekršajnom. Bosna i Hercegovina je prva zemlja sa prostora bivše Jugoslavije koja je izvršila dekriminalizaciju klevete i uvrede donošem Zakona o zaštiti od klevete („*Službeni glasnik Republike Srpske*“ br. 37/01) 2001. godine u Republici Srpskoj, a 2002. godine u Federaciji Bosne i Hercegovini („*Službene novine Federacije BiH*“ br. 75/02).

Bosna i Hercegovina je prva zemlja sa prostora bivše Jugoslavije koja je izvršila dekriminalizaciju klevete i uvrede donošem Zakona o zaštiti od klevete („*Službeni glasnik Republike Srpske*“ br. 37/01) 2001. godine u Republici Srpskoj, a 2002. godine u Federaciji Bosne i Hercegovini.

Donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Krivičnog zakonika Crne Gore („*Službeni list Crne Gore*“, broj 32/2011-1.) iz 2011. godine brišani su kleveta i uvreda. Identično rješenje primjeleno je i u Makedoniji donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Krivičnog zakonika Makedonije („*Službeni vesnik na Republika Makedonija*“ broj 142/12).

U Kaznenom zakoniku Republike Hrvatske („*Narodne novine*“, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17 i 118/18) i Kazenskom zakoniku Slovenije iz 2008. godine su propisana ne samo krivična djela uvrede i klevete, već je i uvedeno i krivično djelo teškog sramoćenja, a sve po ugledu na zemlje sa bogatom pravnom tradicijom kao što su Njemačka, Austrija i Švajcarska.

S obzirom na činjenice da su u istoriji jugoslovenskog zakonodavstva uvreda i kleveta oduvijek bile inkriminisane kao krivična djela, da pozitivno krivično zakonodavstvo Hrvatske i Slovenije propisuje krivična djela protiv časti i ugleda, opravданo se postavlja pitanje da li je u BiH, Srbiji, Crnoj Gori i Makedoniji potrebna reforma zakonodavstva u pogledu normativnog regulisanja uvrede i klevete.

Kroz istorijski prikaz krivičnih djela uvrede i klevete u našem pravu koji su izloženi u ovom radu možemo da zaključimo da pojedini krivični zakonici (npr. KZ FNRJ od 1951. godine) su bili ponajbolje normativne regulative toga vremena. Kao takvi značajni su ne samo za naučno proučavanje, već mogu poslužiti i kao uzor za normiranje i unaprijeđenje postojećeg zakonodavstva kroz izmjene i dopune zakona, kao i do-nošenje novih zakonodavnih rješenja.

Možemo da zaključimo da pojedini krivični zakonici (npr. KZ FNRJ od 1951. godine) su bili ponajbolje normativne regulative toga vremena.

Literatura

- Atanacković Dragoljub, *Krivičnopravo – posebni deo*, Novinarsko – izdavačka ustanova Službeni list SFRJ, Beograd 1985. godine
- Богдановић Димитрије (превод), Душанов законик: Бистрички препис, Нова холдинг ДОО, Београд 1994
- Ђорђевић Miroslav, Radovanović Miloš, Krivično pravo posebni deo, Savremena administacija izdavačko štamparsko preduzeće, Beograd 1972. godine, (
- Živković Antonije, „(Ne)opravdanost dekriminalizacije krivičnih djela klevete i uvrede u krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine, Srbije i susjednih zemalja“, Analiza istorijskog, uporednog i pozitivnog zakonodavstva, teorije i sudske prakse odabranih zemalja, Pravni fakultet Univerziteta u Banjoj Luci, Banja Luka, 2019. godine
- Јевтић Драгош, Поповић Драгољуб, *Народна правна историја*, Савремена администрација, а.д. издавашко-штампарско предузеће, Београд 2003. (
- Конатар Иван, *Кривично дело кљевете и увреде – магистарска теза*, Правни факултет Универзитет у Београду, 2007. године
- Lazarević Ljubiša, *Krivično pravo – posebni deo*, Savremena administracija izdavačko-štamparsko-knjижarska radna organizacija, Beograd 1981
- Stojanović Zoran, *Krivično pravo – opšti deo*, Pravni fakultet Univerziteta u Beogradu, Pravna knjiga, Beograd 2014.,
- Srzentić Nikola, Stajić Aleksandar, *Krivično pravo opšti i posebni deo*, Zavod za izdavanje udžbenika, Sarajevo 1970. godine
- Tahović Janko, *Krivično pravo – posebni deo*, Naučna knjiga, Izdavačko preduzeće Narodne Republike Srbije, Beograd 1953
- Čeđović Bora, *Krivičnopravo – posebni deo*, Privredna štampa Beograd 1980
- Džinić Senad, *Uvreda – krivično zakonodavstvo, teorija, sudska praksa*, Čikaš Holding, Subotica, 2006. godine

A historical review of the felony acts of insult and defamation in our Law⁵³

Abstract: This research article analyzes the normative regulation of insult and defamation throughout the history of our law. The period that was analyzed starts with the Dušan's Code, the Karadjordje's Criminal Code, the Criminal Code of the Principality of Serbia of 1860 and the Press Law of 1904. Attention is also directed to the Yugoslav Legislation which incorporates the Criminal Code of the Kingdom of Yugoslavia and the Law on the Press of 1925. Also, the Criminal Code of the Federal People's Republic of Yugoslavia of 1951 and at the end the Criminal Legislation implemented in the Socialist Federal Republic of Yugoslavia after the Constitution was adopted in 1974. The importance of this research is reflected in the fact that countries that have been formed from the same Yugoslav legal heritage such as Serbia, Montenegro, Croatia, Slovenia, Bosnia and Herzegovina and Macedonia, have normatively regulated insult and defamation on a different way.

Keywords: history, insult, defamation, freedom of expression, freedom of media, decriminalization, honor and reputation protection, human dignity, Yugoslav criminal legislation, Dušan's Code, Press Law

52 Head of Legal Department at LANACO d.o.o. Banja Luka, master lawyer with passed Bar exam, e mail: antonije.zivkovic@hotmail.com; antonije.zivkovic@lanaco.com

53 „A historical review of the felony acts of insult and defamation in our Law” represents the fourth chapter of the scientific monograph “(Un) justification of decriminalization of defamation and insult in the criminal legislation of Bosnia and Herzegovina”, Serbia and neighboring countries” published by the Faculty of Law, University of Banja Luka by author Antonije Živković.

Branimir Kuljanin¹

PATRIOTIZAM PROTIV GLOBALIZMA

Sadržaj: Protekla 2019. godina je puna događaja koji navljuju konačni istorijski prelom – završetak zapadne moderne i prelaz središta svijeta iz Atlantskog u Tihookeanski bazen, na Istok. Strateški savez Rusije i Kine, rast uticaja ODKB, ŠOS i BRIKS u potpunosti mijenja sliku svijeta. BRIKS je znatno nadmašio G7 po društvenom proizvodu, on predstavlja svjetski pokret za oslobođenje od anglosaksonskog kapitalizma i njegovog krajnjeg izraza – korporativnog fašizma. Svijet ulazi u razdoblje puno neizvjesnosti – da li će izbjegći veliki rat koji bi mogao pogubiti ljudsku civilizaciju i kakvo će društvo nastati iz meteža u kom se nalazi? Opšte znamenje savremenih kretanja je pobuna patriota protiv globalizma – istorijskog nasljeđa i kulture protiv kriminalne ekonomije, koja obezličuje i upropastava čovjeka i društvo.

Treba se nadati da će razum nadvladati niske strasti i da će se gubiitnici povući pred ponorom koji prijeti opstanku.

Treba se nadati da će razum nadvladati niske strasti i da će se gubiitnici povući pred ponorom koji prijeti opstanku. Za to treba imati i ubjedljivu vojnu silu. Krivotvorene istorije Drugog svjetskog rata, rušenje spomenika osloboodiocima, širenje NATO

¹ Prof. dr Branimir Kuljanin, profesor Filozofskog fakulteta Univerziteta u Banjaluci

na Istok i neprijateljstvo prema Rusiji pokazuju da fašizam nije pobijeđen, moraće mu se zadati smrtni udarac. U SAD je u toku borba patriota protiv cionističkih i drugih globalista, koji su u namjeri da pokore svijet već prolili rijeke ljudske krvi. Prelaz sa

Krajem 19. i početkom 20. vijeka postojale su Britanska, Ruska, Turska i Kineska imperija.

“jednopolarnog” na višepolarni model svijeta, sa dominacije Zapada na ravnopravni dijalog raznih kultura i civilizacija stvara uslove za opšti napredak u miru i slobodi. Srbija i srpski narod su se uvijek u svojoj istoriji borili za te visoke ideale, svoju budućnost i danas trebaju tražiti u zajednici sa Rusijom i drugim sebi bliskim slobodoljubivim zemljama i narodima.

Ključne riječi: globalizam, patriotizam, cionizam, imperializam, sloboda.

Uvod

Vjekovni sukob dva projekta

Krajem 19. i početkom 20. vijeka postojale su Britanska, Ruska, Turska i Kineska imperija. Britanska se prostirala na 36 miliona km², Ruska na 24. Ukupno su imale 60 miliona km², što je 40 % svjetskog kopna. Krajem 19. vijeka je počela borba 2 projekta.

U Rusiji je na snazi bila ideologija zasnovana na trojnoj formuli grofa Uvarova „samodržavlje, pravoslavlje, narodnost“. Britanija, po projektu tajnog društva „Okrugli sto“, teži stvaranju svjetske imperije. Nikolaj Drugi je 1899. predložio stvaranje svijeta bez vojnih sukoba i mirni razvoj. Nažalost, njegove ideje su odbačene. Protiv njih su bili prvenstveno engleski i drugi masoni, koji su gurnuli narode u 2 svjetska rata i druge oružane

U Rusiji je na snazi bila ideologija zasnovana na trojnoj formuli grofa Uvarova „samodržavlje, pravoslavlje, narodnost“.

sukobe sa desetinama miliona mrtvih i ranjenih. Za vrijeme 23-godišnje vladavine Nikolaja Drugog (1894-1917) stanovništvo Rusije se povećalo za 60 miliona (32 %), što je jedinstveno u istoriji zemlje. Procjenjivalo se da će ona već 1950. imati

više od 300 miliona stanovnika. Danas ima 146 miliona. To je cijena potrēsa u koje je uveo njen glavni neprijatelj, London.

Britanski projekt je predviđao uništenje 4 imperije – Ruske, Osmanske, Njemačke i Austro-Ugarske. Da bi ih srušili Britanci

su pripremili Prvi svjetski rat. Nikolaj Drugi je dva puta pao pod uticaj Britanije. Prvo mu je 1905. nametnula ustav, koji ona nema ni danas. Nije poslušao ministra policije Durnava², koji je 1905. ugušio britansku zavjeru, već ga je, po zahtjevu liberala, smijenio, a 1917., opet pod njihovim pritiskom uz pomoć generál-izdajnika, predao vlast. Sve 4 imperije su propale za 6 godina 1917-23.; prva Ruska 1917., druga Austro-Ugarska 1918., treća Njemačka 1920. i posljednja Osmanska 1923.

Oktobarska revolucija je spasila svijet od britanskog gospodstva.

Oktobarska revolucija je spasila svijet od britanskog gospodstva. Britanci su poslali svog agenta Trockog da preuzme vlast od masona Kerenskog, ali nisu uspjeli. Zatim su pripremili atentat na Lenjina, Trocki je vodio masovna nasilja dok je on bio teško bolestan. Ali, preživio je, a vlast je preuzeo Staljin. Njegova obavještajna služba je nadigrala Britance. Oni su 1933. doveli Hitlera na vlast u Njemačkoj, ali SSSR je pobijedio evropske fašiste u Drugom svjetskom ratu. Nakon njega Britanska imperija se raspada.

Glavno središte mafije, koja upravlja svjetskim kretanjima, je u Švajcarskoj. Hitler nije pošao na nju i njene banke (zlato i drugo), jer je znao da se u njoj nalaze njegove gazde. Njegov pobjednički marš po Evropi je bio samo objedinjavanje svih njenih snaga za napad na SSSR. Kičmu mafije čine vlasnici nadnacionalnih banki i korporacija - oko 350 porodično-finansijskih klanova.

Zapad je sa oružanog rata, uviđajući da ne može vojno porobiti Rusiju, 1945. prešao na informacioni, „hladni“, u kom ljudi ne shvataju da su žrtve napada. Ostvarujući globalizaciju globalizatori su doveli do sistemske krize kapitalizma u svim oblastima, koju su odlučili da riješe pljačkom bogatstava SSSR. U Direktivi Savjeta nacionalne bezbjednosti SAD od 28. avgusta 1948. utvrđeni su zadaci novog pohoda na Istok - uništenja SSSR i socijalizma, gdje se kao glavni ciljevi navode stvaranje haosa kroz mijenjanje svijesti ljudi, zamjenu istinskih lažnim vrijednostima i izazivanje vjerske i rasne mržnje, prvenstveno prema ruskom narodu. „Harvardski projekt“³ s početka 1980-ih

Glavno središte mafije, koja upravlja svjetskim kretanjima, je u Švajcarskoj.

2 Petar Durnovo (1842-1915), ministar unutrašnjih poslova Ruske imperije 22. oktobra 1905. – 16. aprila 1906.

3 <https://www.youtube.com/watch?v=gEROscaaYTo>

se sastojao od 3 toma („Perestrojka“, „Reforma“ i „Završetak“). U uvodu prvog toma se govori da prijeteću svjetsku sirovinsku i energetsku krizu treba izbjegći ovladavanjem bogatstvima

Kada je SSSR nestao krajem 1991., nastavljeno je sa uništavanjem Rusije.

SSSR. „Perestrojka“ je trebala da pripremi, a „Reforma“ sproveđe prelaz sa socijalizma na kapitalizam, kao i da uništi Varšavski savez i SSSR. Projekt predviđa njegovo uništenje u 3

5-godišnja razdoblja - 1985-90., 1991-95. i 1996-2000. U trećem, završnom razdoblju je predviđeno uništenje Rusije kao države (njenu podjelu na 30-40 kolonija) i izumiranje naroda, suočenje stanovništva na 20-30 miliona ljudi, koji bi radili na izvlačenju sibirskih dobara. Kada je SSSR nestao krajem 1991., nastavljeno je sa uništavanjem Rusije. Po tom projektu od 150 trebalo je da nestane više od 100 miliona njenih građana. Većina zadataka utvrđenih Harvardskim projektom je ostvarena, ali ne svi. Ruska država je uprkos haosu i izdaji opstala.

Poslije Harvardskog, krajem 1990-ih pokrenut je novi, osavremenjeni „Hjustonski projekt“⁴ podjele Rusije na oblasti, koje bi kao sirovinske kolonije bile priključene susedima: Sibir SAD, Daleki Istok Japanu, zapad Njemačkoj, a jug i Povolje Turskoj. Za uništenjem Slovena uslijedilo bi naseljavanje njihovih zemalja narodima „dostojnim“ da žive u njima. Rusiju bi snašla soubina Jugoslavije, a ruski narod soubina srpskog da se nije trgla iz kandži grabljivaca, koji su napustili hitlerovske otvoreno fašističke metode, ali ne i ciljeve za čije ostvarivanje danas zloupotrebljavaju ideologiju demokratije i ljudskih prava. U njihovo ime neo-fašisti izazivaju vjersku i rasnu mržnju⁵ u višenacionalnim društвima i tako iznutra razaraju države koje im stoje na putu ne opalivši ni metka.

Američka revolucija 1776. je bila usmjerena protiv londonskih bankara. Građanski rat u SAD 1861-65. su izazvali Britanici. Ustanak protiv vlasti londonskih bankara je bio uspješan, ali

Ruska država je uprkos haosu i izdaji opstala.

Britanija je 1913. ponovo uspjela da porobi SAD preko Federalnog Rezervnog Sistema (FRS). Potom Čerčil stvara duboku državu, vlast Londona

nad američkim posebnim službama. Tramp je došao na vlast uz pomoć američkih rodoljuba iz vojske i posebnih službi, prven-

⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=fw97iYJg0xE>

⁵ http://zavtra.ru/blogs/i_nakonetc_h_yustonskij_proekt

stveno vojno-pomorske flote (VMF). U toku je stvaranje novih SAD, koje više neće da služe cionističkim globalistima iz Britanije, Švajcarske i Izraela. Vanjski državni dug SAD je za 21 godinu sa 2,2 1998. porastao ne 23 triliona dolara 2019. Ova finansijska piramida će se urušiti i možda za sobom povući i američku državu i društvo. Jedno od najvažnijih pitanja današnjice je da li će se SAD raspasti i kakve će to posljedice imati za cijeli svijet.

Istorijska osobenost Kine je što njom dugo nisu upravljali Kinezi.

Istorijska osobenost Kine je što njom dugo nisu upravljali Kinezi. Jedno vrijeme su vladali Mongoli, a potom skoro 3 vijeka Mandžurci (1644-1912). Ni većina ljudi koji su 1921. osnovali KP Kine nisu bili Kinezi. Danas je Hongkong središte britanske trgovine narkoticima, pomoću kojih je Britanija u 19. vijeku vodila dva „opijumska rata“ protiv Kineske imperije. Peking je bio zauzet i opljačkan, sve dragocjenosti su odnesene iz njega. Sada Britanci umjesto opijuma koriste tehnologiju „obojenih revolucija“ i pokušavaju da preko Hongkonga ponovo razvale Kinu. Svijetu je potrebna saradnja 3 vodeće države - Rusije, SAD i Kine da bi bio miran i postajan.

Rimljani su Kartaginu sravnili sa zemljom i zasipali solju da to zlo ne bi više nigdje niklo; Hazarski kaganat je razorila vojska kijevskog kneza Svjatoslava; Venecijanska republika (semit-ski kalifat) se preselila u Holandiju, a potom u Englesku; danas se protiv Treće Kartagine – Anglosaksonske imperije boriti Treći Rim - Rusija, zajedno sa drugim slobodoljubivim narodima i državama. Ključni događaji su počeli u ljeto 2019. Iscrpljen je model liberalnog kolonijalizma, treba stvarati pravedniji društveni i politički poredak. USAD rodoljubi spriječavaju državni prevrat i smjenu Trampa. Prelom još nije izvršen. Od Stanjingradske bitke preko Kurske bilo je još dugo do zauzimanja Berlina. Demokrati u Kongresu vode postupak protiv Trampa, koji se može završiti njegovom smjenom s dužnosti predsjednika SAD.

Rotšildi i Rokfeleri

Dva svjetska rata su bila međusobni rati - vi Rokfelera i Rotšilda⁶. Oba su dobili Rokfeleri, koji su cijeli 20. vijek potiskivali Rotšilde. Nevelike grupe ljudi koji imaju vlast, imovinu i znanje imaju velike mogućnosti da

Rimljani su Kartaginu sravnili sa zemljom i zasipali solju da to zlo ne bi više nigdje niklo.

⁶ <https://www.youtube.com/watch?v=ZCUFsUYkQ3g&feature=youtu.be>

svoju volju nameću narodu. U istoriji nije presudna brojnost ljudi već moć, kako je 20. vijek pokazao najviše zasnovana na podlosti zavjerenika kojima ljudi i njihovo blagostanje na znače ništa.

Rotšildi su uspjeli da uspostave vezu s Kinom, stvorili su dolar vezan za naftu.

Oba klastera su pristalice svjetske vlade. Rokfeleri bi, da su uspjeli da je osnuju, u prvoj polovini 20. vijeka isključili Rotšilde, ali stanje se izmjenilo. Sada Rotšildi nastupaju, a Rokfeleri se brane i povlače. Kupuju zemlju u Južnoj Americi (Čileu, Argentini i Urugvaju), pokušavaju da stvore sebi odstupnicu. Obama je bio čovjek Rotšilda, mada je počinjao radeći za Rokfelere. A Franklin Ruzvelt je počinjao kao čovjek Rotšilda, pa se priklonio Rokfelerima. Rotšildi su prvenstveno bankari, a Rokfeleri i industrijalci. U klaster Rokfelera ulaze Buši i cijeli teksaški klan.

Rotšildi su uspjeli da uspostave vezu s Kinom, stvorili su dolar vezan za naftu. Posljednjih 10 godina su kupovali zlato i stvorili vezu zlata i juana. U KP Kine postoji 9 klanova, glavni su Pekinški i Šangajski, koji je uslovno rečeno klan nacionalista-liberala sklonih tržištu. Druga struja se zalaže za društvenu pravednost (maoisti) i sprečavanje velikih razlika u razvoju između primorja i unutrašnjosti, što bi razorilo zemlju. Ova grupa je za tržišnu privredu, ali protiv njenih krajnosti.

Si Činping je predsjednik KP Kine, predsjednik države i predsjednik Vojnog komiteta. U Kini je od 1989. glavna vojska. Poslije posjete Gorbačova izbio je građanski rat, koji je počeo studentskim nemirima na Tien An Menu. Narednih 6 dana u Pekingu je uništeno oko 1.000 tenkova. Kineski konzervativci su porazili „kineskog Gorbačova“ Žao Zijanga⁷. Dok je perestrojka u SSSR išla rubom zemlje (etnički sukobi u Karabahu, Pridnje-

U Kini je od 1989. glavna vojska.

strovlju, Ferganskoj dolini, Čečeniji) i dovela do odvajanja krajnjā, u Kini je vojska sprječila građanski rat u prestonici. Presudnu ulogu je odigrao Stalni vojni komitet, a ne Predsjedništvo KP.

Politika samobitnosti (identiteta) i sudbina liberalnog poretkā

Ako hoćemo da shvatimo ponašanje ljudi u savremenom svijetu moramo produbiti poimanje čovjeka u odnosu na vla-

⁷ Zhao Ziyang (1919-2005), generalni sekretar KP Kine 15. januara 1987 – 24. juna 1989. (https://en.wikipedia.org/wiki/Zhao_Ziyang)

dajući ekonomski model⁸. Čovjek je mnogo složenije biće nego što tvrde ekonomske teorije. Sredinom ovog desetljeća svjetska politika se korjenito izmijenila. Od sredine 1970-ih do 2008.

uslijed „trećeg talasa“ demokratizacije (S. Huntington) broj zemalja s izbornom demokratijom se povećao sa 35 na 110. Liberalna demokratija je postala uobičajeni način vladavine u većem dijelu svijeta. Uporedo sa mijenjanjem političkih ustanova rasla je međusobna privredna zavisnost zemalja, nazvana globalizacija. Njenu osnovu su činili Opšti sporazum o carinama i trgovini i Svjetska trgovinska organizacija (WTO), koja ga je zamijenila. Dopunile su ih kontinentalne trgovinske ustanove kao ES (EU) i Sjevernoamerički sporazum o slobodnoj trgovini (NAFTA), koju od 1994. čine SAD, Kanada i Meksiko. Stopa rasta međunarodne trgovine i ulaganja, koja je nadmašivala rast BDP, se smatrala glavnom pokretačkom snagom napretka. Proizvodnja roba i usluga je 1970-2008. porasla 4 puta, u skoro svim oblastima svijeta. Broj ljudi u krajnjoj bijedi u zemljama u razvoju se sa 42 % 1993. smanjio na 17 % 2011. Ali, liberalni poredak nije donio dobro svima. Oštro je porasla nejednakost, posebno u zemljama sa razvijenom demokratijom. Koristi je imala prvenstveno elita vlasti. Proizvodnja se seli iz SAD i Evrope u Istočnu Aziju i druge oblasti s niskim troškovima. Do preokreta dolazi u vezi sa finansijskim krizama: prvom započetom na tržištu substandarnih hipotekarnih kredita u SAD 2008., koja je dovila do svjetske recesije, i drugom izazvanom stečajem Grčke, koji je bio prijetnja evrozoni i cijelom ES. Politika elita je u oba slučaja dovila do velike nezaposlenosti i pada dohodaka širom svijeta. Pošto su SAD i ES bili uzori liberalizma, ta kretanja su dovela do pada ugleda liberalne demokratije. Kina i Rusija počinju da predstavljaju svijetu svoje modele razvoja. Kina zastupa svoj socijalistički model, zasnovan na političkom monopolu Komunističke Partije i privredi koja je spoj centralnog planiranja i tržišta, a Rusija se od liberalnih vraća konzervativnim vrijednostima. Islamisti pokušavaju da stvore „Islamsku državu“ na vahabijskom shvatanju islama i terorizmu.

Proizvodnja se seli iz SAD i Evrope u Istočnu Aziju i druge oblasti s niskim troškovima.

Sirija je jedini preostali saveznik Rusije na Bliskom Istoku, sve ostale države su klerikalne monarhije potčinjene Zapadu.

8 <https://globalaffairs.ru/numbers/167#Liberalnyi-mir-chto-poshlo-ne-tak>

Evroazijski projekt

Sirija je jedini preostali saveznički Rusije na Bliskom Istoku, sve ostale države su klerikalne monarhije potčinjene Zapadu.

Pobjeda Rusije u Siriji je jedno razdoblje na putu ostvarivanja evroazijskog projekta.

Zapadne sile su pokušale da svrgnu sirijsku vlast jer su otkrivena ogromna ležišta prirodnog gasa na jugoistoku Mediterana, čije je središte u blizini Homsa, u Siriji. Da je Sirija pala on bi pripao Kataru, Turskoj i SAD, a da se raspala - Katar bi izašao na Sredozemno more i snabdijevao Evropu gasom. Poslije toga Amerikanci bi natjerali Alžir da joj prodaje gas, što bi dovelo do gasne blokade Rusije, koja ne bi mogla prodavati svoj. To bi bio jači udar na rusku ekonomiju nego što je 1986. izvršila S. Arabija, kada je po, naređenju Regana, oborila cijenu nafte na polovinu. Tada bi Amerikanci mogli mnogo šta diktirati Rusiji. Kineski kongres i izbori u SAD 2016. su završeni u korist Rotšilda. Šan-gajski klan je postavio svog čovjeka, povezanog s njima. Čemu oni teže? Dolar će postati jedna od rezervnih valuta, zajedno s juanom i nekim drugim. Sistem rezervnih valuta je prelazno razdoblje, jer je glavni cilj Rotšilda da gotovinski novac zamijene elektronskim karticama. To bi im dalo mogućnost neviđenog nadzora nad ljudima. Na Zapadu novčana kartica vrši ulogu društvenog nadzora. Za Rusiju su Rotšildi opasni zato što im je cilj da unište nacionalnu državu. Po njihovom planu, SAD se trebaju raspasti na savezne države, a sve one postati dijelovi Sjeveroameričkog saveza.

Pobjeda Rusije u Siriji je jedno razdoblje na putu ostvarivanja evroazijskog projekta⁹. Ona postaje najuticajnija sila na Bliskom Istoku. Kao mirotvorac i oslobodilac potiskuje SAD, sa njihovom neokolonijalnom globalističkom politikom. Vojno-

Evroazijskom projektu se suprotstavljaju vodeće zemlje ES – Njemačka i Francuska.

-strateški savez Rusije i Kine, a i učvršćenje veza s Iranom i Turskom, stvara uslove za uspostavljanje Evroazije s jedinstvenim ekonomskim prostorom od Atlantskog do Tihog okeana i od

Sjevernog ledenog do Indijskog okeana. Tom projektu se priključuju i američki vazali S. Arabija, Katar i druge arapske države te oblasti. Tu treba dostići međusobno razumijevanje sunita, šiita

⁹ https://cont.ws/@lovejoy7777777/1478217?fbclid=IwAR3td0z0bH3cX-S60L4mxUNuIEHFJLCVPlgscO4MEpKo5tNn-iH-Z_2NmR8

i hrišćana, kao i Izraela, čiji položaj u novom rasporedu snaga postaje sve slabiji.

Evroazijskom projektu se suprotstavljaju vodeće zemlje ES - Njemačka i Francuska, koje, uprkos sve jačem sukobu s Trampovskim SAD, ostaju pod upravom globalističkih elita. U Njemačkoj se nalazi 75.000 američkih vojnika, ona je okupirana zemlja¹⁰. Međutim, i u njima jačaju protesti protiv globalizma (stranka Alternativa za Njemačku i pokret Žutih prsluka). Evropski „šakali“ - političke elite Poljske, Ukrajine i pribaltičkih državica su dugoročno osuđene na potpuni poraz.

Glavna smetnja i dalje je sklop svjetske privrede, kojom još uvijek vlada dolar. Upravo na ekonomskom frontu će se vjero-vatno voditi glavne borbe tekućeg hibridnog rata. Globalistički projekt zapadne oligarhije, prikriven idealima slobode i humanizma, postepeno smjenjuje višepolarni svijet zasnovan na stariim, istinskim vrijednostima međusobnog uvažavanja i saradnje različitih kultura i civilizacija.

Zapad i Azija

Porodično bogatstvo je omogućilo klanu Rotšilda da postane nadnacionalna organizacija, glavni finansijer industrije i rata. Iz Europe su svoj uticaj davno proširili na Aziju i ostale kontinente. Privlači ih i Amerika. Oni su najbogatija porodica na svijetu, imaju 4 triliona dolara. Uticaj porodice Rokfelera je opao nakon smrti Davida 2017. Ona raspolaže imovinom od preko 3 triliona dolara, mada kao i Rotšilldi, nastoji da u javnosti izgleda neuporedivo manja. Izvor sadašnjeg nereda u SAD su Rokfeleri i njihova grupa zavjerenika, koja sarađuje s britanskom monarhijom. Uprkos svim lažnim statistikama zapadni finansijski sistem - FRS i ECB - su odavno bankrotirali, zajedno sa SAD i EU.

Kraljevska porodica S. Arabije je pokušala da svojim petrodolarima vlada sunitskim islamom, ali u tome im služe samo plaćenici. Sada su pod vlašću američke vojne organizacije 'Bijeli šeširi'. David Rokefeler je bio gospodar petrodolarskog sistema. Njegova smrt je pokrenula borbu za vlast u SAD i svijetu. Davidov 'izvršni se-

Kraljevska porodica S. Arabije je pokušala da svojim petrodolarima vlada sunitskim islamom.

10 <https://www.youtube.com/watch?v=HJEgPXR22l8>

kretar' Henri Kisindžer je pokušao zauzeti njegovo mjesto, ali nije uspio. Nasljednici se žestoko bore za vlast otkako je Davida kćerka Hilari Klinton 2016. izgubila predsjedničke 'izbole', odnosno bitku za elektronsku krađu glasova.

Cionističkoj mafiji su se suprotstavili američki patrioti, koji vole svoju zemlju.

Iza borbe za vlast stoji i jedna mračna tajna istorije 20. vijeka. Društvo bijelog zmaja (White dracon society, WDS) i članovi kineske kraljevske porodice imaju dokumente o tajnim sporazumima predsjednikā SAD Franklina Ruzvelta¹¹ i Harija Trumana¹² s Čang Kaj Šekom¹³ i članovima kraljevske porodice Manču¹⁴. Ruzvelt, Truman i američki državni sekretar Džordž Maršal¹⁵ su mandžursko zlato prevezli u SAD i koristili za finansiranje Ruzveltove politike i Maršalovog plana.

Zlato se prevozilo u SAD još od 1930-ih, uz obećanje da će se koristiti za finansiranje razvoja Istočne Azije i stvaranje federacije koja bi uključila Mandžuriju, Kinu, Koreju i Japan. Sadašnji nasljednici mančuškog zlata tvrde da ih proganjaju zato što imaju sva zakonska prava na ovo zlato vrijedno skoro 30 triliona dolara. Vlasnici američkog ogranka Vijeća Federalnih rezervi (porodice Rotšild/Rokfeler/Buš/Klinton) su obavezne da dugeve ostave u zlatu. Zato hazarska mafija na sve strane očajnički pokušava da ga ukrade.

Na popis uticajnih igrača treba dodati sva tajna društva i istraživačke centre, nevladine organizacije koje finansira Soroš i gotovo sve kompanije navedene u Fortuni 500, posebno uticaj Silicijumske doline i Holivuda. Čitav ovaj splet je krajnje neprijateljski prema Trampu.

Katastrofa 11. septembra nije odigrala ulogu koju je planirala kabala.

Cionističkoj mafiji su se suprotstavili američki patrioti, koji vole svoju zemlju. Koliko se uspješno isušuje vašingtonska močvara? Ubrzo nakon 2000-te, do 2003. u žestokim borbama su uništene sve podzemne baze kabale, a zatim je započeto ograničavanje većine voj-

11 Franklin Ruzvelt (1882-1945), predsjednik SAD 1933-45.

12 Hari Truman (1884-1972), predsjednik SAD 1945-53.

13 Čang Kaj Šek (1887-1975), kineski vojvoda i političar; nakon poraza nacionalista u dugom građanskom ratu s komunistima, 1949. se povukao na Tajvan, gdje je i dalje vodio Republiku Kinu.

14 Manču – kineska dinastija 1644-1912.

15 George Marshall (1880-1959), državni sekretar SAD, tvorac plana poratne obnove Evrope (Maršalov plan), kojim je 1947-51. 16 evropskih država dobilo 13 milijardi dolara pomoći.

nih programa i tehnologija crnog budžeta. Približno 3/4 vojske se slaže s planom, što je dovoljna kritična masa da se on ostvari.

Glavni cilj je obnavljanje slobode i suvereniteta u SAD, ali i drugim zemljama. Katastrofa 11. septembra nije odigrala ulogu koju je planirala kabala. Naprotiv, mnogim ljudima je pomogla da shvate što se krije iza medijske propagande. Nova svijest je olakšala poboljšanje plana za svrgavanje iluminata. Nakon čišćenja podzemnih vojnih baza ostali su gornji slojevi. Od 2003. je oko 300 operativaca raspoređeno u mrežu iluminata, uglavnom na visoke položaje u vojsci i obavještajnim službama. U januaru i početkom februara 2012. oduzeta je većina zlata koje su imali. Zlato generala Jamašite nije u Marijanskom rovu, ni u Fort Knoksu, u podrumima privatnih vila i zamaka Rotšild, u skladištima ispod aerodroma Kloten i sefovima banke UBS u Cirihi, ni u sefovima malih banaka širom svijeta pod vlašću jezuita, već u podzemnim komorama njihovih protivnika. Nakon odstranjivanja kabale s vlasti vratiće se svojim pravim vlasnicima i služiti kao pokriće za novu valutu.

Sistem svjetskog ekonomskog upravljanja je nedjelotvoran na najvišoj ravni¹⁶.

Sistem svjetskog ekonomskog upravljanja je nedjelotvoran na najvišoj ravni¹⁶. Ustanove koje su stvorile pobjedničke sile poslije Drugog svjetskog rata – MMF, Svjetska banka, OUN i druge – su dovele do ekološke katastrofe i krajnjeg usredsređenja bogatstva i vlasti u rukama parazitske elite. Kina svojim 21-triliionskim poduhvatom „Jedan pojas – jedan put“ (OBOR) brzo potapa zaglavljene zapadne države. Stvaranje Agencije za planiranje kao dopune kineskom OBOR-u ima podršku Pentagona, Vatikana i Britanske Zajednice (The Commonwealth).

Agencija će biti modelovana po obrascu japanske Agencije za ekonomsko planiranje (AEP), koja je stajala iza desetljećima upečatljivog, često dvoznačnog, japanskog poratnog privrednog rasta. Ovaj sistem je svoj vrhunac dostigao sredinom 1980-ih, kada je Japan imao najveći prihod po stanovniku u svijetu i najmanju razliku između bogatih i siromašnih u Organizaciji za ekonomski razvoj i saradnju (OECD). Srce japanskog sistema je bila neformalna grupa od oko 20 činovnika, industrijalaca i političara. Političari su znali šta narod hoće, činovnici

Kina svojim 21-triliionskim poduhvatom „Jedan pojas – jedan put“ (OBOR) brzo potapa zaglavljene zapadne države.

16 <http://www.divinecosmosunion.net/t4810-topic>

šta je moguće, a industrijalci predlagali to što bi donijelo dobit. Zajedno su sačinjavali plan za zemlju za narednih 5 godina.

Izrada je počinjala sistematskim istraživanjem zemlje, koje

Opšti rezultat je da je Azija prestigla Zapad.

je vršila Banka Japana. Njeni službenici su proučavali poslovne planove preduzeća. Na osnovu tih podataka Banka je izračunavala koliko novca

treba za njihovo izvršenje bez stvaranja inflacije. Novac je dodjeljivan privatnom bankarskom sektoru. Svaka korporacija je imala svoju „glavnu banku“, koja je snabdijevala sredstvima u skladu s opštim planom. Čim bi bila donesena odluka koliko novca treba uložiti u ekonomiju, drugi organi upravljanja, posebno Ministarstvo za međunarodnu trgovinu i industriju (MITI¹⁷), su sačinjavali svoje planove. Osoblje MITI su činili neki od najumnijih ljudi u Japanu, koji su polagali vrlo teške ispite za višu državnu službu. MITI nije ličilo na komunistički organ centralizovanog planiranja, već je sačinjavalo opštu kartu puta koji treba da slijedi privatna industrija. Cijela zemlja je bila usmjerena na ostvarivanje zajedničkog plana. Slabost japanskog sistema je bilo to što su činovnici koji nisu prošli određenu ravan napredovanja u službi morali da prijevremeno podnesu ostavku. Zatim su se zapošljavali u privatnom sektoru, kojim su prethodno rukovodili, što je stvorilo sistem odgođenog podmićivanja. Nudili su kompanijama povoljne ugovore u zamjenu za obećanje unosnog posla poslije otpuštanja iz državne službe. Njihove niske plate su dodatno produbile problem. Singapur ga je riješio ne tjerajući činovnike da daju ostavku i dajući im plate koje su se mogle nadmetati s onim kod privatnika. To im je omogućilo da se usredsrede na opšte dobro, a ne samo onih kojima su trebali da rukovode. Singapski i japanski model su povezivali najbolje

Ako Zapad ne promijeni svoj sistem uključivanjem i usavršavanjem uspješnog dijela azijskog modela biće sve slabiji, a Azija jača.

osobine zapadnog kapitalizma i istočnoazijskog konfučijanskog meritokratskog upravljanja. Južna Koreja, Kina i Vijetnam su preuzeli njihove primjere. Opšti rezultat je da je Azija prestigla Zapad. Ova temeljna promjena u odnosu ekono

mskih snaga je dovela do toga da su Azijati zatražili više prava u upravljanju Zemljom. Ako Zapad ne promijeni svoj sistem

¹⁷ MITI – Ministarstvo je osnovano 1949, a 2001. je preuređeno u Ministarstvo ekonomije, trgovine i industrije. Od 1950-ih do sredine '70-ih društveni proizvod Japana je rastao po stopi od preko 8 % godišnje. Doktrina privrednog razvoja, koncept dugoročnosti i tehnike planiranja koje je razvio MITI se i danas koriste u Japanu, a ovaj model je bio i ključni činilac razvoja Jugoistočne Azije.

uključivanjem i usavršavanjem uspješnog dijela azijskog modela biće sve slabiji, a Azija jača.

Proizvodnja neprijatelja – od komunista do terorista

Kako je zapadni sistem propao, posebno nakon završetka Hladnog rata? Rezultat Drugog svjetskog rata je bio opšti ekonomski rast Zapada uslijed industrijskog planiranja povezano s potrebama vojske. Poslije rata najvažnije je bilo razgraditi vojni aparat i vratiti se na mirnodopsku proizvodnju. Međutim, industrijalci koji su stekli ogromnu dobit iz podizanja vojne moći su izvršili prevrat i razradili plan „hladnog rata“ da bi obezbjeđili masovne vojne narudžbe. Ovaj izmišljeni hladni rat je bio koristan za ekonomiju u cjelini do početka 1970-ih. Ali, vojno-industrijski kompleks (VIK), koji je stvarao oružje za masovno uništavanje, je u određenom trenutku postao parazitski. Uslovi života 90 % građana SAD padaju još od tada.

Pregovori bi trebali dovesti do mirovnog sporazuma, nagodbe glavnih svjetskih središta moći.

Raspad SSSR i završetak Hladnog rata su trebali stvoriti ogromne dobitke za pobednički Zapad. Međutim, zbog nepoštovanja sistema planiranja kakav ima Istočna Azija, ta prilika je ispuštena. Umjesto toga oligarsi koji upravljaju Zapadom su smislili plan obnove hladnog rata stvorivši novog neprijatelja - teroriste. Tako je nastao lažni rat s teroristima u spoju s beskrajnim sukobima u Iraku, Avganistanu, Libiji, Siriji i drugim zemljama. Konačni rezultat je bilo razbacivanje trilionā dolara. Danas je svi-ma jasno da se dalje ne može tako.

Ko pregovara o novom svjetskom poretku?¹⁸

Pregovori bi trebali dovesti do mirovnog sporazuma, nagodbe glavnih svjetskih središta moći. Sporazum treba da zami-jeni poredak izgrađen poslije Drugog svjetskog rata. VIK SAD, azijska tajna društva, KP Kine, Britanska Zajednica, Vatikan, Ruska pravoslavna crkva (RPC), muslimani i drugi

Glavni problem ostaju zakulisni vladari starog sistema, koji neće da mirno predaju vlast.

Glavni problem ostaju zakulisni vladari starog sistema, koji neće da mirno predaju vlast.

Švajcarsko istraživanje je otkrilo osnovnu skupinu od nešto više od 700 ljudi koji su bili u savjetima direktora „Fortune 500“ i

¹⁸ <http://www.divinecosmosunion.net/t4822-topic>

drugih velikih kompanija. Ta skupina čini „hazarsku mafiju“. Hazari i dalje vladaju većinom velikih kompanija, uključujući naftne i internet-kompanije (Google, Facebook, Amazon, Apple),

Predsjedništvo Trampa je rezultat saveza nekoliko grupa, koje je objedinjavalo samo suprotstavljanje vlasti Rokfelērā.

a i lažne novosti korporativnih medija. Najveći izvor njihove moći je vladavina centralnim bankama, koje su iskoristili za zahvatanje vlasti nad kompanijama.

Predsjedništvo Trampa je rezultat saveza nekoliko grupa, koje je objedinjavalo samo suprotstavljanje vlasti Rokfelērā. Jedna od njih je bila porodica Rotšilda ogorčena time što su je Rokfeleri potisnuli iz SAD i Japana u 20. vijeku. Zato u Trampovoj vlasti ima toliko bivših saradnika Rotšilda. Njih treba shvatati kao naziv za skup evropskih aristokratskih porodica, koje tvrde da po majčinskoj lozi potiču od biblijskog cara Davida. Oni se mogu smatrati za vođe vjerskih Jevreja, podijeljenih na struju „Tora“ (Stari Zavjet) i „Talmud“ (Vavilonski Zavjet). Druga grupa koja stoji iza Trampovog predsjedništva je VIK SAD, u kom prevladavaju iluminati. Oni su protiv vladavine aristokratskih porodica, za meritokratiju. Ljudi koji su stajali iza Trampa su imali razne ciljeve.

Masonska loža P2 stoji iza katoličkog dijela hrišćanskog svijeta. Njen dugoročni plan je bio stvaranje centralizovane svjetske vlade u rimskom stilu – „Novog svjetskog poretka“ (NSP). Oni su stajali iza Buša-starijeg, ali sada su silom prilika sklopili savez s iluminatima. Vrlo su uticajni u VIK zahvaljujući vlasti nad viteškim redovima (Templari, Malteški vitezovi, Tevtonski vitezovi, Hospitalijanci i drugi). Protestantski dio zapadnog hrišćanstva je u znatnoj mjeri potčinjen britanskoj kraljici preko manonstva škotskih redova i Britanske Zajednice. Oni nisu potpuno saglasni s iluminatima i ložom P2 u svojoj težnji ka meritokratskoj svjetskoj vladi, uz uslov da ona uključuje ustavne monarhije tamo gdje već postoje. Trenutno su ove snage ujedinjene u svrgavanju satanista. Zasada su manje-više uspjele da ovladaju sa

Zapadna infrastruktura, posebno u SAD, opada.

3 stuba zapadne vlasti – finansijama (London), vjerom (Rim) i oružanim snagama (Vašington). Međutim, oni trebaju postići konačni sporazum.

Značajne snage su i Kina i azijska tajna društva. Oni smatraju da je Azija, koja ima 65 % svjetskog stanovništva i ostvaruje najveći dio dohotka, na redu da upravlja Zemljom. Tvrde da su im to

obećali kada su se saglasili da Savjetu FRS daju mandat, koji je bio na snazi jedan vijek (1912-2012).

Zapadna infrastruktura, posebno u SAD, opada. One su 1998-2019. 10 puta uvećale svoj dug. Zaduživanje je djelovalo dok je dug pripao porobljenim državama kao što su S. Arabija i Japan. Ali, ne odnosi se na Kinu. Znajući za planove američke oligarhije da podijeli i uništi njihovu zemlju, Kinezi su se pitali zašto bi hranili svoje neprijatelje. Nesposobnost Amerikanaca da isplate svoje dugove Kini je bit tekućeg trgovačkog rata. Trampova vlada traži od Kineza da kupuju njihovu robu da bi SAD izbjegle stečaj. Podižu carine, a moguće je da će uskoro pokušati da im one-moguće snabdijevanje naftom. Kinezi su to predviđeli i čekali da stvore dovoljno zamjena za bliskoistočnu naftu da bi krenuli. Glavna prepreka ostvarivanju plana mirnog rješavanja sporova su fanatični cionisti, koji se moraju ukloniti s vlasti. Šta se na tom frontu dešavalo proteklog ljeta i jeseni?

Događaji 11. septembra 2001. su uticali na sva kasnija svjetska dešavanja.

Američka drama

Događaji 11. septembra 2001. su uticali na sva kasnija svjetska dešavanja. Tog dana u SAD je izvršen vojni udar, koji je trajao nekoliko sati. Oko 10.30 sati plan je aktiviran. Sve odluke su prešle u nadležnost vojnih vlasti, koje su ih vratile civilnim u 16.30. U tih šest sati, posebne snage su okupile članove Kongresa i vlade i smjestile ih u atomska skloništa. Za to vrijeme su nametnule svoje političke odluke: uvedeno je trajno stanje najveće pripravnosti u zemlji i odobreno provođenje politike ubrzanog ovladavanja svijetom. Ta politika je dovedena u pitanje 2016. sa izborom Trampa za predsjednika.

On ide ka svojoj pobjedi na izborima 2020. Napravio je 2 krupna koraka. Milijarder-pedofil, koji je radio prvenstveno u medija-biznisu, Epštajn je, po drugi put nakon 11 godina, uhapšen. Prvi put je pušten iz zatvora, ali je radi toga ministar rada SAD Akosta¹⁹ dao ostavku, jer je svojevremeno bio glavni krivac što je tada dobio najmanju kaznu predviđenu zakonom. Epštajn je ključna osoba, usko povezana s klanom Clinton i britanskim lobijem u SAD – Endrujom, jednim od sinova kraljice.

Epštajn je ključna osoba, usko povezana s klanom Clinton i britanskim lobijem u SAD – Endrujom, jednim od sinova kraljice.

¹⁹ Alexander Acosta (1969), ministar za rad u vladi SAD od aprila 2017. do jula 2019.

Endrjuom, jednim od sinova kraljice, princom jorkskim, koji je svoje poslove vodio u britanskim ofšornim zonama. U SAD je 9. avgusta objavljeno 2.000 stranica sudskega materijala sa prethodnog suđenja, u kojima se pojavljuju mnoga poznata lica, a već sutradan Epštajn je izvršio „samoubistvo“. On je ili ubijen ili su ga posebne službe izvele iz ćelije s jamstvom na zaštitu

Ubrzo nakon lažirane smrti Epštajna izvršena je racija FBI na njegovom ostrvu.

da bi dao sve podatke o osobama snimanim tokom 15 godina kamerom na pedofilskim orgijama na njegovom ostrvu u blizini Njujorka.

Odmah poslije „samoubistva“ objavljena je vijest da je Epštajnu bila slomljena vratna kost, koja obično puca samo kada dave čovjeka. Poslije toga je objavljen zvanični rezultat obdukcije, koji pokazuje da se radi o „samoubistvu“. Po izvorima iz Pentagona Epštajnu su dozvolili da lažira svoju smrt u zamjenu za punu saradnju u uklanjanju više od 300 osoba na visokim dužnostima koje su posjećivale njegovo ostrvo. Namjerno neuспјешno „samoubistvo“ je omogućilo Baru da istragu iživljavanja nad maloljetnicima pretvori u istragu ubistva. To unutrašnjoj i vojnoj policiji SAD daje daleko veća punomoćja.

Ubrzo nakon lažirane smrti Epštajna izvršena je racija FBI na njegovom ostrvu. Agenti su otvorili prozor da bi dron mogao da napravi video-snimak kravog kreveta u „hramu“. Ronioci mornarice su na morskom dnu u blizini ostrva našli dječje kosti. Posjetioci ostrva su se osim polnih odnosa sa maloljetnicima bavili i obrednim prinošenjem djece-žrtava, od kojih su mnoga bila još polno nezrela. Satanizam je fanatični vjerski kult, ali i najuspješniji način kompromitacije u društvu i ovladavanja ljudima. Djelo Epštajna je fijasko u svjetskim razmjerama u najvišim slojevima društva.

Njujorške kule blizankinje nisu uništili arapski teroristi avionima, već unutrašnje eksplozije, koje su izazvale snage Britanije, londonskog lobija u SAD.

On je bio povezan ne samo s britanskom kraljevskom porodicom i britanskim ofšornim fondovima već i sa dva tajna društva: Savjetom za međunarodne odnose, koji je od 1945. do svoje smrti 1969. vodio direktor CIA Alen Dals, i

Trostrannom komisijom. Očekuje se da će njegovo hapšenje otvoriti lanac koji treba da dovede do Nirnberga 2, novog sudskega procesa sličnog suđenju glavnim ratnim zločincima njemačkog Trećeg rajha 1946. Njujorške kule blizankinje nisu uništili arapski časopis za društvena/politička pitanja

ski teroristi avionima, već unutrašnje eksplozije, koje su izazvale snage Britanije, londonskog lobija u SAD. Odbrana Epštajna je tražila da bude pušten na slobodu s zalogom od 100 miliona dolara, ali zahtjev je odbijen. SAD su na rubu oštih unutrašnjih sukoba, sličnih Noći dugih noževa u Njemačkoj 1934. kada su mnogi juršnici Rema, crnokošuljaši koji su doveli diktatora na vlast, pobijeni. Slično stanje se vidi u nizu zemalja. Tramp prelazi u odlučni napad podržan dijelovima CIA i FBI, koji se bore za zaštitu SAD od fašizma. Moguće je da je Tramp hapšenje Epštajna dogovorio s Putinom i Đinpingom na skupu G20 u Osaki, da su oni pripremili neki zajednički model djelovanja. Pritvaranje Epštajna će imati ogroman uticaj ne samo na izbore 2020. u SAD, već i u cjelini na isušivanje londonsko-vashingtonskog blata, kako je Tramp obećao u predizbornoj borbi 2016.

Drugi korak je zamjena rukovodioca FRS. Tramp na čelu te ustanove hoće čovjeka koji bi provodio njegovu monetarnu politiku, a to je stvaranje, odnosno obnova zlatnog dolara. I ovaj korak on preduzima vjerovatno zato što je u Osaki postignut strateški dogovor tri državnika o novom ustrojstvu svijeta. Nakon zatvaranja Epštajna, u sklopu priprema za masovna hapšenja i Nirnberg-2, Tramp je, da bi stavio pod svoj puni nadzor obavještajnu zajednicu SAD u koju ulazi 16 službi, 15. avgusta smijenio šefa centralne obavještajne uprave Dena Koutsa. Oružane snage SAD će biti plaćane tokom novog poduhvata da bi bankrotirao politički cirkus u SAD i njegovi upravnici u Tel Avivu i Švajcarskoj. U zemlji je porastao broj napada s masovnom pucnjavom (bili oni stvarni ili lažirani). Nije uspio pokušaj da se započnu desno/lijevi organizovani neredi u Portlandu. Masakr je dogovoren između „lijevog“ pokreta Antifa i desničarske konzervativne grupe Ponosni momci²⁰, a onda su napali policiju „betonskim koktelima“.

Tramp je ponudio Danskoj da SAD kupe Granland.

Tramp je ponudio Danskoj da SAD kupe Granland. Poslije neuspjelih pokušaja promjene vlasti, usmjerenih na krađu nafte iz Venecuele, Sirije, Irana i drugih zemalja, neokonzervativci se nadaju da će sprječiti ban-

Odbrana Epštajna je tražila da bude pušten na slobodu s zalogom od 100 miliona dolara, ali zahtjev je odbijen.

²⁰ <https://rg.ru/2019/06/30/v-portlende-proshli-besporiadki-v-policiu-brosali-koktejli-s-betonom.html>

SAD su ne samo vojnim osvajanjima već i kupovinom zemalja postale velika država.

krot kupovinom Grenlanda od Danske, koja ga subvencionira sa 500 miliona dolara godišnje. Još je Hari Truman 1946. ponudio Danskoj da ga SAD kupe za 100 miliona dolara, ali je odbijen. Grenland je autonomna pokrajina Danske²¹.

Ovo ostrvo od 2,130 miliona km², najveće na Zemlji, ima strateški značaj. Njegovom kupovinom SAD bi ojačale svoj uticaj na Arktik, gdje se

suočavaju s pojačanim suparništvom Rusije i Kine, koja je 2018. predstavila svoj plan „Polarnog puta svile“. Ostrvo je bogato rudama, koje će uslijed topljenja leda postati dostupne. SAD su ne samo vojnim osvajanjima već i kupovinom zemalja postale velika država. Kupile su Djevičanska ostrva od Danske, Luizijanu 1803. od Francuske za 15 miliona dolara, Aljasku (1,520 miliona km²) od Rusije 1867. za 7,2 miliona dolara, Filipine od Španije. Moguće je da će vojska SAD zauzeti Grenland.

Vjerske sekte – trojanski konj SAD

Aleks Džons²² je na svom sajtu Infowars²³ objavio da je Epštajn bio posrednik za ulazak u sektu Klintonu. Dnevničici leta Epštajnovog Bonga 727 su pokazali da je Clinton 26 puta bio gost na letu koji su mediji nazvali ‘Lolita ekspres’ 2001-03., u vrijeme kada je njegova žena Hilari obavljala dužnost državne sekretarke²⁴. Avion je imao krevete u kojima su putnici bludničili sa djevojčicama, često mlađim od 12 godina. Epštajn je 2008. osuđen na 13 mjeseci zatvora za pedofiliju i podvođenje maloljetnica.

Mala kazna je bila posljedica nagodbe s tužilaštvom, kojom se

Veza sajentologije i obavještajnih agencija SAD je odavno poznata.

vlast obavezala da neće krivično goniti njegove pomagače i podstrekače, a 2015. je otkriveno da

je Epštajn prebacio 3,5 miliona dolara sa računa u Švajcarskoj fondaciji Hilari Clinton u vrijeme kada je FBI počeo istragu protiv njega.

21 <http://www.politika.rs/scc/clanak/436016/Sta-se-krije-iza-Trampove-zelje-da-kupi-Grenland>

22 Alexander Emerick 'Alex' Jones (1974) je voditelj radio emisije The Alex Jones Show. Njegove najpoznatije internet stranice su Infowars.com i PrisonPlanet.com. InfoWars ima oko 10 miliona posjeta mjesečno, što njen domet čini većim od vijesti Economista i Newsweeka. Džons razvija teorije zavjere, posebno o operacijama vlade SAD. Zabranjen je na mnogim korporativnim medijima (Facebook, Twitter, YouTube, Apple, Roku...), navodno kao krajnji desničar.

23

24 <https://www.blic.rs/vesti/svet/afera-lolita-ekspres-bil-klinton-bio-redovan-gost-osudenog-pedofila/exjhmc>

Veza sajentologije i obavještajnih agencija SAD je odavno poznata. Zajednica obavještajnih službi SAD (Intelligence Community) preko astrologa i drugih okultista („proroka“) utiče na sujevjerne političare i građane. Sa sajentoložima je sklopila sporazum 1960-ih. L. Ron Habard, osnivač sajentološke sekte, od rane mladosti član rozenkrojcera, obavještajac ratne mornarice SAD, je najpoznatijeg satanistu 20. vijeka Alistera Kroulija nazivao svojim prijateljem.

Razne sekte su u SAD na „svom terenu“, a preko njih Amerika drži pod svojim nadzorom i druge zemlje i narode.

Razne sekte su u SAD na „svom terenu“, a preko njih Amerika drži pod svojim nadzorom i druge zemlje i narode. Neke od tih sekti, kao što je sajentologija, su povezane sa obaveštajnim službama SAD²⁵. U vrijeme predsjedništva Klintona sajentologija je 1993. priznata, a sekta je dobila veliku pomoć države²⁶, jer je „osnovana isključivo u vjerske i dobrotvorne svrhe“²⁷. Poreska agencija SAD je, nakon 25 godina rata protiv sajentologije, obavila tajne pregovore s vođom sekte Dejvidom Miskevidžem i s njim potpisala ugovor kojim je sajentologiju i s njom povezane organizacije priznala za vjerske i crkvene i potpuno ih oslobođila poreza. Nakon ovog ugovora Državni sekretarijat SAD je počeo da se zauzima za sajentologiju u cijelom svijetu. Uz ugovor je priložen i novi tajni protokol, koji je danas neobjavljen.

Sekte su trojanski konj SAD, one su prešutni član zajednice obavještajnih službi te zemlje. Jedan od glavnih ciljeva sajentologije je prikupljanje podataka o ljudima, pomoću kojih se oni mogu ucjenjivati i držati u pokornosti. Podatke sajentolozi prikupljaju pomoću - oditinga, svojevrsne „ispovjesti“, koju bilježe skrivenom opremom na zvučne i video snimke i - „izbornog“ prikupljanja podataka prevarom, krađom, mitom i na druge načine. Obama je 2014. rekao da je međunarodna vjerska sloboda važan činilac nacionalne bezbjednosti SAD! Grb Zajednice obavještajnih službi SAD ima istu osmokraku zvijezdu na koju je stavljen sajentološki krst. Zvijezda se sastoji od boděžā, koji

Zajedno sa svojim saveznicima Pentagon hoće da od cionista preuzme vlast.

²⁵ <http://www.pravoslavie.ru/90830.html>

²⁶ <https://www.kurir.rs/vesti/drustvo/2860061/vrata-pakla-red-vukodlaka-sekte-izmakle-kontroli-drzava-cutia-spc-uzima-stvar-u-svoje-ruke>

²⁷ <https://www.scientologyreligion.ru/landmark-decisions/church-of-scientology-irs-tax-exemption.html>

precrtavaju znak hrišćanstva. U središtu zvijezde je ruža s pet latica, znak reda rozenkrojčera.

Grupa 7 (G-7) – sa ili bez Rusije?

Tramp hoće i podršku Rusije u nadmetanju s Istokom.

Zajedno sa svojim saveznicima Pentagon hoće da od cionista preuzme vlast. Ali, i centralne banke, ekonomisti i vođe G7, koji su se

okupili u Džekson-Holu (Vajoming, SAD) i 24./26. avgusta u Biaricu (Francuska)²⁸, smatraju da je potrebno mijenjati ekonomsku paradigmu. Privredna pitanja daleko prevazilaze ekonomskе okvire, ali i politika je puna neizvjesnosti²⁹. Tramp se založio za uključenje Rusije u G-7., iz koje su je isključili 2014. zbog ponovnog prisajedinjenja Krima zemlji nakon što ga je Hruščov 1954. dao Ukrajini. Trampovom predlogu se suprotstavila Kanada. U G-7 su sporni i politika prema Iranu, pitanja Bregzita, američkih carina, klime i poreza internetskim koncernima³⁰. Jačanje Kine i cijele Azije prisiljava zapadne zemlje da usaglašavaju svoju politiku. Tramp hoće i podršku Rusije u nadmetanju s Istokom.

Ti koraci su povezani s razgovorima o svjetskom finansijskom resetu, koji treba da okonča cionističku vlast nad privatnim centralnim bankama. Na finansijski reset pozivaju Kristin Lagard, Putin, Đinping, ekonomisti Rotšilda i mnogi drugi. Svi oni traže zamjenu US-dolara novom međunarodnom valutom. Ona bi izašla ispod vlasti cionista zato što su interesi svjetske privrede i korporativne vlade SAD, koja je pod njihovim nadzrom, u sukobu.

Vlada SAD očajnički traži sredstva, jer se približava 30. septembar, rok za međunarodne isplate. Ona pokušava da unovči drevne kineske carske državne obveznice. Bijela kuća razmatra predlog vlasnika starih kineskih hartija od vrijednosti izdatih u vrijeme dinastije Cin početkom 20. vijeka, prije osnivanja komunističke Kine, da zahtijevaju od

U toku je i trgovački rat

Pekinga isplatu duga većeg od trilion dolara (računajući i inflaciju, kamate i nadoknade)³¹. Ali, Kina ne priznaje dugove iz vre-

²⁸ <http://balkans.aljazeera.net/vijesti/lideri-g7-za-vikend-u-biarritzu-o-globalnim-temama>

²⁹ <https://validusrm.com/the-g7-summit-and-the-jackson-hole-economic-symposium/>

³⁰ <https://www.dw.com/hr/g7-u-biarritzu-susret-na-vrhу-neizvjesnosti/a-50140284>

³¹ <https://rs-lat.sputniknews.com/svet/201909021120737181-vratite-bilion-dolara-tramp-trazi-dug-kineskog-carstva/>

mena prije revolucije. Ona može da, kao najveći strani kreditor ekonomije SAD, počne rasprodaju njihovih državnih obveznica, što bi dovelo do pada kursa dolara. Dug SAD Kini je veći od trilion dolara.

U toku je i trgovački rat između njih, pri čemu obe strane uvode carine za skoro svu robu koju razmjenjuju. Tramp je najavio povećanje carina na kinesku robu sa 10 na 15 %, a Peking ponovo smanjio vrijednost juana, koji je 29. septembra dostigao najnižu vrijednost za 12 godina. Trampove carine će svako osrednje domaćinstvo u SAD koštati 1.000 dolara godišnje još prije njihovog povišenja sa 10 na 15 % 1. septembra i 15. decembra. Carine su usmjerene na otplatu državnog duga SAD. Oni koji treba da brinu su korporativni vladari, a ne građani SAD. Ako vladari bankrotiraju građani će biti oslobođeni dužničkog ropstva. Ljudi ubjeđuju da je to sukob „komunističke“ Kine i „demokratskih“ SAD, dok narodi ne žele ni američke fašiste ni kineske komunističke gospodare. Zapravo, u toku je veliki progon cionista. SAD, kao i Kina i Rusija, postaju slobodne od jevrejskih oligarha. Tramp ih je nazvao nelojalnim i pozvao ljude kao Berni Sanders³² i Ilhan Omar da smanje pomoć Izraelu. On zahtijeva od američkih korporacija da napuste Kinu, u borbi protiv globalista, cionista, duboke države i Vol-strita da bi SAD učinio ponovo velikim.

Sajt američkih rodoljuba veteranstoday je u svom članku 1. septembra pokazao da kule-bliznakinje u Njujorku 11. septembra 2001. nisu uništene pomoću aviônâ, već unutrašnjeg nuklearnog udara male snage. Ministarstvo energetike SAD je još te godine provelo istragu i utvrdilo to. Međutim, njegov nalaz je čuvan u tajnosti. Zvanično poginulo je nešto manje od 4.000 ljudi, od kojih je hiljadu potpuno izgorilo. Nekoliko sati nakon dvije kule pala je i treća, visoka 247 m, mada u nju nije udario nijedan avion!? Zvanično jedan avion je udario i u Pentagon, oko kog postoji zid visok 25 m, a visina zgrade je 12 m!? Avion bi udario u zid, ne bi ni stigao do nje. Napad su vjerovatno naručili vlasnici

Sajt američkih rodoljuba veteranstoday je u svom članku 1. septembra pokazao da kule-bliznakinje u Njujorku 11. septembra 2001. nisu uništene pomoću aviônâ, već unutrašnjeg nuklearnog udara male snage.

Ministarstvo energetike SAD je još te godine provelo istragu i utvrdilo to.

³² Bernie Sanders (1941), nezavisni političar (1979-2015), demokrata (2015/16), senator SAD iz Vermonta od 2007., zalaže se za besplatnu zdravstvenu zaštitu i obrazovanje, smanjenje vojnih troškova i pregovaranje, učesnik u predsjedničkim kampanjama 2016. i 2020. (https://en.wikipedia.org/wiki/Bernie_Sanders)

kula, koji su dobili desetine milijardi dolara - „duboka država“ u SAD i 3 strane države - Izrael, S. Arabija i Britanija. Nije slučajno što je članak objavljen 28. avgusta, uoči parlamentarnih izbora u Izraelu 17. septembra.

Tramp je u posljednji čas odustao od puta u Varšavu povodom 80-godišnjice početka Drugog svjetskog rata 1. septembra

Tramp je u posljednji čas odustao od puta u Varšavu povodom 80-godišnjice početka Drugog svjetskog rata 1. septembra 1939., gdje se trebao sastati sa Zelenskim. Pozvao se na sastanje u SAD, mada je u pozadini sukob s Londonom. Za glavu Centralne obavještajne službe SAD 16. avgusta je umjesto Dena Koutsa postavio Džozefa Megvajera³³. To je namjeravao uraditi još početkom 2017., ali nije uspio. On brzo odgovara na napade svojih protivnika. Na njegovom tviter-nalogu je 2017. bilo 10 miliona potpisnika, a početkom septembra 2019. 64 miliona.

Bolton je posjetio Bjelorusiju, Ukrajinu i Moldaviju, a zatim u Varšavi organizovao tajni sastanak sekretarā savjētā bezbjednosti Poljske, Bjelorusije i Ukrajine³⁴, tobože da se upoznaju sa stanovištima Zapada. Njegov cilj je bio da obnovi protivrussku državu Riječ Pospolita, u koju bi bile uvučene i Bjelorusija i Ukrajina. Htio je da natjera Bjelorusiju da ne dozvoli Rusiji da otvori svoju aviobazu i razmjesti rakete srednjeg dometa u njoj. Lukašenko je 3. septembra objavio da to neće dozvoliti. Ves Mičel, pomoćnik državnog sekretara SAD za evropska i evroazijska pitanja, je u oktobru 2018. Bjelorusiju nazvao „dijelom bastiona koji štiti od ruskog neoimperijalizma“, a Bolton je dao podršku njenom suverenitetu³⁵! Kad bi pristupila NATO postala bi istinski suverena!

Bolton je posjetio Bjelorusiju, Ukrajinu i Moldaviju, a zatim u Varšavi organizovao tajni sastanak sekretarā savjētā bezbjednosti Poljske, Bjelorusije i Ukrajine.

nio. Bolton se zalagao i za vojne napade SAD na Iran i Sjevernu Koreju! On se zapravo borio za politiku Londona, a ne SAD. Zato

Tramp nije došao na taj sastanak. On je odstranio Boltona od poslova u Avganistanu. SAD pripremaju povlačenje svoje vojske iz 5 od 9 vojnih baza u toj zemlji. Bolton je planirao vojni napad na Venecuelu, Tramp ga je i tu odstranio.

³³ Joseph Maguire (1951), od 16. avgusta 2019. vršilac dužnosti direktora Nacionalne obavještajne službe (National Intelligence), u koju ulazi 17 agencija. (https://en.wikipedia.org/wiki/Joseph_Maguire)

³⁴ <https://reform.by/bolton-vstretilsja-v-varshave-s-glavami-sovbezov-belorusi-polshi-i-ukrainy/>

³⁵ <https://www.bbc.com/russian/features-49511381>

je i otpušten. Trampova obavještajna služba postepeno istiskuje iz vlasti agente Britanije. Ona Putina smatra državnikom koji je početkom ovog vijeka zaustavio svjetsko zlo, u vrijeme kada su oni tražili čovjeka koji može pobijediti duboku državu u SAD.

Sajt veteranstoday,iza kog stoji lična obavještajna služba Trampa, je 3. septembra objavio da je Netanija-hu pokušao da sprječi susret Trampa i ministra inostranih poslova Irana na skupu G7 u Francuskoj. Netanijahu je posredno učestvovao u napadu 11. septembra 2001., a uz to Izrael ima nuklearno oružje koje je spremam koristiti protiv nekih evropskih prestonica. Trampov tim od 9. avgusta provodi čitav niz operacija u cilju poraza Netanijahua na izborima 17. septembra.

Lična obavještajna služba Trampa

5. oktobra 2017., kada je protiv Trampa početa istraga, u njegovom kabinetu se okupilo 20 generala. Slikali su se, ali tako da je s njegove desne strane bilo 9, a s lijeve 11 generala. To podsjeća na događaje 11. septembra 2001. Osnova Trampove obavještajne službe se počela stvarati još 1990-ih, u vrijeme Klintonu, kada je osnovana komisija FBI, CIA i drugih posebnih službi radi istrage mita u atomskoj oblasti. 2000-01. je bilo dosta prikupljenog materijala. On se nalazio u trećoj kuli u Njujorku, pored bliznakinja. U padu kule je poginuo dio oficira koji su istraživali korupciju. Poslije toga u obavještajnoj zajednici SAD se okupljaju ljudi koji traže način da se kazne krivci i riješi pitanje korupcije. Vodio ih je šef ANB (NSA), koji se povezao s Trampom. Ova grupa se bori protiv duboke države, u kojoj su glavni klan Klin-ton i drugi koji ometaju nezavisnost SAD. S dubokom državom izvana sarađuju Sauditi.

Lična obavještajna služba Trampa je izašla u javnost preko sajta QAnon u oktobru 2017. Q-Anon je dio obavještēnjā koji dolazi od grupe „Armija Sjeverne Virdžinije“³⁶. Lična obavještajna služba Trampa Čini je 800 stručnjaka koji ga redovno savjetuju o političkim pitanjima. Grupa je stvorena zato

36 http://www.planetanovosti.com/news/byvshij_amerikanskij_general_ras-skazal_kto_takoj_q_anon/2019-10-19-20840?fbclid=IwAR3r6xb4BdN_kmLU9jYB7807en0Bd_-3GCnw35uL4We4FZeYeXOGwkXc_4o

što je izgubio povjerenje u CIA i Vojno-obavještajnu agenciju. Iz grupe ponekad „cure“ podaci, potpisani slovom Q.

Tramp poziva Francusku, Britaniju, Njemačku i Japan da daju mogućnost Rusiji da ponovo uđe u G7, u sklopu pokušaja da je odvoji od Kine.

Drugi njoj blizak sajt je veteranstoday, koji od kraja avgusta 2019. objavljuje masu materijala o 11. septembru. Važan cilj grupe je da spriječi ponovni izbor Netaniyahua na dužnost predsjednika vlade Izraela, na kojoj se nalazi već 10

godina – od 2009. Ova grupa je saveznik Rusije u borbi protiv Londona. Njenu osnovu čine oficiri posebnih operacija vojno-pomorskih snaga SAD, a uz njih su i oficiri ANB i dio oficira CIA i FBI. U Londonu je početkom 2013. helikopter pao 50 metara od štaba MI-6. Začetnik čestih masovnih ubistava u SAD su po svoj prilici britanske obavještajne službe. Helikopter je pao u sudaru s kranom koji nije bio osvijetljen. Cilj je bio ubistvo direktora MI-6, u osvetu za ubistva počinjena u SAD po njegovom naređenju.

Američki izvor X22Report³⁷, osnovan 2013., sa skoro pola miliona pretplatnika, svakodnevno objavljuje analitičke video-materijale o borbi Trampa sa dubokom državom, koja ugnjetava SAD već više od jednog vijeka, otkriva istinu o ekonomskom kolapsu, svjetskoj ekonomiji, globalizmu i finansijskoj zavjeri. Ima i pridruženi kanal X22ReportSpotlight. Vojna akademija SAD je provela niz „modela vjerovatnosti“ da bi smislila plan koji jamči da će svjetski savez za vladavinu zakona, odnosno naroda, na kraju pobijediti. Rat još nije završen, mafija pravi probleme u SAD, Britaniji, Hongkongu, Iranu i drugdje. Međutim, to su samo uzaludni napori razbijenog, mada izuzetno bogatog skupa prestupnika.

Tramp poziva Francusku, Britaniju, Njemačku i Japan da daju mogućnost Rusiji da ponovo uđe u G7, u sklopu pokušaja da je odvoji od Kine. U međuvremenu se priprema za sastanak sa Hamneijem da bi okončali rat u S. Arabiji protiv Husita i saveznika Irana u Jemenu. S. Arabija je prinuđena da traži mir

Hazarska mafija ulaže posljednje napore da organizuje lažni Armagedon pomoći „iranskog napada“ na S. Arabiju.

i možda će morati platiti ratnu odštetu. Ona je vještačka država, koju je prije 100 godina stvorila britanska MI-6. Njen glavni pokrovitelj je London.

³⁷ <https://www.facebook.com/869540509856684/posts/view-on-youtubex22report-youtube/1715419501935443/>

Hazarska mafija ulaže posljednje napore da organizuje lažni Armagedon pomoću „iranskog napada“ na S. Arabiju³⁸. Sučena s neizbjegnim stečajem SAD inscenirala je „napad“ na nafntna postrojenja u S. Arabiji u namjeri da izazove davno planirani rat. Cilj je bio dvostruk: 1) spriječiti stečaj SAD pomoću povišenja cijena nafte i prisiljavanja zemalja kao Kina da kupuju američku i 2) ubijediti američke i iranske vojnike da započnu rat. Na najveću rafineriju nafte u S. Arabiji noću 13/14. septembra je izvršen raketni udar. Jemenski husiti su objavili da su oni izvršili napad, navodno kao odgovor na varvarska bombardovanja, koja vrši avijacija S. Arabije sa svojim saveznicima. SAD su objavile da je napad izvršio Iran, a sajt veteranstoday da su to uradili izraelski avioni, koji su ušli u vazdušni prostor Iraka, s ciljem da izazovu rat protiv Irana, a uoči izbora 17. septembra u Izraelu i time utiću na njihov ishod. Iran je odlučno odbacio optužbe za napad.

Saudijska rafinerija nafte koja je napadnuta je okružena sa 9 vojnih baza SAD i Britanije. Pokrivalo je 88 raketnih kompleksa Patriot. Da li oni nisu htjeli ili nisu mogli da je zaštite? Husiti nemaju sredstva kojima bi nanijeli takav udar. Iran ni u kom slučaju nije zainteresovan da ga izvrši, jer bi se njegove rafinerije našle pod udarom avijacije NATO. Glavna sumnja pada na Izrael i Britaniju, moguće je da je to uradio Izrael (avionima F-35) po narudžbi Britanije. Ili je napad izvršen iz baza u Omanu i Bahreinu, koje se nalaze blizu.

Saudijska rafinerija nafte koja je napadnuta je okružena sa 9 vojnih baza SAD i Britanije.

Tramp i Ali Hamnei su saradnici Rotšildā.

Tramp i Ali Hamnei su saradnici Rotšildā.

Trampa su kada bi bankrotirao spasavali oni.

Ayatolah Homeini³⁹, vođa iranske revolucije, je britansko-indijskog porijekla, sin saradnika kompanije British Petroleum, koja je vlasništvo Rotšilda. I njegov nasljednik Ali Hamnei⁴⁰ je po-

38 <http://www.divinecosmosunion.net/t4943-topic>

39 Ruholah Homeini (1902-89), vođa iranske islamske revolucije 1979.; šiitski sveštenik, 1950-ih dobio najviše zvanje u šiitskom islamu ajatolah; zbog protesta protiv vladavine šaha Reze Pahlavija protjeran 1964. u Tursku, odakle se preselio u sveti šiitski grad Nedžef u Iraku, a 1978. u Pariz; pozivao je na stvaranje islamske teokratske države i bio je žestoki protivnik Izraela, SAD i SSSR; 1. februara 1979. se vraća u Iran, koji postaje islamska republika; islamizovane su sve oblasti života – pravo i politika, ekonomija i kultura; 4. novembra 1979. zauzeto poslanstvo SAD u Teheranu, a 52 taoca su puštena 20. januara 1981., na dan ustoličenja novog predsjednika SAD; iransko-irački rat 1980-88., je završen mirovnom ugovorom u korist Iraka.

40 Ali Hamnei (1939), vrhovni vođa Irana od 1989., predsjednik države 1981-89., za vrijeme njegove vladavine revolucionarni sudovi su ubili hiljade protivnika islamske

vezan s Rotšildima. Tramp je za napad u S. Arabiji bez ikakvih dokaza osumnjičio Iran i zaprijetio da će ga kazniti zavisno od provjere. A zapovjednik Republikanske garde Amir Ali Gadžizade⁴¹

Mnogi u američkoj vojnoj i obavještajnoj zajednici gaje nadu da se Tramp pridružuje cionistima u složenoj igri koja treba da SAD oslobođi njihove vlasti.

je dao na znanje da je Iran spremjan za rat i napomenuo da su američke vojne baze i nosači aviona na udaljenosti do 2500 km od Irana u dometu njegovih raketa.

Mnogi u američkoj vojnoj i obavještajnoj zajednici gaje nadu da se Tramp pridružuje cionistima u složenoj igri koja treba da SAD oslobođi njihove vlasti. U Pentagonu smatraju da je Tramp pripremio poraz Netanijahua kroz sporazum o zajedničkoj odbrani. Protiv tog sporazuma su i oružane snage Izraela i Ministarstvo odbrane SAD. On neće biti ratifikovan jer su za njegovu blokadu dovoljna samo 34 glasa senatora. Uz to, čak i ako bude ratifikovan, Izrael neće moći unovčiti taj ček, jer američki vojnici neće prolivati krv za cioniste nakon što je Izrael okružen raketnim sistemima S-400, podvodnim nuklearnim bombama i najsavremenijim raketama i dronovima iz Rusije, Irana i Hezbolaha. Netanijahu je posjetio Rusiju u ime svojih gazda Rotšilda u nadi da će dobiti njenu podršku za napad Izraela na Iran. Umjesto toga Putin ga je upozorio da će izraelski avioni koji budu napadali biti rušeni. Da bi izazvali rat Izraelci su napali S. Arabiju i pokušali da za napad optuže Iran. Bez obzira na sve to neki u Pentagonu smatraju da Tramp potajno radi protiv cionista čak i kada se pretvara da je saglasan sa svim što oni hoće. Tramp je uputio zloslutno upozorenje Izraelu kada je otpustio Boltona dan uoči 11. septembra i razobličivši izraelsku špijunažu u Bijeloj kući i Kongresu. Njegovo javno poricanje izraelske špijunaže je bilo samo prikrivanje. Otpuštanje Boltona i pobjeda Husita nad S. Arabijom trebaju doprinijeti da njegov susret sa Hamneijem

Da bi izazvali rat Izraelci su napali S. Arabiju i pokušali da za napad optuže Iran.

na Opštoj skupštini OUN 17. septembra bude uspješan.

I Muhamed bin Salman može biti svrgnut, jer su Saudijci poraženi uslijed napada na naftna postrojenja blizu Rijada. To treba da ukopa dionice kompanije Aramco kada se raketne PVO Patriot pokažu beskorisne, što će nanijeti ozbiljan udarac kompaniji Rayton i VIK SAD. U svakom slučaju, napad, kako

teokratije.

41 Amir Ali Gadžizade (1961), general, zapovjednik vazdušno-kosmičkih snaga (VKS) „Korpusa čuvara islamske revolucije“ Irana od oktobra 2009.

izgleda jako preuveličan, daje kratkoročne koristi korporativnoj vlasti SAD. Tramp je dozvolio puštanje nafte iz strateške zalihe u količini potrebnoj za snabdijevanje tržišta. Vlada SAD pokušava da izbjegne stečaj 30. septembra prodajući više nafte.

Korporacija SAD, koja je 1871. otela vlast od republike, je postala propast za američki narod, posebno posljednjih godina. Uslovi života građana se pogoršavaju od 1972. SAD imaju najviše zatvorenika u svijetu, medicinski rashodi su visoki i pored smanjenja životnog vijeka, a nivo obrazovanja je porazan. Kongresom vladaju cionistički fanatici, koje narod ne podržava. Raspravlja se o planu da se Korporacija SAD zamijeni demokratskim Sjedinjenim Državama Sjeverne Amerike. Oružane snage Kanade bi se slike s američkim. Amerikanci bi dobili dobru vladu, bolju zdravstvenu zaštitu, viši životni standard, manje prestupnosti i mnogo šta drugo. Ako se VIK ne složi s planiranim stečajem i obnovom vlade SAD nastupiće haos.

Robert Obrajen⁴², porijeklom Irac, je 18. septembra postao Savjetnik za nacionalnu bezbjednost SAD. Najveće etničke grupe bijelaca u SAD su Nijemci, Irci, Englezi, Italijani i Francuzi. Englezi su Irce uništavali vijekovima. Genocid irskog naroda je doveo do iseljavanja miliôna ljudi u SAD. Džon Kenedi je bio Irac-katolik. Njega su ubili po nalogu iz Londona 22. novembra 1963., kada je umjesto zelenog dolara štampao crveni, čime je doveo u pitanje interesu britanske oligarhije.

Tramp je na sastanku Opšte skupštine OUN 24. septembra rekao da budućnost ne pripada globalistima, već patriotima, da mudri vođe na prvo mjesto stavljaju interes svojih naroda i zemalja. U SSSR se borba između globalista-trockista i patriota-staljinista vodila stalno i s promjenljivim uspjehom. Njen rezultat je bio slom i raspad države 1991. na 15 bivših saveznih republika. Ta borba je nastavljena u Rusiji sukobom liberala i patriotskih snaga, koji je i danas u toku.

Demokrate pokušavaju da smijene Trampa. Prijava protiv njega, navodno zbog pritiska na Zelenskog da

Džon Kenedi je bio Irac-katolik. Njega su ubili po nalogu iz Londona 22. novembra 1963., kada je umjesto zelenog dolara štampao crveni, čime je doveo u pitanje interesu britanske oligarhije.

Demokrate pokušavaju da smijene Trampa.

⁴² Robert O'Brien (1965), republikanac; politolog i pravnik-advokat; odgajan kao katolik, u svojim dvadesetim je prešao u Crkvu Isusa Hrista svetaca posljednjih dana.

preda materijal o Bajdenu⁴³ u zamjenu za novčanu i vojnu pomoć Ukrajini, je napisana 12. avgusta, a već 15.-og direktor Centralne obavještajne agencije (Intelligence community) Kouts je smiješnjen s dužnosti, a postavljen viceadmiral Megvajer⁴⁴. Tramp se

Bajden je vodio veze SAD s ukrajinskom vladom uspostavljenom nakon kleronacističkog prevrata u februaru 2014.

25. septembra sastao sa Zelenskim, kojem je savjetovao da se drži Rusije. Novopečenom predsjedniku Ukrajine to očito nije prijalo. Spor o Bajdenu je u zapadnim medijima nazvan Ukrajinagejt. Tramp je navodno u telefonskom razgovoru 25. jula tražio od Zelenskog da pomogne istragu prestupnih poslova Džoa Bajdene i njegovog sina Hantera u Ukrajini i dobijene rezultate preda njegovim predstavnicima. Za pritisak se saznalo preko izvještaja informatora – anonimnog saradnika obavještajne zajednice SAD. Smatrajući da je Bijela kuća pokušala da taj izvještaj sakrije od Kongresa umjesto da mu ga proslijedi, Nensi Pelosi, spiker Predstavničkog doma, je 24. septembra pokrenula istragu, koja najavljuje opoziv Trampa s dužnosti predsjednika SAD. Isti dan Senat je usvojio odluku sa zahtjevom da se izvještaj odmah preda u njegov Odbor za obavještajni rad. Izvještaj od 12. avgusta je 25.-og predat odborima za obavještajni rad Kongresa (Predstavničkog doma i Senata). Demokrati su odlučni da svoj posao završe do kraja godine, a Tramp je istragu i moguću smjenu nazvao „lovom na vještice“ bez presedana u istoriji SAD.

Uvođenje američke valute obezbjeđene zlatom je pozadina političke pozornice i trgovačkih ratova.

Bajden je vodio veze SAD s ukrajinskom vladom uspostavljenom nakon kleronacističkog prevrata u februaru 2014. Pozvao je Ukrajinu da smanji svoju zavisnost od ruskog gasa. Njegov sin Hanter je ušao u savjet direktora ukrajinske energetske kompanije Burisma Holdings, od koje je dobijao mjesecnu platu od

43 Joseph Biden (1942), advokat, član Demokratske stranke od 1969.; za vrijeme Obame potpredsjednik SAD 2009-17. (prvi rimokatolik na toj dužnosti), senator 1973-2009. iz Delavera, predsjednik senatskog Odbora za vanjske odnose 2007-09. Protivio se ratu u Iraku 1991., ali je bio za učešće SAD i NATO u ratu u Bosni i Hercegovini 1994-95. na strani srpskih neprijatelja. Zajedno sa senatorom Mekejnom 1999. se zauzeo za Rezoluciju o Kosovu McCain-Biden, koja poziva na napad na Srbiju, uključujući kopnenu vojsku. Bezuspješno je tražio nominaciju Demokratske stranke za predsjedničke izbore 1988. i 2008.; 25. aprila 2019. najavio svoju kandidaturu za predsjedničke izbore 2020.

44 Joseph Maguire (1952), viceadmiral, v. d. direktora Nacionalne obavještajne službe (National Intelligence) od 16. avgusta 2019. Povukao se 2010. iz mornarice, u kojoj je služio od 1974. Prije povlačenja bio je zamjenik direktora za strateško operativno planiranje u Nacionalnom protiterrorističkom centru (NCTC).

50.000 dolara. Protiv te kompanije je još 2012. pokrenuta istraga zbog pranja novca, neplaćanja poreza i mita. Vlasti SAD su počele da ometaju istragu. Bajden je zahtijevao od Porošenka da smjeni tužioca Šokina prijeteći da u protivnom Ukrajina neće dobiti zajam od milijardu dolara. Šokin je penzionisan, a novi tužilac je prekinuo istragu.

Vojska mobilise svoje stajaće i rezervne jedinice da uništi duboku državu i zaštiti Trampa.

Uvođenje američke valute obezbjeđene zlatom je pozadina političke pozornice i trgovačkih ratova. Kongres SAD, malo prije nego što je iznenada zatvoren na dvije nedelje, poziva na smjenu Trampa. Predsjednik Združenog komiteta načelnika štabova Džozef Danford je podnio ostavku. JCS vodi general armije Majk Mili, a njegov zamjenik i de facto savjetnik za nacionalnu bezbjednost je major pomorske pješadije Mat Potinger⁴⁵, koji je tu od prvog dana (doveo ga je bivši glavni direktor vojno-obavještajne službe Majkl Flin). Danford je postavljen za predsjednika JCS u maju 2015. i možda su tada Trampa primili na posao, što je dovelo do objavljivanja njegove predsjedničke kampanje 16. juna 2015. Bivši šefovi Danforda Matis i Keli su se priključili Trampo-voj vladi u januaru 2017. Ako korporativna vlada SAD ne mogne izvršiti plaćanja do 30. septembra, mora pronaći novac ili zlato do 17. oktobra da bi opstala. To objašnjava zašto Federalne rezerve od 25. septembra daju 100 milijardi dolara gotovine dnevno i obećavaju da će to nastaviti raditi do 10. oktobra.

Kompanija Apple je namjeravala da svoju najveću tvornicu preseli iz Teksasa u Kinu. Trampo-voj vlada je uspjela da to spriječi. Uz to, Apple je obećala da će za 2,5 puta uvećati korištenje domaćih proizvoda u svom programu, što će donijeti novih 450.000 radnih mesta u SAD. To je značajna ne samo politička, već i ekomska pobeda Trampa, koja mu otvara put za pobedu na izborima 2020.

Naredba dozvoljava marincima i drugim jedinicama da djeluju unutar SAD.

Vojska mobilise svoje stajaće i rezervne jedinice da uništi duboku državu⁴⁶ i zaštiti Trampa. Naredba dozvoljava marincima i drugim jedinicama da djeluju unutar SAD, ako

45 Matthey Pottinger, stručnjak za Kinu i Sjevernu Koreju, zamjenik savjetnika za nacionalnu bezbjednost SAD od 19. septembra 2019.; bivši novinar i marinac, imao ključnu ulogu u pripremi sastanka Trampa s Kim Džong Unom.

46 <http://www.divinecosmosunion.net/t5011-topic>

guverner traži federalnu pomoć u odgovoru na veliku katastrofu ili vanredno stanje. Ili po uputstvima predsjednika ili nakon zahtjeva odgovornog vojnog zapovjednika snaga RFF. Stiv

Banka Vatikana je mjesto gdje se čuvaju računi o podmićivanju stotina svjetskih vođa.

Pečenik⁴⁷, koji je bio zamjenik državnog sekretara za vrijeme Kisindžera, Sajrusa Vensa i Džeimsa Bejkera, i drugi tvrde da je mobilizacija odgovor na pokušaj CIA, predvođene direktorom

Džinom Haspel⁴⁸, da izvrši prevrat protiv Trampa.

Džina Haspel je srodnik klana Rokfeler (Klinton/Cukerberg i drugih). Privukla je pažnju zbog svoje uloge šefa tajnog zatvora CIA na Tajlandu 2002., nazvanog „Mačji pogled“, u kom su zatvorenici mučeni takozvanim „pojačanim tehnikama ispitivanja“. Njena uključenost u te tehnike je potvrđena u avgustu 2018. Upravljala je i u zatvoru Gvantanamo Bej na Kubi poslije 11. septembra 2001. na zahtjev Buša-mlađeg i Dika Čejnija. Poslije rada na Tajlandu postavljena je za načelnika londonskog odjeljenja CIA. Sada prati zavjeru za udaljenje Trampa s vlasti. I dalje radi po naređenju svojih šefova. Džina Haspel nije njen pravo ime. Ona je stvorila vanredno stanje nakon što je Tramp otpustio Boltona, savjetnika za nacionalnu bezbjednost i tamo očistio petu kolonu.

Drugi važan okidač za vanredno stanje je to što je napadnut Wall Street. JP Morgan istražuju kao prestupnu organizaciju, u skladu sa zakonom RICO za nezakoniti promet narkotika, prevare, plaćanje terorizma, narušavanje sankcija i druge prestupe. Napad na JPMorgan je napad na nacistički klan Buš. I rokfelerska banka Goldman Sachs je napadnuta radi učešća u skandalu 1MDB u Maleziji. Taj skandal ih povezuje s masovnim ubistvom na letu 370/17 Malezijskih aviolinija. I mnoge druge megabanke

Racije su dijelom bile povezane s molbama Trampa da se razjasni ko je plaćao razne „lovove na vještice“ protiv njega.

u Evropi i SAD se istražuju kao prestupne organizacije.

Najvažnije od ovih istraga su povezane s racijama policije Vatikana radi dobijanja dokumentata i elektronskih uređaja nekih odjeljenja prvog odjela državnog sekretarijata i državne uprave za finansijske informacije;

47 Steve Pieczenik (1943), zamjenik pomoćnika državnog sekretara u vrijeme Forda, Kartera, Regana i Buša-starijeg; psihijatar, stručnjak za vanjsku politiku, međunarodno upravljanje krizama, psihološko ratovanje i borbu protiv terorizma.

48 Gina Haspel (1956), direktor CIA od 21. maja 2018.

s osvrtom na pritužbe na Institut za vjerske poslove (Banka Vatikana) i upravu revizora za finansijske operacije. To je izuzetno važno zato što je Banka Vatikana mjesto gdje se čuvaju računi o podmićivanju stotina svjetskih vođa. Racije su dijelom bile povezane s molbama Trampa da se razjasni ko je plaćao razne „lovove na vještice“ protiv njega. Vatikanski masoni lože P2 su protiv Trampa, boriće se protiv Kušnerove grupe i njene težnje ka svjetskoj vlasti. Oni hoće svjetsku federaciju, a ne unitarnu svjetsku vladu i cionističke fundamentaliste na vlasti.

Glavni zadatak cionističkih agenata je da pomognu banci UBS.

S ovim napadima je tijesno povezana borba u Švajcarskoj za vlast nad zalihamama zlata u svijetu, a time i novim finansijskim sistemom obezbjeđenim zlatom, dakle, i za vlast u svijetu. Mnogo o tom ratu se otkriva u novom videou navodno Nila Kinana. Njega su snimili ljudi koji su ubili pravog Kinana. Video je snimljen u vrijeme trke Formule1 u Singapuru 19-22. septembra.

Njegov posrednik u Indoneziji je Sri Muliani Indravati⁴⁹, ministar finansija te zemlje. Ona je napustila Indoneziju radi bankarskog skandala 2008. Tada je skoro milijarda dolara nestala bez traga, vjeruje se da će ići za ponovni izbor predsjednika Susila Bambanga Judojonoa⁵⁰. Indravati je postala jedan od 3 izvršna direktora Svjetske banke i tokom 6 godina prošla je posebnu pripremu kod cionističke kabale. Potom je upućena u zemlju kao ministar finansija da ih pripremi za svoje gazde. Imenovao je predsjednik Džoko Vidodo 2016. Ona je otvoreno radila u korist cionista. Glavni zadatak cionističkih agenata je da pomognu banci UBS (United Bank of Switzerland⁵¹), najvećoj švajcarskoj banci sa sjedištima u Cirihu i Bazelu, i cionistima, koji vladaju njom u kupovini zlata pohranjenog u raznim bunkerima širom Indonezije. Najveći bunker se nalazi u Džakarti. To je posljednji pokušaj da dobiju zlato neophodno da spriječe slom njihovog bankarskog sistema zasnovanog na naftnom dołaru.

Nil Kinan pominje banku UBS u Švajcarskoj. Ona je potpisala početni ugovor s Bungom Sukarnom.

Nil Kinan pominje banku UBS u Švajcarskoj. Ona je potpisala početni ugovor s Bungom

49 Sri Muliani Indravati (1962), ministar finansija Indonezije od 2016.

50 Susilo Bambang Judojono (1949), predsjednik Indonezije 2004-14.; vođa Demokratske partije od 2015.; general, u vojnoj službi 1973-2.000.

51 <https://hr.wikipedia.org/wiki/UBS>

Sukarnom⁵² u Ženevskom sporazumu Green Hilton⁵³ 1963. Dio zlata je prevezen u Švajcarsku, a veći je ostao u Indoneziji. Ono je ubačeno u bankarski sistem radi podrške američkom dolaru.

Dio zlata je prevezen u Švajcarsku,
a veći je ostao u Indoneziji.

Sporazum su potpisali Sukarno i Kenedi, koji je ubijen 10 dana kasnije. Američke vlade od 1963. su odbile da priznaju ovaj sporazum. Sukarno

je dobio 2,5 % udjela u aktivi za svoje usluge. Imovina koju je držao nije bila vlasništvo Indonezije, već kraljevskih porodica drugih zemalja, deponovana od 1921. – istovremeno kada i na Filipinima.

Megavati Sukarnoputri⁵⁴ je, kao predsjednik Indonezije (2001-04), otišla u banku UBS u Cirihu sa dokumentima koji pokazuju da je sačuvala desetine tona zlata. Posebna bezbjednost/pravna grupa banke je upoznala s tim da neće dobiti ništa od UBS. I da će biti uklonjena ako pokuša da zakonskim putem preko Međunarodnog suda u Hagu dobije zlato. To pokazuje snagu UBS i ko stvarno stoji iza nje.

Agenti Rotšilda iz Švajcarske i Francuske vrše pritisak na predsjednika Džokovi da Probovo Subianta, svog glavnog suparnika na izboru predsjednika (bivšeg zeta Suharta), imenuje za ministra odbrane. Drugi ministri u vladu su nezadovoljni, a i mnoge njegove pristalice. U blagajnu Probova je stiglo više od milijardu dolara. Dok je Džokovi bio ministar, bivši izvršni direktor Svjetske banke Sri Mulani Indravati je bila izabrana na drugi rok za ministra finansija. Svjetsku banku drže Rokfeleri. Čak i ako kabala uspije da ukrade indonezijsko zlato, oni će biti poraženi, jer ne vladaju vojnim i obavještajnim službama svijeta.

Ako vojska SAD hoće da pobijedi mora se usmjeriti na gla-

Ako vojska SAD hoće da pobijedi
mora se usmjer

vu hobotnice – Švajcarsku, ne vrijedi odsijecati pipke. Treba da zaprijeti da će napasti Bazel, Cirih i Cug ako ne vrate zlato njegovim zakonitim

vlasnicima. Rokfeleri i njihovi hazarski saučesnici su dali velika obećanja Kini ako Hilari Clinton bude izabrana za predsjednika

52 Sukarno (1901-70), predsjednik Indonezije 1945-66/67., voda pokreta za nezavisnost Indonezije od Holandije, koju je stekla 1949. („Otec nacije“); jedan od osnivača Pокreta nesvrstanih, uz Nehrua, Nasera, Tita i Nkrumaha; nakon svrgavanja s vlasti vojnim udarom generala Suharta, bio u kućnom pritvoru do svoje smrti 1970.

53 vidjeti: https://www.bibliotecapleyades.net/sociopolitica/sociopol_globalbanking167.htm

54 Megawati Sukarnoputri (1947), predsjednica Indonezije 23. jula 2001. – 20. oktobra 2004. kćerka Sukarna i Fetnavati, jedne od njegovih 9 žena.

SAD 2016. Zato je Bajden dobio 1,5 milijardi dolara od nje. I iznenadni prevod 100 milijardi dolara sinu Masaesija (Softbank) je bio pokušaj naftnih dolara da uđu u Kinu. Unuk je rođak Sun Jatsena, široko poštovanog oca savremene Kine.

Tramp je, nakon Ukrajine, isti zahtjev postavio i Kini – da istraži poslove Bajdена u toj zemlji.⁵⁵ Njegov razgovor sa Zelenskim je iskorušten za započinjanje procesa opoziva, ali ga to nije spriječilo da zahtjev uputi i Kini. Tokom posjete toj zemlji 2013. Bajden se sastao s Dinpingtonom, a njegov sin sa kineskim bankarom, koji je kasnije postao njegov poslovni partner. Ubrzo nakon posjete bankar je osnovao dionički fond u čijem odboru je bio i Hanter, koji tvrdi da nije bio vlasnik dionica u tom fondu u vrijeme potpredsjedničkog mandata svog oca. Tramp tvrdi da je Kina uložila 1,5 milijardi dolara u fond u čijem je odboru bio Hanter, ubrzo nakon što je s ocem posjetio Kinu. Trumpovi protivnici smatraju da on želi da skrene pažnju sa procesa opoziva koji je započet u Predstavničkom domu Kongresa na zahtjev demokrata. Njegov poziv Kini je upućen u vrijeme dok bjesni trgovinski rat između dvije zemlje. Bajden ga na Tviteru 3. oktobra optužuje za zloupotrebu moći – da pokušava da natjera strane vlade da mu pomognu da odabere svog protivnika na izborima u strankama i tako pobijedi.

Ulivanje milijardi naftnih dolara u Kinu je dobar način da se ugodi Azijcima. Optuživanje Kine za japanski agitacioni aparat Musashi Engineering je bio još jedan smišljen korak Rokfelera protiv nje. Vojska SAD bi mogla razmotriti mogućnost sklapanja saveza s francuskim Rotšildima protiv njihovog zajedničkog neprijatelja – Rokfelera. Šefa Nisana Karlosa Gona su uhapsili Rokfeleri na osnovu lažnih optužbi.

Tramp je prešao u protivnapad.

Tramp je prešao u protivnapad. On od glavnog tužioca SAD traži da provede istragu o državnoj izdaji šefa Komiteta za obavještajni rad u Kongresu Adama Šifa. Mnogi znaci govore da su Rusija, Kina i SAD postigle neki tajni dogovor o novom svjetskom sistemu upravljanja.⁵⁶ Trampova vlada je obezbjedila finansiranje iz Kine da bi izbjegla bankrot. Kina će gotovinom platiti ogromne količine hrane iz SAD dok ne dođe do svjetskog reseta valute. Da bi pozdravio novu fiskalnu go-

55 <https://www.slobodnaevropa.org/a/trump-kina-biden/30199088.html>

56 <http://www.divinecosmosunion.net/t5030-topic>

dinu Tramp je na sastanak u Bijeloj kući 7. oktobra pozvao vojne načelnike predvođene generalom Majkom Milijem. Oni su bili odjeveni u uniforme Drugog svjetskog rata u znak objave

On od glavnog tužioca SAD traži da provede istragu o državnoj izdaji šefa Komiteta za obavještajni rad u Kongresu Adama Šifa.

rata cionistima i dubokoj državi. Lov se nastavlja dok progone Bajdena i druge izdajnike, a general Džozef Danford nadzire vojne sudove. Građanski rat bjesni - u toku su pogubljenja u Gvantanamu, podizanje optužnica i mobilizaci-

ja vojske, a moguće je i zauzimanje Kalifornije. Političari kabale na visokim dužnostima sve više nestaju. Njeni operativci pokušavaju održati privid da oni i dalje postoje pomoću twitova, pisama, saopštenja za javnost i računarske grafike. Na ispitivanjima većina „pjevaju kao kanarinci“. Čim bude završeno čišćenje SAD, na red će doći Evropa i Japan. Cionisti neće mirno predati vlast. Prijete termonuklearnim ratom.

SAD okreću leđa Kurdimu dok turska vojska ulazi u Siriju. Cilj operacije „Mirno proljeće“⁵⁷ je po Erdoganu uništenje „terorističkog koridora“ duž južne granice Turske, koji čine kurdske milicije i borci Islamske Države. Turska zapravo rasčišćava cijeli pravac od granice s Iranom do Sredozemnog mora s namjerom da od njega stvori oblast pod svojim nadzorom. Taj „koridor“ obuhvata Siriju, Irak, Kuvajt, Liban, Jordan i Izrael. Izgleda da Turci računaju na podršku Rusije i SAD. One su 10. oktobra stavile veto na predlog ES o rezoluciji koja poziva Tursku da prekine jednostrana vojna dejstva. Ovo je prvi put od prvog skupa OUN 1946. da su SAD i Rusija zajedno odbacile jedan predlog

Tramp je naredio državnom tužiocu Baru da provede istragu pokušaja državnog prevrata.

rezolucije Savjeta bezbjednosti. Evropljanima nije ostalo ništa drugo neko da se pomire s tim.

Tramp je naredio državnom tužiocu Baru da provede istragu pokušaja državnog prevrata.

Aleks Džons i Fond Lindona Laruša⁵⁸ tvrde da se prevrat priprema. Laruš je oštro kritikovao ideologiju globalizacije, koja razara proizvodne snage i unutrašnja tržišta u korist trenutnih interesa

57 <http://www.politika.rs/scc/clanak/439460/Novo-poglavlje-rata-u-Siriji-Turska-pokrenula-operaciju-Mirno-proleće>

58 Lyndon LaRouche (1922-2019), američki ekonomista i političar, kandidat za predsjedničke izbore 8 puta od 1976. Na osnovu lažnih optužbi Edgara Huvera i Henrika Kisindžera osuđen na 15 godina zatvora, u kom je proveo 5 (1989-94). Branio ga je Remzi Klark, bivši državni tužilac SAD, koji je tvrdio da je to neviđena zloupotreba vlade u cilju uništenja njegove organizacije.

svjetske finansijske elite⁵⁹. On je istraživao skrivenu stranu moderne politike i ekonomije. Predvidio je sistemsku krizu kapitalizma nakon ukidanja Breton-Vudskog sistema do koje je dovela politika SAD i drugih zapadnih zemalja 2008. Bivši saradnik Savjeta za nacionalnu bezbjednost SAD Norman Bailey je 1984. Larušovu organizaciju okarakterisao kao jednu od najboljih privatnih obavještajnih službi na svijetu.

Trampova vlada je mobilisala oko 40.000 marinaca-rezervista, koji su raspoređeni po cijeloj zemlji i u svakom trenutku spremni da pohapse zavjerenike i sprječe državni udar. Udar se priprema u Londonu, a jedan od zavjerenika je direktor Banke Engleske Mark Karni⁶⁰, koji se zalaže za elektronsku rezervnu valutu umjesto dolara⁶¹. Samo što je Tramp na Tviteru optužio predsjednika Federalnih rezervi Jerome Powell da stvara strah od ekonomski recesije, a zatim Kini zaprijetio dodatnim uzvratnim carinama, Karni je pozvao centralne banke da zajedno rade na zamjeni dolara kao rezervne valute⁶². Usprotivio se izboru nove hegemonističke rezervne valute (kineskog renminbij) i predložio novu sintetičku hegemonsku valutu (Vaga, Libra), koja bi se mogla osigurati kroz mrežu digitalnih valuta centralnih banaka, što bi umanjilo odlučujući uticaj dolara na trgovinu širom svijeta. Renminbi je valuta kontinentalnog dijela Kine, čija je glavna jedinica juan. Karni smatra da je globalizacija dovela do neravnoteže demokratije i suvereniteta i da je Bregxit prvi test novog svjetskog poretku.

Libra može da uzdrma osnove banaka i potpuno izmjeni finansijski sistem⁶³. Fejsbukova najava stvaranja vlastite valute je u svjetskim finansijskim krugovima dočekana s velikim negodovanjem. Mreža Marka Cukerberga ima skoro dvije milijarde korisnika. Osim novca centralnih banaka, najviše ga izdaju banke kredi-

Trampova vlada je mobilisala oko 40.000 marinaca-rezervista, koji su raspoređeni po cijeloj zemlji i u svakom trenutku spremni da pohapse zavjerenike i sprječe državni udar.

Rasprave o uvođenju nadnacionalne valute su uglavnom rasprave o značaju monetarnog suvereniteta kao oruđa u krizama.

59 https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9B%D0%B0%D1%80%D1%83%D1%88,_%D0%9B%D0%B8%D0%BD%D0%B4%D0%BE%D0%BD

60 Mark Carney (1965), guverner Banke Engleske od 1. jula 2013, guverner Banke Kanade 2008-13; 13 godina (do 2003.) radio u Goldman Sachs u Bostonu, Londonu, Njujorku, Tokiju i Torontu; Harvardski doktor ekonomije.

61 <http://sveosrpskoj.com/odabrano/banka-engleske-svetu-je-potrebna-elektronska-rezervna-valuta-umesto-dolara/>

62 https://en.wikipedia.org/wiki/Mark_Carney

63 <https://www.vecernji.hr/techsci/sve-o-libri-valuti-kojim-facebook-zeli-pokoriti-svijet-je-li-na-vagi-i-demokracija-1328296>

tima, čime stvaraju dug i na njemu zarađuju. Ova sekundarna emisija je donekle pod kontrolom nacionalnih regulatora, a u Evropi i zajedničke ECB.

Moć stvaranja novca otvara prostor za zloupotrebe.

Rasprave o uvođenju nadnacionalne valute su uglavnom rasprave o značaju monetarnog suvereniteta kao oruđa u krizama, jer oni koji stvaraju novac u takvima vremenima ugrožavaju i stabilnost država. Pouka su banke. Kriptovalute, za koje sada ne postoji nikakva regulativa ni podloga na kojoj bi im se zasnivala vrijednost, za društvo su pozitivne samo kao lokalne valute koje osiguravaju postojanost privreda nacionalnih zajednica u vrijeme poremećaja. Ideja da nadnacionalna korporacija plasira vlastiti novac je opasna. Moć stvaranja novca otvara prostor za zloupotrebe. ECB je sumnjičava i prema ideji da države stvaraju virtualni novac, a sad bi to mogla da radi jedna ogromna kompanija. Facebook, Google i Apple su već povlašteni, jer ne plaćaju evropske poreze, čime ugrožavaju manje kompanije. Ogromna kompanija s dvije milijarde korisnika bi mogla postati diktator. Tehnološka inovacija bi, umjesto da ljudima daje veće mogućnosti, predala vlast nad njima jednoj svjetskoj kompaniji.

Libra bi se na tržištu trebala pojaviti 2020., moći će se primati i slati Fejsbukom. S kriptovalutom će se pojaviti i digitalni novčanik. To može potpuno izmijeniti svijet finansija. Libra bi trebala biti i suparnik servisima kao Apple Pay, PayPal i Venmo. U projektu libre uz Facebook učestvuje 28 kompanija vrijednih više od milijardu dolara. Ona bi imala sve 3 uloge novca (sredstva razmjene, obračunske jedinice za određivanje cijene roba i usluga i pohrane vrijednosti), ali ne zna se ko bi jamčio depozite. FED i SAD neće, možda Facebook svojim kapitalom?

Cukerberg je išao u Englesku centralnu banku jer je Mark Karni najavio da Facebook i druge velike kompanije mogu dobiti pristup njenim rezervama. Libra bi time dobila podlogu. U pita-

Trampova vlada je postigla značajne rezultate i narod mu vjeruje.

nju su i porezi na ovakvo poslovanje. Francuska je protiv toga da libra postane ravnopravna valuta. Uticaj virtualne imovine na bankarstvo je neznatan, ali sada se radi o 2 milijarde korisnika Fejsbuka. Iza libre stoje i MasterCard, Visa, PayPal, Uber i Lyft. U digitalnom dobu se pojavljuju nove mogućnosti, ali tajnost podataka kori-

snika finansijskih usluga ostaje upitna. Višegodišnje iskustvo pokazuje da Fejsbuku ne treba vjerovati.

Trampova vlada je postigla značajne rezultate i narod mu vjeruje. Kada je on došao na vlast 42 miliona ljudi su dobijali kartice za hranu, a sada ih je 4 miliona. Istovremeno stvoreni su milioni radnih mesta. U SAD je sada najmanja nezaposlenost za posljednjih 80 godina. Ipak, 92 % američkih medija osuđuje Trampovu politiku, a samo 8 podržava. On otjelovljuje svjetsku borbu patriota protiv globalista, čije je sjedište u Londonu.

Tramp je 7. oktobra okupio zapovjednike vojske i posebnih službi, koje su mu odane, a već 13-og u Kaliforniji je provedena posebna operacija za uništavanje središta upravljanja duboke države (uništeni su podzemni tuneli telekomunikacija). Kalifornija je država koja se najjače suprotstavlja Trampovoj vladu. U njoj se nalazi sjedište Google-a i drugih velikih kompanija. Slična operacija je provedena 23. avgusta 2011., kada su uništeni bunkeri elite u oblasti Kolorado Springsa. Oba puta spolja je sve izgledalo kao zemljotres.

Pokušaj državnog udara protiv Trampa nije uspio. Nekoliko političara na visokim dužnostima, uključujući Nensi Pelosi i Adama Šifa, će biti uhapšeni ili pogubljeni. Zato su Pelosi, Šif, Eliot Engel⁶⁴, Beni Tompson⁶⁵ i republikanac Mek Tornberi⁶⁶ i drugi iznenada putovali u Jordan, pa u Avganistan. Oni su tražili zaštitu u Jordanu. Majka kralja Antoaneta Gardiner⁶⁷ je Engleskinja. Ona se udala za kralja Huseina 1961. Jordanski ustav zahtijeva da se nasljednik prestola rodi iz zakonitog braka, a oba roditelja moraju biti muslimani. Gardiner je u braku promijenila ime u Muna Al-Husein. Vlasti Jordana nisu bile voljne ili sposobne da im daju zaštitu, pa su letili u Avganistan u nadi da će dobiti podršku vojske za državni udar. Bivši ministar odbrane Džejms

Pokušaj državnog udara protiv Trampa nije uspio.

⁶⁴ Eliot Engel (1947), demokrata, član Predstavničkog doma Kongresa iz Njujorka, predsjedavajući Odbora za spoljne poslove Predstavničkog doma od 3. januara 2019.

⁶⁵ Bennie Thompson (1948), demokrata, predsjedavajući Odbora za unutrašnju bezbjednost Predstavničkog doma Kongresa SAD od 3. januara 2019.

⁶⁶ Mac Thornberry (1958), republikanac, član Odbora za oružane usluge Predstavničkog doma Kongresa SAD od 3. januara 2019.

⁶⁷ Princeza Muna Al-Hussein (rođena Antoinette Avril Gardiner, 1941), majka jordanskog kralja Abdulaha II.

MekRaven, koji je vodio lažnu raciju na Bin Ladena 2011., je rekao da Tramp uništava Republiku.

Matis⁶⁸ i bivši zapovjednik posebnih snaga (US Special Forces) admirал Vilijam MekRaven⁶⁹ su javno kritikovali Trampa. Matis U Dalasu, u kom je ubijen Kenedi, 17. oktobra 2019. je izvršen neuspis pokušaj ubistva Trampa.

je upozorio da će neumjerena stranačka borba dovesti do anarhije ili diktature, a MekRaven, koji je vodio lažnu raciju na Bin Ladenu 2011., je rekao da Tramp uništava Republiku.

„Dragnet“⁷⁰ se približava satanistima cijelog svijeta, jer je operativna grupa marinaca Pentagona („pedo task force“⁷¹) oslobođila hiljade djece iz kalifornijskih podzemnih baza da bi iskorjenila trgovinu adrenohromom i njegovu upotrebu. Djecu muče i ubijaju da bi izvukli stimulirajući hormon adrenohrom. Uz to, Ministarstvo pravde SAD je uhapsilo 337 ljudi u 38 zemalja, uključujući Britaniju, Francusku, Italiju, SAD, Njemačku i Brazil, nakon što je zatvoren sajt iz Darkneta sa više od 250.000 videa s nasiljem nad djecom. Samo je pitanje vremena kada će uhapšeni pedofili izdati svoje satanističke šefove.

Dark Net (ili Darknet) je dio interneta zatvoren za javnost⁷². Često je povezan sa šifrovanim dijelom interneta, koji se zove Tor mreža. Tu se vrši tajna, protivzakonita trgovina, kao što je bilo zloglasno internetsko tržište lijekova zvano Silk Road. Anonimno opštenje omogućava Darknet Tor mreža preko korištenja aplikacija uključujući SecureDrop. Darknet je bilo koja vrsta uporedne mreže koja je šifrovana ili zahtijeva poseban postupak da bi se korisnik mogao povezati s njom.

U Dalasu, u kom je ubijen Kenedi, 17. oktobra 2019. je izvršen neuspis pokušaj ubistva Trampa. Obama je s vrhom kabale smješten u Gvantanamu u decembru 2018., odmah poslije

Senator Elizabeta Voren je preteklala Bajdenu.

sahrane Buša-starijeg. Kasnije su ga „puštali“ iz zatvora radi izdaje Soroša, a 29. septembra 2019. ustrelili radi razgovora satelitskim telefonom o smjeni Trampa. Soroš je umro, kajao se na samrtnoj postelji u Gvantanamu. Sva ta lica se zamjenjuju klonovima i fotošopovi-

68 James Mattis (1950), sekretar za odbranu SAD 2017-18., podnio ostavku zbog neslaganja s Trampom; protiv se saradnji s Rusijom i Kinom, koje je označio kao autoritarne države, zbog prijetnje postojećem „demokratskom“ svjetskom poretku koji predvode Amerikanci.

69 William McRaven (1955), admiral u mirovini, zapovjednik snaga za posebne operacije 2011-14.

70 Dragnet je usklađeni pokušaj hvatanja kriminalca. Izvorno je bio vrsta mreže za ulov ribe. Ovdje je policijska „mreža“ za hvatanje lopova, koju postavljaju na određenom mjestu. Riječ je postala poznata po TV seriji Dragnet.

71 Pedophile Task Force - jedinica Pentagona za borbu protiv pedofilije.

72 <https://en.wikipedia.org/wiki/Darknet>

ma. „Obama“ je posljednji put viđen na brodu s Klunijem u junu. Njihove stranice vode CIA i ANB.

Senator Elizabeta Voren je pretekla Bajdena. Ona je protivnica globalizma. Podržava je katolički klan Kenedi. Ukoliko ona bude kandidat demokrata ideoološka matrica SAD će se bitno promijeniti. Izbor više neće biti između globalista, koje vodi London, i patriota, već između 2 patriotska programa izlaska SAD iz krize. Dok ugled Bajdena pada, ponovo se pojavljuje Hilari Clinton, kojoj se suprotstavlja 38-godišnja Tulsi Gabard⁷³, članica Kongresa sa Havaja. Mada je demokrata, ona se protivi globalizmu i izazivanju ratova po cijelom svijetu. Sastajala se s Asadom, što je jako naljutilo globaliste. Vlasti SAD i njihove cionističke gazde gube sposobnost da vladaju stanjem ne samo u svijetu, već i u zemlji. Gabard je u predizbornim raspravama rekla da SAD pomažu „Al-Kaidu“. Ona se zalaže za povlačenje vojske iz Avganistana. Pobijedila je u raspravi sa 40 % podrške stanovništva, dok su zvanični kandidati kao Elizabet Voren i Džo Bajden dobili samo 7 %. Uprkos tome, nacionalni komitet Demokratske stranke je objavio da ona nema dovoljno podrške za učešće u sljedećim raspravama.

Glavni tužilac SAD Bar, koji je katolik, se založio za njegovanje moralno-duhovnog nasljeđa, vjere i vrijednosti braka i porodice. I on je naljutio liberalne i druge zastupnike svakakvih izopačenosti. U SAD živi oko 65 % protestanata raznih pravaca, 20 % katolika, a liberali-ateisti ne mare za stare vrijednosti. U školama i sveučilištima SAD djeci i studentima nameću takozvane liberalne vrijednosti. To je prvi put da državni tužilac istupa za zaštitu provjerenih starih, stvaranih i ispitivanih vijekovima.

Znak da neobjavljeni građanski rat u SAD dostiže vrhunac je dalji rast spiska nestalih političara u Vašingtonu. Bivši direktor CIA Džon Brenan se ne pojavljuje u javnosti. Pošto je broj zapečaćenih optužnica dostigao 130.000, mnogi poznati ljudi mogu izabrati smrt umjesto sramote, Gitmo ili vojnih sudova, ili im mogu biti dani određeni ustupci. Kao što je i feldmaršalu Ervinu Romelu

Glavni tužilac SAD Bar, koji je katolik, se založio za njegovanje moralno-duhovnog nasljeđa, vjere i vrijednosti braka i porodice.

Tramp je svoje prethodnike optužio za izdaju.

⁷³ Tulsi Gabbard (1981), član Predstavničkog doma Kongresa sa Havaja od 2013., major Nacionalne garde i učesnik rata u Iraku. (https://en.wikipedia.org/wiki/Tulsi_Gabbard)

bila data mogućnost da izvrši samnoubistvo i umre kao junak rata nakon neuspješnog pokušaja državnog udara protiv Hitlera. Zato treba pratiti saopštenja o preranoj smrti junaka ratova na Bliskom Istoku generala Džeimsa Matisa i jednog broja njegovih saboraca.

Kalifornija ponovo gori.

Tramp je svoje prethodnike optužio za izdaju. Glava Pentagona, koji je postavljen da bi se suprotstavio hazarskoj mafiji (Hilari Klinton i drugima), je zadao uzvratni udar po laži o djelovanju ruskih posebnih službi, koju je načinio jedan od obavještajaca u Londonu. Zapadne obavještajne agencije nerijetko rade u suprotnim pravcima. Narednih mjeseci će se rušiti stari poredak, ali pitanje je da li će ga pratiti obnova, ili će to biti pad u haos i bijedu. Skupovi u novembru, koji uključuju papu, Azijce i Pentagon se mogu pokazati odlučujući. Postupak za smjenu Trampa se vjerovatno neće završiti uspješno jer republikanci imaju većinu u Senatu, koji donosi konačnu odluku. Cionisti pokušavaju da izazovu masovne nerede u Vašingtonu. Tramp je, zajedno s Putinom i Erdoganom, u Siriji djelovao protiv duboke države, jer je vojska SAD u toj zemlji bila posljednji oslonac klana Klinton. Oni su se pripremali da djeluju i u samim SAD protiv izabrane vlasti.

Kalifornija ponovo gori. Posljednjih godina požare izazivaju namjerno. Broj požara je 3 puta veći nego 2018-te. Električna mreža u njoj je istrošena, stara više od 100 godina. Kako najbogatija od 50 država SAD ne može izgraditi savremenu električnu mrežu? To je samo jedan mali kamenčić u mozaiku suprotnosti u američkom društvu, duboko podijeljenom na izuzetno bogatu manjinu i masu, koja tone sve niže. Veliki dio neobjavljenog građanskog rata na Zapadu se vodi u podzemnim bunkerima. Najteže borbe se vode oko podzemnih nastambi u Kaliforniji. Postoje i podzemni bunkeri u Švajcarskoj, Grčkoj i Izraelu, koji su još uvijek pod potpunom vlašću kabale. Istovremeno, na po-

Utvrđeno je da je MMF učestvovao u poduhvatu za uklanjanje Trampa.

vršini se uklanjaju njeni drugorazredni agenti kao Obama i Netanjahu. Budući da su vodeće osobe kao Buš-stariji, papa Benedikt, Soroš i

David Rokfeler nestale, pravi majstori se sve više kriju iza računarske grafike i dvojnīka ili klonova. Džefri Epštajn i lažni vođa Islamske države al-Bagdadi, Mosadov agent Šimon Eliot su u jednom bunkeru.

Utvrđeno je da je MMF učestvovao u poduhvatu za uklanjanje Trampa. Zajam Ukrajini, koji je odobrila tadašnja šefica Fonda Kristin Lagard, je stvorio veliku količinu gotovine, koju su zatim oprali u njoj. Novac je otisao u džepove mnogih političara povezanih sa uklanjanjem Trampa. Uzimanje mita od stranih lica za svrgavanje predsjednika je izdaja. Zato je tako mnogo političara osuđeno na smrtnu kaznu. Trenutno pripremaju napad na Rudija Džulijanija, koji će vjerovatno uskoro biti zatvoren. To će otkriti da je učestvovao u 11. septembru, koji se desio kada je bio gradonačelnik Njujorka (1994-2001). On je vrlo posvećen svom poslu i sve do sada drži asa u rukavu. To ga je spasavalo od smrti.

Hazarska klika je preduzela dva velika koraka (u S. Arabiji i Indoneziji) za očuvanje vlasti nad finansijskim sistemom. U S. Arabiji su u središtu pažnje bili nedavni događaji „Davos u pustinji“ i objava o „IPO Saudi Aramco“, najveće naftne kompanije u svijetu. „Saudijski Davos“ je bio neuspješan, jer su ga bojkotovali tehnički stručnjaci, mediji i činovnici ES, godinu nakon ubistva novinara Džamala Kašogija. Predsjednici Indije i Brazila Narendra Modi i Džair Bolsonaro, predsjednik vlade Pakistana Imran Han i kralj Jordana Abdula Abdula su došli samo zato da dobiju saudijski novac. Tamo je bio samo Vol Strit za „IPO Aramco“. Na tom IPO (initial public offering - IPO⁷⁴, prva javna ponuda) dionica nisu uspjeli privući velike ulagače. Jedini razlog što je Tramp poslao Džareda Kušnera i ministra finansija Stivena Mnućina je bio da nadomjesti posjete vođa iz Rusije, Indije, Brazila i odsustvo vođa ES. „Saudi Aramco“ je praktično zabranjena na berzama Njujorka, Londona, Hongkonga i Tokija zato što Saudi ne dozvoljavaju nezavisnu reviziju svojih rezervi nafte, koje su izgleda iskorištene

Zajam Ukrajini, koji je odobrila tadašnja šefica Fonda Kristin Lagard, je stvorio veliku količinu gotovine, koju su zatim oprali u njoj. Novac je otisao u džepove mnogih političara povezanih sa uklanjanjem Trampa.

Tramp zadržava 105 miliona dolara pomoći vojsci Libana

Tramp zadržava 105 miliona dolara pomoći vojsci Libana

⁷⁴ [https://hr.wikipedia.org/wiki/Inicijalna_javna_ponuda_\(IPO\)](https://hr.wikipedia.org/wiki/Inicijalna_javna_ponuda_(IPO))

Kinezi su na skoro održanom velikom skupu potvrdili da je njihov meritokratski poredak vladavine djelotvorniji nego oligarhija, odnosno lažna zapadna demokratija. Na Zapadu se vodi

Kinezi su na skoro održanom velikom skupu potvrdili da je njihov meritokratski poredak vladavine djelotvorniji nego oligarhija, odnosno lažna zapadna demokratija.

velika rasprava o tome kakva finansijska vlast ostaje u rukama elite. Uz saglasnost za osnivanje agencije za planiranje, sa višetrilionskim budžetom, pregovori zapadnog VIK s Kinezima o korištenju novih tehnologija treba da se nastave poslije posjete američkog generala Majka Mili-

ja Japanu sredinom i pape Franciska 23-26. novembra. Treba da razgovaraju i o uklanjanju Abeove vlade. Ono je uslov za ujedinjenje Korejskog poluostrva i uspostavljanje mira u Istočnoj Aziji.

U Sjetlu je za 3. novembar pripreman veliki teroristički napad (zagovaran na društvenim mrežama), koji bi doveo do pogibije desetina hiljada ljudi i trovanja velikog prostora. Za vrijeme nogometne utakmice pod stadionom su trebale eksplodirati dvije atomske bombe, ali to se nije desilo. Sjetl je na obali Tihog okeana, uz Kaliforniju. U njemu su se 2003. održavale vježbe za borbu protiv terorizma. Tokom njih je prognozirana nuklearna eksplozija male moći, koju su tobože trebali izvršiti teroristi. Poslije ovog napada trebalo je doći do pada svjetskog finansijskog sistema, rasta bitkoina, rasta cijene zlata, uklanjanja Trampa s dužnosti predsjednika SAD i potpunog haosa. Trampova lična obavještajna služba je obavila svoj posao, do terorističkog napada nije došlo. Ona je 13. oktobra raznijela bunkere u Kaliforniji, iz kojih se trebalo upravljati tim terorističkim napadom. Uz to, iz rezerve je pozvano 40.000 pripadnike pomorske pješadije, koji su krajem oktobra i početkom novembra počeli vojne vježbe na cijeloj tihookeanskoj obali SAD. Ovim preventivnim mjerama spriječen je teroristički napad u Sjetlu, o kom se govorilo ne samo na

Glavne borbe se vode u S. Arabiji i Meksiku, u kojima hazardarska mafija pokušava da očuva svoje naftovode i trgovinu drogom.

društvenim mrežama, već i u raznim zemljama (Belgija, Holandija, Njemačka, Kanada, SAD). Javnost je pripremana za veliku provokaciju tipa 11. septembra.

Glavne borbe se vode u S. Arabiji i Meksiku, u kojima hazardarska mafija pokušava da očuva svoje naftovode i trgovinu drogom. Tramp je objavio rat meksičkim narkokartelima, a posredno i demokratima, koji su njihovi tajni saučesnici. U Meksiku

je navodno ubijeno 9 članova mormonske crkve, građana SAD, uglavnom žena i djece. Tramp je predložio da se izvrši operacija protiv narkokartela, koji je stajao iza ovog masovnog ubistva. Međutim, meksički izvori tvrde da je ubistvo devet američkih žena i djece izmišljeno. Dokazi dovode do Junka, krajnje desne tajne okultne sekte sa tragovima pedofilije.

Nedavni pokušaj hapšenja sina El Čapa i navodno ubistvo Amerikanaca su dio očajničkog pokušaja korporacije SAD da opstane, osvajanjem sjevera Meksika i njegovih naftnih polja. Neuspjeli pokušaj hapšenja sina El Čapa su izvršili američka Agencija za borbu s narkoticima i guverner Kuliakana ne obavještavajući predsjednika Meksika. Kartel se suprotstavio hapšenju kao dobro organizovana vojska. Smrad operatora CIA je svuda. Pod izgovorom ovih napada Kongres se priprema da narkokartele proglaši za terorističke organizacije i na osnovu Patriotskog zakona otvoriti mogućnost vođenja rata u Meksiku.

U S. Arabiji hazarska mafija se bori za očuvanje sistema naftnog dolara objavlјivanjem kotiranja saudijske naftne kompanije Aramco. Objava Irana o novom naftnom polju od 53 milijarde barela je izvršena uporedo s početnom javnom ponudom Aramca. Ono ga je trebalo predstaviti bogatijim od S. Arabije, čije bi dokazane zalihe mogле biti znatno manje od 200 milijardi barela. Dok S. Arabija ne potpiše ugovor o nenapadanju s Iratom, mirovni sporazum s Jemenom i ne nabavi S-400, da zaštiti naftnu imovinu, niko neće ulagati u Aramco. Iako se Kina može pretvarati da je zainteresirana za Aramco, da bi pomogla Muhamedu bin Salmanu, on može biti prinuđen da se povuče zbog kršenja ljudskih prava, ratnih zločina, genocida, mučenja, masovnih ubistava i terorizma.

Bitka za S. Arabiju je povezana i s pokušajem Rokefelera i ostalih porodica kabale da pomoći naftne podmите Kineze da idu s njima. Zato su dali 100 milijardi dolara „saudijskog novca“ i nadzor nad japanskim mehanizmom za krađu izbora Softbanci Sonija Masaešija, rođaka Sun Jat Sena, osnivača moderne Kine. Međutim, Azijce ne zavarava ovaj manevar, zato je Sonu iznena-

U S. Arabiji hazarska mafija se bori za očuvanje sistema naftnog dolara objavlјivanjem kotiranja saudijske naftne kompanije Aramco.

Bitka za S. Arabiju je povezana i s pokušajem Rokefelera i ostalih porodica kabale da pomoći naftne podmите Kineze da idu s njima.

da ponestalo novca. Umjesto toga, oni namjeravaju da dovedu u stečaj Banku Japana, FRS i ECB, koji pripadaju kabali.

Jakob Šif i Čerčil su stvorili duboku državu u SAD.
Lična obavještajna služba Trampa, koja se oglašava preko sajtova veteranstoday, x22repot, QAnon i više drugih medija, je 14. novembra najavila da će uskoro konačno početi hapšenja. Policija Los

Anđelesa je taj dan objavila da je uhapsila dr Hensela, najboljeg prijatelja Adama Šifa, koji je glavni Trampov neprijatelj. Hensel je pokrovitelj Šifa, koji mu je godinama davao novac, ne samo za izbornu kampanju, već i za pedofiliju. To je, poslije hapšenja Epštajna i njegovog „samoubistva“, drugo značajno hapšenje, jer 15. novembra počinje drugi krug saslušanjā u postupku za smjenu Trampa.

Pradjet Adama Šifa Jakob Šif⁷⁵ je bio rusofob. Vodio je kompaniju Kuhn, Loeb & Coa, koju je učinio glavnim finansijerom američke željezničke industrije u nastajanju na prelazu 19. u 20. vijek. Brojne američke kompanije (American Telephone and Telegraph, Westinghouse, U.S. Guma i Anakonda, rudnik bakra, željezničke kompanije kao Union Pacifik) su pomogle Japanu u ratu protiv Rusije 1904-05. Nakon što nisu mogli nagovoriti predsjednika SAD Tafta⁷⁶ da zarati protiv nje, Šif i drugi veliki jevrejski bankari su finansirali boljševike za uklanjanje carstva. Šif je od Japana dobio 2 ordena. Plaćao je i Trockog, koji je bio agent jevrejskih bankara. Jakob Šif i Čerčil su stvorili duboku državu u SAD.

Čerčil je u Fultonu pokrenuo Hladni rat. Ruzvelta su otrovali, a na vlast doveli britanskog agenta Trumana. Čerčil od 1946. pravi duboku državu - obezbjeđuje uticaj Britanije na posebne službe SAD, a Jakob Šif njeno finansiranje. On je plaćao Trockog, a kada ga je Staljin uklonio, pomaže masona Tuhačevskog. On

Čerčil je u Fultonu pokrenuo Hladni rat.
je izgleda zavrbovan još prije Prvog svjetskog rata, u kom je pao u zarobljeništvo. Dolazi u Ingolštat, prestonicu bavarskih iluminata i postaje član najstarije lože na svijetu, osnovane 1717., koju vodi sin britanske kraljice. Umjesto u Rusiju ide u Minhen, pa u Švajcarsku,

⁷⁵ Jacob Henry Schiff (1847-1920), rođen u Frankfurtu na Majni u porodici jevrejskih bankara i rabina. Nakon kraćeg rada u Rotšildovoj banci u Londonu preselio se u Njujork 1865.

⁷⁶ William Howard Taft (1857-1930), predsjednik SAD 1909-13.

Francusku i Englesku. U Rusiju se vraća 1918-te. Napreduje po preporuci načelnika kijevske službe državne bezbjednosti, koji je bio glavni organizator ubistva Stolipina. Ubica Bagrov je kasnije bio u obezbjeđenju Trockog. Kulebakov upoznaje Trockog s Tuhačevskim, koji 1936. ide u London kod kraljice. Dobija plan ubistva Staljina i još 5 članova Politbiroa KPSS 1937-me. Snajperisti su uklojeni, a Tuhačevski je streljan.

Tramp je 26. novembra prešao u Floridu.

Republikanski senator Rend Pol, koji i sam može biti kandidat za predsjednika SAD, traži da se na saslušanja pozovu ljudi koji optužuju Trampa. Jedan od njih je Čeramela, saradnik CIA u vrijeme Obame, koji je vodio odjeljenje za Istočnu Evropu i zajedno s Bajdenom djelovao u Ukrajini. On je snabdijevao podacima britanskog agenta, šefa ruskog odjeljenja MI-6, koji je napravio dezinformacioni dosije protiv Trampa 2016-te po narudžbi Hilari Klinton. Drugi mogući kandidat republikanaca je Trampov zet Džared Kušner, čiji je otac glava jevrejske opštine Njujorka, sa 2 miliona ljudi, jedne od najuticajnijih u svijetu. Na sastanku s Trampom 13. novembra u SAD Erdogan se, po ocjeni Tjeri Mejsana, dogovarao o zaustavljanju globalista na Bliskom Istoku.

Tramp je 26. novembra prešao u Floridu. Njujork ga ne voli, mada je u njemu živio. Za 2,5 god. stvorio je 6,7 mil radnih mesta. Crnci su glasali za Obamu 2008. i 2012. (95 %) i Hilari Klinton 2016. (90 %), a sada je za Trampa 34 %, što je njegov veliki uspjeh. Guverner Floride je postao 41-godišnji Italijan Ron Dekante On je najmlađi guverner u istoriji SAD. Florida je treća po stanovništvu, poslije Kalifornije i Teksasa. U njoj se odlučivalo o ishodu nekoliko posljednjih izbora.

Posljednji se borbi za predsjedničku nominaciju Demokratske stranke pridružio Majkl Blumberg (Michael Bloomberg,

1942)⁷⁷. On smatra da SAD sebi ne mogu dozvoliti još 4 godine vladavine Trampa. Blumberg se poslije napada na Svjetski trgovinski centar 2001. kandidovao za gradonačelnika Njujorka i pobijedio na izborima. Do 2001. je bio demokrata, a pred izbore se izjasnio kao republikanac. Gradonačelnik je bio u 3 mandata

Posljednji se borbi za predsjedničku nominaciju Demokratske stranke pridružio Majkl Blumberg

⁷⁷ <https://talas.rs/2019/11/25/ko-je-majkl-blumberg-kandidat-za-predsednika/>

(2001-13). On je vlasnik finansijske i medijske kompanije Bloomberg LP sa više od 20.000 radnika. Njegova imovina se procjenjuje na preko 50 milijardi dolara, s čim je zvanično deveti bogataš u

svijetu. Veliki dio bogatstva je poklonio, od toga 1,8 milijardi dolara Univerzitetu Džon Hopkins za pomoć siromašnim studentima. Blumberg

se nalazi u središtu ideoološkog spektra SAD. Osudio je odnos Trampove vlade prema doseljenicima i protekcionizam u trgovini s Kinom, ali i neke stavove Elizabet Voren i drugih liberalnih kandidata. Ona i Berni Sanders predlažu velike poreze za najbogatije i podjelu velikih kompanija kao Amazon. Blumberg se predstavlja kao "umjereni" kandidat koji može da pobijedi Trampa.

Svjetski sistem dužničkog ropstva puca. Građanski nemiri u Alžiru, Boliviji, Britaniji, Čileu, Danskoj, Ekvadoru, Egiptu, Francuskoj, Gvineji, Haitiju, Hondurasu, Hongkongu, Iranu, Iraču, Kazahstanu, Libanu, Pakistanu i Španiji pokazuju duboku odbojnost naroda prema vladajućoj eliti. Korporativni financijski sistem je izgubio vezu sa stvarnošću i više ne djeluje. Berza i stvarna privreda više nisu povezane. Pokazatelji BDP su jako uvećani i ne prikazuju očajne razlike u prihodima, tako da je stanje znatno gore nego što izgleda na prvi pogled. U SAD je počela recesija, a berza, uprkos tome, dostiže najviše visine. Odbor FRS upumpava neviđene količine novca u sistem u pokušaju da spriječi njegov slom. Izgleda da će kreditne obaveze biti polazište propasti. To je gomila junk kredita⁷⁸, koja djeluje po istoj logici koja je dovela do propasti Lehman Brothers. Sada je problem najmanje dvostruko veći od Lehmanove krize.

Predstojeći slom i revolucija su vjerovatno razlog što su se poklonici Crnog sunca iz lože P-2 povezali s WDS. Papa Francisk je namjeravao da se s njima pokuša dogоворити prilikom posje-

te Japanu 23-26. novembra. Masoni lože P-2 su uznenireni planom Kine da do 2050. stvori sve-mirsku ekonomsku zonu "Zemlja-Mjesec" vrijednu 10 triiliona dolara godišnje, jer smatraju

da jedna rasa ne bi trebala prevladavati u istraživanju svemira. Predstavniku P-2 je rečeno da je vrijeme za uklanjanje Abea, njih

⁷⁸ junk kredit - kreditni rejting obveznica, kreditna vrijednost korporativnih ili državnih obveznica; ocjene objavljaju agencije za kreditni rejting, a koriste ih profesionalni investitori da procijene vjerovatnoću da će dug biti vraćen.

hovog marionetskog predsjednika vlade Japana, koji dobija na-ređenja od Majкла Grinberga. On polaže račune jezuitima i papi, i, na taj način, loži P-2. Ima znakova da je ovaj proces započet, ja-panski mediji su pokrenuli kampanju za diskre-ditaciju Abea. I Rimljani (katolici) su pozvani da se pridruže planu Britanije, Pentagona i Kine za stvaranje meritokratske agencije za planiranje.

Time bi se osiguralo da istraživanje svemira ne postane isključi-vo kineski poduhvat.

Najvažnije je ukloniti Banku za međunarodne obračune (Bank for International Settlements, BIS), glavnu privatnu cen-tralnu banku. BIS je osnovana 1930. sa sjedištem u Bazelu za razvijanje saradnje centralnih banaka država članica, osigura-nja uslova za obavljanje međunarodnih finansijskih operacija i posredovanja u finansijskim transakcijama između država čla-nica banke⁷⁹. Centralnim bankama zemalja članica, koje su de-ponovale određeni dio svojih zlatnih i deviznih zaliha, odobrava kratkoročne kredite za održavanje vanjske likvidnosti. Više od 80% svjetskih centralnih banaka ima depozite u BIS-u. Inflaciju i deflaciiju izazivaju zastarjele metode njenog rada. Uz ručak u re-storanu na 18. spratu banke, gdje se ne vode zapisnici, centralne banke svijeta odlučuju kako će se sve dešavati. Zamjena postojećeg kvantnim sistemom, koji će odsjeći te bankare-posrednike, je krajnje nepovoljna za zapadne vlade, i one čine sve što mogu da to spriječe. Potrebna je vojna operacija za uništavanje BIS.

Čak i ako Pentagon ne uspije da djeluje, Azijci će preuzeti stvari u svoje ruke. U Kini postoji više od 20 hiljada tona zlata, koje koriste za podršku nove kriptovalute ili kao dio nove svjetske valute, u kojoj i Rusija, Iran, Indija i Indonezija imaju važnu ulogu. I svaka od ovih zemalja ima najmanje 10-15 metričkih tona zlata, koje se može iskoristiti kao osnova za novu valutu.

Bilo koji scenario će dovesti do pada naftnog dolara. To je glavni razlog što se Muhamed bin Salman trudi da se Aramco registruje što prije. Oni znaju da je igra završena. Pokušavaju da iz-vuku što više gotovine i podijele je prije nego se sve raspadne.

Čak i ako Pentagon ne uspije da djeluje, Azijci će preuzeti stvari u svoje ruke.

Pentagon može pomoći da slom ne dovede do haosa i krvoproljica ako zaustavi neprijateljstvo i borbu koju raspljava korporativna medijska propaganda.

79 <http://www.enciklopedija.hr/natuknica.aspx?id=5719>

Pentagon može pomoći da slom ne dovede do haosa i krvoproljica ako zaustavi neprijateljstvo i borbu koju raspaljuje korporativna medijska propaganda. Mediji su skoro bili prepuni lažnih snimaka s računarskom grafikom uhapšenih političara kao

Borba se ponovo rasplamsala nakon što je Netanijahu optužen, a Tramp objavio rat kraljici Elizabeti.

što su Adam Šif i Nensi Pelosi. Posebne jedinice treba da zauzmu korporacije Warner Media, Walt Disney, Viacom, Rupert Murdoch News Corporation, CBS Corporation, NBC Universal,

Google i Facebook. Sve ih treba prisiliti da prekinu svoje lažne vijesti i staviti pod nadzor istinskih novinara, koji provjeravaju činjenice i traže istinu. Da bi uspjeli moraju preuzeti upravljanje medijskim operacijama CIA i Mossada, koji su odgovorni za lažne vijesti i "događaje" kao Sandy Hook i eksplozije na Boston-skom maratonu. Konačno, trebaju okupiti članove porodica koji vladaju kompanijom Fortune 500 preko fondova i drugih fasada. Većina od 737 vlasnika korporacija se nalazi u Evropi, pa će za uspjeh ove operacije biti potrebna i hapšenja.

Borba se ponovo rasplamsala nakon što je Netanijahu optužen, a Tramp objavio rat kraljici Elizabeti⁸⁰. Razgorijeva se i ekonomski i informacioni rat između SAD i Kine, posebno zbog azijskog zlata i nedavnog zauzimanja litijuma u Boliviji. Cilj je bio postavljanje desničarske vlade koja će predati ove zalihe stranim kompanijama za proizvodnju električnih automobila i baterija⁸¹. Morales je bio planirao da nacionalizuje proizvodnju litijuma. Očekuje se da će se potražnja za njim više nego udvostručiti do 2025. To je dio tekuće bitke za vlast nad međunarodnim finansijskim sistemom.

Razgorijeva se i bitka za vlast nad anglosaksonskim svijetom između Trampa i Britanske imperije. On je objavio rat kraljici ne samo radi špijunaže i pokušaja njegovog uklanjanja s vlasti, već i pedofilije, ubistava i drugih zločina kraljevske poro-

Razgorijeva se i bitka za vlast nad anglosaksonskim svijetom između Trampa i Britanske imperije.

dice. Javna bitka je usredsređena oko kraljevića Endrue i njegovih veza s Epštajnom, kao i vezom sa maloljetnom, 17-godišnjom djevojkom. Endrue odbacuju svi njegovi poslovni partneri.

On je znao svoj politički uticaj pretvarati u novac. I kraljica ga je javno odstranila od službenih kraljevskih poslova. Ovo djelo će

⁸⁰ <http://www.divinecosmosunion.net/t5132-topic>

⁸¹ <https://www.nezavisne.com/novosti/svijet/Zbog-litijuma-organizovali-drzavni-udar-u-Boliviji/569967>

vjerovatno nanijeti ozbiljnu štetu monarhiji. Kraljica više ne vrši vrhovni nadzor u monarhiji i engleskoj vladi.

Prava, zakulisna borba SAD i Britanije se vodi za vlast nad anglosaksonskim vojno-pomorskim snagama. Ovde je Trampova čistka počela smjenom ministra vojno-pomorske flote Ričarda Spensera⁸² zbog neposlušnosti, a za njom mogu uslijediti hapšenja Obaminih vodećih oficira, jer je Tramp pridobio posebne jedinice neophodne za uništenje cionista i duboke države. U toku je borba da se kraljici oduzme uticaj na CIA i Ministarstvo odbrane SAD.

Tramp se upustio u rat protiv evropskih i azijskih kraljevskih porodica.

Borba za nadzor nad vojno-pomorskim snagama SAD i Britanije je i dio šire borbe za vlast nad finansijskim sistemom. Tramp se upustio u rat protiv evropskih i azijskih kraljevskih porodica, jer one namjeravaju da provedu istovremeno preuređenje tržišta valuta i državnog duga na svjetskoj ravni. On pokušava da se tome suprotstavi vodeći istragu prevare s indonezijskim zlatom vrijednim 29 triliona dolara, koju je izvršio Savjet FRS u vrijeme krize Lemana. U to vrijeme njujorški FRS je dobio punomoćja od Savjeta FRS u Vašingtonu da stvari više od 29 triliona dolara elektronskog novca za spasavanje Vol Strita. Znatan dio od tog iznosa je otišao za podršku mnogim centralnim bankama širom svijeta.

Sljedeći korak u protivnapadu Trampa je da se ostvari Sporazum Green Hilton, koji su potpisali Kenedi i Sukarno u Ženevi u novembru 1963. Tramp može jednim potezom pera obnoviti ili izmijeniti odluku 11110, što bi omogućilo Ministarstvu finansija da izdaje nove američke dolare. On treba da završi djelo Kenedija, da umjesto zelenog, papirnog, uvede crveni dolar, obezbjeđen stvarnom imovinom. To može biti rasterećenje, jer se Tramp rješava duga FRS da bi ga vraćali njegovi stvarni tvorci – hazarska cionistička kabala. Trebaće proći dugi put, jer pojedine nacionalne države kao SAD ne mogu djelovati same zbog međusobne zavisnosti tog spleta veza. Ali plan je da se sa sistema fiat papirnog novca pređe na valutu obezbjeđenu stvarnom imovinom.

Sljedeći korak u protivnapadu Trampa je da se ostvari Sporazum Green Hilton.

⁸² Richard Spencer (1954), ministar ratne mornarice SAD od 3. avgusta 2017. do 24. novembra 2019.

Tramp napada i Vol Strit. Nakon neuspjele prodaje dionica WeWork, Lyft i Uber, pohlepni Vol Strit ne može zaraditi puno novca na prodaji dionica Aramco, jer su njegove glavne banke, kao JP Morgan i Goldman Sachs, suočene s krivičnim istragama

Tramp napada i Vol Strit.

Ministarstva pravde, zajedno s Boeingom, General Electricom i drugim korporativnim bandama.

Saudijska Aramco je ključna za podršku rokfelerovskom naftnom dolaru. Državne ustanove i velike kompanije širom svijeta od Amerike do Evroazije odbijaju saradnju s njom. Trump je oteo i 1,5 triliona dolara Nacionalnog penzionog fonda Japana da bi omogućio rad vlade SAD. Zbog toga je fond prestao objavljivati saopštenja o raspodijeli svoje imovine za fiskalni kvartal završen u septembru, u vrijeme kada je vlasti SAD bio potreban novac za plaćanje računa. Uz to, Trampove snage zatvaraju ili ubijaju političke neprijatelje. Zato su svi njihovi posljednji istupi računarska grafika. To je sve teže razlikovati, ali moguće je pažljivim posmatranjem "televizijskih snimaka".

Napadi idu na obe strane. Netanijahu je konačno optužen za mito. Pokušava da pregovara o priznanju krivice prijeteći da će reći svijetu šta zna o napadu na Fukušimu. Osim toga, Trampov advokat Rudolf Đulijani je javno govorio da može biti ubijen, ali da ima "osiguranje". Pretpostavlja se da je govorio o tome šta zna o 11. septembru, jer je u vrijeme napada bio gradonačelnik Njujorka. Potom je početkom novembra izvršen pokušaj trovanja Trampa, što je objavilo nekoliko alternativnih novinskih agencija.

U ovoj borbi iluminata i njihovog zastupnika Trampa sa svjetskim kraljevskim monarhijama izgleda da i jedni i drugi podržavaju stvaranje meritokratske agencije za planiranje. Putin smatra da je sistem planiranja zasnovan na agencijama, koji su razvili Japan i Singapur, a sada koristi Kina, dobar. Učinak kineske ekonomije je mnogo uspješniji nego drugih, uključujući američku, rekao je na investicionom forumu VTB Capital "Rusija zove" (РОССИЯ ЗОВЕ!) To u velikoj mjeri izaziva zabrinutost Amerikanaca i objašnjava ograničenja nametnutata Kini. Američke sankcije su posljedica ove činjenice, a ne rezultat nejednakosti u trgovinskom bilansu. Ključ uspjeha Kine je jedinstveni spoj centralnog planiranja i tržišne ekonomije. Ovaj

Trump je oteo i 1,5 triliona dolara Nacionalnog penzionog fonda Japana da bi omogućio rad vlade SAD.

čekom je mnogo uspješniji nego drugih, uključujući američku, rekao je na investicionom forumu VTB Capital "Rusija zove" (РОССИЯ ЗОВЕ!) To u velikoj mjeri izaziva zabrinutost Amerikanaca i objašnjava ograničenja nametnutata Kini. Američke sankcije su posljedica ove činjenice, a ne rezultat nejednakosti u trgovinskom bilansu. Ključ uspjeha Kine je jedinstveni spoj centralnog planiranja i tržišne ekonomije. Ovaj

složeni azijski model može biti polazna osnova za planiranje razvoja privrede i društva.

Rusija i Zajednica Nezavisnih Država (ZND)

Putin i Lukašenko su se 17. jula sreli na ostrvu Valaam na jezeru Ladoga, gdje je 862. osnovana ruska država Rus (Русь)⁸³. Tu se nalazi njena prva prestonica Stara Ladoga. Tada su veliki knez Rjurik i njegova dva brata, odnosno 7 ruskih gradova stvorili rusku državu. Od njih, 6 je na prostoru Rusije, a jedan (Polock) Bjelorusije. Susret dva predsjednika na tom svetom mjestu je početak obnove jedinstva ruskog naroda i njegove države izgubljenog raspadom SSSR 1991.

Staljin je 1953. kao svog nasljednika video vođu bjeloruskog partizanskog pokreta Pantelejmona Ponomarenka⁸⁴, heroja SSSR, koji je bio njegov prvi zamjenik. Staljin je vodio ne samo KPSS, već je bio i predsjednik savjeta ministara (vlade). Ali, neprijatelji su samo dvije nedelje prije primopredaje vlasti spriječili izbor Ponomarenka na najvišu dužnost. Englezi su svojim spletkama izazvali borbu u kojoj je Hruščov došao na vlast. Brežnjev je htio da ga naslijedi bjeloruski partizan Petar Mašerov⁸⁵, ali Englezi su i to omeli. Bjelorusija je u vrijeme Velikog otadžbinskog rata 1941-45. sa svojih 10 miliona stanovnika imala 400.000 partizana. U višestrukoj većoj Ukrajini njihov broj je bio srazmjerno znatno manji. Susret Putina i Lukašenka je važan ne samo za budućnost Rusije i Bjelorusije, već i cjelokupne evroazijske politike. Poslije pojave kindžala, posejdona i drugih savremenih oružja Rusija može odlučnije pristupiti ne samo privrednom već i državno-političkom povezivanju slovenskih zemalja i evroazijskog prostora. Velika Rusija i Bijela Rusija će ujedinjene lakše prebroditi potrese koji će uskoro uzdrmati svijet.

Putin i Lukašenko su se 17. jula sreli na ostrvu Valaam na jezeru Ladoga, gdje je 862. osnovana ruska država Rus.

83 https://www.youtube.com/watch?v=L_4ateS2hDQ

84 Pantelejmon K. Ponomarenko (1902-84), prvi sekretar CK KP Bjelorusije 1938-47., predsjednik Savjeta ministara Bjelorusije 1944-48., sekretar CK VKP(B) od 1948., član Prezidijuma CK KPSS od 1952. do smrti Staljina 5. marta 1953., ministar kulture SSSR 1953-54., kasnije poslanik u Poljskoj, Indiji, Holandiji.

85 Petar M. Mašerov (1918-1980), prvi sekretar CK KP Bjelorusije 1965-80.

Staljin je 1953. kao svog nasljednika video vođu bjeloruskog partizanskog pokreta Pantelejmona Ponomarenka, heroja SSSR.

SSSR se mogao sačuvati da je generalni sekretar KPSS postao Grigorij Romanov⁸⁶, a ne britanski agent Gorbačov⁸⁷. I Andropov⁸⁸ je htio da ga naslijedi Romanov, ali je na predlog uticajnog Gromika⁸⁹ izabran Černjenko⁹⁰, koji je umro 10. marta

Englezi su svojim spletakama izazvali borbu u kojoj je Hruščov došao na vlast

1985. Kada je Romanov sutradan stigao u Moskvu Gorbačov⁹¹ je već mučki, ne čekajući da se svi okupe, bio izabran za generalnog sekretara. Gromiko je po molbi ambasadora SAD predlo-

žio Gorbačova na sjednici Politbiroa CK KPSS u kom su bile 4 grupe: dogmatičari-suslovci, državnici-staljinisti (Romanov), globalisti-trockisti (Gorbačov) i tehnokrati (Gromiko). Gorbačov, na koga niko nije ozbiljno računao, je na glasanju imao samo jedan glas više. Po preuzimanju dužnosti sklonio je Romanova. Gromikov izabranik Ševčenko⁹², zamjenik generalnog sekretara OUN, je bio agent zapadnih tajnih službi. On je trebao postati prvi zamjenik ministra inostranih poslova. Obavještajac Drozdov⁹³ ga je na vrijeme razobličio, tražio je da ga uhapse.

Rusija i Indija su se dogovorile da isključe dolar iz ugovora o oružju vrijednih milijarde. U toku je borba za Indiju s britanskim vanjskom upravom. Indija i još 5 zemalja (Grčka, Kipar, Filipini, Turska i Njemačka) su odbile zahtjev, uglavnom britanski, da ruski ratni brodovi ne budu primani u njihovim lukama. Bri-

Brežnjev je htio da ga naslijedi bje-loruski partizan Petar Mašerov, ali Englezi su i to omeli.

tanija, zajedno sa svojim saveznicima pokušava da raznim provokacijama u više oblasti svijeta, među njima i u Rusiji, zaustavi stvaranje novog

86 Grigorij V. Romanov (1923-2008), član Politbiroa CK KPSS 1976-1985., sekretar CK KPSS 1983-85., bio zadužen za vojno-industrijski kompleks.

87 https://www.youtube.com/watch?v=giMLtKVRQql&fbclid=IwAR0CaaQ6yHkQQZjffDkA5JnrpGJRkbpfjddiMHON_-cqfCeG-LSPPhPXfw-A

88 Jurij V. Andropov (1914-84), generalni sekretar CK KPSS 1982-84., predsjednik KGB 1967-82.

89 Andrej A. Gromiko (1909-89), doktor ekonomije, poslanik SSSR u SAD od 1944., predstavnik SSSR u OUN 1946-52., poslanik SSSR u UK (Britanija) 1952-57., ministar inostranih poslova SSSR 1957-85, od 1973. član Politbiroa KPSS, predsjednik Prezidijuma Vrhovnog sovjeta SSSR 1985-88.

90 Konstantin U. Černjenko (1911-85), generalni sekretar CK KPSS 1984-85.

91 Mihail S. Gorbačov (1931), generalni sekretar CK KPSS 1985-91, predsjednik SSSR 1988-91.; proveo reforme (perestrojka), koje su se završile raspadom države.

92 Arkadij N. Ševčenko (1930-98), podsekretar za politička pitanja i pitanja Savjeta bezbjednosti OUN 1973-78.; odbio da se vrati u SSSR; prvi diplomata koji je prebjegao na Zapad tokom Hladnog rata; u SSSR u odsustvu osuđen na smrtnu kaznu za izdaju.

93 Jurij I. Drozdov (1925-2017), general-major KGB SSSR, vodio obavještajnu službu u Njujorku 1975-79; načelnik Uprave nelegalne obavještajne službe 1979-91.

svjetskog poretku, koji će okončati zapadni neoliberalni imperializam.

Nakon tragedije podmornice Lošarik u Barencovom moru, koja je bila jedinstveno sredstvo za rješavanje raznih posebnih zadataka, krajem 2019. stupaće u dejstvo nova podmornica Habarovsk, najveća u svijetu, koja će nositi posejdone. Podmornica Belgorod, koja ima eksperimentalne zadatke, je s posejdonima u naoružanju ruske flote od aprila, a Habarovsk će biti na postojanom dežurstvu.

Strateški bombarderi (nosači nuklearnog oružja) Rusije i Kine su zajedno vršili manevre na Dalekom Istoku u neutralnim vodama. Južnokorejski avioni F16 su izvršili provokaciju, vjerovatno pod uticajem Londona, u cilju sprečavanja uspostavljanja čvrstog vojno-političkog saveza ove dvije zemlje. To je bilo prvo zajedničko patroliranje strateških bombardera Rusije i Kine. Na vojno-pomorskoj paradi u Petrogradu 29. juna je učestvovao i jedan veliki kineski ratni brod, tako da one učvršćuju zajedničku odbranu na čitavom prostoru - na sva 3 glavna pravca mogućih vojnih dejstava anakonde (NATO-strategija opkoljavanja).

Organizatori protesta u Moskvi, koji se održavaju uoči izbora za gradsku vlast u septembru⁹⁴, su, kao i u Hongkongu, odjeveni u crno, a i cjelokupni scenarij je bio skoro istovjetan (blokada saobraćajnih arterija) što govori da iza njih стоји jedan isti naručilac - u prvom redu Britanija. U Rusiji živi oko milion Gruzina, čiji bogataši plaćaju proteste protiv nje u Gruziji⁹⁵. Oni učestvuju i u informacionim operacijama hibridnog rata protiv rukovodstva Rusije u samoj zemlji, koje provode mjesni mediji, a vodi ih Soroš.

I strelac-terorista, masovni ubica Meksikanaca u Teksasu je bio odjeven u crnu majicu, a u proglasu na internetu je rekao da mu je uzor ubica 50 muslimana u dvije džamije s Novog Zelanda, koji je vjerovatno bio u službi britanske MI-6. Radi se o još jednom pokušaju izazivanja „sukob-a civilizacija“, koji je predviđao Hantington i, na taj način, spašavanja globalističkog neokolonijalnog projekta. Za teroristička

Rusija i Indija su se dogovorile da isključe dolar iz ugovora o oružju vrijednih milijarde.

U toku je borba za Indiju s britanskim vanjskom upravom.

⁹⁴ <http://www.rts.rs/page/stories/ci/story/2/svet/3612287/novi-protesti-u-moskvi-uhapseno-vise-od-600-ljudi.html>

⁹⁵ <https://www.youtube.com/watch?v=RVtQk78aLBY>

djela u SAD demokrati optužuju Trampa i njegovu politiku obnove suvereniteta SAD, koju oni pokušavaju da predstave kao

Putin je 10. avgusta posjetio Krim u pratnji mitropolita Tihona, odličnog znalca istorije Rusije i Ruske pravoslavne crkve.

rasističku. London je pokrenuo uspavane ćelije u 3 vodeće države – Rusiji, Kini i SAD, da spriječi novu Jaltu 2020. i uspostavljanje višepolarnog svijeta. Njegovo djelo su i 6 terorističkih eksplozija u prestonici Tajlanda u vrijeme održavanja

skupa o bezbjednosti ministara vanjskih poslova zemalja ASEAN, Rusije i Kine.

Putin je 10. avgusta posjetio Krim u pratnji mitropolita Tihona⁹⁶, odličnog znalca istorije Rusije i Ruske pravoslavne crkve. To se desilo na 20-godišnjicu preuzimanja dužnosti predsjednika vlade Rusije 1999. Tokom ovih godina zemlja je spasena od raspada, obnovila se i ojačala, a sada je pred njom novi zadatak – okupljanja susjednih i ostalih zemalja na evroazijskom projektu.

Nakon Rusije prije 3 godine, i u Bjelorusiji je 19. avgusta provedena operacija telefonskog terorizma, kojom su napadnuta sva krupnija saobraćajna i druga središta u Minsku. Ovu tehnologiju hibridnog rata koristi 77. brigada britanske vojske⁹⁷ sa svojih 2.000 vojnika. **Jedinica Facebook ratnika je vješta u psihološkim operacijama i korištenju društvenih mreža u informacionom ratu.** 77-ma 'Facebook' brigada, osnovana 2015., je smještena u Njuberiju, zapadno od Londona. Zadužena je za 'nesmrtonosno ratovanje'. Slične internet jedinice već imaju američka i izraelska vojska. Ova jedinica nastoji da putem društvenih mreža utiče na javno mnenje u Britaniji i svijetu. Vojnici 77. brigade, bivši novinari i drugi, imaju bogato iskustvo. Na savremenom bojnom polju hibridnog (prvenstveno informacionog) rata se i nenasilnim metodama može uticati na svijest i djelovanje učesnika. Može se

Tokom ovih godina zemlja je spašena od raspada, obnovila se i ojačala, a sada je pred njom novi zadatak – okupljanja susjednih i ostalih zemalja na evroazijskom projektu.

prepostaviti da se britanskim vlastima ne sviđa jačanje savezne države dvije bratske slovenske zemlje Rusije i Bjelorusije, koja je stub i čuvar slovenskog svijeta i pravoslavlja u ovom nespojrenom vremenu.

⁹⁶ Mitropolit Tihon (Ševkunov, 1958), Pskovski i porhovski mitropolit od maja 2018., sveštenoarhimandrit i iguman Pskovsko-Pečorskog manastira od jula 2018., predsjednik Patrijaršijskog savjeta za kulturu; crkveni pisac, scenarista; glavni urednik internet portala Православие.Ru., koji postoji i na srpskom jeziku.

⁹⁷ <https://www.bizlife.rs/lifestyle/75989-moderno-doba-osniva-se-77-vojna-facebook-brigada/>

Vojna prijetnja Rusiji na zapadnom pravcu je sve veća. SAD su razmjestile krilate rakete u Rumuniji i Poljskoj, a NATO izvodi sve veće vojne vježbe u Pribaltiku i Ukrajini. Bolton je od Bjelorusije tražio da ne da aviobazu Rusiji. NATO se, uprkos bezumnosti te politike, priprema za vojni napad na Rusiju. Rusija je provela veliku vojnu vježbu Centar 2019., uz učešće 4 srednjeazijske države

Vojna prijetnja Rusiji na zapadnom pravcu je sve veća.

(Kazahstan, Uzbekistan, Kirgizija, Tadžikistan), Kine, Indije i Pakistana. Isporuka 4 diviziona kompleksa S-400 Turskoj, vrijednosti 2,5 milijarde dolara, se smatra za uspjeh Rusije, koji će ojačati njen geopolitički položaj na Bliskom Istoku i u svijetu u cjelini.

Putin se na Ekonomskom forumu u Vladivostoku sastao s predsjednikom vlade Indije Modijem. Tu su potpisani ugovori o razmjeni između dvije zemlje u vrijednosti 14,5 milijardi dolara. Indija je spremna da uloži više od milijardu dolara u razvoj ruskog Dalekog Istoka. Nakon predsjednika vlade Kine, koji je liberal, u Rusiji je boravio i predsjednik parlamenta Li Džan Šu. On je ideolog rusko-kineskog zbližavanja. Glavni cilj provokacije u S. Arabiji je bio rat protiv Irana i kineskih interesa u tom dijelu svijeta.

U Sočiju je 30. septembra – 3. oktobra održan godišnji skup Diskusionog kluba Valdaj⁹⁸ (<http://ru.valdaiclub.com/>) pod nazivom Zora Istoka i svjetski politički poredak. Putin je govorio o novim modelima razvoja svijeta. On je podsjetio da se Rusija prije 20 godina, u najoštrijoj političkoj, privrednoj i društvenoj krizi, suočila i s napadom međunarodnog terorizma; da je u vazduhu visila opasnost od građanskog rata i propasti države. Opasnost je izbjegla samo zahvaljujući velikom rodoljublju i strpljenju naroda. A danas se nijedan ključni problem u svijetu ne može riješiti bez nje. Povezivanje dva projekta – Evroazijskog ekonomskog saveza i kineskog "Puta svile" može postati "jedan od stubova Velike Evroazije". EAES je potpisao sporazum o trgovacko-ekonomskoj saradnji s Kinom, ugovore o slobodnoj trgovini sa Vijetnamom i Singapurom, privremen sporazum s Iranom, pregovara s Izraelom i Egiptom, uskoro će i s Indijom, provodi

Glavni cilj provokacije u S. Arabiji je bio rat protiv Irana i kineskih interesa u tom dijelu svijeta.

⁹⁸ Diskusioni klub Valdaj (Международный дискуссионный клуб «Валдай»; Valdai Discussion Club) je osnovan 2004. u Velikom Novgorodu. Klub raspravlja o najznačajnijim pitanjima savremenog svijeta. Na redovnim godišnjim skupovima Kluba učestvuje Putin.

se i program saradnje s ASEAN-om. Glavni uslov za razvoj saradnje u Evroaziji je izgradnja saobraćajne mreže. Sporazum o slobodnoj trgovini je potpisani i sa Srbijom. Time joj je otvoren bescarinski pristup tržištu od 183 miliona ljudi za skoro sve vrste roba (osim automobila)⁹⁹.

Postojeći svjetski poredak je iscrpljen.

Postojeći svjetski poredak je iscrpljen, više neće postojati uređeni sistem normi, pravila i oblika ponašanja, svijet ulazi u doba međunarodne anarhije, u kojoj svi djeluje po vlastitom nahođenju¹⁰⁰. Opatnosti rastu, svaki vođa je odgovoran za posljedice svojih postupaka, a ravnoteža je moguća samo ako se usaglašavaju pogledi i interesi svih. Istok ponovo dobija vodeći položaj u svijetu, koji mu je istorijski pripadao. Evroazijske zemlje su nasljednici velikih drevnih civilizacija koje su svijetu dale sve najbolje što ima – znanja i vještine u svim oblastima života. Azija je uvijek bila izvor duhovne snage i mudrosti. Više od 2/3 svjetskog proizvoda se stvara u njoj. Azijske zemlje povezivanjem svog nasljeđa i napretka pokazuju da se državni suverenitet i globalizacija ne isključuju, već naprotiv dopunjaju. Svijet je zahvaljujući prvenstveno jačanju azijskih zemalja postao višepolaran. Jedini način da se izbjegnu opasnosti od nuklearnog i drugog oružja je da se sporovi rješavaju na osnovi međunarodnog prava. Model rješavanja regionalnih problema može postati odgovor Rusije i njениh saveznika na rat u Siriji. Uz vojnu pobjedu nad terorističkom vojskom lažne države, veliku ulogu je odigrala i složena diplomacija. Uz dobru volju na sličan način se može riješiti i pitanje Korejskog poluostrva. Tramp je napravio istorijski korak započinjanjem pregovora SAD sa Sjevernom Korejom. Otvorena su i pitanja izraelsko-palestinskog sukoba, Avganistana i iranskog nuklearnog programa.

Evroazijske zemlje su nasljednici velikih drevnih civilizacija koje su svijetu dale sve najbolje što ima – znanja i vještine u svim oblastima života.

ne nametanje vlastitih interesa i pogleda je put u budućnost. Dok se do sada govorilo o "koncertu velikih sila" u naše vrijeme je

Međusobne odnose treba graditi na dvojnom načelu konkurenциje i solidarnosti. Cjelina može uspješno djelovati i razvijati se samo ako su svi njeni dijelovi zdravi. Iskustvo zajedničkog života uz poštovanje međusobnih razlika, a

⁹⁹ <http://www.rts.rs/page/stories/ci/story/1/politika/3711512/potpisan-sporazum-o-slobodnoj-trgovini-izmedju-srbije-i-evroazijske-ekonomski-unije.html>

¹⁰⁰ <http://kremlin.ru/events/president/news/61719>

potreban opšti koncert kultura i razvojnih modela, u kom je važan svaki zvuk.

Lukašenko i Zelenski su se sastali u Žitomiru, u Ukrajini. Nije jasno da li Lukašenko vodi politiku povezivanja ruskih zemalja ili neku drugu. Poslije političkih promjena u SAD (ostavka Boltona i drugih) može se očekivati i promjena u politici Bjelorusije, koja je bila izložena velikom pritisku. Pad Netanjahua će dovesti i do velikih promjena u Ukrajini.

Međusobne odnose treba graditi na dvojnom načelu konkurenциje i solidarnosti.

Na skupu ZND¹⁰¹ u Ašhabadu Putin je iznio podatak da je trgovačka razmjena u njoj dostigla 190 milijardi dolara, a sa drugim zemljama rekordnih više od trilion dolara. Trgovačka razmjena je za godinu dana porasla za 17 %. ZND se dosta brzo razvija. Sve zemlje ove zajednice prelaze na obraćune u nacionalnim valutama, odustaju od dolara. Nikolaj Patrušev, sekretar Savjeta Bezbjednosti, u razgovoru za Ruske novine smatra da Rusiji treba promjena ekonomске politike. On je imao u vidu neku vrstu mobilizacione privrede, koja je spasila SSSR ne samo od pohoda Hitlerove nacističke Njemačke, već i od Britanije i drugih neprijatelja, koji su je usmjerili na njega.

Na sjeveru Sirije je započeta operacija turske vojske. S njom se pojavila opasnost da se više hiljada vojnika ID, koji se nalaze pod zaštitom Kurda, razbjegnu i pojave u Rusiji i drugim zemljama ZND. U ruskoj vojnoj bazi su započeti pregovori Kurda i sirijske vojske u cilju njihovog pomirenja i zajedničkog nastupa.

Putin je nakon 12 godina 14/15. oktobra posjetio S. Arabiju i UAE. Za to vrijeme, dok pećinski rusofobi divljaju širom svijeta¹⁰², vojna moć i geopolitički uticaj Rusije su znatno ojačali. S domaćinima je razgovarao o naftnoj politici. S. Arabija je značajna jer naftu prodaje za dolare, što uveliko utiče na finansijsko-ekonomski kretanja u svijetu. Putin i kralj Salman bin Abdel Aziz Al Saud su potpisali više od 20 dokumenata, uključujući povelju o dugo-

Pad Netanjahua će dovesti i do velikih promjena u Ukrajini.

¹⁰¹ Zajednica nezavisnih država je organizacija za saradnju bivših republika SSSR. Čine je Rusija, Bjelorusija, Moldavija, Armenija, Azerbejdžan, Kazahstan, Kirgizija, Tadžikistan i Uzbekistan, pridruženi član je Turkmenija, Ukrajina ima sporni status, a Gruzija je napustila 18. avgusta 2009.

¹⁰² <https://www.youtube.com/watch?v=oVZ2lIM8m5w&t=62s&fbclid=IwAR3jEzZfaG1Z8i6XEIZYnF-Zp-QARutK-s13JoFNYX8lXS8LQx3XdLXcol8>

ročnoj saradnji zemalja proizvođača nafte¹⁰³. Rusiji je potrebna saradnja sa Saudijcima u obnovi Sirije, ali oni su nezadovoljni prisustvom Irana u njoj.

U Sočiju je održano savjetovanje službi bezbjednosti 70 zemalja, koje je vodio direktor ruske FSB Bortnikov.

U Sočiju je održano savjetovanje službi bezbjednosti 70 zemalja, koje je vodio direktor ruske FSB Bortnikov¹⁰⁴. On je iznio podatak da je u Rusiji za posljednjih godinu dana izvršeno

39 terorističkih djela i da je ubijeno više od 30 terorista. U intervjuu Ruskim novinama (Российская газета) 20. decembra 2017. on tvrdi da je Britanija stajala iza stalnih zavjera protiv mlade Sovjetske Republike i da je Trocki, njen agent, pripremao ubistvo Staljina i njegovih najbližih saradnika.

U Sočiju se 23/24. oktobra održava prvi skup Rusija-Afrika. SSSR je odigrao ogromnu ulogu u oslobođenju afričkih zemalja, a Rusija se narednih 30 godina skoro potpuno povlači iz Afrike. Na skupu učestvuju 54 afričke države, od kojih 43 predstavljaju prva lica. Za vrijeme skupa Rusija-Afrika ruski strateški bombarderi su prvi put letili u Južnoafričku Republiku prešavši 13.000 km. Time je pokazano da je Rusija sposobna da pomaže afričkim zemljama u borbi protiv terorizma i drugih načina vođenja hibridnog rata, koji Zapad koristi protiv njih.

Putin je posjetio Mađarsku, koja se bori sa glavnim britanskim agentom Sorošem. Mađarske vlasti vješto guše obojenu revoluciju, koju on pokušava da provede u toj zemlji. Madžarska je jedina zemlja ES koja u svom ustavu govori o hrišćanskim vrijednostima kao osnovi društva i države. Ona se odlučno suprotstavlja smišljenom naseljavanju muslimana iz Azije i Afrike, čiji je cilj razbijanje evropskih društava i država i izazivanje njihovog

Putin je posjetio Mađarsku, koja se bori sa glavnim britanskim agentom Sorošem.

opštег sukoba sa hrišćanima. Putin i Orban se se sastali s glavama hrišćanskih crkava Bliskog Istoka. Muslimani završavaju progona hrišćana u Iraku, Siriji i drugim zemljama Bliskog Istoka.

Neizvjesno je da li će Rusija, Mađarska i druge zemlje pomoći progonjenim hrišćanima.

Danska je konačno dala dozvolu za izgradnju Sjevernog toka 2., koji bi mogao da proradi od 1. januara 2020-te. To je ve-

103 https://www.gazeta.ru/politics/2019/10/14_a_12755756.shtml

104 Aleksandar Bortnikov (1951), direktor Federalne službe bezbjednosti (FSB) Rusije od 2008., general armije.

lika geoekonombska i geopolitička pobjeda Rusije nad njenim anglosaksonskim protivnicima.

U Bjelorusiji i još nekoliko bivših republika SSSR 7. novembar, dan Oktobarske revolucije (započete 25. oktobra 1917., po julijanskom kalendaru) je proslavljen kao državni praznik.

Danska je konačno dala dozvolu za izgradnju Sjevernog toka 2., koji bi mogao da proradi od 1. januara 2020-te.

U Biškeku (Kirgizija) 28. novembra 2019. je održan skup ODKB¹⁰⁵. Jačanje tadžikistsko-avganistanske granice je utvrđeno kao neodložan zadatak zbog trgovine drogom i opasnosti od terorizma. Dogovoren je i plan proslave 75 godina pobjede nad fašizmom 1945., u kojoj je odlučujuću ulogu imala Sovjetska (Crvena) armija. Nadležni odbor Opšte skupštine OUN je u novembru prihvatio ruski nacrt rezolucije o borbi protiv veličanja nacizma, koji je podržala 121 zemlja, među njima i članice ODKB.

Ukrajina

U Ukrajini je u toku preobrazovanje političke elite, uz učešće Rusije. Putin i Medvedev su se sreli s vođama opozicije.

Film Olivera Stouna Ukrajina u Ognju¹⁰⁶ govori o tragičnoj sudbini Ukrajine, koju su pretvorili u taoca i fitilj za potpaljivanje trećeg svjetskog rata. Film je toliko uplašio 'revolucionare' s Majdana da su zatražili zabranu njegovog prikazivanja u Ukrajini, bojeći se masovnih nereda i pobune naroda. U filmu je pokazano kako je CIA još od 1946. koristila ukrajinske kleronaciste u borbi protiv SSSR. Oni su samo krajem 1941. ubili 150 do 200 hiljada Jevreja, a krajem rata su pobegli na Zapad, gdje im nije suđeno za njihove zločine. Uprkos tome što je na izborima 2004. pobijedio Janukovič, Juščenko je, uz podršku Zapada, postao predsjednik države. Slično je bilo i 2014.

Zakoniti predsjednik je protjeran, a na vlast postavljen američki vazal Porošenko. Smjenom vlasti je upravljanje iz poslanstva SAD u Kijevu.

Sve vođe državnog prevrata u Ukrajini 2014. se odstranjuju s vlasti. Na redu je Kličko, protiv kog je podignuta optužnica. Ako se slovenski savez Rusije i Bjelorusije bude učvršćivao i Ukrajina će brže krenuti u tom pravcu.

U Ukrajini je u toku preobrazovanje političke elite, uz učešće Rusije. Putin i Medvedev su se sreli s vođama opozicije.

¹⁰⁵ <http://kremlin.ru/events/president/news/62146>

¹⁰⁶ https://rs.rbt.com/politics/2016/11/23/o-chemu-govori-film-olivera-stouna-ukrajina-u-ognju_650381

Stanje u Ukrajini i Britaniji je vrlo slično i međusobno vrlo usko povezano.

Stanje u Ukrajini i Britaniji je vrlo slično i međusobno vrlo usko povezano. U Zapadnoj Evropi radi 4 miliona Ukrajinaca, uglavnom iz zapadnog dijela zemlje, od kojih samo u Poljskoj

zvanično 1,5 milion, a stvarno znatno više, dok ih je u Rusiji 3 miliona; znači, ukupno 7 miliona ljudi radi u inostranstvu. Postavlja se pitanje ko je još uopšte ostao da radi u zemlji? U Britaniji,

u Londonu rade milioni Poljaka na prostim, slabo plaćenim poslovima. Kada se pogorša stanje u Britaniji ti Poljaci će se vraćati u Poljsku i potisnuti Ukrajince.

Netanjahu, politički pokrovitelj Kolomojskog, stvarnog vladara Ukrajine, je 18-19. avgusta posjetio tu rusku zemlju (Malorusiju) da bi uticao na izbor vodećih ljudi u njoj (predsjednika skupštine i vlade). Cilj posjete Netanjahua Ukrajini je da preko nje vrši pritisak na Rusiju radi politike na Bliskom Istoku, prvenstveno u Siriji. Hoće i da pridobije podršku Jevreja porijeklom iz Ukrajine za prijevremene izbore u septembru¹⁰⁷. Međutim, oni su većinom naklonjeni Libermanu. Komad hleba sa solju, što je uobičajena počast za zvanice, koji je Netanjahu sa poslužavnika dodao svojoj ženi Sari na aerodromu u Kijevu ona je bacila na zemlju! Teško je povjerovati da nije znala simboliku dočeka. Prije će biti da se radi o neoprostivom nepoštovanju domaćina i njegovog starog običaja izražavanja dobrodošlice. I ne samo to. Netanjahuova podrška nacističkoj vlasti u Kijevu je čudovišan prestup nad vlastitim narodom. U Ukrajini je u Drugom svjetskom ratu ubijeno 1,6 miliona Jevreja. Od 6 miliona ubijenih u Drugom svjetskom ratu više od polovine su bili građani SSSR.

Nisu ih ubijali samo Nijemci, već i mjesno stanovništvo - unijati, grkokatolici zadojeni mržnjom prema njima. Današnje ukrajinske vlasti slave ratnog zločinca Stepana Bandera, pod čijim je zapovjedništvom provođen holokaust u okupiranoj Ukrajini.

Poslije Netanjahua u Kijevu je bio Bolton, koji se protivio izboru Andreja Bogdana, ličnog advokata Kolomojskog, za predsjednika vlade. Zelenski se nakon toga izjasnio za Alekseja Gončaruka, koji je izabran 29. avgusta¹⁰⁸. On je kao svoje glavne zadatke objavio dobijanje kredita MMF i rasprodaju zemlje,

¹⁰⁷ <https://www.bbc.com/russian/news-49397211>

¹⁰⁸ Aleksej Gončaruk (1984), pravnik, magistar javne uprave.

koju će pokupovati stranci. Tako će Ukrajina ostati bez svog posljednjeg bogatstva, preostalog nakon pljačke koju je izvršila majdanska vlast. Vrhovna rada je 3. septembra donijela zakon o oduzimanju poslaničkog imuniteta. Bivši predsjednik Porošenko, a sada poslanik, član Rade, je pozvan na odgovornost za 13 krivičnih djela. Tramp je 6. septembra preusmjerio 771 milion dolara namjenjenih borbi protiv Rusije za izgradnju zaštitne ograde prema Meksiku, što su demokrati osudili. Zaustavio je i davanje vojne pomoći Ukrajini od 250 miliona dolara.

Prigušeni sukob u Ukrajini se privodi kraju.

Na stanje u toj zemlji najveći uticaj imaju Britanija, SAD, Kina, Rusija i Izrael. Dvije velike kineske kompanije su kupile ukrajinski Motor Sič¹⁰⁹, uprkos protivljenju SAD. Ako Netanijahu izgubi izbore 17. septembra Kolomojski će ostati bez političkog pokrovitelja. Grupa Zelenskog to uviđa. Podrška vođama Majdana (Porošenko, Avakov, Porubij) je pala ispod 20 %. Pada i podrška Zelenskom.

Prigušeni sukob u Ukrajini se privodi kraju. Vlada Zelenskog je pokazala spremnost za sporazum, za razliku od svojih prethodnika. Rusija i Ukrajina su razmijenile zarobljenike, među njima i ukrajinske mornare koji su učestvovali u provokaciji kod Krimskog mosta. Moguće je da će mirovni ugovor omogućiti mnogim Aškenazi Jevrejima da se nasele u Ukrajinu, koju oni smatraju za svoju postojbinu. Njom danas vladaju Jevreji Habadnici i članovi više drugih jevrejskih organizacija. Kako je to postalo moguće? Vlast u Ukrajini je tuđinska. Istrebljenje najboljih ljudi čitav jedan vijek, još od februara 1917., je oslabilo slovensko društvo u kom su zavladali pohlepa i podmitljivost.

Eladska pravoslavna crkva je zvanično priznala takozvanu Pravoslavnu crkvu Ukrajine PCU¹¹⁰. Arhiepiskop Atinski i sve Grčke Jeronim je poslao „Pismo mira“ glavi „PCU“ Epifaniju. Ovim pismom Grčka pravoslavna crkva je postala prva koja je zvanično priznala autokefalnost takozvane PCU. Njenim priznanjem SAD izazivaju raskol u cijelom pravoslavnom svijetu.

Vlada Zelenskog je pokazala spremnost za sporazum, za razliku od svojih prethodnika.

109 Motor Sich, tvornica motora za avione i helikoptere u Zaporozju, jedna od najvećih u svijetu.

110 https://www.gazeta.ru/social/news/2019/10/29/n_13635236.shtml

tu¹¹¹. Pompeo¹¹² je to pitanje rješavao tokom svoje posjete Atini. S tim ciljem američki diplomati su putovali na Svetu goru Atos. Epifanij, glava raskolničke PCU, je javno govorio da bi je bilo nemoguće stvoriti bez podrške Vašingtona. Ali, SAD ne namjeravaju da se zaustave na tome, cilj im je raskol grčkog i slovenskog pravoslavlja.

70 godina NR Kine i potpaljivanje “obojene revolucije” u Hongkongu

Zapadni globalisti pokušavaju da i u Kinu unesu plamen slobode i demokratije, zabrinjava ih njen uspon. Dok u pravoslavnoj Ukrajini koriste grkokatolike iz Galicije, koja je vijekovima bila pod vlašću katoličkih zemalja (Poljske i Austrije), u Kini su ovaj put za trojanskog konja izabrali Hongkong, bivšu britansku koloniju, koja je prije samo 20 godina vraćena zemljimatici. Hongkonške provokacije su se pojavile kada je Tramp bio prinuđen da povuče carine protiv dodatnih kineskih roba od 300 milijardi dolara. Bankrot-država, koja koristi neisplaćene dugove radi kupovine roba, ima slab položaj na pregovorima. Ljudi imaju koristi od prodaje jeftine kineske robe u SAD.

Hongkong je posebna upravna oblast Kine¹¹³, kao i Makao. U gradu na 1.100 km² živi 8,7 miliona ljudi, što je skoro 8.000 na km². On je veliko finansijsko i trgovačko središte. Ima jednu od najliberalnijih privreda u svijetu. Službeni jezici su kineski i engleski. Britanija ga je vratila Kini 1. jula 1997. Hongkong je postao kolonija Britanske imperije nakon Prvog opijumskog rata 1839-42. Kolonijalno doba je snažno uticalo na kulturu grada. Obrazovni sistem je do reformi 2009. bio zasnovan na engleskom. Iako je dio Kine, grad je faktički samostalna država. Ustavom

Hongkong je posebna upravna oblast Kine, kao i Makao.

mu je dat visok stepen autonomije. Zadržao je svoj pravni sistem, valutu (hongkonški dolar), običaje, pa i pravilo da se vozi lijevom stranom

ulice. Pod upravom vlade u Pekingu su samo odbrana i diplomatski poslovi.

111 https://www.gazeta.ru/social/news/2019/11/06/n_13663970.shtml

112 Michael Pompeo (1963), republikanac, državni sekretar SAD od 26. aprila 2018.; direktor CIA 23. januara 2017-26. aprila 2018.; član Predstavničkog doma Kongresa iz Kanzasa 2011-2017.

113 <https://sr.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D0%BE%D0%BD%D0%B3%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%B3>

Proteste su u Hongkongu započeli građani radi zakona kojim mogu biti predati Kini. U gradu žive uglavnom ljudi koji su bježali od komunističke vlasti, tako da je on udario u nerv. Međutim, nakon što je Kina povukla zakon, protesti su se pretvorili u nasilna dejstva agenata-provokatora, koje plaćaju cionisti. Cilj je da se Kina natjera da primjeni prekomjernu silu i tako izgubi međunarodni ugled. Međutim, Kinezi su izvukli pouke iz protesta na trgu Tjenanmen 1989. i koriste obične načine borbe s neredima – vodene topove i hapšenja provokatora da bi protesti ostali nenasilni.

Zapad ne odustaje od pokušaja izazivanja nemira ne samo u Hongkongu, već i u cijeloj Kini: 22 zapadne zemlje su u OUN postavile pitanje Sinkjanga, ujgarske oblasti na sjeverozapadu zemlje, ali njima se suprotstavilo 37 zemalja. Odnos snaga u svijetu se mijenja u korist Rusije i Kine, u cjelini gledano Istoka i Juga. Uz osudu politike socijalnog kredita u Kini, zapadne sile pokušavaju i da se umiješaju u izbor novog duhovnog vođe Tibeta. Dalaj lama je od 17. vijeka bio poglavavar Tibetanske vlade¹¹⁴, zemljom je upravljao iz glavnog grada Lase. 14-ti dalaj lama 84-godišnji Tenzin Gjatso (1935) je nakon pobune 1959. i dejstva kineske vojske otišao u izbjeglištvo u Indiju, a sada traži veću autonomiju Tibeta.

Iza protesta u Hongkongu stoji najbogatiji čovjek Azije milijarder Li Kašin¹¹⁵, stvarni vladar Hongkonga, koji je bio savjetnik Deng Siao Pinga, arhitekte kineskih reformi. Vlasti SAD su nezadovoljne Si Činpingom zato što on napušta Dengovu politiku. Li Kašin je tjesno povezan s Londonom. Kineske vlasti su bile primorane da počnu silom, hapšenjem vođa, gušiti te masovne proteste, koji su trajali već 2 mjeseca. Nakon što je Li Kašin pozvao građane na prekid protesta, vlasti Kine su objavile spisak njihovih vođa.

U Kini su Fejsbuk i sve zapadne društvene mreže blokirani, tako da njeni građani ne mogu vidjeti propagandu u korist protesta u

Zapad ne odustaje od pokušaja izazivanja nemira ne samo u Hongkongu, već i u cijeloj Kini.

Iza protesta u Hongkongu stoji najbogatiji čovjek Azije milijarder Li Kašin, stvarni vladar Hongkonga, koji je bio savjetnik Deng Siao Pinga, arhitekte kineskih reformi.

¹¹⁴ https://sr.wikipedia.org/wiki/Dalaj_Lama

¹¹⁵ Li Kašin (1928), hongkonški bogataš, sa 30 milijardi dolara 2013. najbogatiji čovjek u Aziji, vlasnik kompanije Cheung Kong Group. Kašinove kompanije zapošljavaju 270.000 radnika u 53 zemlje; vitez-komandor reda Britanske imperije, komandor reda Leopolda Prvog i veliki oficir reda Vasko De-Balboa.

Hongkongu, koje plaća više zapadnih fondova. Pokušaj obojene revolucije u Kini 2011. je bio neuspješan prvenstveno zato, a u Hongkongu, gdje te mreže djeluju, je dramatičan. Kina nastoji da

U Hongkongu sve ide po kijevskom scenariju 2013-14. Londonski „arhitekti“ su zamislili da se najveći protesti održe 1. oktobra, na godišnjicu osnivanja socijalističke Kine.

političkim sredstvima smiri proteste, ali ako ne uspije to će uraditi vojska. Istovremeno građani SAD kineskog porijekla su u Kaliforniji izašli na ulice San Franciska i drugih gradova s podrškom vlastima Kine i pozivom SAD da prekinu miješanje u njene unutrašnje poslove. Ovdje se

još jednom potvrđuje značaj obavještajno-psiholoških operacija u savremenom hibridnom ratu.

U Hongkongu sve ide po kijevskom scenariju 2013-14. Londonski „arhitekti“ su zamislili da se najveći protesti održe 1. oktobra, na godišnjicu osnivanja socijalističke Kine. Tviter, Fejsbuk i druge zapadne društvene mreže podgrijavaju proteste. Policija je uhapsila saradnika glavnog konzulata Britanije¹¹⁶. Taj agent je državljanin Kine, koji je studirao na Tajvanu i u Britaniji prije nego se vratio u Hongkong. Kina je pozvala London da „prestane raspirivati požar“. Agenci CIA su uhvaćeni s gotovinom dok su plaćali dnevnice onima koji protestuju na ulici i za sjedeće proteste na aerodromu. Pet od tih glavnih organizatora su otišli u SAD. Istovremeno kineska tajna policija je pronikla u redove protestanata, hvata ih i dostavlja u nepoznata mjesta van Hongkonga. Borba u njemu je samo dio hibridnog rata između SAD i Kine. Protestantni su se obratili glavnom konzulatu SAD sa zahtjevom da ta zemlja zaštitи Hongkong od Kine! Ona se uspješno suprotstavlja hibridnom ratu koji vode protiv nje. U okviru svoje politike korištenja „meke moći“ osnovala je više od hiljadu Konfučijevih instituta širom svijeta. U toj borbi su vrlo preduzimljivi i odlučni i Kinezi koji žive u anglosaksonskim zemljama – SAD, Australiji i drugim.

Iran i Kina su obnovili sporazum o strateškom partnerstvu.

Iran i Kina su obnovili sporazum o strateškom partnerstvu, kojim je Kini dozvoljeno da u Iranu rasporedi hiljade svojih vojnika radi čuvanja naftovoda i gasovoda. To je odgovor na pokušaje Izraela i Britanije da SAD navedu da napadnu Iran. Trampov tim je

116 <http://balkans.aljazeera.net/vijesti/uhapsen-sluzbenik-britanskog-konzulata-u-hong-kongu>

u sukobu sa svjetskom liberalnom zajednicom okupljenom oko Londona.

Kina je 1. oktobra proslavila 70 godina postojanja komunističke vlasti i socijalizma.

Huawei i druge kineske kompanije isporučuju sisteme vještačkog intelekta i osmatranja

u 63 zemlje svijeta, a SAD u 32. Kina previše SAD i u oblasti najnovijih informacionih tehnologija. U Pekingu je 25. septembra otvoren najveći aerodrom u svijetu „Dasing“, na 47 km², sa 4 piste i 268 mesta za avione¹¹⁷. Od Pekinga je udaljen 45 km, što se brzim vozovima, koji idu 200-300 km na sat, prelazi za dvadeset minuta. Posao vrijedan 11,4 milijarde dolara je završen za manje od 5 godina. Očekuje se da će aerodrom do 2021. primati 45, a od 2025. 72 miliona putnika godišnje, dok će letovi pokrivati 112 aerodroma širom svijeta.

Kina je 1. oktobra proslavila 70 godina postojanja komunističke vlasti i socijalizma. U Pekingu je održana velika parada. Kineska civilizacija i država su među najstarijim u svijetu. Prva dinastija je uspostavljena oko 2070-te prije Hrista, prvo imperijalno ujedinjenje je izvršeno 221. prije Hrista pod dinastijom Čin, republika je proglašena 1. januara 1912., a socijalistička Narodna Republika Kina 1. oktobra 1949.

Kina je sa svojih 9,6 miliona km² treća po veličini zemlja na svijetu (iza Rusije i Kanade), a prva po stanovništvu¹¹⁸: 1953. je imala 590 miliona, 2000-te 1,265 milijardi (bez Hongkonga i Makaoa), 2010. 1,340, 2015. 1,376, a sada, po procjeni, ima 1,440 milijardi. Stanovništvo je naravnomjerno raspoređeno: od 1 na sjeverozapadu do preko 1.000 na jugoistoku zemlje na km². Srednja gustoća je blizu 150 stanovnika na km². Politika jednog djeteta (po porodici), uvedena 1979. je ukinuta početkom 2015. Sada bračni par može imati 2 djeteta.

Kina je 1978. počela da provodi reforme za uspostavljanje tržišne privrede. BDP je do 2002., rastao prosječno godišnje 8,5 %; 2001. je iznosio 5.500 milijardi dolara (4.330 po stanovniku), a 2016. 20,853 tri-liona dolara, više od 15.000 po stanovniku. Kineska privreda je prva u svijetu po industrijskoj proizvodnji, od 2014. i po paritetu kupovne moći, a po nominalnom BDP je dru-

Kina je 1978. počela da provodi reforme za uspostavljanje tržišne privrede.

¹¹⁷ <http://www.politika.co.rs/scc/clanak/438552/Si-Dinping-otvorio-novi-aerodrom-u-Pekingu-FOTO>

¹¹⁸ <https://hr.wikipedia.org/wiki/Kina>

ga, iza SAD. Kina ima skoro petinu stanovništva i daje isto toliko društvenog proizvoda svijeta. Za 70 godina je od siromašne postala srednje razvijena zemlja, sa snažnim pridobitom u oblasti visokih tehnologija.

Odnosi Kine i SSSR su se jako pogoršali sa dolaskom Hruščova na vlast 1953., a Kisindžer je uspio sredinom 1970-ih pridobiti Kinu za borbu protiv SSSR.

džukuo. U Drugom kinesko-japanskom ratu 1937-45. poginulo je 38 miliona Kineza. Građanski rat je nastavljen poslije predaje Japana. KP je preuzeila vlast, a Kuomintang se povukao na Tajvan.

Socijalistička Kina je bila „mlađi brat“ SSSR, ali je za 70 godina postala jača, bogatija i mudrija¹¹⁹. Uz njegovu pomoć 1950-ih je izgrađeno više od 250 velikih tvornica i drugih krupnih objekata, u Kini je radilo više od 10.000 ruskih stručnjaka, a 11.000 Kineza je diplomiralo na ruskim univerzitetima. Dvije zemlje su se zajedno borile protiv zapadnog imperijalizma. Odnosi Kine i SSSR su se jako pogoršali sa dolaskom Hruščova na vlast 1953., a Kisindžer je uspio sredinom 1970-ih pridobiti Kinu za borbu protiv SSSR. On je nadigrao Gromika, ministra diplomatičke politike SSSR. Odnosi su obnovljeni tek u vrijeme Gorbačova 1985-91.

Kinom je 27 godina vladao Mao Cedung: do 1959. kao predsjednik države; povukao se s te dužnosti nakon više privrednih neuspjeha, ali je ostao predsjednik KP i tako i dalje imao veliki uticaj¹²⁰. On je sa svojim sljedbenicima 1966. započeo kulturnu revoluciju, koja je izazvala veliki nered u zemlji. Nakon sređivanja odnosa sa SAD, Kina je 1971. postala član Savjeta bezbjednosti OUN, umjesto Tajvana, koji je do tada predstavljao. Poslije Maove smrti 1976. stvarnu vlast je preuzeo Deng Sjaoping, koji nije bio predsjednik ni KP ni države. On je 1978.

Kinom je 27 godina vladao Mao Cedung.

pokrenuo pragmatične privredne reforme, oslobođene doktrinarne krutosti, za uspostavljanje tržišne privrede.

I 70 godina nakon osnivanja savremene komunističke Kine nije završeno ujedinjenje zemlje. Priklučila je Makao i Hong Kong, ali Tajvan ostaje de facto nezavisno. Današnja vojna stra-

119 https://lenta.ru/articles/2019/10/02/china_ussr/

120 <https://sr.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B8%D0%BD%D0%BD>

tegija Kine se bitno razlikuje od vremena ranih reformi 1980-ih. Ona gradi svoje vojne baze po svijetu, nosače aviona i drugu vojnu tehniku. Ranije se smatralo da treba smanjiti vojne troškove da bi se društvo moglo razvijati. Kinezi su uvjereni da je njihova zemlja ne samo velika država, već i civilizacija. Poslije Opiumskog rata 1842. došao je vijek ponjenja i ugnjetavanja. Zato svi od Maoa di Sija govore o obnovi Kine. Ako izgradnja savremene nauke, privrede i odbrane ne uspije Kina može ponovo postati žrtva neprijatelja. Zapad je u vrijeme Hladnog rata potpuno uspješno onemogućavao pristup SSSR i njegovih saveznika visokim tehnologijama. KOKOM (CoCom), Koordinacioni komitet za kontrolu izvoza, osnovan 1949., sa sjedištem u Parizu, je sprečavao izvoz visokih tehnologija u SSSR i njemu savezničke socijalističke zemlje. One su razvijale svoje, ali su zaostajale za zapadnim. Tada je Kina, koja je bila saveznik SAD u sukobu s SSSR, 1970/80-ih dobila pristup zapadnim tehnologijama.

Sada je potpuno obrnuto stanje: SAD kroz trgovacki rat pokušavaju da ometu tehnološki razvoj Kine. Za hladni, ekonomski rat su i republikanci i demokrati, dobranjernih prema Kini više nema. Položaj KP je čvrst u središtu zemlje, ali krajine su se uvijek smatrале njenom ahilovom petom. I vlasti i narod se boje da Ujguri i Tibet, u sadejstvu s vanjskim silama, mogu poljuljati zemlju. Najnoviji slučaj je Hongkong, u kom djeluje posebni status „jedna zemlja, dva sistema“.

Kinezi smatraju da je SSSR nestao zbog nevjernosti sovjetskih vlasti idealima i principima socijalizma. Mada se narod sa 75 % izjasnio za njegov opstanak na referendumu 17. marta 1991., država je ubrzo nestala (25.decembra). Kinezi su odlučni da ne dozvole „demokratizaciju“ i „liberalizaciju“ po uputstvima Zapada, koje bi pogubile ne samo državu već i narod. Sa svakom novom „obojenom revolucijom“, od kojih je najnovija u Boliviji, ova odlučnost jača.

U čemu je tajna „kineskog čuda“? Osnova politike komunističke Kine je naučni razvoj¹²¹. Ona je izgradila kapitalizam pod znamenjima komunizma. Kinezi smatraju da je osnova njihovog uspjeha, kao

Sada je potpuno obrnuto stanje: SAD kroz trgovacki rat pokušavaju da ometu tehnološki razvoj Kine.

Kinezi smatraju da je SSSR nestao zbog nevjernosti sovjetskih vlasti idealima i principima socijalizma.

121 https://www.znak.com/2019-10-01/70_let_kitayskoy_narodnoy_respublike_v_chem_sekret_kitayskogo_chuda

i u cijelom razvijenom svijetu, decentralizacija privrede do potrebnog stepena. Oni su oprezno provodili strukturne reforme, nakon što bi se pokazala uspješnost svake provedene mjere u posebnim ekonomskim zonama. U Kini je vlast autoritarna, ali

Kini je potreban drugi model i ona ga stvara.

upravo ona je omogućila provođenje ekonomskih reformi. Država nije imala zadatku centralizujuće sile, već usmjeravajuću stratešku ulogu.

Tako je Kina postala druga, a u mnogim oblastima i prva privreda svijeta.

Međutim, danas se rast usporava, najniži je za posljednjih 17 godina. Kineski uspjeh je ostvarivan u povoljnim okolnostima sloma dvopolarnog sklopa svijeta, nestanka SSSR i nastajanja višepolarnog svjetskog poretka. Kina je imala neograničen pristup svjetskim tržištima. Ona je robu proizvedenu jeftinom radnom snagom prodavala cijelom svijetu, prvenstveno bogatim zapadnim zemljama. Ali, to stanje se bliži svom kraju.

Kini je potreban drugi model i ona ga stvara. Još se ne može u potpunosti oslanjati na unutrašnju potražnju jer je veliki dio stanovništva i danas siromašan. S jedne strane, pokušava da stvori uslove za veću unutrašnju potražnju, a, s druge, da nastavi širenje vanjskog ekonomskog uticaja. Trgovački rat sa SAD, koji nastoje da je suzbiju, ograničava njene mogućnosti. Kina će pokušati da kroz pregovore o svim važnim trgovačko-ekonomskim pitanjima opstane na velikom američkom tržištu.

Ako je Činping kineski Staljin, predsjednik vlade je liberal, političar druge usmjerenosti. Nikolaj Patrušev, sekretar Savjeta bezbjednosti Rusije, je skoro boravio u Kini; liberali pokušavaju da uzdrmaju položaj Činpinga. Politički model totalitarne vladavine iz doba Mao Cedunga je davno preobražen u prosvijećeni autoritarizam. Meritokratska osnova političko-ekonomskog i socijalno-kulturnog poretka je znatno jača nego što je bila prije 40 godina, u vrijeme početka savremenih reformi. KP Kine se bori

Ako je Činping kineski Staljin, predsjednik vlade je liberal, političar druge usmjerenosti.

za razvoj u uslovima mira, mada je stanje u svijetu sve napetije. Narod živi znatno bolje, a kineske kompanije rade potpuno uspješno u Evropi i Africi, dok neke imaju problema u SAD. One

su uspješne zato što rade na naučno razrađenim programima. To je osnova ekonomске politike Kine. Država pomaže preduzetništvo kroz stvaranje povoljnih uslova za rad, prvenstveno časopis za društvena/politička pitanja

zakonodavstvo u oblasti inovacija. Izumitelj dobija materijalnu nagradu za svoj rad. Kinezi, kao i Amerikanci, stvaraju najbolje uslove za njihova istraživanja, nastojeći da privuku i podstaknu na stvaralaštvo mlade, darovite i obrazovane ljudi.

Zemlje Istoka su izvršile ekonomski proboj i počele dostizati zapadne po životnom standardu. Singapur, koji zovu „azijskom Švajcarskom“, ih je i prestigao. Ruska privreda se okrenula Aziji ne samo zbog pogoršanih odnosa sa Zapadom (trgovačka razmjena sa ES je od uvođenja ekonomskih sankcija 2014. pala sa 417 na 250 milijardi dolara), već i ogromnih mogućnosti tržišta na Istoku. Treba proučiti i ekonomске modele koje razvijaju azijske zemlje. Rusija ima plan da sadašnju trgovacku razmjenu s Kinom sa sadašnjih 108 do 2.024. poveća na 200 milijardi dolara. Zasada joj uglavnom prodaje naftu, gas, drvo i druge sirovine. Gasovod „Sila Sibira“, pušten u rad 2. decembra, treba da Kinu, umjesto Evrope, učini glavnim kupcem ruskog gasa. On će je snabdijevati sa 38 milijardi kubika gasa godišnje. Današnja Rusija, uprkos razlici ideologija i društveno-političkih sistema, polaže velike nade u vojno-političku, privrednu i kulturnu saradnju s Kinom. Njen privredni rast za prvih 9 mjeseci 2019. je 6 %, a Rusije manje od 2 %. Mogla bi ponešto i da uči od nje.

Dinping je 11-13. oktobra posjetio Indiju i Nepal. Evroaziji su potrebni mir i postojanost. Kina i Indija su 2 puta ratovale, a London bi htio da ratuju opet. Rusija pomaže Kini da stvori sistem obavještavanja o rakетnom napadu. Njoj je za stvaranje takvog sistema potrebno 15-20 godina, a prijetnja će postojati već za 2 godine kada SAD rasporede svoje rakete srednjeg dometa u Japanu i Južnoj Koreji. U njihovom dometu bi se našao ne samo sav ruski Daleki Istok, već i Peking. SAD traže da se u pregovore o ovim raketama uključi i Kina, a Putin da se uključe i druge zemlje koje ih imaju – Britanija, Francuska, Izrael, Indija, Pakistan i Sjeverna Koreja (KNDR).

Fejsbuk je lažnim novostima u podršci protestima u Hongkongu otvoreno istupio protiv kineskih vlasti. Gugl i Fejsbuk su udarni odredi duboke države, između ostalog i u provođenju obojene revolucije u Hongkongu. U njemu su se pojavili i ukrajinski nacisti; valjda

Fejsbuk je lažnim novostima u podršci protestima u Hongkongu otvoreno istupio protiv kineskih vlasti.

Gugl i Fejsbuk su udarni odredi duboke države.

da mještanima prenesu svoja iskustva s Majdana, da ih pouče kako se ljudi obaraju na koljena. Si smatra da Kina više ne može trpiti proteste i nered u Hongkongu, najavio je da će ih ugušiti. Kineske službe su se pokazale nepripremljene za uspješan rad u sredini u kojoj djeluju sve zapadne internet-društvene mreže. U

Bregzit će omogućiti Britaniji da se okrene Komonveltu i poveže s Kinom, a možda i Rusijom.

Hongkongu je opozicija 24. novembra 2019. na izborima dobila 90 % mjesta. Kineske vlasti su zasada izgubile jednu važnu bitku.

Kina razvija saradnju sa ES. Makron je posjetio u vrijeme održavanja Šangajske izložbe. Zaključeno je više od 40 ugovora, uglavnom ekonomskih. To je njegova šesta posjeta Kini, dok je Angela Merkel u njoj bila 12 puta. Prilikom posjete Grčkoj Đinping je obišao luku Pirej. Kinezi su još početkom 20. vijeka počeli ulagati u nju. Oni su kupili Pirej i od 2016. ga pretvorili u najveću luku Sredozemnog mora. Druga evropska luka kojom prolazi Put svile je Trst, ali ga nisu kupili i još ne vladaju njim u potpunosti.

Šta hoće Britanija?

Bregzit će omogućiti Britaniji da se okrene Komonveltu¹²² i poveže s Kinom, a možda i Rusijom. Britanski Komonvelt čine 53 države, a njegov je vladar kraljica Elizabeta II, koja je suveren 16 država članica. On je daleko veći od EU, prostire se na svim kontinentima. Londonski Siti bi mogao da postane međunarodni centar za Juan. Londonska berza je sklopila sporazum sa Systemom spoljnotrgovinske razmjene Kine i u junu 2016. postala najvažnija berza za procjenu kineskih obveznica. Londonski Siti se pretvara u Trojanskog konja Kine u Evropi, na štetu nadmoći SAD. Odvajanjem od ES i udaljavanjem od SAD Britanija se vraća Komonveltu. Čerčil je još 1936. tražio da se sadašnje članice

Moguće je da je Bregzit trik kojim Britanci pokušavaju da ponovo pregovaraju o svom „posebnom odnosu“ s Amerikancima.

ES uključe u njega, što je spriječio Drugi svjetski rat. Poslije rata se zalaže za osnivanje „Sjedinjenih Država Evrope“ i saziva skup Evropskog pokreta u Hagu.

Moguće je da je Bregzit trik kojim Britanci pokušavaju da ponovo pregovaraju o svom „posebnom odnosu“ s Amerikancima. SAD su zaključile sporazum s Ujedinjenim Kraljevstvom još

¹²² <http://www.vestinet.rs/tema-dana/tjeri-mejsan-novi-svetski-poredak-britanija-rusija-kina>

prije ulaska u Drugi svjetski rat radi obezbeđenja plovidbe morima i jačanja trgovine. Ovaj savez je ostvaren sporazumom „Pet očiju“, koji je sada osnova za saradnju 17 obavještajnih agencija 5 zemalja (SAD, Britanija, Kanada i Novi Zeland). Mreža za pri-

sluškivanje „Ešalon“ predstavlja nadnacionalnu obavještajnu agenciju nezavisnu od zakonā dr- Kakva je budućnost ES nakon izlaska Britanije iz njega?

žava članica. „Pet očiju“ špijuniraju vodeće sv-

jetske političare, ali i građane. Na isti način SAD i Britanija su 1948. osnovale Kancelariju posebnih projekata, koja je upravljala projektom Gladio. SAD, Britanija i Australija su 1982. stvorile pseudo-NVO „Nacionalnu zadužbinu za demokratiju“. Mada je mnogo napisano o ova tri programa, ne zna se ko njima upravlja.

SAD i Britanija su se međusobno uvijek pomagale uprkos povremenim neslaganjima. Britanija je plaćala izbornu kampanju Obame 2008., preko iračko-britanskog trgovca oružjem Nadhmija Aučija. Veliki broj Obaminih saradnika u prvom mandatu su bili članovi američkog ogranka britanskog tajnog društva ‘Pilgrim society’. On se postepeno udaljio od njih, jer nije bio zadovoljan odgovorom Britanije na svoju uslugu.

Za Britaniju, SAD su prekršile „poseban odnos“ time što su ga zamijenile idejom jednopolarnog svijeta i same počele da ga stvaraju iako više nisu najveća ekonomski ni vojna sila. Zato se Britanija okreće Komonveltu i saradnji sa drugim zemljama, uz očuvanje zajedničkih ustanova sa SAD. Veze s Kinom uspostavlja neposredno i preko Šangajske organizacije za saradnju (ŠOS), koja je na dan Bregzita primila u članstvo Indiju i Pakistan, članove Komonvelta. Britanija se približava Kini, a prema Rusiji ima neprijateljski stav.

Kakva je budućnost ES nakon izlaska Britanije iz njega? Oni se za više od godinu dana ne mogu dogovoriti o uslovima izlaska, funta pada i u Britaniji je sve gore stanje. Da li će i druge zemlje htjeti da izađu iz tog saveza koji postoji već dosta dugo? U pitanju je i opstanak NATO. Bajden je rekao da će se raspasti ako na izborima 2020. pobijedi Tramp.

Britanija je 31. oktobra trebala izaći iz ES.

Britanija je 31. oktobra trebala izaći iz ES. Ovde hazardi koriste sva mita i učjene. Opoziciona Laburistička partija i mini-

starka inostranih poslova u sjeni Emili Tornberi¹²³ su rekli na televiziji da će ona tražiti najbolji sporazum s ES, a zatim provoditi kampanju protiv njega. Parlamentarci dovode zemlju u stanje ha-

Važno pitanje u sporu Britanije i ES oko Bregzita je Sjeverna Irska.

osa i panike mada je odluka donesena. Ostanak Britanije u ES će značiti gubitak suvereniteta i u biti državnu izdaju. Monarhija i stariji generali

britanske armije su svi za suverenitet zemlje, protiv ozloglašenih političara. I javno mnenje je protiv njih, čak i uz propagandu medija, koji rade za konglomerat pod vlašću bankara.

Važno pitanje u sporu Britanije i ES oko Bregzita je Sjeverna Irska. Spor nije samo ekonomske prirode, on je znatno dublji. U toku je borba za ujedinjenje Irske, što je vjekovni cilj Njemačke da bi time oslabila Britaniju. U Irskoj je 1916., u vrijeme Prvog svjetskog rata, izbio ustank, koji je pomagala Njemačka. Njene podmornice su dovozile pomoći ustanicima. Ustanak je surovo ugušen. Ujedinjeno Kraljevstvo (UK) se nalazi pred problemom raspada države. Za Irskom može poći i Škotska. Mnogi predviđaju raspad UK, pa i ES tokom narednih godina. Da li će Irska konačno postati jedinstvena i slobodna? Glavna stranka Sjeverne Irske Šin Fejn je objavila da će ako Britanija izđe iz ES oni krenuti na ujedinjenje s Irskom. U Britaniji, koja je u sistemskoj političkoj krizi, 12. decembra se provode vanredni parlamentarni izbori. Time rastu izgledi da se pojavi ujedinjena Irska, da se odvoji Škotska i da oslabljena Engleska preda Gibraltar Španiji.

Drama Bliskog Istoka

Tjeri Mejsan je 2015. tvrdio da su Rusija i SAD 30. septembra uoči govora Putina na Opštoj skupštini UN zaključile tajni sporazum, kojim su se obavezale na zajedničku borbu protiv ter-

Vijest o već trećoj smrti vođe ID Al-Bagdadija je obišla svijet

rorističke ideologije, što znači protiv Muslimanske braće (koje su stvorili Britanci, a podržava ih Turska) i vahabizma, čije je središte¹²⁴ S. Arabija.

Zapadne sile su pokušale da svrgnu sirijsku vlast jer su otkrivena ogromna ležišta prirodnog gasa na jugoistoku Medite-

123 Emily Thornberry (1960), advokat 1985-2005., član Parlamenta od 2005., savjetnica Džeremija Korbina, predsjednika Laburističke partije, od 2016. ministar vanjskih poslova u sjeni.

124 <http://www.diplomatija.com/14217/news/tjeri-mejsan-amerika-i-rusija-su-dogovorile-podelu-bliskog-istoka/>

rana, čije je središte u blizini Homsa, u Siriji. Islamsku državu je početkom 2018. pobijedila vojska sirijske vlade, uz pomoć ruskih vazdušnokosmičkih snaga (VKS). „Smrt“ Abu-Bakr al Bagdadija neće uticati na stanje u Siriji, ni na dejstva protiv terorista u Idlibu. U toku je uništavanje ostataka vojske ID,

Al-Bagdadi je njegov pseudonim. koji su bili pod zaštitom kurdske jedinice. Za to vrijeme sirijska vojska je od početka turske operacije zaposjela 20 % zemlje, koje ranije nije držala. Ruska vojska je ubila više od 100.000 terorista u Siriji, od kojih je bilo nekoliko desetina hiljada iz Rusije i drugih zemalja ZND. Oni su pripremali terorističke napade i na njih.

Vijest o već trećoj smrti vođe ID Al-Bagdadija je obišla svijet. Od proglašenja Islamskog kalifata vođa IDIL, Al Bagdadi je predmet različitih teorija¹²⁵. Sajt veteranstoday tvrdi da je on Jevrejin, čije je pravo ime Eliot Šimon, agent izraelskog Mosada i američke CIA, a pristalice IDIL da je njegovo pravo ime Ibrahim Auad bin Ibrahim al-Badri. Al-Bagdadi je njegov pseudonim.

On je bio najtraženiji čovjek na svijetu¹²⁶. Za podatke o njemu nuđeno je 25 miliona dolara. Borci Islamske države su držali 88.000 km² od zapadne Sirije do istočnog Iraka. Nametnuli su okrutnu vladavinu nad skoro osam miliona ljudi. Zarađivali su milijarde dolara na trgovini naftom, ucjenama i otmicama. Mada je samoproglašeni kalifat pao, Islamska država i dalje ima iskusanu vojsku, koja još nije poražena. U martu 2019, pripadnici Siriskog demokratskog fronta (SDF) su osvojili posljednji dio zemlje pod vlašću Islamske države u Siriji. U aprilu Bagdadi se pojavio u video snimku prvi put nakon skoro 5 godina. Priznao je gubitke i pozvao pristalice da nastave džihad, napadaju neprijatelje i tako ih iscrpljuju. U septembru je objavljena nova poruka Bagdadija. Turska je u oktobru počela vojnu ofanzivu protiv SDF na sjeveroistoku Sirije, a Tramp je odlučio da povuče američke jedinice. U jutro 23. oktobra, američki specijalci su izvršili napad blizu sela Bariša u oblasti Idlib, posljednjem uporištu protivnika predsjednika Asada. Tramp je rekao novinarima da se Bagdadi povukao u tunel sa tri djeteta i da je aktivirao eksploziv u prsluku. Tijelo vođe Islamske države je bilo raznijeto, a ispitivanja su navodno potvrdila da

S. Arabija bukvalno „sjedi“ na burretu baruta.

125 <http://www.idividi.com.mk/vesti/svet/945492/index.html>

126 <https://www.bbc.com/serbian/lat/svet-50205851>

se radi o njemu. Rusko ministarstvo odbrane je izrazilo sumnju, a teroristi su 31. oktobra potvrdili smrt Al-Bagdadija¹²⁷.

U S. Arabiji, koja je glavni oslonac naftnog dolara, rejting Saudi Aramco nije ni blizu triliona dolara.

S. Arabija bukvalno „sjedi“ na buretu barta. Saudjci u Jemenu trpe poraze, njihov savez je napustio Egipat, a za njih u Jemenu ratuju isključivo najamnici u uniformama saudijske armije. Husiti su 29. septembra 2019. uništili 3 saudijske brigade, zarobili do 2.000 i ubili oko 500 vojnika. Unutar saudijske vladajuće elite postoje tri klana, moguće je da će doći do podjele nasljedstva između njih i podjele države. Kraljevska porodica razmatra mogućnost da Muhameda bin Salmana u nasljeđu prestola postepeno zamijeni njegov mlađi brat Kalid bin Salman (29). Savjet mudraca, koji čine predstavnici najmanja 7 klanova, je raspravljaо o tome još dok nije bila rasvijetljena sADBina Kašogija.

U S. Arabiji, koja je glavni oslonac naftnog dolara, rejting Saudi Aramco nije ni blizu triliona dolara radi istrošenih zaliha na neprijateljskom šiitskom Istoku zemlje i nepostojanja zaštite od raka i dronova. „Davos u pustinji“ 29-31. oktobra je bojkotovan kao i prethodni. Stanje u Persijskom zalivu, Ormuskom moreuzu i omanskom zalivu je jako otežano napadima na tankere u maju i junu¹²⁸. Saudi Aramco¹²⁹, jedna od najvećih petrohemijiska kompanija u svijetu sa kapitalom od 2 triliona dolara i više od 65.000 zaposlenih, je izgubila rejting A i može pasti do investicionih ravni BB ili niže, jer suvereni fondovi, državne kompanije, penzioni fondovi i milijarderi odbijaju da budu kamen temeljac njihovih prvih javnih ponuda (IPO) dionica. U takvim okolnostima zemlja porodice Saudita bi se mogla vratiti pod vlast Turaka.

Turska operacija na sjeveroistoku Sirije može otvoriti novo dramatično poglavlje u ionako malo poznatoj istoriji rata u toj zemlji.

Turska operacija na sjeveroistoku Sirije može otvoriti novo dramatično poglavlje u ionako malo poznatoj istoriji rata u toj zemlji. Humanitarne, vojne, političke i strateške posljedice

mogu biti vanredno ozbiljne. Turska Radničku partiju Kurdistana (PKK) vidi kao najgoreg teroristu u istoriji. PKK je 1984-2013.

127 https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%B1%D1%83_%D0%91%D0%80%D0%8B%D0%88

128 <https://neftegaz.ru/news/politics/503138-ukrepliyaya-svyazi-ssha-i-saudovskaya-araviya-budut-rabotat-nad-bezopasnostyu-postavok-energoressursov/>

129 https://en.wikipedia.org/wiki/Saudi_Aramco

vodila oružanu borbu za ostvarivanje prava na samoopredej-ljenje Kurda, kojih u Turskoj ima više od 20 miliona. Tramp je protiv miješanja SAD u borbe duž granice Turske na jednoj ili drugoj strani, koje su već dugo neprijatelji. Turska ima u aktivnoj vojsci i rezervi 1,090 miliona vojnika protiv 150.000 sirijskih i 30.000 kurdskih. Pitanje je šta će biti sa S. Arabijom, bivšom turskom provincijom, koja je srce sistema naftnog dolara. Ona se okreće Istoku i čak može kupiti raketne komplekse S-400 da se zaštiti od Izraela.

Nakon dogovora Pensa i Erdogan-a o prekidu vojne operacije u Siriji na 5 dana, predsjednik Turske se u Sočiju sastao s Putinom.

Nakon dogovora Pensa i Erdogan-a o prekidu vojne operacije u Siriji na 5 dana, predsjednik Turske se u Sočiju sastao s Putinom. Glavni inreres Rusije u Siriji je bio da spriječi prođor terorista s ratnim iskustvom u nju. Oslobođeno je 90 % Sirije, a međunarodni savez predvođen SAD je do septembra 2015., dok se Rusija nije umiješala, godinama stajao u mjestu. Vojska SAD se povlači iz Sirije u irački Kurdistan, dok vlada Iraka traži da ona napusti zemlju. Trougao Rusija-Turska-Iran se poslije Putinove posjete S. Arabiji može pretvoriti u kvartet. Razbijanje fašista pod Staljingradom, a potom na Kurskoj dugi je bio prelomni trenutak u Drugom svjetskom ratu, koji je doveo do Jalte 1943. i stvaranja poratnog svjetskog poretka. Tako i razbijanje ID i Putinova posjeta arapskim vođama vodi novoj Jalti i uspostavljanju novog svjetskog poretka, ali ne „jednopolarnog svijeta“ (kako su ga bili zamislili zapadni globalisti). Ako je ranije gubitnik bio nacifašizam, danas je to finansijski kapitalizam, odnosno korporativni neofašizam. Protiv tog fašizma se u SAD bore Tramp i njegovi saradnici.

Kurda u Turskoj, Siriji, Iraku i Iranu ima oko 40 miliona, od kojih je polovina u Turskoj¹³⁰ (3 u Siriji, 7 u Iraku i 11 u Iranu). U njoj su brojne i druge nacionalne manjine. Opstanak Turske uveliko zavisi od Rusije. U Iraku su u oktobru počeli društveni nemiri, koji su surovo ugušeni. Stanje je sve teže; uz probleme korupcije i nezaposlenosti, jača i napetost između sunita i šiita. Duboka država u SAD je tvorac masovnih nereda u Iraku (u kojim je 25. oktobra poginulo više od 100 ljudi), Libanu, Čileu i Hongkongu. Ona po-

Kurda u Turskoj, Siriji, Iraku i Iranu ima oko 40 miliona, od kojih je polovina u Turskoj.

¹³⁰ <https://www.youtube.com/watch?v=47aBsExV-vA&fbclid=IwAR0hhUdPFQFrmoezmi29UznWkqoZAdd6TeinCQl58K-vIZDDE14e1PLcf0>

kušava da uzdrma stanje u raznim zemljama, ali Trampova lična obavještajna služba joj se uspješno suprotstavlja.

U Vijetnamu je poginulo oko 60.000 američkih vojnika, a 1975-95. 200.000 je izvršilo samoubistvo (oko 10.000 godišnje).

U Vijetnamu je poginulo oko 60.000 američkih vojnika, a 1975-95. 200.000 je izvršilo samoubistvo (oko 10.000 godišnje). U Avganistanu, Iraku i drugim zemljama ih je 2001-19.

poginulo oko 7.000, a samoubistvo izvršilo oko 100.000. Gledano srazmjerne, duševno rastrojstvo je uvećano 4 puta. Nije čudo što Tramp hoće da izvuče vojsku iz oblasti sukobā.

U Istambulu je 11. novembra britanski obavještajac Džejms Mesurije¹³¹ u 4.30 sati noću pao s balkona i umro. On je 2013. osnovao Bijele šljemove., koji su provodili posebne operacije u Siriji (navodno spašavali građane). Podmetali su inscenirane i zločine koje su izvršili teroristi sirijskoj i ruskoj vojsci. Mesurije je osnovao fond u Holandiji i plaćao sve operacije Bijelih šljemova, koji su posebno diverzantsko odjeljenje britanske obavještajne službe. Od 2014. do 2018. su dobili 127 miliona dolara, od kojih 108 od zapadnih vlada, a 19 iz nevladinih izvora¹³². Britanija je 2018. dala azil nekim od pripadnika Bijelih šljemova, koji su iz Sirije izbjegli u Jordan. Ostaje pitanje ko je i zašto pomogao Mesuriju da padne? Pretpostavlja se da oni koji su ga plaćali čiste tragove. On je, između ostalog, služio u Bosni i Hercegovini i na Kosovu kao obavještajni oficir.

Mesijanski planovi Izraela

Pentagon, s približavanjem svjetskog finansijskog reseta, namjerava da protjera cioniste iz SAD¹³³. VIK preduzima ozbiljne korake protiv njih. Jevreji za sada imaju Izrael i Jevrejsku Autonomnu Oblast u Rusiji. Ova oblast, od preko 36.000 km² sa 160.000 stanovnika (glavni grad Birobidžan) u sastavu Dalekoistočnog federalnog okruga, je osnovana 1934. Na jugu se duž

Pentagon, s približavanjem svjetskog finansijskog reseta, namjerava da protjera cioniste iz SAD.

rijeke Amur graniči s Kinom. Ona je jedina jevrejska upravno-teritorijalna jedinica na svijetu, osim Izraela, sa pravnim statusom. U njoj je 2010. živilo samo nešto više od 1.600 Jevreja (1

¹³¹ James Le Mesurier (1971 - 11. novembar 2019), stipendista britanske vojske od 1990. do 1993. vojnik.

¹³² https://en.wikipedia.org/wiki/James_Le_Mesurier

¹³³ <http://www.divinecosmosunion.net/t4886-topic>

% stanovništva). U Izraelu živi više od 15.000 doseljenika iz ove oblasti, koji su je napustili uglavnom 1990-ih.

U svijetu je 2018. živilo 14,511 miliona Jevreja, od kojih 6,446 miliona u Izraelu, 5,7 miliona u SAD, 456.000 u Francuskoj, 390.000 u Kanadi, 290.000 u Britaniji, 181.000 u Argentini, 176.000 u Rusiji, 117.000 u Njemačkoj, 113.000 u Australiji¹³⁴, 93.000 u Brazilu¹³⁵, 69.000 u Južnoj Africi, 50.000 u Ukrajini, 47.000 u Mađarskoj, 40.000 u Meksiku, 30.000 u Holandiji, 29.000 u Belgiji, 28.000 u Italiji, 19.000 u Švajcarskoj, 18.000 u Čileu. Broj Jevreja je približno isti kao i prije jednog vijeka. Uoči Drugog svjetskog rata, u kom ih je ubijeno 6 miliona, bilo je 16,6 miliona Jevreja. Jevrejsko stanovništvo Izraela se 1948-2018. povećalo 10 puta (U Erec-Izraelu¹³⁶ je 1939. živilo 449.000 Jevreja). Broj Jevreja u rasijanju se od proglašenja Izraela smanjio sa 10,8 na 8 miliona. Za posljednjih 70 godina broj Jevreja je porastao za 26 %, dok je ukupno svjetsko stanovništvo utrostručeno (povećalo se sa oko 2,5 na 7,6 milijardi). Računajući i djecu iz višeetničkih brakova (oko 2 miliona), Jevreja ima 16,5 miliona¹³⁷.

Pred parlamentarne izbore u aprilu 2019. bivši ministar odbrane Beni Ganc¹³⁸ je vodio novu grupu - Izraelske snage¹³⁹. Ona je zajedno s ministrom odbrane Moše Jalonom i strankom Ima budućnosti (Yesh Atid¹⁴⁰) Jair Lapida¹⁴¹ osnovala Plavo-bijeli savez, koji je predstavljaо liberalnu srednju klasu. Da je grupa pobijedila na izborima, Ganc bi postao predsjednik vlade. Njegov savez je osvojio 35 mandata, kao i Likud, koji je zahvaljujući uspjehu

U svijetu je 2018. živilo 14,511 miliona Jevreja, od kojih 6,446 miliona u Izraelu.

Narod se pobunio protiv krajnjeg klerikalizma.

134 <https://www.vesty.co.il/articles/0,7340,L-5226589,00.html>

135 <https://www.7kanal.co.il/News/News.aspx/203994>

136 Erec-Izrael je zemlja Izraelova, to jest zemlja na koju Jevreji polažu pravo po Starom zavjetu, na osnovu obećanja koje je Bog dao Abrahamu, isaku i Jakovu. Njene granice nisu čvrsto određene.

137 <https://gordonua.com/news/worldnews/kolichestvo-evreev-mire-dostiglo-urovnya-predshestvovavshego-holokostu-87232.html>

138 Benjamin Ganc (1959), izraelski general i političar, 2011-15. načelnik Generalštaba oružanih snaga Izraela, od 2019. vođa političkog saveza Plavo-bijeli i član Kneseta (parlamenta).

139 https://pl.wikipedia.org/wiki/Beni_Ganc

140 Yesh Atid je centristička stranka osnovana u aprilu 2012. Na izborima u januaru 2013. je osvojila drugo mjesto sa 14,3 % glasova i 19 od 120 mesta u Knesetu.

141 Yair Lapid (1963), bivši novinar i televizijski voditelj; predsjednik stranke Ješ Atid; ministar finansija 2013-14.; Lapid djeluje u Odboru za inostrane poslove i odbranu Kneseta i Pododboru za obavještajne i bezbjednosne službe. (https://en.wikipedia.org/wiki/Yair_Lapid)

desnice imao daleko veće mogućnosti za sklapanje saveza. U pregovorima, koje je 15. i 16. aprila održao predsjednik Ruven

U Izraelu živi oko 2 miliona Jevreja porijeklom iz SSSR, ateističke države, koji govore ruski i neće da sami snose glavni teret vojne obaveze.

Rivlin, Gancova kandidatura za šefu nove vlaste dobila je, pored roditeljske grupe, podršku još 10 poslanika dvije stranke. Netanjahu nije uspio da formira vladu zbog neslaganja s Avigdorom Libermanom (predsjednikom stranke

Naš Dom Izrael). Zato je Kneset 29. maja izglasao samoraspustanje. Novi parlamentarni izbori su zakazani za 17. septembar. Izraelci se moraju suprotstaviti i pobijediti svoje vladare ili se sukobiti sa međunarodnim savezom, koji će ih natjerati da uklone svoje vođe. IDF¹⁴² (Israel Defense Forces - Snage odrbrane Izraela) se boji žrtava od nadmoćne Rusije i iranskog oružja. To bi trebalo spriječiti svaki budući napad. Čak i sajt „Debka“, povezan s Mosadom, govori da Netanjahu namjerava da započne rat da bi odložio izbore i ostao na vlasti. Izbori u Izraelu će izvršiti veliki uticaj na stanje u SAD, Ukrajini i cijelom Bliskom Istoku.

Narod se pobunio protiv krajnjeg klerikalizma. Klerikalci na vlasti su, između ostalog, zabranili javni saobraćaj subotom. Ljudi hoće svjetovnu državu i društvo. Uz to, pravovjerni judaisti neće da služe u vojsci. U Izraelu živi oko 2 miliona Jevreja porijeklom iz SSSR, ateističke države, koji govore ruski i neće da sami snose glavni teret vojne obaveze. Zakon o oslobođanju od vojne obaveze je donesen 1948., kada je takvih ljudi u Izraelu bilo 400, a sada ih ima 50.000. Savez Ben Ganca je dobio 1 glas više (33:32). Izrael će se odnositi bolje prema Rusiji poslije odlaska Netanjahua, a time će se uveliko promijeniti i stanje u Ukrajini. Kolomojski je Zelenskog okružio svojim ljudima, ali njegov položaj gospodara Ukrajine dolazi u pitanje nakon odlaska Netanjahua. Pobjeda svjetovnih snaga u Izraelu će dovesti do velikih promjena i u SAD.

Predsjednik Ruven Rivlin je 21. novembra 2019. dao uputstvo Knesetu da obrazuje vladajući savez.

Na izborima 17. septembra Plavo-bijeli su osvojili jedno mjesto više (33) od Likuda (32). Mogli su računati na 55 mesta u Knesetu, a Likud na 54, ali 10 poslanika iz Ujedinjene liste

arapskih stranaka su objavili da neće u vladu, pa je predsjednik Ruven Rivlin formiranje vlade povjerio Netanjahuu, koji je 21. oktobra objavio da odustaje, jer je Ganc odbio da pregovara o

¹⁴² https://en.wikipedia.org/wiki/Israel_Defense_Forces

osnivanju vlade nacionalnog jedinstva ne želeći da radi u njoj zato što je mandatar optužen za mito. Nakon što Netanijahu nije uspio okupiti većinu, formiranje vlade je povjereno Gancu. On je imao podršku 54 poslanika, 7 manje od potrebe većine. Netanijahu je pokušavao da ga spriječi napadima iz Gaze, u zavjeri s Arapima, da bi se spasio od krivičnog gonjenja. Ganc je, nakon što nije uspio da formira vladu u zakonskom roku, tražio ostavku Netanijahua.

Predsjednik Ruven Rivlin je 21. novembra 2019. dao uputstvo Knesetu da obrazuje vladajući savez¹⁴³. On je obavijestio predsjednika parlamenta Julija Edelštajna da je istekao mandat za formiranje vlade koji je povjerio Gancu. Ni Netanijahu, a poslije njega ni Ganc nisu uspjeli da obrazuju većinski savez u datom roku. Ako najmanje 61 od ukupno 120 poslanika u naredne tri sedmice potpiše podršku bilo kom poslaniku da obrazuje vladu, on će dobiti mandat da to učini u roku od 14 dana. U suprotnom, u Izraelu će se za manje od godinu dana održati treći izbori.

„Organizacija 70 naroda“ i noahidizam

Suočeni s gubitkom vlasti cionisti javno pozivaju na uspostavljanje teokratije - svjetsku diktaturu rabina, ali umjesto nje nalaze se pred porazom¹⁴⁴. Sinedrion¹⁴⁵, koji smatra da ima pravo da upravlja čovječanstvom, je pozvao da se OUN zamijeni međunarodnom organizacijom koja se potčinjava Sionskim mudracima. Pozivaju i da se na cijelo čovječanstvo primjenjuju zakoni Noahida.

Za 26. septembar 2019. mjesni sanhedrin (shedrin) u Izraelu je pripremio prvi skup „Organizacije 70 naroda“¹⁴⁶. On hoće da okupi sve narode koji vjeruju u svetost Biblije, Jerusalima i Hrama, svetost saveza uspostavljenog preko Noah-a.

Noa (hebrejski *noah* - ostatak ili tišina) je, prema Bibliji, bio deseti i posljednji od prepo-

Suočeni s gubitkom vlasti cionisti javno pozivaju na uspostavljanje teokratije - svjetsku diktaturu rabina, ali umjesto nje nalaze se pred porazom.

U „Organizaciju 70 naroda“ se pozivaju svi narodi da preuzmu odgovornost za ulazak u opšti savez svjetskog bratstva.

143 <https://bhrt.ba/predsjednik-izraela-predao-mandat-parlamentu-da-obrazuje-vladu/>

144 <http://www.divinecosmosunion.net/t4990-topic>

145 <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%B8%D0%BD%D0%B5%D0%B4%D1%80%D0%B8%D0%BE%D0%BD>

146 <https://grimnir74.livejournal.com/11804165.html>

topnih praotaca Izraela, jedini pravedni čovjek na Zemlji¹⁴⁷. Sve-mogući poručuje Noahu da napravi veliki kovčeg, jer će svjetski Potop uništiti sve živo. Kovčeg, koji postaje utočište za Noa i njegovu porodicu, se zaustavio na planini Ararat.

Noahidizam je pokret za usvajanje jevrejskih običaja zasnovanih na „Sedam zakona Noe“ bez prelaženja na judaizam.

Nakon potopa, koji je trajao godinu dana, Gospod s njim sklapa savez i izdaje zapovjest da njegovi sinovi nasele zemlju. Noahovi sinovi su Sem (od kog potiču Semiti), Jafet i Ham. Sema i

Jafeta, koji su ga poštivali, je blagoslovio, a Hama, koji je izrugivao oca, prokleo. Potomci Noa su se, nakon života deset pokoljenja u miru, pobunili protiv Stvoritelja i podižu kulu u znak svoje moći, ali on ih raseljava po zemlji i tako tvore 70 naroda s raznim jezicima, koji ne razumiju jedni druge.

U “Organizaciju 70 naroda” se pozivaju svi narodi da preuzmu odgovornost za ulazak u opšti savez svjetskog bratstva. Ona ima socijalno-ekonomski program za cijelo čovječanstvo, čije ostvarivanje treba da obezbjedi međunarodni sud, vođen biblijskim načelima. Organizacija naglašava da će svaki narod sačuvati svoju nacionalnu samobitnost, kulturno nasljeđe, jezik i postojeće granice.

Sanhedrin (grč. Συνέδριον – sinedrion, sastanak) je u drevnoj Judeji bio najviša vjerska ustanova i najviši sudske autoritet. Po svom sastavu je bio jedna vrsta aristokratskog senata. Predsjednik Sanhedrina („nasi“) je do 191. prije Hrista bio prvosveštenik, a potom mudraci. Sanhedrinu su oduzeta sva prava u vrijeme posljednjeg „nasija“ Gamaliela Šestog (umro oko 425.), po naređenju imperatora Teodosija Drugog.

Noahidizam¹⁴⁸ je pokret za usvajanje jevrejskih običaja zasnovanih na „Sedam zakona Noe“ bez prelaženja na judaizam. Noahida zakoni su zapovjeti koje je Bog dao djeci Noe nakon

U Izraelu vladajuća stranka Likud je sklona pretvaranju zemlje u teokratsku državu, zasnovanu na judaizmu kao jedinoj istinitoj vjeri.

potopa. U novije doba ideja Noahida zakona kao moralnog zakona za cijelo čovječanstvo je postavljena 1860., a prvi međunarodni skup noahida je održan 1990. u SAD. Otada se noahidizam, usko povezan s cionističkim pokretom, uz

podršku Kongresa, širi ne samo u SAD, već i drugim zemljama. Rabini iz pokreta Habad ga šire u nejевrejskom zajednicama.

147 <https://hr.wikipedia.org/wiki/Noa>

148 <https://wrldrels.org/hr/2017/10/08/the-bnei-noah-children-of-noah/>

Habad¹⁴⁹ je uticajna vjerska organizacija i društveni pokret ljubavičkog hasidizma (od hebrejskog hasidus – pravednost; „učenje o pobožnosti“¹⁵⁰), U širenju noahidizma koriste i internet i druge savremene tehnologije. U Izraelu vladajuća stranka Likud je sklona pretvaranju zemlje u teokratsku državu, zasnovanu na judaizmu kao jedinoj istinitoj vjeri. Pokret Bnai Noah¹⁵¹ (hebrejski „Noahovi potomci“) širi noahidizam.

Jevrejski narod se smatra za Božji izabrani narod, koji treba da usmjeri svijet prema savršenoj vjeri.

Ježgro Noahida vjerovanja je pridržavanja Sedam Noahida zakona kao izvornog Božjeg saveza sa cijelim čovječanstvom, uspostavljenog prije Abrahamovog saveza i kasnijeg Mojsijevog saveza s jevrejskim narodom. Vjerovanje u Isusovo božanstvo se osuđuje kao idolopoklonstvo, zabranjeno prema jevrejskom tumačenju prvog zakona „Ne poričite Boga“. Jevrejski narod se smatra za Božji izabrani narod, koji treba da usmjeri svijet prema savršenoj vjeri. Noahida zajednice su izrazito mesijanske. One vjeruju u ponovno uspostavljanje jevrejske kraljevine kao preduslova za mesijanska vremena. Noahidizam je politički izazov zbog njegove povezanosti s Trećim hramskim pokretom (za obnovu hrama, nakon ovladavanja njim u Šestodnevnom ratu 5-10. juna 1967.) i rastućim teokratskim snagama u Izraelu.

Pastor Čak Baldwin¹⁵² i drugi primjećuju da zakon Noahida osuđuje sve koji praktikuju idolopoklonstvo, pod čim podrazumijeva svako poklonjenje osim talmudističkog. Upozorava i da cionisti pozivaju na osnivanje međunarodnog suda, sa sjedištem u Jerusalimu, koji bi dobio pravo da kazni svakoga ko izvrši bogohuljenje. Baldwin smatra da je cionizam glavna opasnost za Ameriku, da cionisti, ako i ne vladaju neposredno, odlučujuće utiču na obrazovanje, medije, film, zabavu, hrišćansku vjeru i na vladu SAD; da je cionizam krivac za bolesti američkog društva i države. On podržava suverenitet SAD protiv Novog svjetskog poretka i bori se prvenstveno protiv svjetske vlade. Baldwin smatra da je vladin

Baldwin smatra da je cionizam glavna opasnost za Ameriku.

149 <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D0%B0%D0%B1%D0%B0%D0%BA>

150 <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D0%B0%D1%81%D0%B8%D0%BA%D0%BA%D0%BC>

151 https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%BD%D0%B5%D0%B9_%D0%9D%D0%BE%D0%B0%D1%85

152 Charles „Chuck“ Baldwin (1952), protestantski konzervativac; smatra se nezavisnim Amerikancem (Independent American) od 2015., do tada - demokrata, pa član -- Ustavne stranke i - republikanac; bivši pastor baptističke crkve, pa radio voditelj sa jednosatnim dnevnim programom.

globalizam (neokoni i „cionistički milijarderi“) stvorio sve glavne probleme politike SAD. Tvrdi da su neokonzervativci vodili ratove na Bliskom Istoku za cionističku državu Izrael, za stvaranje „Velikog Izraela“, koji bi postao glavna sila u tom području. Baldwin tvrdi da na hrišćanske cioniste utiče Skofildova Biblija, koju smatra je-retičkom. Sporna je troičnost Boga¹⁵³, odnosno

I u Izraelu pacovi bježe s cionističkog broda, počev od Netanijahua, koji priprema izlaznu strategiju.

radi se o poricanju jednobožačkog karaktera hrišćanstva. Tvrdi se da trijadologija nije zasnovana na Hebrejskoj Bibliji ni Novom zavjetu, već da je postala zvanično učenje tek u 4-om vijeku poslije Nikejskog sabora održanog 325. i Drugog vaseljenskog sabora 381.

Najgore u svemu je to što su cionisti skoro uspjeli u svom naumu. Pentagon, Azijati i drugi su se, radeći zajedno, suprotstavili i uspjeli zaustaviti njihov užasni plan. Jair Golan¹⁵⁴, bivši zamjenik načelnika generalštaba izraelske armije, se pridružio Jevrejima koji se suprotstavljaju opasnim mesijanskim fanaticima. On je upozorio da Izrael može sustići sudbina nacističke Njemačke. U govoru o Danu holokausta 2016. uporedio je kretanja u Njemačkoj 1930-ih sa nekim današnjim u Izraelu¹⁵⁵. Sajt veteranstoday tvrdi da je Izrael 28. aprila 2019. primijenio taktičko nuklearno oružje u Siriji. Ako je to tačno on je time, poslije SAD, postao druga zemlja koja ga je koristila. U Hirošimi i Nagasakiju je od udara 2 nuklearne bombe poginulo oko 250.000 ljudi.

I u Izraelu pacovi bježe s cionističkog broda, počev od Netanijahua, koji priprema izlaznu strategiju. Zna da je njegovo vrijeme isteklo, pokušće da nestane. On ima nekoliko mogućnosti. Za to vrijeme pažljivo prate njegove pokrete. Sada pokušava da

Protiv Netanijahua su pokrenuta 3 krivična djela, 2 za izdaju države i jedno za mito.

se dogovori o sporazumu o priznanju krivice u kom bi svjedočio o svojim cionističkim bosovima u zamjenu za vojnu zaštitu SAD. Protiv Netanijahua su pokrenuta 3 krivična djela, 2 za

izdaju države i jedno za mito. Povlačenje vojske SAD iz Sirije ga je natjeralo da prizna da treba zaključiti nagodbu, jer Izrael više nema njenu podršku. Izraelski mesijanski projekt se završava.

153 <http://www.focusonthekingdom.org/SerbianJesus.pdf>

154 Yair Golan (1962), general u mirovini, zamjenik načelnika generalštaba izraelske vojske 2014-17; 26. juna 2019. Ehud Barak navadio je da će mu se Golan pridružiti u osnivanju nove stranke, koja će se suprotstaviti Likudu i Netanijahu na parlamentarnim izborima u septembru 2019.

155 https://en.wikipedia.org/wiki/Yair_Golan

Sudbinu Bliskog Istoka će odrediti iranska, arapska i turska vojska ili pregovori. Izraelci se moraju dogovoriti s jednom od ovih strana da bi obezbjedili opstanak svoje zemlje. Najvjerovalnije sa svojim semitskim srodnicima-Arapima. Egipat je istupio protiv Turske u ime Arapa, i to je najbolja nada za Izrael. Ruska diplomacija će vjerovatno pokrenuti pregovore na Bliskom Istoku.

U toku je i borba za Indiju.

Borba za Indiju

U toku je i borba za Indiju. Trgovačka razmjena Rusije s njom je 11 milijardi dolara, a s Kinom 108. Rusija treba da u velikoj mjeri poveća ekonomsku saradnju s Indijom, između ostalog i u vojno-tehničkoj oblasti. Rusija, Kina i Indija čine osnovu BRIKS, čiji su članovi i Južnoafrička Republika i Brazil. Tramp se u Francuskoj na skupu G7 sastao s predsjednikom vlade Indije Modijem, koja je član i Komonvelta. Ona je bivša glavna kolonija Britanije, vezana s njom u svim oblastima života. Danas se nalazi na raskršću između Istoka i Zapada.

Majk Pompeo je u Nju Delhiju vršio pritisak na indijsku vladu da ne kupuje ruski raketni sistem S-400, ali i kinesku mobilnu tehnologiju kompanije Huavej¹⁵⁶. On traži od Indije da koristi američke tehnologije u energetici, avijaciji i oblastima svemira i odbrane. Vašington je u više navrata prijetio carinama na indijske proizvode ako se odluče na kupovinu ruskih raketa vrijednih 5 milijardi dolara. Spreman je da ponudi Indiji svoju vojnu tehnologiju – rakete Patriot i THAAD – kao alternativu. Amerika hoće da joj proda i lovce, od Boingovog F/A-18 do Lockheed Martinovog F-21 (unaprijedena verzija F-16), pa čak i F-35.

Modi brani i učešće Huavej u razvoju indijske mobilne mreže pete generacije, uprkos pokušajima Vašingtona da ograniči nadmoć Kine u oblasti 5G tehnologije. Tramp je zabranio proizvode Huaveja i onemogućio američkim kompanijama da koriste softver i komponente kineske kompanije. On ne krije da SAD hoće da osiguraju svoju vodeću ulogu u oblasti 5G tehnologije u Indiji. SAD pokušavaju i da je ubijede

Majk Pompeo je u Nju Delhiju vršio pritisak na indijsku vladu da ne kupuje ruski raketni sistem S-400, ali i kinesku mobilnu tehnologiju kompanije Huavej.

¹⁵⁶ <https://rs-lat.sputniknews.com/vesti/201906261120188523-toljaga-i-sargarepa-ovako-izgleda-zavrtanje-ruke-zemlji-od-milijardu-i-po-ljudi/>

da kupuje američku naftu, a da se manje oslanja na sirovu naftu iz Venecuele i Irana.

Ujedinjavanje Evrozije - Šangajska organizacija za saradnju ŠOS

Zemlje ŠOS su 14. juna u Biškeku (Kirgizija) potpisale 22 dokumenta o međusobnoj saradnji, među njima i o saradnji s

Zemlje ŠOS su 14. juna u Biškeku (Kirgizija) potpisale 22 dokumenta o međusobnoj saradnji. Avganistanom u borbi protiv terorizma i narkomafije¹⁵⁷. Avganistan je žarište posebno opasno za Srednju Aziju.

ŠOS su 14. juna 2001. osnovali Rusija, Kina, Kazahstan, Kirgizija, Tadžikistan i Uzbekistan. Indija i Pakistan su postali punopravni članovi 9. juna 2017. Članovi ŠOS su svi članovi Šangajske Petorke, osnovane kao rezultat potpisivanja 1996-97. (Kazahstan, Kirgizija, Kina, Rusija, Tadžikistan) sporazuma o izgradnji povjerenja u vojnoj oblasti i smanjenju oružanih snaga u pograničnom području. Površina zemalja ŠOS je 34,3 miliona km² (60 % Evroazije); stanovništvo čini 3,200 milijardi ljudi. ŠOS nije vojni blok (kao NATO). Glavni ciljevi organizacije su jačanje mira i bezbjednosti na orgomnom prostoru država-članica, borba protiv terorizma, ekstremizma i separatizma, narkomafije, i razvoj ekonomske i kulturne saradnje.

Osim 8 država članova, ŠOS ima i 4 države-posmatrača (Avganistan, Bjelorusija, Iran, Mongolija), 11 kandidata za države-posmatrače (Bangladeš, Sirija, Egipat, Izrael, S. Arabija, Maldivi, Ukrajina, Irak, Vijetnam, Bahrein, Katar) i 6 država partnera po dijalogu (Azerbejdžan, Armenija, Kambodža, Nepal, Turska, Šri Lanka). Na skupove pozivaju Turkmeniju, ZND, ASEAN, OUN, EAES i SAD. Sjedište organizacije je u Pekingu. Službeni

ŠOS su 14. juna 2001. osnovali Rusija, Kina, Kazahstan, Kirgizija, Tadžikistan i Uzbekistan. Indija i Pakistan su postali punopravni članovi 9. juna 2017. jezici su ruski i kineski. Glavni sekretar je Rus Vladimir Norov.

U početku ŠOS je djelovao na suzbijanju terorizma, separatizma i ekstremizma u Srednjoj Aziji. On je prva međunarodna organizacija čiji je glavni zadatak borba protiv terorizma. Šangajska konvencija o suzbijanju terorizma, separatizma i ekstremizma, usvojena na

157 <https://ria.ru/20190614/1555565588.html>

prvom skupu u Šangaju 2001., je prvi put na međunarodnoj ravni odredila separatizam i ekstremizam kao nasilna djela, koja podležu krivičnom gonjenju. Od tada zemlje-članice daju prednost pitanjima rješavanja unutrašnjih sukoba, postižući saglasnost u suzbijanju ekstremizma i narko-mafije. To su postigle stvaranjem Regionalne antiterorističke strukture, a potom i potpisivanjem Ugovora o dugoročnom susjedstvu, prijateljstvu i suradnji.

Mada je ŠOS osnovan radi zajedničke zaštite granica susjednih država, skoro odmah je počeo djelovati i na razvoju privredne saradnje.

Mada je ŠOS osnovan radi zajedničke zaštite granica susjednih država, skoro odmah je počeo djelovati i na razvoju privredne saradnje. Dva glavna projekta su razvoj saobraćajne mreže i energetike. Na skupu u Jekaterinburgu, i sljedećeg dana čelnika BRIK, 17. juna 2009., Rusija i Kina su potpisale energetski sporazum vrijedan 100 milijardi dolara.

Ministri kulture su se prvi put sastali u Pekingu 2002. Vlade su podržale razvoj kulturne i humanitarne suradnje; 2008. je osnovano Sveučilište ŠOS kao jedinstvena obrazovna mreža zasnovana na sveučilištima koja provode istraživanja u oblastima regionalnih studija, informacione tehnologije, nanotehnologije, energije i ekologije.

Prije raspada SSSR Srednja Azija nije imala značajnu ulogu u odnosima između velikih sila. Amerikanci se od 1991. interesuju za nju. Vašington je 1997. proglašio za oblast svojih dugoročnih strateških interesa. U martu 1999. Kongres je donio Zakon o strategiji puta svile, koji je pozvao na podršku političkoj i privrednoj nezavisnosti zemalja Srednje Azije, što bi moglo smanjiti energetsku zavisnost SAD od nepostojanog Persijskog zaliva. Stav prema ŠOS se postepeno mijenjao. Već u kasnim 1990-im mnogi izražavaju zabrinutost zbog približavanja Rusije i Kine, posebno isporuke ruskog oružja Kini. Sada vlada mišljenje da je ŠOS osnovan radi suprotstavljanja SAD, NATO i drugim njihovim saveznicima.

Prije raspada SSSR Srednja Azija nije imala značajnu ulogu u odnosima između velikih sila.

Grupa 20 (G20) - za održivi razvoj

G-20¹⁵⁸ okuplja ministre financija i guvernere centralnih banaka 19 ekonomski najrazvijenijih država i Evropski savez (EU) kao posebnu cjelinu. Prvi sastanak je održan u Berlinu 15-

Države G-20 imaju 2/3 stanovništva svijeta, a stvaraju više od 80 % svjetskog BDP.

16. decembra 1999. Države članice su Argentina, Australija, Brazil, Kanada, Kina, Francuska, Njemačka, Indija, Indonezija, Italija, Japan, Meksiko, Rusija, Saudijska Arabija, Južnoafrička

Republika, Južna Koreja, Turska, Ujedinjeno Kraljevstvo, SAD i Evropska unija, koju predstavlja država koja u vrijeme sastanka predsjedava Vijećem i Evropska centralna banka. Uz države članice sastancima G-20 prisustvuju predstavnici MMF i Svjetske banke. Države G-20 imaju 2/3 stanovništva svijeta, a stvaraju više od 80 % svjetskog BDP.

Skup G-20 u Osaki (Japan) 28-29. juna je raspravljao o 8 tema za obezbjeđenje održivog razvoja svijeta¹⁵⁹, koji neće da njim upravljaju ni Amerikanci ni Kinezi. Svi vide da sadašnje upravljanje vodi u propast i da mora biti što prije zamijenjeno. O toj zamjeni je raspravljano na nezvaničnom vanrednom skupu G20 krajem avgusta. Evropljani su se, predvođeni Francuzima i Britancima, saglasili da prvenstveno treba prekinuti „omnicid“, ubijanje svega živog na Zemlji. Široka osuda brazilskih požara, kojim je namjerno uništena Amazonija, je najočitija strana tog sporazuma. Isti ludaci su izazvali požare i u Sibiru i Angoli. U sva ova mjesta su bile upućene vojne snage za gašenje požara. U Rusiji su na Dalekom Istoku presječeni nezakoniti ribolov i sječa šuma. To će smanjiti sredstva japanskih prestupnih grupa povezanih s Abeovom vladom.

Ako se sadašnji vladari ne povuku i ne dopuste mirni prelaz, Pentagon prijeti masovnim hapšenjima, protjerivanjima i vojnom upravom dok se ne uništi stari poredak.

Drugi događaj na vanrednom skupu G20 je bio poziv ministru diplomatiјe Irana da mu prisustvuje. To je bio još jedan udarac po cionistima, a predviđen je i susret Trampa s Ali Hamneijem. Američka vojska pokušava da se spoznaje s Rusijom, Turskom i Iranom da se uništi cionistička mafija koja hoće da upravlja svijetom iz velikog Izraela, koji bi se prostirao od Eufrata do Nila. Susret Trampa i Hamneija bi bio

158 <https://hr.wikipedia.org/wiki/G-20>

159 https://en.wikipedia.org/wiki/2019_G20_Osaka_summit

znak da je takav sporazum postignut. Problem koji još nije riješen je kako zamijeniti zapadnu cionističku vladavinu.

Kineski model, s opštim raspoznavanjem lica i orvelovskim socijalnim kreditnim rejtinzima, nije pravi početak. U tom smislu protestanti u Hongkongu su u pravu. Međutim, oni su naivni ili su načasni najamnici ako misle da SAD nude bolju mogućnost. Ne shvataju da su američki fašisti zlo, opasno po cijeli svijet. Nakon izbora predsjednika 2.000-te i događaja 11. septembra 2001. SAD su postale totalitarna država. U izborima sada ne odlučuju građani, već posebne snage koje se bore za suparničke mafijaške korporativne organizacije. One su osiromašile građane od početka 1970-ih, kada je ukinut zlatni standard. Novi sistem bi mogao biti zasnovan na praksama Singapura i skandinavskih zemalja, koje imaju spoj meritokratije i demokratije, zajedno sa srazmjerno slobodnim medijima. Rezultat je da najbolje žive i imaju zdravu prirodnu sredinu.

Pentagon prijeti masovnim hapšenjima.

Ako se sadašnji vladari ne povuku i ne dopuste mirni prelaz, Pentagon prijeti masovnim hapšenjima, protjerivanjima i vojnog upravom dok se ne uništi stari poredak. WDS je na vanrednom skupu G20 predložilo da svijetom upravlja odbor koji bi predstavljao 7 ili više regionala. Taj predlog se razmatra. Predloženi regioni su Amerika, Evropa (uključujući Rusiju), Kina, Indija, Afrika, Istočna Azija i muslimanski svijet. Odluke bi se donosile većinom glasova. Svaki region bi imao pravo veta, koje bi se primjenjivalo samo na njega.

Čiji je Arktik?

Nikolaj Patrušev, sekretar Savjeta bezbjednosti, drugi čovjek u hijerarhiji vlasti u Rusiji, je proveo Arktički forum. Na Arktiku je u toku tiki, bespōstedni rat za geopolitičko ovladavanje ovom oblasti i izvorima energije. SAD i Kina su ove godine objavile strateške dokumente o svojim planovima. Kina ističe ulaganja i saradnju, posebno s Rusijom, a SAD suzbijanje uticaja Kine i Rusije, koja prednjači u izgradnji vojne infrastrukture. SAD namjeravaju da uz pomoć svojih vazala ovladaju Arktikom. Rusija je odlučila da zbog topljenja leda počne korištenje enerenata.

Rusija je odlučila da zbog topljenja leda počne korištenje enerenata.

tokom cijele godine. Ona jača svoju arktičku vojnu i trgovačku flotu. Na Arktiku će postaviti 20 graničnih stanica do 2020. On I Kina postaje „arktička država“. je postao kritično žarište zbog prisutnosti vojnih snaga zemalja čiji se interesi prepliću u toj oblasti. Sjeverni pol postaje jedna od geostrateški najznačajnijih oblasti svijeta.

I Kina postaje „arktička država“. Bivši islandski predsjednik Olafur Grimson se založio za pokretanje novog svjetskog foruma „Arktički krug“ (Arctic Circle), u čijem bi radu, osim zemalja članica „Arktičkog vijeća“, odnosno SAD, Kanade, Danske, Finske, Norveške, Rusije, Švedske i Islanda, učestvovali i Kina, Indija i Singapur. Grimson smatra da bi uz naftne kompanije iz zemalja „Arktičkog vijeća“ pravo glasa i učešća u zajedničkim poduhvatima trebale imati i kompanije iz Azije. Tako je nastao „Arktički krug“, čiji je posljednji skup održan u maju 2019. u Šangaju.

Posljedice ubrzanogtopljenje leda će osjetiti cijeli svijet zbog podizanja nivoa mora i promjene klime. Zato i zemlje izvan polarne oblasti trebaju odlučivati o budućnosti sjevera. Potrebna je saradnja naroda koji žive na Arktiku i ostalih da bi se donijele pravovremene odluke. U forumu učestvuju državnici, naučnici i nevladine organizacije. Dosada je odluke o privrednom razvoju i prirodi te oblasti moglo donositi samo 8 zemalja Arktičkog vijeća. Kina je s ugovorom o slobodnoj trgovini i privrednoj suradnji s Islandom, kao i na zahtjev islandskog predsjednika postala nezaobilazan činilac, uz sva upozorenja i prijetnje iz SAD. Osnivanje „Arktičkog kruga“ je izazvalo zabrinutost zamalja „Arktičkog vijeća“ da on može dati veće pravo glasa Kini, Indiji, Singapuru i drugim zemljama. Pred ova dva tijela stoji zajednički zadatak zaštite osjetljivih ekosistema i načina života domorodaca. „Arktičko vijeće“, osnovano u Otavi 1996., ne može samo rješavati bezbjednosna i druga pitanja jer se na sjeveru otvorio novi front

Posljedice ubrzanogtopljenje leda će osjetiti cijeli svijet zbog podizanja nivoa mora i promjene klime.

suparništva velikih sila. Kina je 2018. objavila dokument o planovima za izgradnju Polarnog puta svile. On uključuje Rusiju i Island, koji joj je omogućio ulazak na međunarodne forume.

Zajednička istraživanja i razvoj će biti osnova strateškog partnerstva Kine i Rusije na Arktiku. Još prije 4 godine Evroazijski

ekonomski savez (EAES), pod vodstvom Rusije, i kineski projekt „Jedan pojas, jedan put“ su najavili međusobno povezivanje.

Rusija je na skupu „Arktik – Teritorija dijaloga“ u aprilu 2019. objavila svoj plan za razvoj Arktika. To je „Veliko evroazijsko partnerstvo“ u razvoju puteva, željeznica i novih gradova na Dalekom Istoku, ali i širenju nauke i civilizacije na prostorima koji su dugo bili zapušteni. Na tom skupu Rusija i Kina su potpisale prvi sporazum o naučnoj suradnji, uz osnivanje Kinesko-ruskog arktičkog istraživačkog centra u sklopu Polarnog puta svile. Kina je znatno ranije počela da ostvaruje svoju arktičku strategiju. Prvu istraživačku ekipu je poslala na Arktik 1999., a 2004. osnovala prvu arktičku istraživačku stanicu u Svalbardu u Norveškoj; 2011. je dobila mjesto stalnog promatrača u „Arktičkom vijeću“ i počela izgradnju ledolomaca. Ubrzo je nadmašila Kanadu i SAD, koje imaju 2 zastanjela broda te vrste. Sjeverni pomorski put je postao važan za Kinu, jer će skratiti vrijeme isporuke iz luke Dalian u Rotterdam za 10 dana. Brodovi iz nje za Evropu prolaze kroz gužvu u moreuzu Malaka i Sueckom kanalu. Ovaj pravac je i 5.000 nautičkih milja duži od Sjevernog morskog puta.

Rusija je na skupu „Arktik – Teritorija dijaloga“ u aprilu 2019. objavila svoj plan za razvoj Arktika.

BRIKS – savez protiv anglosaksonskog imperijalizma

U Braziliji (Brazil) je 13-14. novembra održan 11-ti godišnji skup grupe Brazil, Rusija, Indija, Kina, Južna Afrika (BRIKS). Putin je ponudio ruske tehnologije elektronskog upravljanja dokumentima, pretraživačima i antivirusnim programima, koji imaju najvišu informacionu sigurnost, i energetske projekte. Rusija ima najnaprednije tehnologije u oblasti nuklearne energetike. Činping je pozvao na promjenu sistema svjetskog upravljanja¹⁶⁰ i prekid protesta u Hongkongu. Siril Ramposa, predsjednik JAR, je govorio o izgledima stvaranja kontinentalne zone slobodne trgovine u Africi. Mada je prvenstveno udruženje za privrednu saradnju BRIKS je svojevrsna protivteža zapadnim vojnim i drugim savezima.

U Braziliji (Brazil) je 13-14. novembra održan 11-ti godišnji skup grupe Brazil, Rusija, Indija, Kina, Južna Afrika (BRIKS).

160 <https://tass.ru/politika/7123961>

Rusija ima najnaprednije tehnologije u oblasti nuklearne energetike.

Ovo udruženje je osnovano na predlog Rusije. Skraćenica BRIK se koristila do 2011., a s pristupanjem Južne Afrike (JAR) grupa se počela nazivati BRIKS¹⁶¹. Organizacija je osnovana u junu 2006., u sklopu ekonomskog foruma u Sankt Peter-

burgu (PEF). Predsjednici država su se prvi put sastali 9. jula 2008. u Japanu, u sklopu 34. skupa G8 i dogovorili se da skup u punom formatu održe u Jekaterinburgu 16. juna 2009. Od tada se redovno održavaju godišnji skupovi.

Članice BRIKS su velike zemlje koje se brzo razvijaju. Brazil je 2014. bio 8. ekonomija (po paritetnoj kupovnoj moći), drugi po prirodnim bogatstvima; Rusija 6. ekonomija, prva po prirodnim bogatstvima, jedna od dvije najveće nuklearne sile; Indija 3. ekonomija, druga po stanovništvu; Kina 1. ekonomija i prvi izvoznik („svjetska tvornica“), vlasnica najvećih deviznih rezervi, sa najbrojnijim stanovništvom; Južna Afrika 30. ekonomija, treća po prirodnim bogatstvima. Zemlje BRIKS su krupni članovi OUN, G20, Pokreta nesvrstanih i G77, a i regionalnih udruženja. Rusija je vodeća zemlja ZND, ODKB i EES, Kina je članica ŠOS i Azijско-pacifičke ekonomske saradnje, Brazil Zajednice nacija Južne Amerike, Zajedničkog tržišta Južne Amerike, Zajednice latinoameričkih i karipskih država; JAR Afričkog saveza i Južnoafričke razvojne zajednice, Indija Južnoazijskog udruženja za regionalni razvoj.

Na Drugom skupu vođa zemalja BRIK 2010. u Braziliji postavljena su pitanja prevladavanja posljedica krize i stvaranja novog finansijskog poretkta, posebno prava na veći uticaj u međunarodnim organizacijama kao što su Svjetska banka i MMF. Na Trećem skupu 13/14. aprila 2011. u Kini JAR je službeno uključena u sastav grupe. Zemlje BRIKS su još jednom pozvale na brzo pristupanje Rusije WTO i reformu OUN. Nakon skupa je potpi-

Zemlje su se dogovorile o ekonomskoj saradnji uz korištenje nacionalnih valuta.

sana deklaracija u kojoj su utvrđeni glavni pravci političkog djelovanja. Zemlje su se dogovorile o ekonomskoj saradnji uz korištenje nacionalnih valuta. U 2013. zemlje BRIKS su počele pripreme za pokretanje svog „alternativnog Interneta“ da bi se zaštiti od kiber špijunaže.

161 <https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%91%D0%A0%D0%98%D0%9A%D0%A1>
časopis za društvena/politička pitanja

Na Šestom skupu 2014. u Brazilu zemlje BRIKS su postigle Sporazum o osnivanju Nove razvojne banke i stvaranju valutnih rezervi zemalja članica. Kapital Razvojne banke je 100 milijardi dolara. Veličina doprinosa je bila predmet spora od 2012.

Usvojen je stav da on odgovara veličini ekonomije zemlje. To je uobičajeni pristup koji djeluje, na primjer, u Evroazijskom ekonomskom savezu, u kom je glavni davalac Rusija. U BRIKS glavni finansijski teret snosi Kina, koja ulaze 41 milijardu, po 18 Rusija, Brazil i Indija i 5 JAR. Stvaranje novih finansijskih ustanova BRIKS je rezultat saradnje, koja se razvija u više desetina oblasti. Rezervni fond BRIKS ima uloge slične MMF, pruža finansijsku pomoć članicama koje imaju problema s platnim bilansom, što je prijek problem u uslovima nepostojanosti svjetske ekonomije i naglog protoka kapitala iz razvijenih zemalja u nove ekonomije. Radi se o rađanju novog međunarodnog finansijskog sistema, slično onom koji je stvoren u Breton Vudsu 1944. i u velikoj mjeri djeluje i danas. Ugovor o stvaranju razvojne banke BRIKS (kao zamjena za Svjetsku banku) je potpisana u julu 2014. a u julu 2015. je stupio na snagu. Ministri finansija i centralni bankari zemalja BRIKS su 17. juna 2015. počeli savjetovanje o stvaranju međunarodnog finansijskog sistema sličnog SWIFT-u. U martu 2019. najavljen je stvaranje vlastitog platnog sistema BRIKS Pay, koji će djelovati u 5 zemalja-članica. Rusija ima najviše koristi od stvaranja finansijskih ustanova BRIKS radi jačanja neprijateljske politike SAD i EU prema njoj.

Stručnjaci predviđaju da će Kina i Indija biti najveći isporučioci proizvedene robe i usluga. BRIKS je po BDP 2019. nadmašio G-7 za 12 %. SAD i G7 gube položaj vodeće zemlje i ekonomski grupacije svijeta. Još prije završetka hladnog rata 1991. vlade zemalja BRIK su pokrenule ekonomske i političke reforme. Da bi bile konkurentne na svjetskom tržištu ubrzano su razvijale obrazovanje, nauku i domaće poduzetništvo. Istina, Rusija je 1990-ih propadala uslijed prelaska sa državnog socijalizma na oligarhiski kapitalizam, uništavanja privrede i pljačke zemlje. Indija ima najveće mogućnosti rasta, jer ima mlado stanovništvo. Po svojim mogućnostima Brazil, Rusija, Indija i Kina do 2050. mogu postati 4 najveće ekonomije svijeta. Ove zemlje zauzimaju 38,5 miliona km² (26 % kopna), imaju 3,150 milijardi ljudi (42 % stanovništva) i stvaraju 27 % BDP svijeta. Iako BRIKS nije politički

U 2013. zemlje BRIKS su počele pripreme za pokretanje svog "alternativnog Interneta" da bi se zaštitile od kiber špijunaže.

Stručnjaci predviđaju da će Kina i Indija biti najveći isporučioci proizvedene robe i usluga.

savez kao EU ili zvanični trgovački savez kao ASEAN, zemlje-članice jačaju svoju političku saradnju prvenstveno radi uticaja na SAD u glavnim trgovinskim sporazumima.

BRIKS je po BDP 2019. nadmašio G-7 za 12 %. SAD i G7 gube položaj vodeće zemlje i ekonomske grupacije svijeta.

Dok su zapadni savezi (NATO, ES), koji su polagali pravo da upravljaju svijetom i Evropom, u sve većim problemima, BRIKS je postao savez koji uspješno gradi višepolarni svijet. Njegove finansijske ustanove rade uporedo, pa i

nasuprot sličnim glavnim ustanovama „zapadnocentričnog“ svjetskog sistema kao što su MMF i Svjetska banka. Zemlje BRIKS rade na dedolarizaciji svjetske trgovine. Unapređenje obračuna u nacionalnim valutama je jedan od zadataka koji stoji pred njima. BRIKS je činilac postojanosti ne samo u svjetskoj politici, već i privredi¹⁶². Zalaže se za otvorena tržišta, protiv bilo kakvog protekcionizma. Njegova uloga stalno raste. Putin je pozvao zemlje-članice da preuzmu vodstvo u OUN.

Latinska Amerika i cionistička “demokratija”

U Venecueli se stanje smiruje. Ona je uz pomoć Rusije uspjela, bez oružanih sukoba, ugušiti pokušaj obojene revolucije. Uz Izrael, koji je bio glavni začetnik pokušaja državnog prevrata, i Brazil je učestvovao u njemu. Oni su htjeli da na vlast dovedu masona i narko-mafijaša Guaida. Ovo je prvi uspješan slučaj primjene ruske strategije kontrahibridnog rata, koji ima svjetski značaj. Veliku ulogu su odigrale ruske obavještajne službe (GRU, SVR i FSB).

U Boliviji je izvršen državni prevrat (navodno zbog krađe glasova na izboru predsjednika), po scenariju „obojene revolucije“ ranije razigranom u desetinama zemalja.

U Boliviji je izvršen državni prevrat (navodno zbog krađe glasova na izboru predsjednika), po scenariju „obojene revolucije“ ranije razigranom u desetinama zemalja. Ključnu ulogu su odigrale vojska i policija, koje su prešle na

stranu opozicije, podržane od niza zapadnih zemalja. Teri Mejsan tvrdi da su u prevratu veliku ulogu, u službi Londona, imale ustaše, koje su se u Boliviji naselile poslije poraza fašista u Drugom svjetskom ratu.

162 <https://rg.ru/2019/11/15/vladimir-putin-podvel-itogi-raboty-sammita-briks.html>
časopis za društvena/politička pitanja

Bolivija je bogata litijumom (do 70 % svjetskih zaliha), koji se koristi u industriji. Životni standard siromašnih građana je porastao trostruko za vladavine Moralesa, ali presudili su jači. Ova zemlja se kreće ka građanskom ratu. Vojnici i policajci pucaju u gomilu, a ona ih linčuje. Od zemalja Latinske Amerike protiv prevrata su Kuba, Meksiko, koji je dao politički azil svrgnutom predsjedniku Evu Moralesu, Nikaragva, Venecuela i Argentina. Društveno-ekonomski problemi u zemljama Latinske Amerike omogućavaju SAD i drugim državama da se srazmjerno lako miješaju u njihove poslove. Bezvlašće u Boliviji podsjeća na Libiju.

Trgovački rat je front za obnovu svjetske valute.

Svjetski finansijski sistem u ruinama

Trgovački rat je front za obnovu svjetske valute. Tramp je pozvao glavne direktore JPMorgan Chase Bank, Bank of America, Citigroup i druge da podrže njegov stav o trgovačkom ratu. Odustajanje JPMorgan Chase od svih dugova po kreditnim karticama u Kanadi, urušavanje Deutsche Bank, razobličavanje prevara General Electric, devalvacija juana i dolar sa zlatnom podlogom su dio tekućih trgovina za novi sistem. Međutim, ma koliko Tramp bjesnio brojke govore da će novi sistem oduzeti vlast od SAD.

Tramp je pokušao da zauzme Grenland i njegova bogatstva, da naplaćuje od saveznika sve troškove vojnih baza SAD, plus 50 %, i uvede carine na sve kinesko. Sve to se dešava radi nadolazećeg stečaja. Vojnici se pripremaju za velike promjene postavljajući armiju u zajedničko rukovodstvo vojske, dok vojno-pomorska flota preuzima vlast nad raznim obavještajnim službama. Vršilac dužnosti direktora Nacionalnih obavještajnih službi vice-admiral Džozef Megvajer je odan Trampu. On je stupio na dužnost poslije uklanjanja ne samo bivšeg senatora duboke države Dena Koutsu, već i njegovog zamjenika i bivšeg direktora CIA Džona Brenana, kao i Suzan Gordon¹⁶³. Vojna vlada SAD je de facto objavila rat jevrejskoj mafiji na njen najtužniji dan. Dokumenti u vezi s Epštajnom su otvo-

Dokumenti u vezi s Epštajnom su otvoreni 9. avgusta, a on je ubijen sutradan da bi se ubrzala istraga drugih.

¹⁶³ Susan M. Gordon, glavni zamjenik direktora Nacionalne obavještajne službe 5. septembra 2017 - 15. avgusta 2019. Od 1. januara 2015. bila je zamjenica direktora Nacionalne geoprostorno-obavještajne agencije (NGA). Prije toga je bila direktor

reni 9. avgusta, a on je ubijen sutradan da bi se ubrzala istraga drugih. Rušenje Solomonovog hrama (prvog 586. prije Hrista, drugog 70-te), izgon Jevreja (iz Engleske 1290. i iz Španije 1492.) i sada ukidanje cionizma - sve to se dešava istog dana - 9. avgusta.

Vojska namjerava da iskorijeni ucjenjivačke operacije Mosada na Zapadu i cionističkih parazita, AIPAC i cijele izraelske pete kolone.

U ovoj rundi pobjede nad satanistima i cionistima Epštajn je umro na jevrejski dan žalosti. Vojska namjerava da iskorijeni ucjenjivačke operacije Mosada na Zapadu i cionističkih parazita, AIPAC i cijele izraelske pete kolone.

Sutradan, 10. avgusta je slavljen 70 godina Ministarstva odbrane SAD, koje je „snabdjelo“ ostrvo Epštajna višespektralnim satelitima radi praćenja pedofilije i drugih prestupa. Članice Predstavničkog doma u Kongresu Ilhan Omar¹⁶⁴ i Rašida Tlaib¹⁶⁵ su protivnici politike koju provodi Netanjahu. Tramp je razotkrio Izrael kao državu ugnjetavanja i slomio dvostranačku podršku, pojačavajući BDS¹⁶⁶ (Boycott, Divestment and Sanctions) - Bojkot, oduzimanje i sankcije, pokret za bojkot Izraela dok ispuni svoje obaveze prema međunarodnom pravu (povlačenje sa zauzetih prostora, uklanjanje pregrada na Zapadnoj obali, jednakost građana i povratak protjeranih Palestinaca). Izjava Trampa da su i Dingping i predsjednik FRS Džerom Pauel¹⁶⁷ „neprijatelji“ ukaže da stečaj SAD vodi odgovoru ne samo cionista, već i Kine. Međutim, stvarni problem je složeniji.

To je jasno dao na znanje guverner Banke Engleske Mark

Trgovinski spor SAD s Kinom je uzdrmao svjetsku privredu i finansijska tržišta.

Karni. Po njemu, postoje duboki nedostaci u međunarodnom valutno-finansijskom sistemu (IMFS), uveliko radi destabilizujuće asimetrije u njegovoj osnovi. To je US-dolar, na koji dolazi

10-15 % svjetske trgovine i BDP, dok služi kao valutno sidro u zemljama koje daju oko 70 % svjetske trgovine i BDP. Tržišta u razvoju (EME), koja su u velikoj mjeri isključena iz upravljanja

Centra za informacijske operacije i viša savjetnica za cyber-direktora CIA, u kojoj je radila više od 25 godina.

164 Ilhan Omar (1982), član Demokratske stranke i član Predstavničkog doma Kongresa SAD iz Minesote od 3. januara 2019. Porijeklom iz Somalije, ona je, zajedno sa Rašidom Tlaib, jedna od prve dvije muslimanke u Kongresu SAD. Omar oštro osuđuje politiku Izraela.

165 Rashida Tlaib (1976), član Demokratskih socijalista Amerike (DSA) i član Predstavničkog doma Kongresa SAD iz Mičigena od 3. januara 2019. Porijeklom je iz Palestine.

166 https://en.wikipedia.org/wiki/Boycott,_Divestment_and_Sanctions

167 Jerome Powell (1953), republikanac, predsjednik Federalnih rezervi (FRS - FED) od 5. februara 2018.

IMFS, daju 60 % svjetskog BDP, a do 2030. će davati 75 %. Njihovo isključenje iz nadzora nad finansijskim sistemom usporava rast 5/6 svjetske ekonomije. Karni ukazuje i na dejstvujući režim niskih kamatnih stopa primjećujući da su se one ranije u pravilu podudarale s događajima kao što su ratovi, finansijske krize i novčani lomovi. On poziva da se zaustavi zanemarivanje IMFS i izgradi sistem koji odgovara višepolarnoj ekonomiji koja nastaje.

SAD su uvele visoke carine na praktično sve proizvode koje uvoze iz Kine.

Istovremeno s Karnijevim uvidom pojavilo se saopštenje Ministarstva finansija SAD u kom poziva da se razmotri da li neke zemlje zloupotrebljavaju devizni kurs svoje valute i US-dolara da spriječe uspješno prilagođavanje platnog bilansa ili da steknu nepravedne konkurenčijske prednosti u međunarodnoj trgovini. Državni sekretar Mnuchin¹⁶⁸ tvrdi da Kina zloupotrebljava valutni kurs, a Tramp da su SAD glupo izgubile trilione dolara u njenu korist tokom mnogih godina. Trgovinski spor SAD s Kinom je uzdrmao svjetsku privredu i finansijska tržišta. SAD su uvele visoke carine na praktično sve proizvode koje uvoze iz Kine. Pregovori o trgovinskom sporazumu ne daju željene rezultate¹⁶⁹. Tramp smatra da Kina nije neophodna SAD i da bi bilo mnogo bolje bez nje, a da dolar kakav je sada nije dobar za ekonomiju SAD. Postavlja i pitanje zašto SAD plaćaju mnogo veće kamate nego Njemačka i neke druge zemlje.

Karni predlaže da se dolar zamjeni balansom, kriptovalutom, kojom vladaju njegovi bivši šefovi kabale. Kriptovalute (virtuelne ili digitalne valute) postoje samo online; njih nije izdala niti nadzire središnja banka. Njima se plaća na internetu, ali formalno nisu novac¹⁷⁰, djeluju kao elektronski zapisi o određenim vrijednostima pohranjenim u elektronskim novčanicima na internet stranicama koje pružaju takvu uslugu. Bitkoin je najpoznatija kriptovaluta, širom svijeta prihvaćena za internetska plaćanja. **Vrijednost kriptovaluta se znatno mijenja.** Stvarno rješenje je da SAD puste novu valutu odvojenu od dolara, koji više nije američki.

Finansijski sistem kojim vladaju cionisti je sve nepostojaniji i može u svakom trenutku pući.

168 Steven Mnuchin (1962), republikanac, državni sekretar za finansije od 13. februara 2017., ranije menadžer hedge-fondova i ulagač; 17 godina, do 2002. radio u Goldman Sachsu. Kao ministar finansija zalagao se za smanjenje poreskih stopa korporacija.

169 <https://www.blic.rs/vesti/svet/tramp-ce-sa-zadovoljstvom-uvesti-dodatne-carine-kini/9jt2fmt>

170 <https://www.stedopis.hr/sto-je-kriptovaluta/>

Finansijski sistem kojim vladaju cionisti je sve nepostojaniji i može u svakom trenutku pući. Berza, tržište fondova i dalje baca izazov finansijskoj gravitaciji i raste čak i kada fondovi nastavljaju da je napuštaju. To je postalo moguće zato što

Ogromni berzanski mjehur i drugi događaji na finansijskim tržištima ukazuju na novi slom.

korporacije koriste novac centralnih banaka od kog je većina kupljena po negativnim kamatnim stopama za otkup vlastitih dionica. Drugim rečima, oko 700 članova hazarske mafije vlada

zapadnim centralnim bankama. Oni štampaju lažni novac, kojim se sami zadužuju da bi mogli kupovati korporacije koje još nisu njihove. Međutim, stvarna ekonomija pokazuje brojne znake kolapsa. Uzrok nemira i sukoba u mnogim zemljama je neizvjesnost na samom vrhu svjetske vlasti. Predsjednik Federalne rezervne banke Sent Luisa Džeјms Bulard¹⁷¹ nagovještava smjenu režima u FRS – prenos donošenja odluka od Odbora na vještački intelekt. Slom postojećeg i nastajanje novog finansijskog sistema se očekuje 2020-te. Svjetska ekonomija¹⁷² je okvir privrede svake pojedine zemlje. Veliki budžetski i trgovinski manjak SAD izazivaju sumnju u dugoročnu postojanost njihovih finansija. To uzrokuje povećanje njihovih financijskih troškova, što stvara još veće manjkove.

Ogromni berzanski mjehur i drugi događaji na finansijskim tržištima ukazuju na novi slom¹⁷³. Cijene akcija mogu pasti za 90% i više. Zapadni sistem dužničkog rastva je doveo do toga da vrh od 1% ljudi posjeduje 53,2% svih dionica i fondova, a sa sljedećih 9% upravlja sa 93,2%, dok preostalih 90% samo sa 6,8%. Istovremeno tih 90% ljudi vraća 72,4% svih dugova.

Od januara do oktobra 2019. u obveznice je u cijelom svijetu uloženo 339 milijardi dolara, 208 milijardi je povučeno iz di-

Nagli, veliki pad kreditnih rejtinga je posljednji jasan znak da je neizbjegjan slom finansijskog sistema.

onica, a tržište akcija i dalje nadmašuje najveće vrijednosti. To je povezano s tim što su od 2009. institucionalni ulagači i domaćinstva povukli 1,9 triliona dolara s tržišta dionica, a korporacije, koristeći novce privatne centralne banke, kupile 3,6 triliona dolara vlastitih dionica. Osim toga, 97% registrovanih kompanija ne koristi opšteprijhvaćena računovodstvena načela (GAAP)

¹⁷¹ James Bullard, predsjednik FRB Sent Luisa od 2008, jedan od najuticajnijih ekonoma u svijetu.

¹⁷² <https://www.myaccountingcourse.com/accounting-dictionary/global-economy>

¹⁷³ <http://www.divinecosmosunion.net/t5099-topic>

pri objavljivanju svoje dobiti, već vode vlastito računovodstvo. Coca-cola je u mnogo lošijem stanju nego prije 8 godina, ali cijena njenih dionica se gotovo udvostručila u tom razdoblju. Porodice koje su vlasnici zapadnih i japanske centralne banke štampaju novac i prebacuju ga u svoje korporacije, isisavajući životnu snagu 90% stanovništva svijeta.

Poznati investitor Džim Rodžers predviđa da će se sadašnji finansijski sistem urušiti u naredne 2-3 godine, a Savjet FRS nestati.

Jedan od vjerovatnih okidača bi mogao biti slom Njemačke banke, koja je objavila gubitak od 832 miliona evra u trećem tromjesečju. Pad cijena njenih dionica je porazno sličan banci Lehman Brothers neposredno uoči njenog pada. Slom Njemačke banke će dovesti do pada Evropske centralne banke (ECB) i stečaja ES (EU). To će se vjerovatno desiti 2020-te. Najveće ekonomije povećavaju dug brže od rasta njihovog BDP¹⁷⁴. Svjetski dug, javni i privatni, je, po podacima MMF, dostigao 188 triliona dolara, što je oko 230 % svjetskog BDP. Takva praksa je neodrživa na duže vrijeme.

Nagli, veliki pad kreditnih rejtinga je posljednji jasan znak da je neizbjegjan slom finansijskog sistema. Nastavljaju se pregovori o novom u kojima učestvuju MMF, Švajcarci, londonski Siti. Englezi vrše pritisak za osnivanje meritokratske agencije za planiranje, koja bi to nadgledala, a vatikanski nadzornici starog sistema traže da to i dalje radi MMF. Uskoro će biti razrađen sporazum koji će dati uloge objema stranama. To treba da odbore Kinezi i ostali Azijci. Kinezi održavaju posebni skup da bi razmotrili to pitanje.

Poznati investitor Džim Rodžers¹⁷⁵ predviđa da će se sadašnji finansijski sistem urušiti u naredne 2-3 godine, a Savjet FRS nestati. On tvrdi da se ekonomski moć seli iz finansijskih središta (njujorški Wall Street i londonski City) u proizvođače stvarnih dobara (poljoprivreda, rudarstvo, metalurgija, energetika, elektronska industrija). Kao i većina starih finansista zna da je sadašnji sistem, zasnovan na ulijevanju novca u zombi-korporacije, osuđen

Bank of America napominje da su finansijski aktivi SAD pet puta veći od BDP.

¹⁷⁴ <https://www.standard.rs/2019/11/19/finansijski-globalizam-i-projekat-duznickog-ropstva/>

¹⁷⁵ Jim Rogers (1942), predsjednik kompanije Beeland Interests, Inc.; sa Sorošem osnivač Quantum fonda 1973.; američki preduzetnik i financijski komentator od 2007. nastanjen u Singapuru, jer smatra da je vrijeme za ulaganja u azijska tržišta. Objavio je više knjiga.

na propast. Bank of America napominje da su finansijski aktivi SAD pet puta veći od BDP. Njihova vrijednost treba da padne za 80 % da bi odgovarala stvarnoj ekonomiji.

Svijet u vrtlogu krize

Trampove pristalice napadaju britansku kraljevsku porodicu.

Sve osamljeniji Tramp napada u svim pravcima, napetost u svijetu ključa¹⁷⁶. Izgleda da pokušava da dobije podršku vojske za rat protiv

Danske i Meksika u pokušaju da otme njihovu imovinu radi finansiranja korporativne vlade SAD. I protiv Kine se vodi velika kampanja finansijske sabotaže, što pokazuje stečaj po obligacija- ma u USdolarima kompanije sa sataninskim prihodom od 66,6 milijardi dolara. U međuvremenu, Trampove pristalice napada- ju britansku kraljevsku porodicu. On je ES već nazvao neprijate- ljem. Sve ovo je povezano s tim što vlada SAD još nema jasan put za isplate u utvrđenom roku do 31. januara 2020. I Bregxit je sada predviđen za taj dan!

SAD su rasporedile 3 grupe nosača aviona oko Meksika, jer se američka vojska priprema da napadne meksičke narkokar- tele, koje Mosad može naoružati i obučiti. Mada su neki od čla- nova narkokartela prošli pripremu u Mosadu, rat s Meksikom je zapravo krađa meksičke naftе, srebra i drugih dobara za finan- siranje korporacije SAD. Zato su vojnici javno podržali pred- jednika Obradora¹⁷⁷. Glavno bezbjednosno pitanje za Dansku je Grenland, jer se između SAD i drugih velikih sila u Arktiku razgorijava borba za vlast. Tramp je otkazao državnu posjetu Danskoj predviđenu za avgust, a predsjednicu vlade Mete Fre-

Stanje u Hongkongu je davno pla- nirano do detalja, proteste plaćaju odozgo.

deriksen¹⁷⁸ nazvao "neprijatnom" nakon što je odbila da proda Grenland Americi. Ovo se dešavalo nakon što su posebne jedinice SAD uspostavile nacističku vlast u Brazilu i zaposjele

ležišta litijuma u Boliviji. Trampova vlada pokušava da američ- ki kontinent pretvoriti u tvrđavu. Ali, na putu mu stoje Kanada

176 <http://www.divinecosmosunion.net/t5145-topic>

177 Andres Manuel Lopez Obrador (1953), predsjednik Meksika od 1. decembra 2018.; politolog, odlučan protivnik neoliberalizma, koji smatra katastrofalnim za Meksiko. Zalaže se za ravnopravnost u međunarodnim odnosima.

178 Mette Frederiksen (1977), predsjednik vlade Danske od 27. juna 2019; predsjednik Socijaldemokratske partije od juna 2015. Bila ministar za zapošljavanje od 2011. i pravde od 2014.

(Britanska Imperija), Danska (ES) i Meksiko (uz podršku Rusije i Vatikana).

Ima procjena da će se ekonomija i finansijski sistem Kine uskoro urušiti. KP će nastojati da ih očuva što je moguće duže. Vlada više ne može podržavati dug veći od 40 (možda i blizu 50) triliona dolara, koji je stvorila. Sve to je neograničeni računarski kredit. Dosta od toga je iskorišteno za izgradnju velikih infrastrukturnih projekata, među njima praznih gradova s pustim trgovačkim centrima. Za 3 mjeseca je bankrotiralo 5 banaka, i vlada ih je morala uzeti pod svoj nadzor. Oko 500 banaka ima ozbiljne probleme i očekuje slom. To je oko 15 % finansijskih ustanova u Kini. Tewoo Group sa 66,6 milijardi dolara treba da objavi stečaj po obligaciji od 500 milijardi. Moguće je da su Kinezi izabrali baš ovu kompaniju i ovaj broj da bi prijetili sabotažom zapadnog finansijskog sistema odustajući od svih zajmova u dolarima. Stanje u Hongkongu je davno planirano do detalja, proteste plaćaju odozgo. Sporni zakon je stvoren kao dimna zavjesa da bi ljudi uvukli u proteste, iza kojih se krije mnogo više.

Sporni zakon je stvoren kao dimna zavjesa da bi ljudi uvukli u proteste, iza kojih se krije mnogo više.

Istovremeno u Njujorku će se zatvoriti banka JPMorgan Chase. Njen najmanji problem će biti više od 22.000 radnika, koji će ostati bez posla. Veći problem je što će to izazvati domino-efekt, jer je povezana s Bankom Njemačke. Ona će dovesti ES u ozbiljnu krizu, zato što će se i sama zatvoriti. Problemi u JPMorgan mogu biti povezani s novostima da su podaci o plasmanu dionica saudijske kompanije Aramco precijenjeni za 44 milijarde dolara, jer porobljeni Saudijski nisu mogli prikriti svoj neuspjeh zbog stranih bojkota. Čak i Kuvajt i Ujedinjeni Arapski Emirati nerado ulažu i Aramco. Pad JPMorgan Chase i naftnog dolara bi bio i pad dinastijā Rokfeler i Buš. To može biti jedan od razloga zašto je u toku borba za distanciranje zapadne vojske od britanske kraljevske porodice. Napad na nju može biti povezan i s poslovima koje zaključuju s Rusijom, Kinom, Iranom i drugim zemljama da bi izbjegli nadzor SAD nad svjetskim finansijskim sistemom. Britanija uvezuje ruske platne sisteme u svoju bankarsku mrežu, a još 6 evropskih zemalja su se saglasile da zaobiđu američke sankcije Iranu.

U Njujorku će se zatvoriti banka JPMorgan Chase.

Izgleda da je napad nožem na Londonskom mostu 29. novembra, u kom su ubijena 2 i ranjeno više ljudi¹⁷⁹, neuspješno odvlačenja pažnje kraljevske porodice od toga što vodeći vojnici

Nevezano sa sudbinom engleske kraljevske porodice, stalno se javljaju novi znaci da se stari poredak na Zapadu ruši.

Britanije, SAD, NATO, Francuske i Njemačke ne prihvataju Endrja. Oni mogu natjerati kraljicu da mu oduzme na samo kraljevska, već i vojna zvanja. Moguće je da je i kraljević Čarls¹⁸⁰ desetinama godina dobijao "dostave" od ped-

ofila Džimija Sevila¹⁸¹, kao i Endrju od Epštajna. Zato britanski vojnici optužuju Endrja da je pomagao Epštajnu u operacijama pedofilskih ucjena u korist Izraela. I Čarls se široko smatra otovnim. Postoji snažan podsticaj da kraljević Hari, kom on nije otac, naslijedi presto. To bi od 1066. bio prvi kralj Harold, koji nije iz roda Viljema Osvajača.

Nevezano sa sudbinom engleske kraljevske porodice, stalno se javljaju novi znaci da se stari poredak na Zapadu ruši. Makron je javno rekao da neprijatelji NATO nisu Rusija ili Kina. Turska je odbila da podrži plan NATO za odbranu zemalja Baltika od Rusije. Bivši saveznik SAD Pakistan, zanemarujući njihov pritisak, nastavlja da gradi naftovod koji će omogućiti Iranu da naftu izvozi kopnom. Bivše sovjetske republike jačaju svoj vojni savez (ODKB).

Te se promjene podudaraju s tajnjom kampanjom protiv satanista. Papa Francisk istražuje učešće bivšeg vođe jezuita Petera Hansa Kolvenbaha u napadu na Fukušimu, o kom je dobio nove dokaze prilikom posjete Japanu. Bivši predsjednik vlade Japana Jasuhiro Nakasone je umro u zatvoru u Gvantanamu na

Makron je javno rekao da neprijatelji NATO nisu Rusija ili Kina.

kon saslušanja o svom učešću u napadu na Fukušimu. Nuklearno oružje, iskorišteno u napadu, je čuvano na njegovoj zemlji. On je za učešće

u napadu optužio Kolvenbaha i Netanijahua. Japanski mediji su objavili da je Nakasone umro sutradan nakon što je papa napustio Japan, ali ni u jednom saopštenju nije naveden uzrok smrti,

179 <https://leozagami.com/>

180 Charles Philip Arthur George (1948), britanski krunski princ i prestolonasljednik trona UK i tronova 15 ostalih kraljevina Komonvelta; kao britanski prijestolonasljednik nosi titulu Princa Velsa (*Prince of Wales*) i titulu vojvode Rothesaya (tradicionalnu škotsku prijestolonasljedničku titulu); najstariji sin kraljice Elizabete Druge i princa Filipa. Član dinastije Vindzor.

181 Jimmy Savile (1926-2011), britanski novinar, protiv kog su podignute stotine optužbi za polno zlostavljanje. Poznat i kao dobrotvor, koji je pomagao bolnice i druge slične ustanove.

kao što je uobičajeno. Nakasone je imao 101 godinu. Ovi koraci pape mogu biti razlog što ga je napao samoproglašeni vrhovni satanista Leo Zagami¹⁸². On je učestvovao u napadu na Fukušimu i boji se da istraga ide prema njemu nakon što su Nakasone i Netanijahu priznali svoje učešće. Mnogi ljudi na najvišoj vlasti su satanisti.

SAD nastoje da umanje istorijsku ulogu Rusije i zemalja ZND-a kao jamca postojanosti u Evroaziji, da unište pamćenje stanovnika tih država i svjetski sistem bezbjednosti

Skup NATO u Londonu nije prošao bez skandala. Tramp ga je napustio ranije zato što se Trudo, zajedno sa Borisom Džonsonom i Makronom, ismijavao nad njim. Kanada je, kao i Australijski Novi Zelad, i danas britanska kolonija.

Njemačka je protjerala 2 ruska diplomata, navodno radi učešća u ubistvu gruzijskog teroriste. Stvarni razlog je gasovod Sjeverni tok 2.

Nova trka u naoružanju i ratna opasnost

SAD nastoje da umanje istorijsku ulogu Rusije i zemalja ZND-a kao jamca postojanosti u Evroaziji, da unište pamćenje stanovnika tih država i svjetski sistem bezbjednosti¹⁸³. Svojom politikom su dovele svijet na ivicu nove trke u naoružanju. Nastoje da omalovaže odlučujuću ulogu SSSR-a u pobjedi nad fašizmom krivotvorenjem istorije i uništavanjem spomenika ratnim herojima, da ograniče uticaj drugih zemalja na svjetska kretanja i želju za provođenjem usaglašene, mirne unutrašnje i vanjske politike.

SAD hoće da vladaju kiber-prostorom diktirajući pravila drugim zemljama. Zato im je potreban internet u sadašnjem obliku. Nastoje da spriječe uspostavljanje nacionalnog suvereniteta u kiber-prostoru. Takozvane autoritarne države, u koje su svrstale Rusiju, Kinu, Iran, Sjevernu Koreju i nekoliko drugih, ometaju da preuzmu nadzor nad nacionalnim dijelovima interneta. Strateški cilj SAD je vladavina na načelima digitalnog neokolonijalizma, a metoda je podjela zemalja na saveznike, za-

SAD hoće da vladaju kiber-prostorom diktirajući pravila drugim zemljama

¹⁸² Leo Zagami (), redovni saradnik Infowars, pisac knjige Confessions of Illuminati Volume 5: Pad zapada i porast satanizma u našem društvu; Confessions of Illuminati Vol. 6.66: Doba kibernetiske satane, umjetne inteligencije i robotike.

¹⁸³ https://www.kommersant.ru/doc/4164953?from=main_5&fbclid=IwAR3DUL71Kwrutofy9SfImWoUQuN1Hu4qbv0xhSMXyZR74OvykIRVJUiEOA

pravo vazale, i protivnike, protiv kojih je, po njihovom mišljenju, dopušteno boriti se svim sredstvima.

Već sada nekoliko zemalja jedna drugoj mogu nanijeti stratešku štetu samo pomoću kiberoružja, a da druga ne koriste.

Već sada nekoliko zemalja jedna drugoj mogu nanijeti stratešku štetu samo pomoću kiberoružja, a da druga ne koriste. Rusija je prije 15 godina predlagala SAD da se dogovore o uređenju ove oblasti, ali oni su smatrali da mogu sačuvati nadmoć u njoj i odbili su predlog. Kiberoružje može postati i oružje siromašnih, što je posebno opasno kada se nađe u rukama terorista. Stanje je danas u potpunosti van kontrole. U svim zemljama, ne samo u Kini, u toku je nacionalizacija interneta. I Rusija uvodi svoj Runet. Ona će umjesto Wikipedije napraviti svoju elektronsku verziju ruske enciklopedije, za šta će joj trebati nekoliko godina.

Opasnost izbjivanja novog velikog rata je vrlo visoka, znatno viša nego prije 40 godina¹⁸⁴, u vrijeme detanta. Zapad gubi vojnu nadmoć, koja je skoro 5 vijekova bila osnova njegove političke, ekonomске i kulturne vladavine. Jamac mira i postojanosti u svijetu postaje Rusija. Intelektualna i moralna bijeda današnjih zapadnih elita i njihova razdraženost dejstvima Moskve može dovesti do velikog rata. Nova oružja, kiberoružje, dronovi, koji mogu nositi nuklearne i druge bombe tu opasnost čine vrlo visokom. SAD neposredno podrivaju međunarodnu bezbjednost¹⁸⁵. Uprkos nastojanjima Rusije da se očuva nadzor nad naoružanjem, SAD su jednostrano izašle iz Sporazuma o reketama srednjeg i kratkog dometa, a uskoro se može očekivati i iz Sporazuma o strateškom ofanzivnom naoružanju (START-3), koji ističe u februaru 2021. Putin je izrazio spremnost Rusije da još do kraja 2019. godine taj sporazum produži bez ikakvih uslova.

Opasnost izbjivanja novog velikog rata je vrlo visoka, znatno viša nego prije 40 godina, u vrijeme detanta.

Rusija je 1990-ih htjela da postane dio Zajednice nezavisnih država, ali kada su je podlo izigrali preživljavalala je, zatim se podigla s koljena i danas je ponovo velika vojno-politička, mada ne i ekonomска sila. Stvorila je vojni paritet sa Zapadom, ali ne i informacioni. Još nema jasno određenu unutrašnju i vanjsku političku strategiju.

¹⁸⁴ <https://globalaffairs.ru/pubcol/Novoi-missiei-Rossii-mozhet-stat-zaschita-vsegomira-2022>

¹⁸⁵ <https://rs-lat.sputniknews.com/rusija/201911151121177798-nariskin-sad-direktно-podrjavu-medjunarodnu-bezbednost/>

ju; mora znati kakvo društvo hoće i u kakvom okruženju. Ona to mora imati da bi postala središte okupljanja slovenskih, pravoslavnih i drugih evroazijskih naroda i zemalja.

Rusija učvršćuje svoj položaj u Istočnoj i Srednjoj Evropi.

SRBI IZMEĐU ZAPADA I ISTOKA

Rusija učvršćuje svoj položaj u Istočnoj i Srednjoj Evropi. Dmitrij Medvedev je učestvovao u proslavi 75-godišnjice oslobođenja Beograda 20. oktobra 1944., u kom je, zajedno sa oko 3.000 srpskih, poginulo i blizu hiljadu vojnika Crvene Armije. Prisustvovao je vojnoj vježbi na aerodromu u Batajnici „Sloboda 2019“ i poručio Srbiji da može računati na podršku Rusije¹⁸⁶.

U Beogradu je 24. oktobra predstavljen prevod knjige Igora Panarina „Hibridni rat. Teorija i praksa“¹⁸⁷, koja je u Rusiji objavljena 2017. U knjizi su posebno obrađeni terorizam, obojene revolucije, sajber i medijske operacije. Panarin je istakao da su na udaru hibridnog rata Zapada protiv Rusije i Srbije na prvom mjestu slovenstvo i pravoslavlje, koje ih povezuju. Skrenuo je pažnju i na to da je Rusija u Venecueli prvi put uspješno primijenila koncept odbrane od hibridnog napada. Isti dan u Srbiji su počele srpsko-ruske vojne vježbe Slovenski štit, na kojima je nekoliko diviziona S-400 za samo 3 minute uništilo 14 aviona mogućeg napadača. Rusko-srpska saradnja - vojna, ekonomski i druga, daje veliki doprinos uspostavljanju postojanosti na Balkanu i širem prostoru Jugoistočne Evrope. Politika je 27. oktobra objavila razgovor s Panarinom pod nazivom „Beograd idealan za ‘Novu Jaltu’“. Kao domaćin novog skupa glavnih državnika svijeta (Putin, Tramp, Đinping) pominjani su i Beč i Ljubljana, ali u Beogradu su Bil Klinton, Madlen Olbrajt i Vesli Klark izvršili velike ratne zločine. Grad je rušen, ubijeni su i ranjeni mnogi nedužni ljudi, a i u bombardovanju kineske ambasade su poginula 3 čovjeka. Beograd je grad u kom bi trebalo početi uspostavljanje novih, zdravijih odnosa Istoka i Zapad.

Za Srbiju, okruženu zemljama NATO, ključni značaj ima upravljanje tokovima infor-

Panarin je istakao da su na udaru hibridnog rata Zapada protiv Rusije i Srbije na prvom mjestu slovenstvo i pravoslavlje, koje ih povezuju.

¹⁸⁶ <http://www.rts.rs/page/stories/ci/story/1/politika/3704375/medvedev-stigao-u-beograd.html>

¹⁸⁷ <http://www.politika.rs/scc/clanak/440528/Predstavljena-knjiga-Hibridni-rat-ruskog-akademika-Panarina>

macija¹⁸⁸. Potreban je centar za strateške komunikacije koji bi Beograd učinio informacionim središtem Balkana. Ne samo država, i Srpska Pravoslavna Crkva (SPC) je meta zapadne globalističke politike. Borba protiv pravoslavlja je dio hibridnog rata.

Srbija je jedini preostali strateški saveznik Rusije u Evropi.

Antikanonski postupci carigradske patrijaršije su rezultat uticaja zapadnih službi zainteresovanih za rascjep pravoslavlja, jer je jedinstvo crkve moćan činilac duhovnog jedinstva naroda.

U posljednje 2 godine 17 zemalja je povuklo priznanje Kosova. Ta teroristička narko enklava, koju je stvorio NATO, gubi podršku u svijetu, jer mnogi uviđaju šta je ustvari ona. Od 193 članice OUN, 94 zemlje sa 5,4 milijarde stanovnika ne priznaju Kosovo¹⁸⁹, što je ogromna većina čovječanstva. Za SAD i druge zapadne države na Kosovu je važan Bondstil, jer preko njega ide trgovina heroinom iz Avganistana. Od Srbije su oteli njenu postojbinu radi svojih kriminalnih poslova.

Srbija je jedini preostali strateški saveznik Rusije u Evropi¹⁹⁰. Dvije bratske slovenske pravoslavne zemlje bi trebale usko sarađivati na rješavanju kosovskog pitanja, koje je stvoreno djelovanjem njihovih neprijatelja – prvenstveno Britanije i germanских imperija s početka 20. vijeka (Austro-Ugarske i Njemačke). Tajno društvo „Okrugli sto“, osnovano u Londonu 1891., koje je vodilo politiku stvaranje britanske svjetske imperije, je bilo središte neprijateljske djelatnosti protiv Rusije i SSSR. Istorija pokazuje da je London tako nastrojen ne samo prema Rusiji (još od vremena Ivana Četvrtog), već i prema Srbima i Srbiji. Da je u Savjetu bezbjednosti OUN 2015. usvojen britanski predlog rezolucije o genocidnosti Srba i Srpske, danas je već

Dvije bratske slovenske pravoslavne zemlje bi trebale usko sarađivati na rješavanju kosovskog pitanja, koje je stvoreno djelovanjem njihovih neprijatelja – prvenstveno Britanije i germanских imperija s početka 20. vijeka.

ne bi bilo. Spasila je Rusija svojim vetom. U Beogradu bi se mogli postaviti osnovi za novi svjetski poredak bez oružanih sukoba. Ne slučajno, Srbi su u Beogradu i Banja Luci podigli spomenike Nikolaju Drugom, koji se zalagao upravo za takve međunarodne odnose. U savremenom

188 <https://balkanist.ru/politolog-igor-panarin-rossiya-ssha-i-kitaj-dolzhny-provesti-yaltu-2020-v-belgrade/>

189 <http://www.nspm.rs/hranika/ivica-dacic-namera-strategije-lobiranja-za-povlacenje-priznanja-nezavisnosti-kosova-je-da-se-pristina-natera-da-shvati-da-mora-da-pravi-kompromis.html>

190 https://newdaynews.ru/balkans/675205.html?fbclid=IwAR2c_N2RvKPpPoKDoe-SdyDQmo2oHBh6CpLnIeoPPNjQWtPYIIFskF3fCpg

hibridnom ratu ogromnu, možda i ključnu ulogu ima informaciono-psihološki rat. Zato je za Srbe i Srbiju, sa svih strana okružene zemljama NATO, važno da vode svoju politiku oslanjajući se na duhovno nasljeđe stvarano u borbi protiv tuđina, od Turaka i Germana do današnjih zapadnih neofašista.

Moguće je da je u toku priprema za prisajedinjenje Srbije Saveznoj državi Rusije i Bjelorusije. Lukašenko je 2/3. decembra bio u Beogradu, Vučić 4-og u Sočiju, u kom su se, uoči 20-godišnjice potpisivanja Saveznog ugovora 1999., 7-og sastali i Putin i Lukašenko. Jugoslavija (Srbija i Crna Gora) se prije 20 godina obraćala s predlogom da uđe u Saveznu državu Rusije i Bjelorusije; 1999. je ne bi bombardovali da je Putin tada bio predsjednik Rusije. Ona je tada bila slaba, u haosu, ali danas je ponovo jaka.

Čitav Zapad - NATO, SAD i ES su u dubokoj krizi.

Postala je velika kada je Ivan Ćetvrti prihvatio ideju Trećeg Rima – ideju pravoslavnog hrišćanskog carstva. Danas, nakon sloma komunističke ideje i ideologije i nestanka SSSR, ona treba da utvrdi svoju nacionalnu i državnu strategiju. Ruska ideja je ideja pravde (Berđajev). Srbi i Srbija, nakon zločina koje su SAD i njihovi vazali – Njemačka i drugi, 1990-ih izvršili nad njima, u neprijateljskom okruženju NATO, i ne mogu tražiti ništa drugo nego božiju pravdu i svoju slobodu, koje mogu naći samo u savezu s bratskim ruskim narodom.

Zaključak

Čitav Zapad - NATO, SAD i ES su u dubokoj krizi. Bregzit, protesti „žutih prsluka“, protivevropska politika Italije, sukobi u Španiji, protivzakoniti priliv muslimana i mnogi drugi problemi će vjerovatno vremenom dovesti do raspada zapadnih saveza, kako NATO tako i ES. U toku je žestoka borba globalista i nacionalnih patriota, koje u SAD vodi Tramp. Ratovi za pokoravanje Bliskog Istoka (Afganistan, Irak, Libija, Sirija) se završavaju neuspješno, vojska NATO se povlači dok unutrašnji sukobi i podjele (Katalonija, Irska, Škotska) ocrtavaju novu sliku Evrope i svijeta. Ni Balkan neće ostati izvan tog toka događaja. Srbi moraju biti spremni za tu novu stvarnost. Hrvatska, Mađarska, Slovačka i Slovenija stvaraju posebnu grupaciju specijalnih snaga pod

U toku je žestoka borba globalista i nacionalnih patriota, koje u SAD vodi Tramp.

patronatom NATO¹⁹¹. Sporazum je potpisana 25. oktobra 2019., a proces treba da bude završen u dva dijela do kraja 2021. NATO pokušava da ovlada cijelim Balkanom, pri čemu se sukobljava sa Srbijom i Srpskom Republikom, ne uvažava njihovu vojnu neutralnost. Crna Gora je, na žalost, već članica tog vojnog saveza, a Makedonija na putu da to uskoro postane. Na nišanu zapadne oligarhije je cijela pravoslavna civilizacija. Protivkanonsko djelovanje Konstantinopoljske Patrijaršije je rezultat tajnog djelovanja zapadnih središta moći u cilju raskola crkve i uništenja vjere. Jedinstvo crkve je snažan činilac duhovnog i društvenog zajedništva pravoslavnih naroda i zemalja.

Mr Mišel Buvač¹

POSTSOCIJALISTIČKA TRANZICIJA IZMEĐU AUTORITARNOSTI I LIBERALNE DEMOKRATIJE – PRIMJER BOSNE I HERCEGOVINE

Apstrakt: Bosna i Hercegovina kroz svoju istoriju bila je sastavni dio Osmanskog carstva, te Austro – Ugarske, zatim dio države Srba, Hrvata i Slovenaca, Kraljevine Jugoslavije, dio socijalističke Jugoslavije, te postdejtonska država Bosna i Hercegovina.

Početkom 90ih odbacili smo socijalizam, a priglili nacionalizam, koji se kasnije pretvorio u šovinizam. Friško nacionalno osvješteni stanovnici Bosne i Hercegovine očekivali su da će višepartijski sistem, što nije isto što i demokratija, riješiti sve probleme, ali su se grdno prevarili. Demokratija je za njih bila previše zahtjevna, valjalo je misliti svojom glavom i racionalno donositi odluke, što se pokazalo nemogućim.

Početkom 90ih odbacili smo socijalizam, a priglili nacionalizam, koji se kasnije pretvorio u šovinizam.

¹ Autor je doktorand na Univerzitetu u Banja Luci, Fakultet političkih nauka, misel-buvac@gmail.com.

Činjenica je da je Jugoslavija na samom početku tranzicionog puta bila suočena sa vrlo sarkastičnim zahtjevom – mora da nastane sa mape svijeta. Nije bilo prihvatljivo da se

Tradicionalizam koji je dominirao 90ih godina, lagano nestaje pred ideološkom i tehničkim novotarijama uvezenim sa zapada.

vrši tranzicija Jugoslavije kao cjeline, već samo njenih sastavnih dijelova. Razloge vjerovatno treba tražiti u istorijskim činjenicama, nastojanju da se na Balkanu stvori jedan sistem zavisnih državica koje ne mogu igrati ozbiljniju ulogu

u evropskim okvirima, za razliku od SFRJ-a koja je to učinila u svjetskim razmjerama. Problem je, međutim, bio što su neki od naroda bivše zajedničke države htjeli da ostanu u Jugoslaviji, po istoj logici samoopredjeljenja po kojoj su drugi htjeli da izađu iz nje

S gnušanjem smo odbacili stari sistem vrijednosti, ali novi još uvijek nismo uspjeli uspostaviti. Radi se na tome, ali sporo i kilavo. Taj novi sistem vrijednosti će kreirati, oni koji su se u tom moralnom vakumu najbolje snašli. To bogastvo je valjalo učiniti legalnim i prihvatljivim.

Tradicionalizam koji je dominirao 90ih godina, lagano nestaje pred ideološkom i tehničkim novotarijama uvezenim sa zapada. Taman smo mislili da smo se vratili korijenima, što je san svakog nacionaliste, ali nas je globalizacija vratila u realnost.

Bosna i Hercegovina je propustila tranzicijski val kojeg su iskoristile zemlje Istočne Evrope. Propušten je momentum tranzicije kada smo imali neophodnu političku energiju, podršku međunarodne zajednice, te spremnost stanovništva na kratkoročnu žrtvu, a kako bi se potpuno liberalizovala domaća ekonomija i time učinila konkurentnim na EU i globalnom tržištu.

„Tranzicijski val“ podrazumijeva nužnu reformu javnog sektora, socijalnih sistema, liberalizaciju domaćeg tržišta i uklanjanje bespotrebnih tržišnih barijera, te u konačnici inovacije u

Bosna i Hercegovina je propustila tranzicijski val kojeg su iskoristile zemlje Istočne Evrope.

oblasti administrativnih procedura i javne uprave, obrazovanja i slično. Naravno, sve ovo treba da prati pravna država, uz poštovanje vladavine prava.

Dejtonski sporazum okončao je brutalne borbe u Bosni i Hercegovini, ali nije pružio djelotvoran putokaz ka političkoj stabilnosti. Na neki način, nije ga ni tražio. Među zapadnim

dužnosnicima je postojala operativna prepostavka koja u retrospektivi izgleda naivno, da će duboko usađene međuetničke napetosti u Bosni i Hercegovini, ustavne protivrječnosti ustavljene Dejtonskim sporazumom i etničko čišćenje koje je njime prihvaćeno, biti postepeno prevladani kroz evroatlantsku integraciju, posebno putem zakona, propisa i normi koje bi Bosna i Hercegovina morala usvojiti kako bi se kvalifikovala za članstvo u Evropskoj uniji.

Ozbiljno su vjerovali da bi se integracijski procesi uklanjanja unutrašnjih granica i umanjivanja značaja etničkih i nacionalnih identiteta koji se odvijaju unutar Evropske unije konačno mogli početi odražavati i na ljude u Bosni i Hercegovine.

Zapravo, dogodilo se suprotno.

Ključne riječi: Tranzicija, globalizacija, Berlinski zid, ujedinjenje Istočne i Zapadne Njemačke, raspad SFRJ-a, SSSR-a i Varšavskog pakta, socijalizam, kapitalizam, novi svjetski poredek, treći svijet.

Nastanak Istočne Evrope u politološkom smislu može se prostorno i vremenski tačno utvrditi.

Uvodne napomene

Nastanak Istočne Evrope u politološkom smislu može se prostorno i vremenski tačno utvrditi. Ona se konstituisala između 1945. i 1948. godine, u kratkom razdoblju koje je obilježeno početkom i završetkom uspostavljanja komunističkih političkih režima u svim zemljama regije. Upravo su u tome kratkom razdoblju „Sovjetski Savez i Istočna Europa (ili „blok“) postali jedna regija, a ne dvije (Srednja ili Srednjoistočna Evropa i Istočna Evropa)“ (Johnson, 2002, str. 250). Neki istraživači misle da se obrisi Istočne Evrope kao političke regije počinju nazirati već nakon Prvoga svjetskog rata, kad je nastala kao novi državni poredak s nizom „miješanih zemalja“, zahvaljujući kojima je Istočna Evropa počela postepeno apsorbirati ili „proždirati“ dijelove predratne Srednje Evrope. Tada naime dijelovi

Ukrajine i Poljske koji su nekada bili u sastavu Habsburškog Carstva ili, još ranije, katoličke Poljsko – Litvanske Unije potпадaju pod vlast pravoslavne Rusije, Hrvatska i Slovenija, koje su vije-

Neki istraživači misle da se obrisi Istočne Evrope kao političke regije počinju nazirati već nakon Prvoga svjetskog rata.

kovima bile u sastavu Austro – Ugarske Monarhije, „napuštaju“ Srednju Evropu i preko Jugoslavije „sele se“ u Istočnu odnosno Jugoistočnu Evropu, a dijelovi Mađarske pripojeni su Rumuniji i Jugoslaviji, te ne mijenjaju samo državnu, nego i regionalnu pripadnost. (Kasapovic, 2007, str. 81 – 83 strana)

Bosna i Hercegovina po mnogo čemu predstavlja specifičnu državu.

Za potrebe članka u područje Zapadnog Balkana, vodeći se geografskim, političkim i istorijskim kriterijima te glavnim dokumentima procesa evropske integracije, svrstali smo Albaniju, Bosnu i Hercegovinu, Crnu Goru, Hrvatsku, Kosovo, Makedoniju i Srbiju, dok šira regija Balkana ili Jugoistočne Evrope obuhvata još i Bugarsku, Rumuniju te Grčku i Tursku.

Karakteristike regije od iznimne su važnosti za treći krug sirenja, posebno ovi elementi: nestabilnost, etnički i vjerski sukobi, borba velikih sila za primat, države s vrlo velikim razlikama u političkom, ekonomskom i društvenom razvoju, pripadnost Zapadnom Balkanu kao regiji „između“, koja ima iznimani geostrateški značaj poveznice Srednje Evrope s Bliskim istokom te dalje s Centralnom Azijom. Iako je pojam Zapadni Balkan politizovan, u literaturi se upotrebljava za zemlje jugoistočne Evrope koje su pridruživanje EU-u definisale kao svoj najvažniji spoljnopolitički cilj. (Luša, 2012, str. 215 – 216).

Istočnu Evropu u naznačenom razdoblju ponajprije obilježavaju zakašnjeli procesi nacionalnih integracija, koji su rezultirali nastankom „etničkih nacija“, kao i da su zakašnjeli, mučni i teški procesi nacionalne integracije bili posljedica raspada Habsburške Carevine i Osmanskog Carstva, koje je uzrokovalo „razdvajanje državnih i etničkih granica“ i posljedično rađanje jezičnog nacionalizma kao konstitutivnog činioca procesa integracije istočnoevropskih nacija. I dok je moderna nacija u Zapadnoj Evropi „par excellence politički pojам“, istočnoevropske nacije u osnovi su se razvile kao „jezične nacije“. Iz takve njihove prirode proizašle su fluidne nacionalne granice i stalni granični

Rezultat rata u Bosni i Hercegovini bilo je unutrašnje restrukturiranje.

sporovi, koji su rodili „egzistencijalni strah za zajednicu“, koji je postao glavna prepreka razvoju i učvršćenju demokratije.

Bosna i Hercegovina po mnogo čemu predstavlja specifičnu državu. Dok je primarni izazov niza postsocijalističkih drža-

va, pa tako i država regije Zapadnog Balkana, bio izlazak iz tadašnjih ideoloških i političkih struktura, redefiniranje strateških ciljeva i definisanje novih strateških smjernica, Bosna i Hercegovina se suočila sa ratom i destrukcijom. Rezultat rata u Bosni i Hercegovini bilo je unutrašnje restrukturiranje države na dva entiteta (RS i BiH plus distrikt Brčko), od kojih je jedan podijeljen

na 10 kantona. Bošnjaci, Hrvati i Srbi su ustavom definisani kao konstitutivni narodi, dok su stanovnici Bosne i Hercegovine koji ne pripadaju ili se ne osjećaju pripadnicima triju etničkih grupa podvedeni pod kategoriju ostali. Građanin se spominje samo u preambuli Ustava, te im je tako osporena mogućnost da participiraju u novouspostavljenom sastavu podjele vlasti (power sharing) u dejtonskoj Bosni i Hercegovini. Institucionalnim uređenjem države zadovoljene su ratne razmirice „...na račun efektne državnosti“ (*Beridan, Smajić, Turčalo, str.153*).

U srpskoj geopolitičkoj viziji nemogućnost Bosne i Hercegovine proizlazi iz njene etničke strukture.

Srpsko, hrvatsko i bošnjačko viđenje Bosne

Prvi izazov je u domeni mikrogeopolitike, odnosno stava unutrašnjih aktera prema Bosni i Hercegovini i njenim spoljno-političkim ciljevima. Uprkos činjenici da je rat u Bosni i Hercegovini okončan, vrlo je očigledno da ne postoji unutrašnji konsenzus o uređenju države, što samo po sebi onemogućava ispunjavanje spoljnopolitičkih ciljeva. U dominantnoj bošnjačkoj geopolitičkoj viziji dejtonsku Bosnu i Hercegovinu potrebno je reformisati jer je utemeljena na nepravdi i nasilju prema Bošnjacima, a njen institucionalni i teritorijalni aranžman perpetuira to nasilje. Dominantna hrvatska geopolitička vizija afirmiše etnoteritorijalni princip na kojem je bazirana dejtonska Bosna i Hercegovina, ali odbacuje strukturu dva entiteta i tri konstitutivna naroda, budući da je u njihovom uvidu nužno okončati etnoteritorijalno zaokruživanje etničkih grupa. U toj viziji neophodno je formirati posebnu teritorijalnu jedinicu sa dominantnom hrvatskom većinom.

U srpskoj geopolitičkoj viziji nemogućnost Bosne i Hercegovine proizlazi iz njene etničke strukture koja reflekтуje „Jugoslaviju u malom“, što ukazuje na milenijumsku“ težnju Srba za samoopredjeljenjem (*Beridan, Smajic, Turčalo str. 154*).

U uvidu srpske geopolitike, Bosna i Hercegovina ne predstavlja ništa više do prostorne kategorije.

U uvidu srpske geopolitike, Bosna i Hercegovina ne predstavlja ništa više do prostorne kategorije unutar koje je nužno držati status quo i afirmisati entitete kao privremenu unutrašnju

Poseban izazov u procesu evropskih integracija jeste usklađivanje unutrašnjeg pravnog sistema sa *acquisom* Evropske unije.

domovinu koju je nužno transformisati u državu. U tom pravcu moguće je čitati i referendumsku retoriku vladajućih struktura entiteta Republika Srpska. U svom denotativnom značenju referendum se može razumijevati kao izraz vo-

lje naroda i utjelovljenje direktnе demokracije. Za bosanskohercegovačke uslove važnija je njegova konotativna dimenzija, koja ima polarizirajući efekt u društvu i percipira se kao strategija za konačnu destrukciju države. (*Beridan Smajic Turčalo 155 strana*).

Bosna i Hercegovina kroz prizmu NATO-a i Evropske unije

Poseban izazov u procesu evropskih integracija² jeste usklađivanje unutrašnjeg pravnog sistema sa *acquisom* Evropske unije. Institucije Bosne i Hercegovine su izrazile političku posvećenost za pristupanje Evropskoj uniji³, a potpisivanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između evropskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Bosne i Hercegovine, s druge strane, preuzeta je međunarodna obaveza da se unutrašnje pravo u oblastima koje obuhvata sporazum usklađuje

Institucije Bosne i Hercegovine su izrazile političku posvećenost za pristupanje Evropskoj uniji.

sa *acquisom* Evropske unije⁴. Da bi se ova obaveza uspješno ostvarivala, potrebno je uspostaviti odgovarajuće postupke i institucije nadležne za provođenje i koordinaciju procesa pravne har-

monizacije. Osim toga, izrada planskog akta koji bi predvidio

2 Council conclusion on Western Balkans, Press Release – 2903rd Meeting of the Council, General Affairs and External Relations, 15396/08, Brussels, 10 and 11 November 2008.

3 Opšti pravci i prioriteti za provođenje spoljne politike Bosne i Hercegovine, Predsedništvo Bosne i Hercegovine, broj: 0164530/03, Sarajevo, 26. mart 2003. i ostali organi su usvojili određene akte: Odluka Savjeta ministara BiH o inicijativi za pristupanje Evropskoj uniji, „Službenik glasnik BiH“ broj 3/99; Rezolucija Parlamentarne skupštine o evropskim integracijama i Paktu stabilnosti, „Službenik glasnik BiH“ broj 12/99; Rezolucija Parlamentarne skupštine o ubrzavanju procesa pristupanja Bosne i Hercegovine u članstvo Evropske unije „Službenik glasnik BiH“ broj 27/08.

4 Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između evropskih zajednica i njih ovih država članica, s jedne strane, i Bosne i Hercegovine, s druge strane, „Službeni glasnik BiH – Međunarodni ugovori“ broj 10/08, do stupanja na snagu SSPa, primjenjuje se Privremeni sporazum o trgovini i trgovinskim pitanjima između Evropske zajednice, s jedne strane, i Bosne i Hercegovine, s druge strane, „Službeni glasnik BiH – Međunarodni ugovori“ broj 5/08.

dinamiku i nosioce aktivnosti za preuzimanje pojedinih izvora *acquisa* u pravne sisteme u BiH, kao i vrstu i donosioce domaćeg pravnog akta kojim se izvor prava *acquisa* preuzima, u velikoj mjeri riješio bi pitanja u vezi sa koordinisanim i organizovanim pristupom ovom pitanju. Ovakav dokument treba uzeti u obzir ustavnopravno uređenje Bosne i Hercegovine i ustavom predviđene nadle žnosti pojedinih nivoa vlasti⁵. (Dmičić, 2013, str. 47 – 48).

Iz različitih geopolitičkih vizija Bosne i Hercegovine proizlazi i različita geopolitička kultura. Geopolitička kultura po svojoj definiciji jeste „kulturna konceptualizacija“ države i „njene jedinstvenog identiteta, pozicije i uloge u svijetu“. Ova različitost viđenja geopolitičke kulture, odnosno jedinstvenog identiteta, pozicije i uloge u svijetu međunarodne politike moguće je prikazati kroz odnos etnopolitičkih elita prema pitanjima ulaska Bosne i Hercegovine u evroatlantske integracije. (Beridan Smajic Turčalo, str. 155 – 156).

Bosna i Hercegovina na deklarativnom nivou, kako stoji u dokumentima i pratećim zakonima ima dva ključna strateška cilja, a to su integracija u NATO i EU. Navodimo da se radi o deklarativnim ciljevima, budući da trenutni geopolitički diskurs i praksa u Bosni i Hercegovini ne prate ono na što su se država i njeni politički predstavnici obavezali kroz Opšte smjernice o spoljnoj politici, svoje strateške dokumente u području bezbjednosti i obrane, kao i Zakon o odbrani itd. Put Bosne i Hercegovine ka evroatlantskim integracijama obilježen je mnoštvom izazova, a sama država je u proteklih nekoliko godina u najvećim previranjima od okončanja rata 1995. godine.

Kao što je već navedeno, na deklarativnom nivou integrisanje Bosne i Hercegovine u Evropsku uniju i Sjeveroatlantski savez predstavlja strateški interes. Međutim, ova službena geopolitička priča na nivou ak-

Iz različitih geopolitičkih vizija Bosne i Hercegovine proizlazi i različita geopolitička kultura.

⁵ Izvještaj o napretku Evropske komisije za 2012. godinu za Bosnu i Hercegovinu ukazuje na potrebu da se uspostavi „efektivan mehanizam koordinacije između različitih nivoa vlasti za transpoziciju, primjenu i provođenje propisa EU ostaje da bude učinjeno kao prioritetno pitanje, tako da država može da govori jednim glasom o pitanjima u vezi sa EU i da efektivno koristi prepristupu pomoći EU“. European Commission, Commission Staff Working Document - Bosnia and Herzegovina 2012 Progress Report, SWD (2012) 335 final, Brussels, 10.10.2012, p. 5.

Put Bosne i Hercegovine ka evroatlantskim integracijama obilježen je mnoštvom izazova.

tera ima drugačiji karakter, odnosno institucionalni diskurs biva osporen kontradiskursom proizvedenim od strane unutrašnjih i spoljnih geopolitičkih aktera. Kad govorimo o spoljnim akterima

Svaka država koja se opredijeli za članstvo, mora da ispunji mnoge preduslove.

tu prije svega ubrajamo susjedne države, Srbiju i Hrvatsku. One svojim odnosom i diskursom prema EU i NATO-u konstruišu ponašanje bosanskohercegovačkih aktera koji na te dvije države gledaju kao na rezervne domovine.

Postoji očigledna podijeljenost duž etničkih linija i u pogledu podrške integracijama Bosne i Hercegovine u EU i NATO. Dok je u razdoblju od 2009. do 2012. godine podrška ulasku u NATO u Federaciji porasla sa 73% na 82%, u Republici Srpskoj se kretala od 30% do 38% u istom razdoblju (*Spoljnopolička inicijativa, 2012, str. 7-10*). Posljednje istraživanje javnog mnijenja iz 2017. godine pokazuje da je taj postotak među Bošnjacima i Hrvatima 84%, a samo 9% Srba podržava ulazak u NATO. Iako u pogledu članstva u EU među Srbima postoji natpolovična podrška od 53% i ovdje se vidi značajna diskrepancija u odnosu na Bošnjake (89%) i Hrvate (86%).

Svaka država koja se opredijeli za članstvo, mora da ispunji mnoge preduslove prije nego što bude zaista razmatrana za članstvo. Ispunjene preduslove bilo je zahtijevano (s određenim izmjenama) još od prvog kruga proširenja, ali sve do samita u Kopenhagenu 1993. godine, oni nisu bili eksplicitno definisani, odnosno proces proširenja imao je ad hoc prirodu. Prema osnovnim kriterijima za pristupanje ili kopenhagenskim kriterijima, prije nego što bude razmatrana za članstvo, država mora imati:

- stabilne institucije koje garantuju demokratiju, vladavinu prava, ljudska prava i poštivanje i zaštitu manjina,
- funkcionalnu tržišnu privredu, kao i sposobnost da se nosi s konkurenčijskim pritiskom i tržišnim snagama unutar Unije;
- sposobnost preuzimanja obaveza iz članstva, uključujući pridržavanje ciljeva pozitivne politike, ekonomske i monetarne unije; te
- sposobnost za preuzimanje *acquis communautairei* osiguranje njegove djelotvorne – implementacije putem odgovarajućih administrativnih i sudskih struktura.

Evropska unija je načelno otvorena za sve evropske države koje poštuju njene vrijednosti.

Kopenhagenskim kriterijima dodan je još jedan kriterij – zahtjev da država mora stvoriti uslove za pristupanje putem prilagođavanja svojih institucionalnih struktura. Upravo

političke, ekonomske i monetarne unije; te – sposobnost za preuzimanje *acquis communautairei* osiguranje njegove djelotvorne – implementacije putem odgovarajućih administrativnih i sudskih struktura. Kopenhagenskim kriterijima dodan je još jedan kriterij – zahtjev da država mora stvoriti uslove za pristupanje putem prilagođavanja svojih institucionalnih struktura. Upravo

putem navedenih kriterija evropski integracioni proces je uticao na reforme u evropskim državama – državama kandidatima i potencijalnim kandidatima. transformacija država pod uticajem kriterijuma za članstvo posebno je bila vidljiva u slučaju država s prostora centralne i istočne Evrope. (Banović, Gavrić, 2011, str. 527 – 528).

Spomenuta „otvorenost“ evropske unije novim članovima ograničena je složenim kriterijumom „evropskog identiteta“.

Evropska unija je načelno otvorena za sve evropske države koje poštuju njene vrijednosti i rade na njihovom promovisanju, drugim riječima, punopravnom članicom može postati svaka država koja poštuje principe slobode, demokratije, ljudskih prava i osnovnih sloboda i pravne države. U članu 49. Ugovora o EU utvrđene su osnovne pretpostavke za pristupanje evropskih država evropskoj uniji. Prema tom članu, svaka evropska država koja poštuje načela iz člana 2(1) (bivši čl. 6(1)) Ugovora o EU (sloboda, demokratija, ludska prava načelo vladavine prava) može zatražiti da postane članica Unije. Ipak, spomenuta „otvorenost“ evropske unije novim članovima ograničena je složenim kriterijumom „evropskog identiteta“ koji pored geografskog značenja (samo evropske države mogu aplicirati za članstvo) ima i brojne druge konotacije (istorijske, kulturne, religijske, političke itd.) (Misita, 2010, str. 339). Pored opštih uslova potrebno je zadovoljiti i prethodno navedene konkretne kriterije za članstvo (kopenhagenske kriterije i madridski kriterij) iz čije je definicije vidljiv nagovještaj ekskluzivnosti članstva u Uniji, ali i da ne postoji pravo pristupanja, već samo njegova mogućnost.

U kontekstu politike regionalnog pristupa koja je kreirana za prostor zapadnog Balkana, Evropska unija je krajem 2000. godine operacionalizovala ideju Procesa stabilizacije i pridruživanja u koji je uključila Albaniju, Bosnu i Hercegovinu, Hrvatsku, Makedoniju (Misita, 2007, str. 136). Proces stabilizacije i pridruživanja koji je Evropska unija razvila dao je državama zapadnog Balkana jasnu predočenje potencijalnog članstva što je i potvrđeno u više navrata. Komisija je definisala Proces stabilizacije i pridruživanja kao strategiju kreiranu s ciljem pomoći regionu da osigura političku i ekonomsku stabilizaciju uz istovremeno razvijanje bližeg povezivanja s Evropskom

Proces stabilizacije i pridruživanja kao strategiju kreiranu s ciljem pomoći regionu da osigura političku i ekonomsku stabilizaciju.

unijom na putu ka eventualnom članstvu. (Banović, Gavrić, 2011, str.529 – 530).

Bosna i Hercegovina je postala članica Centralnoevropske inicijative 1992. godine.

Kada su u pitanju regionalni multilateralni odnosi Bosne i Hercegovine važno je znati da je Bosna i Hercegovina članica/ima stalne misije pri sljedećim regionalnim organizacijama: 1.

Pakt stabilnosti za Jugoistočnu Evropu (stability Pact for south eastern europe- SPSEE) – Pakt stabilnosti za Jugoistočnu Evropu osnovan je u namjeri da pomogne državama Jugoistočne Evrope u jačanju mira, demokratije, ljudskih prava i ekonomije, što se odražava na bezbjednosna pitanja. Počeo je da funkcioniše na samitu u Sarajevu 30. jula 1999. godine. 2. Proces za saradnju u Jugoistočnoj Evropi (south eastern europe Cooperation Process – SEECP) – Proces za saradnju u Jugoistočnoj Evropi⁶ nastao je 1996. godine putem regionalne inicijative u cilju jačanja i saradnje u oblastima koje se odnose na bezbjednost, političku stabilnost, ekonomske odnose. Bosna i Hercegovina je primljena 2001. godine, a predsjedavajuća je bila tokom 2003. i 2004. godine⁷. 3. Centralnoevropska inicijativa (Central european Initiative – CEI) – Centralno – evropska inicijativa predstavlja regionalni forum za saradnju i konsultacije zemalja članica inicijative nastala 1989. godine⁸. Bosna i Hercegovina je postala članica Centralnoevropske inicijative 1992. godine dok je bila predsjedavajuća država

Promjene izazvane rušenjem komunizma/realsocijalizma (1989 – 1991) stvorile su novo međunarodno okruženje pogodno za demokratizaciju brojnih država.

1996. godine. 4. Jadransko – jonska inicijativa (Adriatic – Ionian Initiative – AII) – Jadransko-jonska inicijativa⁹ osnovana je na Konferenciji o bezbjednosti i razvoju Jadranskog i Jonskog mora u Ankoni, 19.–20. maja 2000. godine s ciljem razvoja i jačanja bezbjednosti u regiji Ja-

6 Države članice su: Albanija, Bosna i Hercegovina, Crna Gora, Bugarska, Grčka, Hrvatska, Moldavija, Makedonija, Rumunija, Srbija i Turska.

7 Navedeno prema: http://www.mfa.ba/vanjska_politika_bih/multilateralni_odnosi/regionalne_inicijative/_proces_za_saradnju_u_jugoistocnoj_evropi/?id=140.

8 Osnovale su je Italija, Austrija, Mađarska i socijalistička Federativna Republika Jugoslavija. danas su članice foruma sve države s područja bivše Jugoslavije, kao i sve članice istočnog bloka, uključujući i Albaniju tri bivše sovjetske republike Moldaviju, Ukrajinu i Bjelorusiju. navedeno prema: http://www.mfa.ba/vanjska_politika_bih/multilateralni_odnosi/regionalne_inicijative/centralnoevropska_inicijativa/?id=144..

9 Danas okuplja sedam evropskih država koje imaju pristup Jadranskom i Jonskom moru: Albanija, Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Grčka, Italija, Srbija, Crna Gora i Slovenija.

dranskog i Jonskog mora. Bosna i Hercegovina učestvuje u radu inicijative od samog osnivanja¹⁰.

Kakva bi BiH trebala da bude

Promjene izazvane rušenjem komunizma/realsocijalizma (1989 – 1991) stvorile su novo međunarodno okruženje pogodno za demokratizaciju brojnih država. Autori poput Linza i Stepana tvrde da je taj proces dovršen „kada je postignut dovoljan dogovor o političkim procedurama kako bi se postigla izabrana vlada, kada vlada dođe na vlast kao direktni rezultat slobodnih izbora, kada ta vlada de facto ima ovlašćenja da stvara nove politike i kada izvršna, zakonodavna i sudska vlast stvorena novim demokratijama ne dijeli de jure vlast s drugim tijelima“. Minimalno tri uslova moraju biti ispunjena da bi se moglo govoriti o demokratskoj konsolidaciji: uspostavljenje „državnosti“ na čitavom teritoriju države, dovršena demokratska tranzicija i vlada koja upravlja demokratski. Da bi demokratija bila konsolidovana, uz navedene kriterije i funkcionalnu državu nužna je prisutnost pet međusobno povezanih uslova (tzv. arena konsolidirane demokratije): prvo, moraju postojati uslovi za razvoj slobodnog i aktivnog civilnog društva; drugo, mora postojati relativno autonomno političko društvo; treće, na cijeloj teritoriji države svi glavni politički činioci, posebno vladin i državni aparat, moraju biti djelotvorno podvrgnuti vladavini prava koja štiti lične slobode i društveni život; četvrto, mora postojati državna birokratija koju nova demokratska vlada može koristiti; i na kraju, peto, mora postojati institucionalizovano ekonomsko društvo.

Da bi demokratija bila konsolidovana, uz navedene kriterije i funkcionalnu državu nužna je prisutnost pet međusobno povezanih uslova.

Kako argumentuje Pridham smatra da se demokratska konsolidacija upravo se najbolje mjeri razlikovanjem stepenom tog procesa kroz navedenu Linzovu i Stepanovu tipologiju: vladavine prava, državnog aparata, civilnog, političkog i ekonomskog društva. Taj autor kaže (Pridham, 2006, str. 378) da demokratska konsolidacija u većini definicija uključuje stabilizaciju, rutinizaciju, institucionalizaciju i legitimizaciju obrazaca demokratskog pona-

Konsolidovane demokratske režime nije moguće postići s pseudodemokratijama ili hibridima demokratija.

¹⁰ Navedeno prema: http://www.mfa.ba/vanjska_politika_bih/multilateralni_odnosi/regionalne_inicijative/jadransko_jonska_inicijativa/?id=148.

šanja. Konsolidovane demokratske režime nije moguće postići s pseudodemokratijama ili hibridima demokratija gdje neke demokratske institucije egzistiraju zajedno s nedemokratskim institucijama koje su izvan kontrole demokratske države: samo

Demokratska konsolidacija stoga je proces demokratizacije.

demokratija može postati konsolidirana demokratija, smatraju Linz i Stepen (1996). Iz svega navedenog jasno je da demokratska tranzicija

može početi i nikada ne doći u fazu demokratske konsolidacije, može biti dugoročni proces koji traje decenijama bez vidljivog kraja, a ponekad je sklona i retrogradnom procesu. Budući da su svi sistemi skloni političkoj dekadenciji, konsolidacija ne garantuje da će demokratija, jednom uspostavljena, preživjeti, iako joj taj proces povećava šanse (*Parrott, 1997, str. 6*).

Demokratska konsolidacija stoga je proces demokratizacije i u konačnici nikada nije u potpunosti završena. Komunističko nasljeđe čini proces demokratizacije i demokratske konsolidacije iznimno problematičnim, stoga je diskusija o uticaju nasljeđa na pet arena konsolidovane demokratije nužna. Kako smatra Pridham, proces demokratizacije i konsolidacije za države bivšeg komunističkog režima u mnogim je slučajevima značio, osim transformacije sistema, proces izgradnje nacije i države. (*Beširević, 2012, str. 184 – 185*)

Slabost države i društva u istočnoj Evropi

Slaba je država ona država koja ima teškoća u sprovodjenju ovih zadataka: vladavina prava, neselektivno sprovođenje zakona, borba protiv korupcije, poštovanje vlasničkih prava i sprovođenje ugovora, sposobno i nezavisno sudstvo, uspješno sakupljanje poreza, kontrola neformalnih praksi, opsluživanje javnim uslugama na nepristran i efikasan način, koordinacija

Države su velike organizacije, pa je moguće da će neki odjeli, agencije i ministarstva stvoriti „džepove efikasnosti“ ili „otoke izvrsnosti“.

različitih ministarstava i državnih organa itd. Drugi izazovi, poput osmišljavanja razvojnog programa od kojeg bi koristi imali svi građani, još su veći zalogaj za takve države. Naravno, države su velike organizacije, pa je moguće da će

neki odjeli, agencije i ministarstva stvoriti „džepove efikasnosti“ ili „otoke izvrsnosti“ (*Geddes 1994; Goetz 2001*). Ali takvi džepovi

i otoci ostaju upravo to, dok je većina državnog aparata i dalje slaba. (*Grdešić, 2009. str. 242*).

Prema gore navedenim kriterijima, post-komunističke zemlje imaju slabe države. Tim državama treba povećati kapacitete za formulaciju i implementaciju politika i uspješno rješavanje problema. Što se tiče društva, moglo bi se reći da je ono slabo ako društvene organizacije poput sindikata, ekoloških grupa, feminističkih organizacija, karitativnih organizacija, profesionalnih asocijacija i komora imaju malo članova, ako nemaju dovoljno organizacijskih i finansijskih resursa, sposobnost da uspostave koalicije s drugim akterima u društvu, ako imaju neinspirativno ili korumpirano vodstvo, unutrašnje organizacijske i računovodstvene prakse koje su na nivou improvizacije ili su u rasulu itd. Jako društvo ogledalo bi se u kombinaciji dobro organiziranih formalnih asocijacija i društvenih pokreta koji građanima mogu omogućiti reprezentaciju njihovih interesa te im ponuditi angažman izvan porodične i državne sfere (usko definisane). Takva bi definicija uključivala i političke stranke, mada se one zbog svoje prirode neprestanog putovanja iz društva u državu i natrag – najčešće svrstavaju u „političko društvo“.

Mnogi su analitičari istočne Evrope naglašavali nizak nivo građanskog aktivizma, slabost nevladinih organizacija, njihovo malobrojno članstvo, slabost čak i onih organizacija koje su članove naslijedile iz komunizma (poput sindikata), rijetkost javnih protesta te neobičnu strpljivost istočnoevropskih građana u ne rijetko teškoj socijalnoj situaciji (*Greskovits 1998; Ost and Crowley 2001; Baxandall 2003; Howard 2003*). Kao organizacije država i društvo imaju bitne sličnosti: oni služe tomu da kanaliju individualne napore, resurse, vrijeme, informacije i ideje kako bi ih transformisali u kolektivna rješenja kolektivnih problema. Na kraju, ti kriteriji presuđuju je li neka država ili neko društvo slabo. Mada je naučna literatura osvijestila većinu tih problema, dosad se država ipak nije analizirala tako da se jednim okom motri i društvo. Zasad se tek spominje kako „se čini da su slabe države u istočnoj Evropi usađene u slaba, a ne u jaka društva: društva koja imaju tek vrlo ograničene finansijske i organizacijske resurse“ (*Fritz 2004, str. 2*) i kako „se slabe države ogledaju

Mnogi su analitičari istočne Evrope naglašavali nizak nivo građanskog aktivizma.

Istočnoevropski političari rijetko su kada uviđali da je izgradnja društva jedna od glavnih zadaća države.

u slabim društvima – kao i državni kapaciteti, stepen društvene organizovanosti značajno je niži u južnoj, istočnoj te srednjoj Evropi u poređenju s liberalnim demokratijama u sjevernoj i zapadnoj Evropi” (*Borzel 2007, str. 4*). S obzirom na to da je odnos

Bosna i Hercegovina nedovršena država Balkana.

između države i društva izuzetno široko područje, i u domaćoj se naučnoj produkciji mogu pronaći komplementarni radovi (*Prpić 1988; Zakošek 2002; Kasapović 2005; Šalaj 2007; Lalović 2008; Kustec- Lipicer 2006; Jovanović 2006*).

Istočnoevropski političari rijetko su kada uviđali da je izgradnja društva jedna od glavnih zadaća države. U tom je smislu možda najpoznatija izjava lidera Solidarnosti te kasnije poljskog predsjednika Lecha Walese, koji je nakon dolaska na vlast rekao da „nećemo dostići Evropu ako izgradimo jak sindikat“ (*Ost, 2005, str. 53*).

Kakva je BiH sada

Bosna i Hercegovina nedovršena država Balkana je politički, ekonomski i bezbjednosni, kao i kulturni problem subregije (SFRJ), regije (Jugoistočna Evropa), makroregije (Evropa) i panregije (amerikaniziranog svijeta). (*Ćurak, 2002, str. 60*).

Bosna i Hercegovina se zasniva na principu ravnopravnosti dvaju entiteta i triju konstitutivnih naroda. Bosnu i Hercegovinu, u osnovi, karakteriše svojevrsna trijada: prvo, u državnopravnom smislu, ona je savezna država, drugo, sve govor u prilog konfederalnog odnosa saveza država i treće, ona funkcioniše kao specifičan vojni, civilni i politički međunarodni protektorat, pod zaštitom i vrhovnim nadzorom međunarodne zajednice, „koji još uvijek traje i bitno utiče na konstituisanje i ostvarivanje političke vlasti u svakoj od ovih državnopravnih jedinica“.

Specifičnost i složenost državnog i društvenog uređenja Bosne i Hercegovine, po mnogo čemu, ispoljava se u nizu federalno – konfederalnih elemenata.

Specifičnost i složenost državnog i društvenog uređenja Bosne i Hercegovine, po mnogo čemu, ispoljava se u nizu federalno – konfederalnih elemenata, u prvom redu, postojanje dvije teritorijalne i politički organizovane jedinice i deset teritorijalno, pravno, politički i kulturno samostalnih kantona, sa Brčko Distrikтом koji de iure ne pred stavlja treći

entitet, ali je de facto organizovan kao novi entitet (o tome smo već ponešto nagovjestili). Jedan od njenih entiteta, Federacija Bosne i Hercegovine, takođe ima složen oblik državnog uređenja, odnosno sastoji se od deset kantona. Ona je uređena po Washingtonskom sporazumu donesenom prije Dejtonskog mirovnog sporazuma. (Dmičić, 2013, str. 42).

Ovakva situacija u cjelini, kao i odlučujuća uloga „međunarodne zajednice“ u Bosni i Hercegovini, odražavaju se, između ostalog, i na ustavni i pravni poredak ove složene državne zajednice za koju neki autori smatraju da je ona „...simbolična tvorevina, cilj međunarodne zajednice, ali ne i kao država vlastitih naroda niti država koju su oni stvorili...“. Tome se može dodati i to da je Bosna i Hercegovina „podijeljeno društvo“, „nedovršena“ odnosno „nemoguća“ država ili „država apsurda“ u kojoj postoji „...gubitak državnog suvereniteta, uz naglašenu pretpostavku nadležnosti entiteta i umanjen obim nadležnosti države, sa naglašenom ulogom političkih snaga odnosno grupa ili političkih lidera u procesu funkcionisanja ustavnog i pravnog sistema, kao i u eventualnim ustavnim promjenama“¹¹.

Početni entuzijazam poslije pada Berlinskog zida pratilo je i potcenjivanje dostignuća socijalizma u nekim aspektima društvenog razvoja.

Snovi, nadanja i stvarnost o tranziciji – pregled drugih autora

Početni entuzijazam poslije pada Berlinskog zida pratilo je i potcenjivanje dostignuća socijalizma u nekim aspektima društvenog razvoja, pogotovo u startno nerazvijenim zemljama istočne Evrope i Sovjetskog Savez, kao i precjenjivanje prednosti tržišne ekonomije i predstavničke demokratije. Posebno su bile nerealne procjene o vlastitim objektivnim i subjektivnim mogućnostima da se pređe iz jednog sistema u drugi u cjelini i za kratko vrijeme. Ključni nesporazum je, izgleda,

Ključni nesporazum je, izgleda, bio taj što su svi vjerovali da će prihvatajući prednost drugog sistema moći da zadrže ono što je bilo dobro u prethodnom.

¹¹ Vidi: Mišljenje o ustavnoj situaciji u BiH i ovlašćenjima visokog predstavnika, Venecijanska komisija, 11. mart 2005. i Izvještaj Evropske komisije o napretku Bosne i Hercegovine u 2011. godini, od 12.10.2011. godine. Postoje i mišljenja o tome da ograničene odgovornosti koje je državi dao Ustav Bosne i Hercegovine nisu bile dovoljne da se obezbijedi funkcionisanje moderne države. Korišćenje nekih opštih odredbi u Ustavu i njihovo široko tumačenje doprinijelo je da se značajno prošire ovlašćenja na državnom nivou, posebno putem prenosa 68 nadležnosti entiteta na nivo Bosne i Hercegovine.

bio taj što su svi vjerovali da će prihvatajući prednost drugog sistema moći da zadrže ono što je bilo dobro u prethodnom, prije svega da sloboda i jednakost ne idu ruku pod ruku, nego da predstavljaju nerješivu strukturalnu protivrječnost i liberalizma, kao i komunizma, te da će u težnji za (političkom) slobodom morati da žrtvuju (ekonomsku) jednakost.

Odavno je primjećeno da „demokratija cvjetala na lijepom vremenu“.

Odavno je primjećeno da „demokratija cvjetala na lijepom vremenu“, da „predstavlja ukras bogatih društava“, i slično (Kecmanović, 2005, str

56). Sejmor Martin Lipset još je prije 50ak godina u klasičnom djelu „Politički čovjek“ precizirao i minimalnu visinu nacionalnog dohotka po stanovniku ispod koje takav luksuz naprosto nije moguć (Lipset, 1993, str 155 – 175). U prošlosti se bezbroj puta pokazao da društva koja se nalaze u dubokoj krizi, opštoj regresiji i hroničnoj neizvjesnosti, koje zakonito prate velike istorijske zaokrete kakav je tranzicija, vase za autoritarnim političkim vođstvom. Odozdo se traži spasitelj koji će što je brže moguće – ne obazirući se na bilo kakve institucije i procedure, a pogotovo one demokratske, koje su komplikovane i spore – odozgo uspostaviti red, rad i mir. Već u samoj činjenici da ni u jednoj od postkomunističkih zemalja istočne Evrope nije uspostavljen parlamentarni sistem, nego su uspostavljeni predsjednički sistemi sa širokim ovlašćerjima šefa države i autoritarnim ličnostima, poput Jeljcina, Valense, Lukašenka, Beriše, Miloševića, Tuđmana i drugih, mnogi tranziozni su prepoznali takvu tendenciju (Højvud, 2004, str. 630 – 631).

Ako su demokratske reforme posredstvom autoritarnih modela bile recept po preporuci heroja demokratije, onda je to zaista ukazivalo na potrebu „obrazovanja za demokratiju“. Mase koje su rušile Berlinski zid, koje su golim rukama obarale gorostasne biste Vladimira Ilića Lenjina po trgovima Varšave i Budimpešte, obavile plišanu revoluciju, Živkova izvele na sud, nisu mogle znati za visoku cijenu ni za maratonsko trajanje lutanja kroz lavirinte tranzicije. Između ostalog,

Glasali su da predsjednik republike, poput monarha, dobije doživotni mandat.

bile su to demokrate koje su bezmalo polovinu ili više od dvije trećine vijeka političke izbore na kojima su bili ponuđeni jedan program, jedna partija i jedan kandidat nazivale demokratskim, i to stvarno demokratskim, nasuprot onima formalno demokratskim sa

više opcija. Glasali su da predsjednik republike, poput monarha, dobije doživotni mandat¹². Iskreno su vjerovali da žive u najboljem od svih mogućih svjetova i u svijetlu budućnost koja je već počela. Zaklinjali su se u lojalnost avangardi čiji činovnici vide dalje i bolje od normalnih ljudi i prepoznaju istorijski interes običnih građana pouzdanije nego što bi oni to sami mogli.

Kako piše Filip Longvord, države i narodi istočne Evrope međusobno je spajala i od onih zapadnoevropskih razdvajala i mnogo dalja prošlost. „Podjela između Istočne i Zapadne Evrope postojala je i u doba Karla Velikog. Tokom većeg dijela prošlog milenijuma zemlje istočne Evrope karakterisale su endemska neimaština i slaba razvijenost. Demografski, ove dvije Evrope bile su zasebne, njihova lingvistička istorija u velikoj mjeri različita. Istočna Evropa dugo je bila na periferiji svjetske privrede. Razvile su se i izvjesne sklonosti i stanje duha: sklonost ka birokratiji i kolektivizmu; jače težnje ka nacionalnom samoostvarenju nego ka ličnoj autonomiji, sklonost ka ideologiji. I ljubav prema poeziji, idealizmu i cinizmu očiglednija je u Istočnoj nego u Zapadnoj Evropi“ (*Longvord, 2002, str. 18*).

Po demokratiju negativno nasleđe iz komunističke prošlosti istočno – evropskih društava, ima, dakle, svoju predistoriju i vijekovni kontinuitet, pa će, smatra Klaus Ofe, na postkomunističku budućnost svakog od njih uticati ne samo 50 godina prethodnog sistema nego i ekonomska, politička i kulturna tradicija koja je nastala poslednjih 500 godina (*Offe, 1996, str. 138*).

Nasuprot njima drugi smatraju da se komunistički svijet, zapravo, urušio pod unutrašnjim pritiskom strukturalnih protivrječnosti, koje su, iako izvana nije bilo dovoljno vidljivo, bile dovedene do kraja izdržljivosti sistema. Gorbačov je stekao renome istorijske ličnosti samo zato što je blisku i neizbjježnu ka-

„Podjela između Istočne i Zapadne Evrope postojala je i u doba Karla Velikog.

Tokom većeg dijela prošlog milenijuma zemlje istočne Evrope karakterisale su endemska neimaština i slaba razvijenost.

¹² S jednim izuzetkom – Hruščovom, koji je smijenjen partijskim prevratom 1964. godine, svi generalni sekretari KPSS, a to znači absolutni gospodari ne samo Sovjetskog Saveza nego praktično čitavog „istočnog bloka“ ostali su doživotno na funkciji (Lenjin, Staljin, Brežnjev, Andropov, Černjenko). Slučaj Gorbačova je specifičan s obzirom na to da je lično odlučujuće doprinio demontaži takvog sistema.

tastrofu velikim političkim manevrom pretvorio u bar donekle kontrolisanu imploziju¹³.

Politička kultura mnogih istočno-evropskih naroda bila je, naime, prema čuvenoj tipologiji Gabrijela Almonda, više parohijalna nego participativna.

Jedino od pred komunističkog nasleđa što nije moglo biti uništeno i što je, potisnuto na margini društvenog života, moglo da opstane i vegetira bila je građanska kultura, sačuvana u tradicionalnom sistemu vrijednosti, u istorijskoj

svijesti, u kolektivnoj memoriji, u obrascima ponašanja, u pogledu na svijet, u svakodnevnom životu, u shvatanju privatne i javne sfere, radnoj etici.

Demokratija je već sutradan mogla da počne jer je preživjela komunizam. U „Čehoslovačkoj“, pisao je još daleke 1985. godine Jirži Dintsbir „djeluje tradicija nenasilja, sposobnosti prilagođavanja, sklonosti ka opreznosti, spremnost za kompromis, tradiciju sitnog rada, činjenica da su već i pradede (i današnjih vladara) umjeli da čitaju i pišu, masovnost kulture u nekoliko generacija. Vlastodršci znaju da bi većina njihovih namještenika dala prednost promjenjenim političkim strukturama i slobodnjem životu i zato se boje i najmanje promjene pri kojoj bi društvena svijest mogla da provali“ (*Dintsbir, 1991, str. 99*).

Politička kultura mnogih istočnoevropskih naroda bila je, naime, prema čuvenoj tipologiji Gabrijela Almonda, više parohijalna nego participativna¹⁴.

Tranzicija je kao jedini supstitut nudila kratko i nejasno, ali naizgled samorazumljivo rješenje – „demokratiju“.

Tranzicija je kao jedini supstitut nudila kratko i nejasno, ali naizgled samorazumljivo rješenje – „demokratiju“. Ali, da bi se taj koncept primio u konkretnom socijalnom miljeu,

pored ostalog, bila je potrebna i odgovarajuća politička kultura. Njena funkcija jeste i to da u prelomnim periodima krize prela-

13 Da bi izrazio svoje rezerve prema navodno neminovnom raspadu sovjetske imperije iz 1989. godine, Sartori upotrebljava metaforu „komunizam se okliznuo na bananu“, (Demokratija – šta je to? CID, Podgorica, 2001, strana 276), dok proračuni kremljologa pokazuju da je objektivno mogla da se održi barem još čitavu deceniju. Zoran, Đ. u intervjuu Adamu Mihnjiku za „Gazetu Viboruču“: „Da mi nismo bili takvi, ne bi bilo Miloševića“, Danas, 16 - 17. jun 2001.

14 Parohijalnu političku kulturu karakteriše opšte neznanje o političkim fenomenima, odnosima i procesima i konsekventna isključenost iz svih političkih procesa, a participativnu, naprotiv, rasprostranjeno znanje o politici i spremnosti da se politički angažuje. Podanička ili lojalistička politička kultura je nešto između: kombinacija poznavanja svijeta politike kao opšte pojave, ali uz masovnu apstinenciju zbog osjećaja nemoći da se utiče.

ska iz bivšeg u buduće, kada je sadašnjost zbumujuće više značna i neizvjesna, obezbijedi relativnu stabilnost i kontinuitet.

Erih From je davno upozorio da negativno nasleđe neuporedivo duže i bogatije tradicije totalitarizma, diktature, autoritarizma nego demokratije, može da dovede do „bjekstva od slobode“, zbog straha od rizika i odgovornosti pred vlastitim izborom između više neizvjesnih alternativa¹⁵ (*Dal*, 1998, str. 50). Taj bijeg zakonito završava ili u, kako su govorili antički filozofi, idiotskom povlačenju iz javnog života u malograđansku privatnost koja pasivno opstruiše demokratiju.

Nakon svega izloženog postavlja se pitanje kako promjeniti političku kulturu ili kako je pokušati postepeno mijenjati? Monteskje je odavno ponudio odgovor u samo dvije rečenice: „Dobro je stvoriti demokratiju za narod. Ali postoji nešto još bolje i značajnije: odgojiti narod za demokratiju“ (*Monteskje*, 1989, citirano prema *Kecmanović*, 2005, str. 77). A još mnogo prije njega Aristotel je upozorio da „demokratski moral čuva demokratiju“ i da je „za svako državno uređenje potrebno i posebno vaspitanje“. Drama neuspjele tranzicije u jednom dijelu Istočne Evrope, posebno u nekim bivšim sovjetskim republikama, te na Balkanu, i iznad svih u Jugoslaviji, naspram relativnog uspjeha u zemljama centralne Evrope, aktuelizovala je temu vaspitanja i obrazovanja za demokratiju kao lijek za bolan susret sa postkomunističke demokratizacije i autoritarno patrijarhalno – bošljevičke tradicije.

Kontinuitet političke kulture je, kako ističe Eva Hofman, još neuporedivo duži. „Istočnu Evropu danas progone duhovi njene prošlosti, podjednako u njenim sjećanjima, zaboravima i tvrdoglavim brisanjima. Naravno, tu je silno komplikovano nasleđe komunističkog doba, ali i opipljiva prisutnost ranijih razdoblja čije duhove je komunizam navodno bio pobio“ (*Hoffman*, 1994, str. XV). Kontinuitet se, zaista, u Rusiji, Bugarskoj, Ukrajini, Rumuniji, Albaniji, Moldaviji i drugdje protezao daleko unazad u pretkomunističku prošlost, a vijekovni patrijarhalno – feudalni obrasci ponašanja

Nakon svega izloženog postavlja se pitanje kako promjeniti političku kulturu ili kako je pokušati postepeno mijenjati?

Istočnu Evropu danas progone duhovi njene prošlosti.

¹⁵ Sve do XX vijeka većina svijeta je smatrala da su nedemokratski sistemi superiorniji od demokratskih. Sve do istorijski nedavno najveći broj ljudi – a u određenim periodima i svi ljudi – bili su podanici nedemokratske vlasti.

parohijalne kulture poslužili su kao prirodna autoritarna osnova na koju se lako nakalemila boljševička politička kultura. Najveći problem, ipak, predstavlja kako tokom tranzicije izvršiti demo-

Tranzicija u istočnoevropskim zemljama odvija se, naime, simultano na tri ili četiri kolosijeka.

kratsku resocijalizaciju, kako iz faze pravnika i političara preći u fazu građana, pa trajala ona 60 (Darendorf), 50 (Masarik) ili 30 – 35 (Lajphart), (Kecmanović, 2005: str. 80 – 81). Nevolja je u tome

što se radilo o punoljetnim generacijama koje su više ili manje tokom primarne političke socijalizacije u porodici i školi usvojile tradiciju autoritarne kulture, a promjene stavova, vrijednosti, navika, znanja i vještina, poznato je, s godinama idu sve teže.

Robert Dal čak smatra da „u većini zemalja ne postoji politička kultura povoljna za demokratske ideje. To ne znači da poliarhija u njima ne može da bude stvorena, ali su izgledi da će ona biti nestabilna veoma veliki. Isto tako ne znači da se povoljna politička kultura ne može razviti u zemlji, u kojoj ona još ne postoji. Kada se u jednoj zemlji, na primjer, razvije moderno, dinamično i pluralističko društvo, sasvim je moguće da se u njoj oforme i održe uvjerenja, stavovi, odnosi prema vlasti koji su povoljni za razvoj demokratije“ (Dal, 1998, str. 353).

Tranzicija u istočnoevropskim zemljama odvija se, naime, simultano na tri ili četiri kolosijeka: zamjena planske privrede tržišnom, izlazak iz okvira sovjetske imperije, raspad federacije, formiranje nacionalne države. Otuda Darendorf s pravom ističe da nema recepta za tranziciju i da uspjeh i neuspjeh u svakoj konkretnoj zemlji zavise od tajminga i redoslijeda poteza. Na osnovu toga se javlja već pomenuto mišljenje da bi „demokratska diktatura“ koja bi ekonomskim, političkim, kulturnim reformatorima dala odriještene ruke kako bi, neometani odozdo, brzo doveli tranziciju do faze ireverzibilne konsolidacije (Kecmanović, 2005. str. 88 – 89).

Praveći presjek razvoja demokratije Marcin Krol piše: „Smatrali smo da su demokratija i sloboda divne stvari...

Praveći presjek razvoja demokratije Mar-čin Krol piše: „Smatrali smo da su demokratija i sloboda divne stvari...zato što su na hiljade stranaca stigli u našu zemlju da bi nas naučili kako da budemo demokratični...snažno smo fa-

vorizovali tržište ne samo zato što smo mislili da je to ispravno... nego i zato što smo imali na vratu Svjetsku banku i Međunarodni monetarni fond...nismo vršili revolucionarno nasilje i vješali časopis za društvena/politička pitanja

ljude jer smo znali da to nije politički konkretno...nismo se ponašali grubo prema staroj generaciji ne samo zato što bi to izazvalo unutrašnje opasnosti nego i zato što nam to ne dozvoljavaju zapadni standardi“ i zaključuje „Mogao bih dodati da nismo dobili adekvatnu nagradu za naše dobro ponašanje“ (Krol, 2003, str. 93).

1989. godina je bila godina čuda;
1990. godina je bila godina nade;
1991. godina je bila godina razočarenja, 1992. godina je bila godina realizma.

Elemer Hankis¹⁶ je ponudio i precizan katalendar triježnjenja (kada je slavljeničko pijanstvo prošlo i kada su se ljudi povukli sa trgova i ulica nastupilo je vrijeme poslijeprazničkog mamurluka) i to: 1989. godina je bila godina čuda; 1990. godina je bila godina nade; 1991. godina je bila godina razočarenja, 1992. godina je bila godina realizma (Kecmanović, 2005, str. 99).

Međutim, da bi uhvatila korijena i ondje gdje je ranije nikada nije bilo, čak i pod najpovoljnijim socijalno – ekonomskim prepostavkama, neophodna je dugotrajna praksa demokratije kao njeno individualno i kolektivno uvježbavanje. Možda to najbolje ilustruje poznata anegdota o engleskoj travi, koju je turista sa Balkana poželio u svojoj bašti. Ali, iako je bio kupio originalno sjeme u Londonu i travu, striktno prema priloženom uputstvu, redovno zalijevao i šišao, izostao je očekivani rezultat. A kada je uložio reklamaciju kod engleskog prodavca, ovaj mu je odgovorio: „Ne brinite, sve je u redu sa sjemenom, a i vi ste uradili sve kako treba, ali postupak morate ponavljati barem stotinjak godina da bi bila ista kao kod nas“ (Kecmanović, 2005, str. 101 – 102).

Prosječan žitelj postkomunističke istočne Evrope naslijedio je četverostruku „civilizacijsku nekompetentnost“ koja mu otežava da prihvati zapadnu demokratiju, smatra poljski politikolog Pjotr Stompka, i to:

- Radi se o manjku lične inicijative, motivacija za individualna postignuća, sposobnost za racionalnu kalkulaciju, spremnost za konkurentsko nadmetanje („preduzetnička kultura“);
- Zatim, radi se o nedostatku brige za zajedničko dobro, spremnost za participaciju u javnim poslovima, sposobnost za samoorganizaciju („građanska kultura“);

Prosječan žitelj postkomunističke istočne Evrope naslijedio je četverostruku „civilizacijsku nekompetentnost“.

¹⁶ Istaknuti mađarski sociolog – disident i prvi direktor Mađarske državne televizije poslije 1989. godine.

- Dalje, radi se o nerazvijenoj toleranciji i odsustvu otvorenosti, pluralizma i empatije („diskurzivna kultura“);
- Napokon radi se o deficitu odgovornosti, samodiscipline, sistematičnosti, istrajnosti, preciznosti, strpljenja („svakodnevna kultura“), (Kecmanović, 2005, str. 102).

Narod istočnoevropskih zemalja su željeli bolji život, veća politička prava, viši standard.

ca:

- Sovjetski Savez je bio heterogena imperija u ekonomskom, nacionalnom, religioznom i kulturnom smislu. Heterogenost se potiskivala jedinstvom „odozgo“ u dubini društva centrifugalne sile su bile neuporedivo jače nego što je to izgledalo;
- On nije mogao da izdrži trku u naoružanju i ogromne troškove pomoći drugim državama, partijama i pokretima antikapitalističke orijentacije;
- Zemlje Varšavskog ugovora nikada se nisu osjećale kao stvarna zajednica. U masovnoj svijesti bio je osjećaj okupiranosti i eksplorativnosti od Sovjetskog Saveza;
- Snažna kontinuirana i svestrana djelatnost Zapada i Katoličke crkve na rušenju Sovjetskog Saveza bila je važan činilac kraha „socijalističkog bloka“ i sistem realsocijalizma;
- Politička elita u Sovjetskom Savezu pokazala se istorijski inferiornom kada je trebalo suštinski mijenjati sistem i ujedno očuvati državu – slično se može reći i za političke elite u Jugoslaviji (Đurašinović, 2004, str. 357 – 358).

Narod istočnoevropskih zemalja su željeli bolji život, veća politička prava, viši standard. Željeli su da budu ravnopravni građani Evrope. Dobili su međutim – tranziciju. Mitrović je, kako sam priznaje, „na osnovu premalog istorijskog iskustva postsocijalističkih društava“, svojevremeno uspostavio tipologizaciju tranzicije prema kriterijumu njenog socijalnog smijera (Mitrović, 1996, str. 167).

Željeli su da budu ravnopravni građani Evrope.

Marković s pravom ukazuje da je tranzicija „ideološki obojen pojам i znači prelaz u liberalni kapitalizam (sistem zasnovan na privatnoj svojini i neregulisanoj tržišnoj privredi). Oni koji se služe ovim pojmom sugeriraju neminovnost prelaza u jedan tip društva koji

Iako najznačajniji činilac kraha, blokirana modernizacija (društva blokirane modernizacije), nije bila jedini preduslov urušavanja realsocijalizma. Tome je doprinjelo više drugih činilaca:

je zastario, koji je na Zapadu napušten i koji više ne postoji u razvijenim društvima” (Marković, 1997, str. 33).

Zaključak

Bosna i Hercegovina, od proglašenja svoje nezavisnosti 1992. godine, nikada nije imala unutrašnji kapacitet da samostalno funkcioniše, i teško je povjerovati da će se u doglednom vremenu nešto promjeniti na tom polju. Podjeljeno društvo, suprotstavljeni ciljevi naroda i njihovih političkih elita, kao i nedostatak konsenzusa po većini pitanja, značajnih za budućnost ove države, hronično potresaju i destabilizuju, i onako krhke, institucije u BiH. U takvoj situaciji Bosna i Hercegovina je još (mnogo) vise zavisna od međunarodne zajednice nego što su to druge (slabe) balkanske države.

Međunarodna zajednica sa visokim predstavnikom na čelu, de facto, sve vrijeme „drži pod kontrolom situaciju u ovoj haotičnoj državi i, zapravo, od samog njenog nastanka pokušava da spriječi njen raspad. Isto kao i njena prošlost, budućnost BiH će, u velikoj meri, zavisiti od konstelacije snaga i odnosa u međunarodnoj politici, koji se ubrzano mijenjaju. U proteklih par decenija, naime, počele su da se dešavaju značajne promjene na svjetskoj političkoj sceni i takav trend će se verovatno nastaviti. Opadanje američke moći, ekonomsko jačanje Kine i nekih drugih nezapadnih zemalja i kriza u EU, doprinose stvaranju multipolarnog svijeta koji već podrazumjeva, i u budućnosti će sve više podrazumjevati podjelu moći između više regionalnih i svjetskih sila, umjesto apsolutnu dominaciju jedne jedine supersile. Istovremeno, međunarodna politička scena je, naročito u posljednjih nekoliko godina, postala toliko nestabilna da je teško davati bilo kakve zaključke čak i o bliskoj budućnosti.

Terorizam i druge bezbjednosne prijetnje, ekonomski krizi, klimatske promjene i velike migracije sasvim sigurno će doprinositi daljim promjenama u međunarodnoj politici i odnosima. Ovakav razvoj situacije svakako će, sa jedne strane, „ići na ruku nekim malim državama i narodima koji će imati više opcija pri donošenju svojih političkih odluka. Kada je Bosna i Hercegovina u pitanju, međutim, teško je sa sigurnošću

Bosna i Hercegovina, od proglašenja svoje nezavisnosti 1992. godine, nikada nije imala unutrašnji kapacitet da samostalno funkcioniše.

Terorizam i druge bezbjednosne prijetnje, ekonomski krizi, klimatske promjene i velike migracije sasvim sigurno će doprinositi daljim promjenama u međunarodnoj politici i odnosima.

reći kako će se (buduća) kretanja u međunarodnim odnosima odraziti na njene slabe političke i institucionalne strukture. Pomeranje težišta interesovanja zapadnih država koje su imale, i još uvek imaju, ključnu ulogu u BiH, sa Balkana na neke druge geografske prostore, sasvim sigurno će dati više slobode i fleksibilnosti lokalnim političkim liderima. Ovakav trend će, istovremeno, vjerovatno otvoriti više prostora za političko djelovanje nekih drugih zemalja koje imaju određeni interes za Bosnu i Hercegovinu, a čiji bi uticaj mogao da produbi već postojeće unutrašnje probleme u BiH i izazove dodatnu nestabilnost, s obzirom

Svoje mesto na kompleksnoj političkoj sceni Bosne i Hercegovine u budućnosti će tražiti i različite međunarodne nevladine organizacije, kao i politički subjekti unutar administracija nekih država, kao što su SAD, lobiraju za određene ciljeve.

na činjenicu da nema nijedne, velike i moćne, države kojoj su podjednako naklonjena sva tri konstitutivna naroda – sasvim suprotno, države koje su kulturno i politički bliske jednom narodu uglavnom se od strane drugih doživljavaju kao nepoželjne, ili čak neprijateljske, i posmatraju kao prijetnja.

Svoje mesto na kompleksnoj političkoj sceni Bosne i Hercegovine u budućnosti će tražiti i različite međunarodne nevladine organizacije, kao i politički subjekti unutar administracija nekih država, kao što su SAD, lobiraju za određene ciljeve. U takvoj situaciji teško je predvidjeti slijed događaja u BiH u godinama koje dolaze. S obzirom na bližu i dalju istoriju ovog turbulentnog regiona, nezahvalno je, a istini za volju, i nemoguće davati bilo kakve prognoze. Jedna činjenica, međutim, ostaje apsolutno sigurna. S obzirom na duboke unutrašnje podjele i dosadašnji apsolutni neuspjeh u izgradnji zajedničkog političkog identiteta države i njenih građana, veliko je pitanje da li će, nevezano za dinamična kretanja u međunarodnim odnosima, lokalne političke elite uspjeti da pokažu dovoljno političke zrelosti i odgovornosti, odustanu od megalomanskih ciljeva i, umjesto toga, pokušaju da samostalno izgrade funkcionalnu državu koja će odgovarati interesima svih njenih konstitutivnih naroda.

Tabela 1.

Istočna Evropa	Većini se ljudi može vjerovati (postotak potvrđnih odgovora)
Bosna i Hercegovina	16
Bugarska	25
Češka	23
Hrvatska	18
Mađarska	21
Poljska	18
Slovačka	16
Slovenija	21
Srbija	18
Prosjek za Istočnu Evropu	21

Pitanje povjerenja o interpersonalnom povjerenju. Postotak ljudi kojima se može vjerovati. Napomena: Rezultati su iz razdoblja 1999 - 2001. Izvor: World Values Survey, <http://www.worldvaluessurvey.org>

Tabela 2.

Istočna Evropa	Prosječno povjerenje u državne institucije	Prosječno povjerenje u intermedijalne društvene organizacije
Bosna i Hercegovina	45	29
Bugarska	37	26
Češka	23	19
Hrvatska	42	38
Mađarska	44	31
Poljska	46	39
Slovačka	48	45
Slovenija	37	33
Srbija	44	30
Prosjek za Istočnu Evropu	40	34

Napomena: Rezultati su iz razdoblja 1996-2001. Postoci su zbroj onih ispitanika koji su odgovorili da imaju „vrlo mnogo povjerenja“ i „prilično mnogo povjerenja“. Izvor: World Values Survey, <http://www.worldvaluessurvey.org>

Tabela 3.

Država	Politički kriterijum broj 1 ¹⁷ .	Politički kriterijum broj 2 ¹⁸ .	Srednja vrijednost politički kriterijum ¹⁹
Albanija	Srednje nisko 2	Nisko 1	Nisko do srednje nisko (1.5)
Makedonija	Srednje nisko 2	Srednje nisko 2	Srednje nisko (2)
Hrvatska	Srednje visoko 3	Srednje visoko 3	Srednje visoko (3)

Srednja vrijednost političkih kriterijuma zemalja aspiranata u članstvo NATO. Kvanti-tativni pokazatelji trećeg kruga posthladnoratovskog proširenja²⁰.

Tabela 4.

Država	Ekonomski kriterijumi ²¹
Albanija	Srednje nisko (2)
Makedonija	Srednje nisko (2)
Hrvatska	Srednje visoko (3)

Procjena EU o ispunjavanju ekonomskih kriterijuma zemalja aspiranata na članstvo 2007. godine.

Tabela 5.

Država	Broj snaga	Odbrambeni proračun u milionima dolara	Izdvajanje po vojniku	Vojni kriterijum ²²
Albanija	11020	256	23230	Srednje visoko (3)
Makedonija	10890	173	15886	Srednje nisko (2)
Hrvatska	17660	1299	73566	Visoko (4)

Izdvajanje po vojniku zemalja aspirantica na članstvo u NATO 2008. godine.

Tabela 6.

-
- 17 Freedom House: Politička prava i građanske slobode zemalja aspirantica na članstvo u NATO-u (2006-2007), <http://www.freedomhouse.org/template.cfm?page=22&year=2006&country=6906> (3. 3. 2010)
- 18 Procjena EU-a o ispunjavanju političkih kriterija zemalja aspirantica na članstvo u NATO-u (2007) - Commission of the European Communities, Commission Staff Working Document, Pro- gress Report, Brussels, 6. 11. 2007, <http://ec.europa.eu/enlargement/pdf> (3. 5. 2010).
- 19 Srednje vrijednosti: 1 – nisko, 1,5 – nisko do srednje nisko, 2 – srednje nisko, 2,5 – srednje, 3 – srednje visoko, 3,5 – srednje visoko do visoko, 4 – visoko.
- 20 Dio istraživanja preuzet iz doktorske disertacije Luša, Đ. (2011) Posthladnoratovsko širenje NATO-a u suvremenim teorijama međunarodnih odnosa, Zagreb: Fakultet političkih znanosti.
- 21 Ocjene s obzirom na vremenski okvir za ostvarivanje sposobnosti za suočavanje s ekonomskim pritiscima članstva u EU-u: visoko (4) – kratkoročno, srednje visoko (3) – srednjoročno, srednje nisko (2) – u kretanju prema tržišnoj ekonomiji, reforme bi joj omogućile srednji rok, nisko (1) – još uvijek u procesu kretanja prema tržišnoj ekonomiji.
- 22 25% više od iznosa koji je izdvajala Bugarska (najmanje u NATO-u): visoko – od 38 007 \$ naviše (4), unutar 25% više ili manje: srednje visoko – od 22 806 \$ do 38 007 \$ (3), od 25 do 50% manje: srednje nisko – od 15 203 \$ do 22 805 \$ (2), manje od 50% nisko – manje od 15 202 \$ (1), Military Balance 2008 (Total armed forces active), <http://www.iiss.org/publications/military-balance/the-military-balance-2008/> (3. 3. 2010), <http://www.first.sipri.org> (in costant 2008 mil USD) (6. 3. 2010).

Država	Srednja vrijednost politički kriterijum	Ekonomski kriterijum	Vojni kriterijum	Ukupno kriterijumi ²³
Albanija	Nisko do srednje nisko (1.5)	Srednje nisko (2)	Srednje visoko (3)	6.5 – 5.4 srednje
Makedonija	Srednje nisko (2)	Srednje nisko (2)	Srednje nisko (2)	6.5 srednje
Hrvatska	Srednje visoko (3)	Srednje visoko (3)	Visoko (4)	10.8.3 visoko

Pregled vrijednosti ostvarivanja osnovnih kriterijuma ako kombinacije političkih, ekonomskih i vojnih pokazatelja.

Tabela 7. Zemlje Jugoistočne Evrope – učešće u inicijativama za regionalnu saradnju

Zemlja	CEI	CEFTA	CMES	KJIE	RP	SECI	Pakt stabilnosti	Ukupno učešće u inicijativama
Bugarska	+	+	+	+	+	+	+	7
Rumunija	+	+	+	+	+	+	+	7
BiH	+	=	=	p	+	+	+	4+p
Makedonija	+	=	=	+	+	+	+	5
Hrvatska	+	=	=	p	+	p	+	3+p+p
Albanija	+	=	=	+	+	+	+	6
Grčka	=	=	+	+	+	+	+	5
Slovenija	+	+	=	=	+	+	+	5
Turska	=	=	+	+	+	+	+	5

CEI – centralnoevropska inicijativa, CEFTA – centralnoevropska zona slobodne trgovine, CMES – crnomorska ekomska saradnja, KJIE – konferencija o stabilnosti, bezbjednosti i dobrosusjedstvu u Jugoistočnoj Evropi, RP – roajomonski proces o dobrosusjedstvu i stabilnosti u Jugoistočnoj Evropi, SECI – inicijativa za saradnju u Jugoistočnoj Evropi.

+ učesnica/član

= ne učestvuje

p posmatrač

Izvor: Jugoistočna Evropa. Pogled iz Srbije. Stubovi kulture, Beograd, 2000, str. 83

²³ Skala od minimalnog pokazatela 0 do maksimalnog 12 (12 bodova) pretvorena je u skalu od 0 do 10 bodova. Ukupni zbroj svih kriterija: 0-3 nisko, 3,1-6,9 srednje, 7-10 visoko.

Korištena literatura

- Banović, D. Gavrić, S. (2011). „Država, politika i društvo u BiH“, Sarajevo, Magistrat izdanja;
- Beridan, I. Smajić, M. Turčalo, S. (nema godine), „(Geo)politički i sigurnosni izazovi demokratskoj konsolidaciji tranzicijskih društava: Slučaj Bosne i Hercegovine“, pregleđni rad, Sarajevo, Fakultet političkih nauka;
- Beširević, N. (2012). „Instrumenti uvjetovanosti Europske unije u politici proširenja prema državama istočne i srednje Europe te Zapadnog Balkana“, pregleđni rad, Fakultet političkih znanosti, Sveučilište u Zagrebu;
- Borzel, T. (2007). „New Modes of Governance and Enlargement – The Paradox of Double Weakness“, dostupno na http://www.eu-newgov.org/data-lists/deliverables_detail.asp?Project_ID=12;
- Baxandall, P. (2003). „Postcommunist Unemployment Politics: Historical Legacies and the Curious Acceptance of Job Loss“, u: Ekiert, Grzegorz / Hanson, Stephen (ur.), „Capitalism and Democracy in Central and Eastern Europe: Assessing the Legacy of Communist Rule“, Cambridge i New York: Cambridge University Press;
- Ćurak, N. (2002). „Geopolitika kao sudbina – slučaj Bosna“, Sarajevo, Fakultet političkih nauka;
- Dal, R. (1998). „Demokratija i njeni kritičari“, Podgorica, CID;
- Dintsbir, J. (1991). „Sanjarenje o Evropi“, Gornji Milanovac, Dečje Novine;
- Dmičić, M. (2013). „Bosna i Hercegovina – za šta, a protiv koga i čega“, Časopis za društvena i politička pitanja Argumenti, godina VII, broj 19, Banja Luka;
- Đurašinović, P. (2004). „Tranzicija društva – hrestomatija“, Banja Luka, Grafid;
- Fritz, V. (2004). „State Weakness in Eastern Europe: Concept and Causes“, EUI RSCAS Working Paper 2004/35;
- Geddes, B. (1994). „Politician's Dilemma: Building State Capacity in Latin America“, Berkeley: University of California;
- Goetz, K. H. (2001). „Making Sense of Post – Communist Central Administration: Modernization, Europeanization or Latinization?“ Journal of European Public Policy, vol. 6, br. 6, str. 1032 – 1051;
- Grdešić, M. (2009). „Problem slabih država i slabih društava u Istočnoj Evropi“, doktorska disertacija pregleđni rad, Odjel za političku znanost, Sveučilište u Wisconsinu, Madison;
- Greskovits, B. (1998). „The Political Economy of Protest and Patience: East European and Latin American Transformations Compared“, Budimpešta: Central European University Press;
- Grupa autora (2000). „Jugoistočna Evropa 2000 – pogled iz Srbije“, Beograd, Stubovi kulture;
- Hejvud, E. (2004). „Politika“, Beograd, Clio;

- Hoffman, E. (1994). „Exit into History: A Journey Trought in New Eastern Europe“, New York, Penguin Books;
- Howard, M. M. (2003). „The Weakness of Civil Society in Post – Communist Europe“, Cambridge: Cambridge University Press;
- Johnson, L. R. (2002). „Central Europe, Enemies, Neighbors, Friends“, New York, Oxford, University Press;
- Jovanović, P. (2006), „Tranzicionizam: Refleksije o postkomunističkoj tranziciji“, Podgorica, Politička kultura;
- Kasapović, M. (2007). „Regionalna komparativista i istočna Evropa: Kako se raspala istočna Evropa“, znanstveni rad, Fakultet političkih znanosti, Sveučilište u Zagrebu;
- Kasapović, M. (2005). „Bosna i Hercegovina: podijeljeno društvo i nestabilna država“, Zagreb, Politička kultura;
- Kecmanović, N. (2005). „Dometi demokratije“, Beograd, Čigoja štampa;
- Krol, M. (2003). „Demokratizacija u Poljskoj“, Beograd, ZUNS;
- Kustec L. S. (2006). „Poseganje države v civilno družbo: javno-politična perspektiva“, Ljubljana, Fakulteta za družbene vede;
- Lalović, D. (2008). „Države na kušnji“, Zagreb, Nacionalna zajednica Crnogoraca Hrvatske, Disput;
- Lipset, M. S. Kyuoung, R. S. (1993). „A comparative Analysis of the Social Requestes of Democracy“, International Science Journal, Vol XLV 2;
- Longvort, F. (2002). „Stvaranje Istočne Evrope“, Beograd, Clio;
- Luša, Đ. (2012). „Politika širenja NATO-a prema zapadnom Balkanu“, pregledni rad, Fakultet političkih znanosti, Sveučilište u Zagrebu;
- Marković, D. Ž. (1997). „Mogućnost preobražaja istočno – evropskih društava“, Beograd, Institut društvenih nauka;
- Misita, N. (2010). „Evropska unija: osnivanje i razvoj“, Sarajevo, Revicon;
- Misita, N. (2007). „Osnovi prava Evropske unije“, Sarajevo, Pravni fakultet Univerziteta u Sarajevu;
- Mitrović, Lj. (2002). „Balkan u svetu razvojnih trendova: tranzicije, globalizacije, regionalizacije i evropske integracije“ u zborniku „Globalizacija, akulturacija i identiteti na Balkanu“, Niš, Filozofski fakultet, Institut za sociologiju;
- Mitrović, Lj. (1996). „Savremeno društvo: strategija razvoja i akteri“, Beograd, Institut za političke studije;
- Offe, C. (1996). „Varieties of Transition“, Cambridge, Polity Press;
- Ost, D. (2005). „The Defeat of Solidarity: Anger and Politics in Postcommunist Europe“, Ithaca i London: Cornell University Press;
- Ost, D. Crowley S. (ur.) (2001). „Workers after Workers“ States: Labor and Politics in Postcommunist Eastern Europe, Lanham, Rowman and Littlefield;
- Parrott, B. (1997) „Perspectives on Postcommunist Democratisation“, u: Derwisha, K. i Parrott, B. (ur.), „Democratization and Authoritarianism in Postcommunist Societies 2“: Politics, Power,

- and the Struggle for Democracy in South – East Europe, Cambridge University Press, Cambridge, 1-40;
- Pridham, G.(2006) „European Union Accession Dynamics and Democratization in Central and Eastern Europe: Past and Future Perspectives“, Government and Opposition, Vol. 41, No. 3, 373 – 400;
 - Prpić, I. (1988). „Država i društvo“, Naše teme, vol. 32, br. 5, str. 1147-1165;
 - Šalaj, B. (2007). „Socijalni kapital: Hrvatska u komparativnoj perspektivi“, Zagreb, Fakultet političkih znanosti;
 - Vanjskopolitička inicijativa (2012). Proširenje NATO-a na Bosnu i Hercegovinu. Sarajevo: (Korak ka stabilnosti ili Ne računaj NATO);
 - Zakošek, N. (2002). „Politički sustav Hrvatske“, Zagreb, Fakultet političkih znanosti.

DODATAK

GOVOR

Srpskog člana Predsjedništva BiH Milorada Dodika
u Narodnoj Skupštini Republike Srpske.
Banjaluka, 11. novembra 2019. godine

Milorad Dodik

NARODNA SKUPŠTINA REPUBLIKE SRPSKE GARANT ZA POV RAT IZVORNOG DEJTONA

Dame i gospodo, narodni poslanici

Zahtjev za održavanje posebne sjednice Narodne skupštine Republike Srpske na čijem dnevnom redu je INFORMACIJA O NEUSTAVNOJ TRANSFORMACIJI DEJTONSKE STRUKTURE BiH I UTICAJU NA POLOŽAJ I PRAVA REPUBLIKE SRPSKE, praktično je nastavak zasjedanja na kome je 18. oktobra 2017. godine donesena REZOLUCIJA O ZAŠТИTI USTAVNOG PORETKA I PROGLAŠENJU VOJNE NEUTRALNOSTI REPUBLIKE SRPSKE.

Rezolucija je obavezala sve organe i institucije Republike Srpske na dosledno provođenje, ali je na to obavezala i sve predstavnike Republike Srpske u zajedničkim institucijama BiH i međunarodnim organizacijama i forumima.

Da bismo razumjeli sadašnjost, moramo shvatiti prošlost.

Da bismo razumjeli sadašnjost, moramo shvatiti prošlost.

Ova sjednica Narodne skupštine nije sazvana da bi se mjerio bilo čiji patriotizam.

Da se neke oblasti reformišu da bi svi narodi živjeli u uređenijem i stabilnijem društvu.

Ovdje u ogromnom broju sjede ljudi koji vole Republiku Srpsku, bez obzira što neki od vas dovode u pitanje i svrhu održavanja ove sjednice.

Vi ste svi, poštovani narodni poslanici, ili veliki dio vas, u službi naroda koji vas je birao.

U to ne sumnjam nijednog trenutka.

Zato ova sjednica nije u funkciji prebrojavanja onih koji vole Republiku Srpsku, ova sjednica je u funkciji odbrane te iste Republike, njenih prava, njenih nadležnosti, i njenih obaveza, potvrđenih i definisanih Dejtonskim sporazumom i njegovim aneksima, ponajviše Aneksom 4. – Ustavom BiH.

Ovdje su predstavnici političkih partija koje su u proteklih 25 godina imale iluziju da se neke stvari i procesi dešavaju s ciljem opšteg napretka.

Da se neke oblasti reformišu da bi svi narodi živjeli u uređenijem i stabilnijem društvu.

Te partije su vjerovale da će učiniti bolje svom narodu ako pristanu na reforme koje su se dešavale, nekoliko puta glasom svih političkih partija, bez obzira da li su bile dio vlasti ili opozicije u Republici Srpskoj.

Glasali su za to jer im je rečeno da će to kasnije moći da mijenjaju u Parlamentu na nivou BiH.

Sve vrijeme OHR i Visoki predstavnik zajedno sa zemljama koje su ih podržavale manipulisali su i iznova nametali rješenja koja su nazivali kompromisom.

Neki procesi su se dešavali, i zbog kratkovidosti onih koji su u tom trenutku kao vlast imali najveću odgovornost.

Sada znamo da je to lažni, manipulativni kompromis, lažan i na štetu Srba i Republike Srpske.

Neki procesi su se dešavali, i zbog kratkovidosti onih koji su u tom trenutku kao vlast imali najveću odgovornost.

Opravdanost

Zato je vrijeme da se podvuče crta, da vidimo gdje smo bili 1995. a gdje smo danas gotovo 25 godina kasnije.

Pitam sve vas, da li su reforme i zakoni koji su nametani, ili na koje smo na ovaj ili onaj način pristajali, donijele boljšitak bilo kome u BiH ?

Da li smo zadovoljni npr. pravosuđem koje je mimo Ustava nametnuo visoki predstavnik?

Pitam sve vas, da li su reforme i zakoni koji su nametani, ili na koje smo na ovaj ili onaj način pristajali, donijele boljšitak bilo kome u BiH ?

Da li ima i jedna ozbiljna politička rasprava koja nas neće dovesti do toga da je ono, osim što je neustavno, i neefikasno, od početka bilo zavisno od različitih centara moći?

Da li je to i takvo pravosuđe učinilo boljom i Republiku Srpsku i BiH, pa da bar možemo reći nije bilo po Ustavu, ali svi-ma je bolje?!

Ili je provodeći selektivnu pravdu dovelo do još veće podi-jelenosti i međunacionalnog nepovjerenja.

Uzeo sam primjer pravosuđa jer je ono takvo kakvo je na-metnuto proizvelo mnogo drugih problema, o kojima gotovo svakodnevno polemišemo u javnosti.

Da li su desetine agencija, direkcija, kancelarija, koje su nasiljem visokih predstavnika uspostavljene, donijele napredak, ili su samo povećale broj zaposlenih u upravi koja se mjeri sa brojem zaposlenih u Jugoslaviji koja je imala oko 22 miliona sta-novnika.

Šta smo i kao Republika i kao narod dobili? Ništa, ili goto-vo ništa.

Uglavnom smo imali štetu.

Sve što je urađeno na navodnom unapređenju funkcioniranja BiH, zapravo je udaljavalo od funkcionalnosti, a Republiku Srpsku razvlačivalo i ugроžavalо.

Šta smo i kao Republika i kao narod dobili? Ništa, ili gotovo ništa.

Danas imamo situaciju da smo ostali bez značajnog broja nadležnosti koja nam je garantovao Dejtonski sporazum, ali da BiH zbog toga nije postala funkcionalna.

Zbog tih i takvih reformi čiji je osnovni cilj bio jačanje „državnosti BiH ne žive bolje ni Srbi, ni Hrvati ni Bošnjaci.

Danas imamo situaciju da smo ostali bez značajnog broja nadležnosti koja nam je garantovao Dejtonski sporazum, ali da BiH zbog toga nije postala funkcionalna.

Živjeli su 25 godina dobro samo stranci, koji su dobijali takve plate o kojima ovdje niko ne može ni da sanja.

Bošnjaci se ne bune protiv takvih reformi koje im nisu dale bolji standard.

Zašto? Zato što su te nazovi reforme centralizovale državu, na način da se ispune njihove želje, onako kako ih nisu uspjeli ispuniti ni u ratu, a ni mirovnim sporazumom.

BiH nije uspjela da postane ni pravna ni održiva ni funkcionalna ni dvije i po decenije od potpisivanja Dejtonskog sporazuma.

Ne smijemo da pristanemo na podvalu onih koji uporno ponavljaju da je Dejtonski sporazum samo zaustavio rat.

Da je to bio sporazum o prestanku rata on bi imao samo 2 člana.

PRVI - kojim bi se konstatovalo da prestaju sva ratna dejstva bilo koje zaraćene strane na teritoriji bivše jugoslovenske republike BiH, i DRUGI - da sporazum stupa na snagu odmah po zaključenju.

Nama, Srbima, su neprestano otvarali nove frontove da bi nam podvalili razne stereotipe.

Suština

Opšti okvirni sporazum za mir, kako glasi puni naziv onoga što mi skraćeno zovemo Dejtonski sporazum, nije samo zaustavio građanski rat u BiH, već je u 11 aneksa regulisao odnose i

Nama, Srbima, su neprestano otvarali nove frontove da bi nam podvalili razne stereotipe.

ustrojstvo državne zajednice triju konstitutivnih naroda i ostalih. Važno je da nikada ne zaboravimo kako je došlo do njegovog potpisivanja.

Ženevskim i Njujorškim principima iz septembra 1995, dakle prije Dejtonske konferencije, predstavnici zaraćenih strana utvrdili su kakva će biti poslijeratna BiH.

Da ta dva dokumenta nisu zaključena, ne bi bilo ni mirovne konferencije u Dejtonu, a ni potpisivanja sporazuma u Parizu u decembru iste godine.

Svi koji tvrde da je Republika Srpska priznata kao subjekat tek nakon potpisivanja Dejtonskog sporazuma ne govore istinu, jer je Republika Srpska bila potpisnik i Ženevskih i Njujorških principa.

Republika Srpska je nastala onoga dana kada je proglašena, 9. januara 1992. godine, dakle u miru, a na žalost uz velike žrtve i odricanja našeg naroda morala je biti branjena u nametnutom nam ratu.

Za sve koji i dalje tvrde da smo nastali na osnovu Dejtonskog sporazuma molim da nam odgovore kako je nešto što je tek nastalo Dejtonskim sporazumom potpisalo taj isti sporazum u svim njegovim aneksima.

Kako je moguće da je Republika Srpska nastala aneksom 4. tj. novim Ustavom BiH, a potpisnica je tog aneksa?

Republika Srpska je nastala onoga dana kada je proglašena, 9. januara 1992. godine, dakle u miru, a na žalost uz velike žrtve i odricanja našeg naroda morala je biti branjena u nametnutom nam ratu.

Svi odgovori na pitanje šta je nadležnost Republike Srpske mogu se naći u Aneksu 4. Dejtonskog sporazuma, koji je vrlo jasno precizirao kako bi trebalo da funkcioniše državna zajednica kakva je BiH sastavljena u Dejtonu. U članu 3.3 Ustava, piše: „sve vladine funkcije i ovlaštenja koje u ovom Ustavu nisu izričito dodijeljene institucijama BiH pripadaju entitetima“.

Tako kaže Ustav BiH kao najviši pravni akt. No da li je tako u praksi? Nije.

E to što nije, a nije prenošeno u nadležnost BiH kako Ustav predviđa, to je oteto.

Bespravnim radnjama, nepoznatim u bilo kojoj evropskoj zemlji, i ne samo u evropskoj.

To je urađeno silom nepravnih bonskih ovlaštenja koja su, kako svjedoče akteri tog vremena, bili obična prevara i podvala.

Da li su i našim glasanjima u Parlamentarnoj skupštini na nivou BiH, legalizovane nametnute odluke visokih predstavnika. Znamo da nisu i sada je došlo vrijeme da o tome odgovorno raspravljamo i odlučujemo.

Da li su i našim glasanjima u Parlamentarnoj skupštini na nivou BiH, legalizovane nametnute odluke visokih predstavnika.

Znamo da nisu i sada je došlo vrijeme da o tome odgovorno raspravljamo i odlučujemo.

Pritom to nije samo jedna sjednica, ni samo ovaj dan.

Da je Dejtonski sporazum u svim aneksima, posebno Aneks 4. Ustav BiH, provedeni onako kako su napisani, uvjeren sam da bi BiH danas bila stabilnija i funkcionalnija.

ska podešavanja.

Sada je jasno da su kreatori Aneksa 4. što je Ustav BiH, prije 25 godina dugoročno bili mnogo svjesniji situacije u BiH, nego oni koji su poslije njih pokušavali da mijenjaju stvari pod izgovorom unapređivanja sistema.

Da je Dejtonski sporazum u svim aneksima, posebno Aneks 4. Ustav BiH, provedeni onako kako su napisani, uvjeren sam da bi BiH danas bila stabilnija i funkcionalnija.

Neustavnost

Izvršene promjene nisu ustavne, jer da jesu, ne bi bila dva pokušaja ustavnih promjena poznatih kao „aprilske i butmiriske pakete“, vođenih od strane međunarodne zajednice.

To govori samo da i ta i takva međunarodna zajednica dobro zna da sve što je urađeno mimo Ustava BiH, jednoga dana mora doći na dnevni red.

Sve što nema osnov u tekstu Ustava BiH, nije legalno, ni trajno.

To potvrđuje i Ustavni sud BiH svojom odlukom broj U 17/05, kada je odbio da raspravlja o prenosu nadležnosti na osnovu sporazuma entiteta, jer to nije ustavna materija, a Ustavni sud BiH može odlučivati samo na osnovu teksta Ustava.

Sve što nema osnov u tekstu Ustava BiH, nije legalno, ni trajno.

Dakle, ne i bilo kakvog sporazuma između Republike Srpske i Federacije BiH, ako na osnovu toga nije promijenjen Ustav BiH i stvoren ustavni osnov da neka nova nadležnost pripadne nivou BiH.

Često se plasira teza da Dejtonski mirovni sporazum nije zamišljen da ostane onakav kakav je potpisani u Dejtonu?

Kakav je to mirovni sporazum potpisani s skrivenom namjerom da će biti mijenjan?

O tome kako Dejton nije zamišljen da bude trajno rješenje, aludirajući na njegove izmjene u pravcu centralizacije BiH, govore oni koji u to vrijeme nisu igrali nikakvu značajnu ulogu, prvenstveno u američkoj politici.

O tome kako Dejton nije zamišljen da bude trajno rješenje, aludirajući na njegove izmjene u pravcu centralizacije BiH, govore oni koji u to vrijeme nisu igrali nikakvu značajnu ulogu, prvenstveno u američkoj politici.

Ali s druge strane imamo neposredna svjedočanstva kako su tadašnji najvažniji funkcioneri američke administracije promisljali o BiH.

Referendum

Imamo pismo od 20. jula 1995. godine, Sendija Bergera, Klintonovog savjetnika za nacionalnu bezbjednost koga je uputio Medlin Olbrajt, tadašnjoj državnoj sekretarki, i ostalim najvišim zvaničnicima Klintonove administracije, u kome, između ostalog, piše o prijedlozima kako okončati konflikt u BiH.

Berger, između ostalog piše: „Ako bude neophodno, treba da pritisnemo Bošnjake da dozvole Srbima sprovođenje referenduma nakon dvije do tri godine, kao što smo se složili u paketu iz 1993. godine“.

Berger u pismu nastavlja: „Naša argumentacija bi bila da, ako Bošnjaci ne mogu ubijediti srpsku populaciju da je njihova budućnost u reintegraciji, nema svrhe blokirati mirno razdvajanje po uzoru na čehoslovački model“.

Medlin Olbrajt, tadašnja državna sekretarka SAD u odgovoru Sendiju Bergeru od 3. avgusta 1995. nije isključila mogućnost referendumu o otcjepljenju Republike Srpske, ali je istakla da favorizuje opciju dizanja embarga na oružje, vazdušne udare protiv Srba i predavanje odgovornosti Bošnjacima za završetak konflikta.

Zato je SDA deklaracija nastavak politike Alije Izetbegovića koja je i dovela do rata u BiH.

Podvale Bošnjaka

Sa sve učestalijim izjavama o Dejtonu koji je i prije potpisa bio predviđen da se mijenja, slučajno ili ne, SDA nam je svojom Programskom deklaracijom objavila 14. Septembra 2019, kako

Dokument je neuvijena i jasna namjera da opstanu sve neustavne nadležnosti i da se nastavi sa daljom centralizacijom, poništavanjem dejtonske strukture BiH, i faktičkom ukidanju Republike Srpske.

ona vidi BiH u budućnosti.

To jeste formalno pravno deklaracija SDA, suštinski - to je program bošnjačke političke elite, jer o ciljevima unitarizacije postoji jasna ili prečutna saglasnost svih bošnjačkih partija.

Zato je SDA deklaracija nastavak politike Alije Izetbegovića koja je i dovela do rata u BiH. Dokument je neuvijena i jasna namjera da opstanu sve neustavne nadležnosti i da se nastavi sa daljom centralizacijom, poništavanjem dejtonske strukture BiH, i faktičkom ukidanju Republike Srpske.

Prvo da ostane kao prazna ljuštura bez najvažnijih nadležnosti, a potom da postane „regionalni nivo vlasti“. Takva BiH bi bila po mjeri samo jednog, bošnjačkog naroda.

O neustavnosti nadležnosti prenesenih na nivo BiH, nerađo svjedoči i **KASIM TRNKA**, profesor ustavnog prava, bivši sudija ustavnog suda, član muslimanskog dijela BiH delegacije u Dejtonu, drugačije je odredio **PRVU FAZU** ustavnih promjena.

U svom radu „**Specifičnosti ustavnog uređenja BiH**“ piše šta treba uraditi u ustavnim promjenama, koje nisu prošle u dva pokušaja – aprilskom i butmirskom paketu.

Trnka navodi da treba izvršiti „neophodnu konstitucionalizaciju već postignutih reformi u oblasti sistema odbrane, pravosudnog sistema, sistema oporezivanja, obavještajno-sigurnosnih službi i drugih važnijih pitanja koja su, umjesto ustavom, uređena zakonima.“

Dakle, jasno je da sve faktičke ustavne promjene i dopune koje su vršene zakonima, nisu formalno-pravno postale dijelom Ustava BiH,

Dakle, jasno je da sve faktičke ustavne promjene i dopune koje su vršene zakonima, nisu formalno-pravno postale dijelom Ustava BiH, već je neophodno izvršiti njihovu naknadnu „konstitucionalizaciju“, a takav postupak,

jasno propisan Ustavom, nikada nije sproveden niti u jednom od pomenutih slučajeva.

Opravdanost

Povoda za ovakvu posebnu sjednicu narodne skupštine bilo je više, no u posljednjih godinu dana imamo niz političkih događaja koji opominju.

Jedan od najalarmantnijih jeste poništanjanje volje birača na izborima od prije godinu dana.

Što se tiče Ustava BiH, ništa nije promijenjeno, pa je Republika Srpska ustavno, legitimno i legalno donijela Rezoluciju o zaštiti ustavnog poretku i vojnoj neutralnosti.

Formiranje vlasti na nivou BiH nakon izbora održanih 7. oktobra 2018. godine, nepotrebno je blokirao Bakir Izetbegović i dva člana izabrana bošnjačkim glasovima u Predsjedništvo BiH – Željko Komšić i Šefik Džaferović traženjem da se pošalje Godišnji nacionalni plan za članstvo u NATO paktu - takozvani ANP, čemu se Republika Srpska protivi na osnovu Rezolucije o zaštiti ustavnog poretku i vojnoj neutralnosti koju je donijela Narodna skupština Republike Srpske 18. oktobra 2017. godine.

Taj fantomski ANP koga nije pripremio nijedan zvanični organ, našao se pred članovima Predsjedništva BiH, bez neophodne pripremne verifikacije i procedure na resornoj komisiji ili u Savjetu ministara.

Uslovljavanja SDA, Komšićeve Demokratske fronte i drugih bošnjačkih stranaka uz jasnu saglasnost SDP-a i drugih njihovih partnera iz FBiH, dovelo je do skoro potpune blokade zajedničkih organa na nivou BiH.

Htjeli nehtjeli, voljom njihovih rukovodstava, neki iz Republike Srpske čine neophodan dekor za odluke koje su dogovarane na sarajevski sijelima – sastavljenih po principima muslimanskog bratstva, a njihov cilj je ostajanje u foteljama ministara u Savjetu ministara do izbora 2022. godine, što neki iz Republike Srpske i ne kriju.

Što se tiče Ustava BiH, ništa nije promijenjeno, pa je Republika Srpska ustavno, legitimno i legalno donijela **Rezoluciju o zaštiti ustavnog poretku i vojnoj neutralnosti.**

Potreban je jasan stav o NATO paktu,

Koliko je opasno bilo kakvo prihvatanje dokumenata o članstvu u NATO paktu, govore i primjeri Crne Gore i Sjeverne

Makedonije, i odluka donošenih sa nedostacima u podledu legitimite, pa i legalnosti.

Kršenja međunarodnog Dejtonskog sporazuma i Ustava BiH kao njegovog Aneksa 4. su očigledna i neupitna.

Potreban je jasan stav o NATO paktu i politici koju je je provodio tokom ratova u Jugoslaviji, a pogotovo bombardovanja Srpske tokom 1995. godine i Srbije 1999. godine.

Bombe sa osiromašenim uranijumom nisu samo ubijale tada, već ubijaju i sada i još dugo će ubijati povećanjem oboljenja od raka. To su bombe sa produženim dejstvom na još mnogo godina.

Nemamo pravo da zatvaramo oči pred posledicama onoga što je činio NATO i da damo legitimitet bombardovanju našim olakim pristajanjem na proces ulaska u NATO.

Ako se to ranije moralo zbog prijetnji, danas ne mora. Drago mi je što opozicija u Republici Srpskoj misli da ne treba usvojiti ANP.

Dame i gospodo, narodni poslanici,

Mnoge stvari i činjenice koje su date u Informaciji za ovo zasjedanje Narodne skupštine, poznate su i dio su raznih političkih opredjeljenja.

Kršenja međunarodnog Dejtonskog sporazuma i Ustava BiH kao njegovog Aneksa 4. su očigledna i neupitna.

Zato smo ih ponavljali u brojnim dokumentima i Narodne skupštine i Vlade i Predsjednika Republike Srpske.

Pošto ništa od toga nije uticalo na promjenu politike i stanja u BiH, došlo je vrijeme kada to pitanje moramo sistemski i sistematično rješavati, jer odlaganje nosi još veće opasnosti.

Iz faze opiranju pritiscima, Republika Srpska mora preći na aktivno djelovanje u ostvarivanju svoje ustavne pozicije.

Iz faze opiranju pritiscima, Republika Srpska mora preći na aktivno djelovanje u ostvarivanju svoje ustavne pozicije.

Iduće godine navršava se 25 godina od zaključenja Dejtonskog sporazuma.

To su godine koje su pojeli stranci ispunjavajući zahtjeve bošnjačke strane za unitarizacijom BiH, suprotno Ustavu BiH.

Ne smije se dozvoliti nastavak takve agonije, koja BiH vodi nepovratno u raspad, više faktički, nego formalni.

Na nivou BiH je karakteristično da se stoji u mjestu, nema inicijativa za razvoj ekonomije i infrastrukture, nema vizije ni odgovornosti.

Ne treba tragati za izgubljenim vremenom, nego odgovorno, u skladu sa Dejtonskim sporazumom, preduzimati korake za razvoj Republike Srpske i dejtonske Bosne i Hercegovine, sarađujući sa svima koji to žele.

Ustavom BiH, njegovim članom 3.3.b. regulisano je da „opšti principi međunarodnog prava predstavljaju integralni dio prava Bosne i Hercegovine“.

Pravo naroda

Ustavom BiH, njegovim članom 3.3.b. regulisano je da „opšti principi međunarodnog prava predstavljaju integralni dio prava Bosne i Hercegovine“.

To je dodatno razrađeno tačkama 7. i 8. Aneksa 1. na Aneks 4. koji je Ustav BiH, po kome se u BiH neposredno primjenjuju i dva dokumenta: **Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima i Međunarodni pakt o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, koji garantuju pravo svih naroda na samoopredeljenje.**

Nesumnjivo da se radi o neprikosnovenim i neotuđivim pravima naroda, a srpski narod u Republici Srpskoj ima garantovano pravo da navedene međunarodne norme primjeni kada putem svojih demokratskih i legitimnih organa ocijeni da je kršenje i ugrožavanje njegovih prava nepravnim postupanjem do te mjere ugrozilo suštinu, strukturu i odredbe Ustava BiH, da je vrijeme za povratak onome što je parafirano u Dejtonu, a potpisano u Parizu 1995. godine.

Prema tumačenjima akata međunarodnog prava, otcjepljenje kao krajnji vid stvaranja vlastite države mogu imati samo „**narodi koji trpe diskriminaciju, odricanje prava na predstavničku vladu i samo ukoliko je diskriminaciono ponašanje toliko prodorno, razgranato i sistemsко da konkretno ugrožava opstanak takvih naroda i gdje ne postoji jaka verovatnoća da će se diskriminacija okončati**“.

Republika Srpska koja je, kao država srpskog naroda i drugih koji tu žive, svoju državnost – teritoriju, vlast, stanovništvo unijela u Dejtonski sporazum, konstantno trpi diskriminaciju nepravnim djelovanjem OHR- i Ustavnog suda BiH.

Sve naprijed navedeno je ispunjeno, što se može zaključiti i iz površne analize stanja i odnosa u poslijeratnoj BiH:

Narodna skupština Republike Srpske kao najviše zakonodavno tijelo sastavljeno od legitimnih predstavnika naroda koji žive u Republici Srpskoj u svojim rukama imaju sve ono što je potrebno da bismo se vratili u okvire izvornog Dejtona.

Republika Srpska koja je, kao država srpskog naroda i drugih koji tu žive, svoju državnost – teritoriju, vlast, stanovništvo unijela u Dejtonski sporazum, konstantno trpi diskriminaciju nepravnim djelovanjem OHR- i Ustavnog suda BiH.

Sistematski su joj kršena prava koja ima po Ustavu BiH – otimane nadležnosti i formirane institucije u korist BiH bez ustavnog osnova.

Kako je govorio Pedi Ešdaun: uzmite entitetima silu – vojsku, policiju i poreze i oni će sami uvenuti.

Odriče se pravo većinskom broju poslanika iz Republike Srpske kao jedinim legitimnim predstavnicima građana Republike Srpske da učestvuju u formiranju Savjeta ministara, odnosno u vlasti na nivou BiH

Odricanje prava na ime Republike Srpske kao cilj koji je Bakir Izetbegović ponovio i nakon 7. kongresa („nismo odustali od promjene imena RS“), što govori da ne namjeravaju okončati diskriminaciju srpskog naroda kao većinskog naroda u Republici Srpskoj.

Iz svega treba izvući pouke.

Republika Srpska nema pravo da odustane od svoje autonomije, državnosti i samostalnosti koje su potvrđene Dejtonskim sporazumima. Zapravo, danas poslije skoro 25 godina od njihovog zaključenja, Republika Srpska ima obavezu da očuva svoja prava iz međunarodnog ugovora.

Dočekali smo vrijeme kada ponovo dobija na značaju međunarodno pravo i ono što je zapisano u Dejtonskom sporazumu.

Narodna skupština Republike Srpske kao najviše zakonodavno tijelo sastavljeno od legitimnih predstavnika naroda koji žive u Republici Srpskoj u svojim rukama imaju sve ono što je potrebno da bismo se vratili u okvire izvornog Dejtona.

Republika Srpska to može ostvariti novim Ustavom Republike Srpske, a u skladu sa Ustavom BiH - prepisujući odredbu

člana 3.1. Ustava BiH. Drugi stav istog člana već je napisan u Ustavu Republike Srpske – član 3. (amandman 56).

Ovo vrijeme pamtiće se po tome što smo ostvarili, a ne kakvim smo pritiscima i ucjenama bili izloženi da odustanemo od naših prava.

Prošla su vremena kada su Visoki predstavnici ispunjavali zahtjeve samo jedne strane u BiH.

Da smo se predali u brojnim situacijama u godinama poslije rata ili da nismo odabrali pravi put, bila bi poništена državnost Republike Srpske.

Naši stavovi i potezi koje smo povlačili bili su prilagođeni vremenu i snazi koju smo tada imali.

Dočekali smo vrijeme kada ponovo dobija na značaju međunarodno pravo i ono što je zapisano u Dejtonskom sporazumu.

Zato danas otvoreno i odgovorno raspravljamo o kršenju Dejtonskog sporazuma i posledicama koji i sada prijete da obe-smisle Republiku Srpsku.

Prošla su vremena kada su Visoki predstavnici ispunjavali zahtjeve samo jedne strane u BiH.

Odbojka

Naši stavovi su jasni i odavno poznati:

Zalaganje za mir, poštovanje demokratije kroz izbornu volju, ponos i ljubav za Republiku Srpsku, ostvarivanje njenog suvereniteta i autonomije potvrđenih Dejtonskim sporazumom i Ustavom BiH kao naše pravo na slobodu.

Da bošnjački političari i cijelokupni bošnjački establišment nisu drugima nametali isključivo svoje viđenje proteklog građanskog rata po čemu su samo oni bili žrtva, a Srbi i Hrvati agresori i zločinci, da nisu postupali kao jedini „vlasnici istine i države“, da su imali imalo razumijevanja za opravdana legalna htijenja Srba i Hrvata za ostvarivanje prava i interesa potvrđenih međunarodnim pravom, današnja BiH bi bila sasvim drugačija. Umjesto sve veće podijeljenosti i nepovjerenja, imali bi daleko više međunacionalnog pomirenja i povjerenja.

Naši stavovi su jasni i odavno poznati,

U uslovima koje je proizvela dugogodišnja bošnjačka politika, zalagati se za stvaranje bosanskohercegovačkog identiteta, samo je loše igranje iste predstave koja svaki put proizvodi sve suprotno od onoga za što se formalno zalaže.

Današnja anti-Dejtonска BiH je na nepovratnom putu raspada,

Već viđeno mnogo puta.

U višenacionalnim državama čak i u onima u kojima nije bilo građanskog rata, najbrojniji narod snosi i najveću odgovornost za stabilnost, međunacionalno povjerenje i opstanak takvih država.

Ako toga nema, onda je raspad takvih država istorijska nužnost, prije ili poslije, u početku faktički, a onda i formalno.

Današnja anti-Dejtonска BiH je na nepovratnom putu raspada voljom i djelima bošnjačkih struktura potpomaganih dijelom međunarodne zajednice, ponajviše njihovih diplomatskih predstavnika na službi u Sarajevu.

Čitav poslijeratni period u BiH mogao bi se sažeti u **dva dnevnika**:

DNEVNIK UVREDA prema Srbima i nešto manje Hrvatima, od svih sarajevskih medija, štampanih i elektronskih, čak i onih koji se finansiraju TV pretplatom sakupljenom u Republici Srpskoj, a vrhunac su svakako sarajevski internet portali mržnje, bez ikakvih djelotvornih sankcija.

Te optužbe srpski narod nazivaju „agresorima“, „fašistima“, „genocidnim narodom“, a Republiku Srpsku da je „vještačka tvorevina“, „šumska“, „manji entitet“ , „rezultat etničkog čišćenja“.

Drugi je **DNEVNIK POVREDA** međunarodnog prava i Dejtonskog sporazuma koje su činili OHR, strane sudije u Ustav-

Na ovim prostorima protutnjali su i fašizam i monarhizam i boljševizam i protektorat, samo su pripadništvo narodu i patriotizam ostali konstanta.

nom судu BiH koji uvijek glasaju uz Bošnjake, preglasavajući sudije iz reda Srba i Hrvata i potvrđujući odluke OHR-a. Sve je to u funkciji bošnjačkih ciljeva i stvaranja unitarne BiH po mjeri najbrojnijeg naroda.

Ove uvrede i povrede proizvode antidejtonsku, antisrpsku atmosferu.

Anti-dejtonska struktura i status KVO –najvažniji bošnjački cilj , kao osnov za čekanje nove prilike da se degradira Republika Srpska, Srbi i njihova prava a kako to izgleda vidimo i majorizaciju Hrvata .

Navodni opšti ineteresi apstraktnih građana u BiH ispostavili su se kao podvala i pokušaj da se uspostavi dirigovano zajedništvo.

Pored toga što otkriva namjere da je unitarizacije, OHR i Bošnjaci imaju još važniji cilj.

Naprosto, ljudi su se u okviru svojih naroda u BiH u toku rata borili i ginuli za svoj narod vjeru i zemlju a ne multi-kulti globalizovane novitete.

Na ovim prostorima protutnjali su i fašizam i monarhizam i boljševizam i protektorat, samo su pripadništvo narodu i patriotizam ostali konstanta.

Bošnjački jezik se kontituiše kao ukras njihovo novoj želji za državnošću . Tu leži i razlog popziva na „ bosanski identitet“.

Da on postoji ne bi nas uporno pozivali na njega.

Pored toga što otkriva namjere dalje unitarizacije, OHR i Bošnjaci imaju još važniji cilj.

- DA PRIKRIJU I ZAUVIJEK SKINU SA DNEVNOG REDA VEĆ UČINjENE NEUSTAVNE PROMJENE DEJTONSKE STRUKTURE BiH.

Mi odlučujemo...

Međunarodni sud u Hagu je u periodu od 1993-2017.

Godine osudio 90 optuženih, od čega 63 Srbina, gdje spada kompletno vojno rukovodstvo Republike Srbije ni Republike Srpske.

Tribunal je srpskoj strani izrekao 6 doživotnih robija i 758 godina zatvora, hrvatskoj strani 166 godina, i tek 41,5 bošnjačkoj strani, čime je ovaj sud krivicu isključivo bacio na srpsku stranu.

Međunaroni predstavnici su ovdje jaki i uspješni samo onoliko koliko im mi damo tu snagu.

U međuvremenu ne pomažu mnogi unutar Međunarodne zajednice i samog Tribunala koji su nam naknadno priznali niz zloupotreba suda za osudu Srba.

Ovo opšte svaljivanje krivice na naš srpski narod imalo je za cilj da se oslabi njegova ekonomija i smanji politička potencijalnost da se suprotstavi političkim i drugim pritiscima namjeravanim reformama na našu štetu.

Njihovo nastojanje je išlo i ide za tim da traže ne samo da se Srbi samookrivljaju nego da se i samosatanizuju, čime žele da osiguraju predstavu o srpskoj krivici.

Zato je došlo vrijeme da uradimo ono što možemo, da jasno i nedvosmileno kažemo da ćemo braniti prava garantovana sporazumom, da nikada nećemo prihvati da je nametanje rješenja bilo politički i pravno ispravna stvar.

Svu ovu praksu kao narod moramo odbaciti, vratiti se svojoj istoriji, odbaciti strano miješanje i unutrašnju kolaboraciju, uspostaviti dignitet našeg narodnog bića i ponašati se državotvorno.

Međunaroni predstavnici su ovdje jaki i uspješni samo onoliko koliko im mi damo tu snagu.

Jasno je da imaju svoje interese, ali mora biti jasno da to uvijek nisu i naši interesi.

Zato je došlo vrijeme da uradimo ono što možemo, da jasno i nedvosmileno kažemo da ćemo braniti prava garantovana sporazumom, da nikada nećemo prihvati da je nametanje rješenja bilo politički i pravno ispravna stvar.

Ako pristanemo na nepravdu i nepravo, onda se ta nepravda nije ni desila, a nepravo će postati pravo.

(Banjaluka, 11. novembar 2019.)

www.argumenti.info